

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemityk, D. Robănescu, V. N. Stinghe,
I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
 (în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Bunurile fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina	Ing. Dr. E. Guzman
Plantațiunile din Ocolul Silvic Lăpușna în primăvara anului 1925	George P. Antonescu
Contribuții, la Comerțul și Industria lemnului în România	M. P. Florescu
Sădirea Arborilor la Huși	Andrei I. Ionescu
Priviri retrospective cu prilejul exproprierei Pădurilor persoanelor Morale	M. P. Florescu
Pe Bistrița în sus	Prof. I. Simionescu
Exploatarea și cultivarea Islazurilor comunale.	* * *
Din toponimia Olteniei în legătură cu Pădurile	Anton Oprescu
Congresul Silvic din 1925	* * *
Al V-lea Congres al Inginerilor din România .	* * *
Recenzie	P. I.
Informațiuni	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1925

REVISTA PADURILOR
ECONOMIA FORESTIERA

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Golu
Aurellu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aurellu Eliescu¹ *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier : Emil Niculescu

La școala politehnică din București, au început examenele de fine de an.

Vor continua probabil până la 1 Aug. a. c. după care majoritate din studenți vor pleca pe teren la aplicații până la toamnă.

. . .

Pentru anul 1925-26, Societatea elevilor secției silvice a Șc. Politehnice și-a ales următorul comitet:

Const. D. Chiriță, președinte; V. Rădulescu, vice-președinte; Al. Georgescu, casier; T. Georgian, secretar; V. Filip, G. Georgeanu și I. Marinescu, membrii.

. . .

Suntem informați că începând din toamna anului 1925, studenții școlii politehnice, vor face armata în școală, conform modificărilor aduse legii ofițerilor de rezervă.

. . .

Ștefan Nicolescu

inginer silvic (pensionar)

A fost înmormântat la Brăila Marți 19 Mai a. c. Un element distins a fost până în ultimul timp, silviculor la pădurile statului din Dobrogea. A lăsat regrete profunde pentru camarazi și prieteni.

Membru constant al Soc. „Progresul silvic”. La înmormântarea sa, ad-ția Casei Pădurilor cât și soc. „Progresul Silvic” prin delegații lor, d-l C. Gheorghe dela Direcția Buzău și I. Sclavu șeful ocol. silvic Brăila și-au spus cuvintele de admirație pentru acest colaborator al muncii spinoase de apărător al pădurilor din Dobrogea și în special din jud. Tulcea, păduri care azi din nenorocire sunt condamnate la moarte, pentru crearea de islazuri. Odată cu apărătorii pădurilor ni se duc și pădurile din jud. Tulcea. Această a fost nota ce s'a desprins de la înmormântarea lui Nicolescu.

S'a depus câte o coroană, atât din partea „Ad-ției Casei Pădurilor” cât și a Soc. „Progresul Silvic”.

Fiei amintirea veșnică

Soc. „Progresul Silvic”.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

BUNURILE FONDULUI BISERICESC ORTODOX ROMAN DIN BUCOVINA

Precuvântare

Am avut prilejul de a cunoaște pădurile și activitatea Administrației bunurilor Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina pentru prima oară în luna August 1893, adică acum aproape 32 ani, când Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, cum se înălțula pe atunci acest Departament, a trimis un număr de 15 agenți silvici de toate gradele, sub conducerea fostului consilier silvic din Bucovina Iohann Pitschak, cec de origină, în scopul de a studia la fața locului organizația serviciului silvic din această provincie, sistemele de cultură și metodele de exploatare utilizate, precum și rezultatele obținute.

Aici este locul de a spune, că regretatul consilier silvic Iohann Pitschak, care, în urma cererii guvernului nostru și a recomandățiunei Ministerului de Agricultură din Viena a fost angajat cu contract, mai întâi pe termen de 3 ani, care apoi s'a prelungit în 3 rânduri succesive, și-a dat obștescul sfârșit pe pământul României, pe care o iubea cu sinceritate, după însemnate servicii aduse țării, grație bogatei sale experiențe și cunoștințelor sale practice în chestiuni de silvicultură în deosebi.

La menționata excursie a luat parte și 5 elevi silvicultori din anul de aplicație a fostei școale speciale de silvicultură dela Brănești, conduși fiind de inspectorul silvic N. Nădejde, de asemenea decedat, precum și d-l Florian Davidescu, delegat din partea Administrației Domeniului Coroanei, care a dat publicității o remarcabilă dare de seamă despre constatările făcute.¹⁾

1) Fl. Davidescu : Revista Pădurilor, 1894 pag. 14, 40 și 70.

Am vizitat atunci cu toții pădurile **Crujana și Hotarul** în suprafață de 4200 ha. din ocolul *Petruș*, precum și masivele forestiere din ocoalele *Ilișești*, *Frasinul*, *Pojorâta*, *Iacobeni*, *Vatra-Dornei* și *Revna*. În acest din urmă ocol, aflător la 20 km depărtare de Cernăuți, am fost însoțiți de mai mulți silvicultori austriaci, inclusiv consilierul silvic superior *Julius Krutter*, fostul director al serviciului silvic din Bucovina, cunoscut prin excelenta sa scriere : *elemente pentru instrucțiunea pădurarilor din Bucovina* ¹⁾, care scriere ar trebui să fie tradusă și în românește.

Cu prilejul unei excursiuni de fine de an cu elevii școlii de silvicultură din Brănești am vizitat încă odată pădurile din regiunea muntoasă a Bucovinei, și în fine a 3-a oară pădurile din ocolul *Vatra Dornei* însoțind pe d-l *Cudalbu*, fostul administrator al Casei Pădurilor, cu ocaziunea inspecțiunii ce d-nia sa a făcut pădurilor *Dorna*, *Șarul Dornei* și *Neagra Șarului* din *Vechiul Regat* ²⁾.

Impresiunea ce ele mi-au lăsat în fiecare din aceste vizite, a fost că Administrația Fondului Bisericesc Român Ortodox din Bucovina a făcut sforțări uriașe, pentru ca în exploatarea pădurilor virgine din regiunea muntoasă a acestei țări, dat fiind enormele dificultăți cu care avea să lupte la început mai cu seamă, să adopte pe de o parte tratamente corespunzătoare stării lor primitive, iar pe de alta să pregătească terenul pentru o economie forestieră din ce în ce mai asemănătoare cu cea practică în celelalte țări de Coroană, din care era constituit imperiul Austro-Ungar de odinioară.

Aceste eforturi au fost încununat de un succes desăvârșit, grație priceperii și silințelor concordante ale unui corp de ingineri silvici de elită, dintre cari mulți români, precum și unei organizațiuni adecuate împrejurărilor, permițând fiecăruia dintr-inșii să desvolte, în cadrul regulamentelor de serviciu în vigoare toată activitatea și spiritul de inițiativă de care erau capabili

După cum era și firesc de altminteri, prima preocupare a acestei Administrațiuni clar văzătoare a fost de a crea mijloacele de transport necesare, fără de care orice încercare de a se

1) Julius Krutter. Leitfander für den Unterricht beim Lehr kurs für Wald aufseher. Cernăuți, 1894. 356 pagini.

2) *Petre Antonescu*. Pădurile din *Dorna*, *Șarul Dornei* și *Neagra Șarului*. Revista Pădurilor. Pag. 73—91 din 1913.

pune în valoare imensele bogății ce rezidă în pădurile feciorelnice, în care se găsește acumulat un material lemnos supraabondent, devine cu totul infructuoasă.

În adevăr, cu cât rețeaua drumurilor de exploatare construite de cumpărătorii de păduri, sau efectuate în regie de către însăși organele tehnice din serviciul administrațiunii Fondului Bisericesc, a pătruns mai adânc în sânul codrilor nestrăbătuți încă de securea omului, cu atât s'a putut adopta metode mai perfecționate pentru realizarea materialului lemnos rămas neutilizat în cursul secolelor trecute, precum și pentru asigurarea regenerării acestor păduri.

De la tăierile rase localizate pe suprafețe mari practicate de cei câți-va cumpărători de lemne prin bună învoială, de ordinar pe termen de câte zece ani, cari erau nevoiți să investească însemnate capitale bănești pentru crearea de mijloace de transport, regenerarea făcându-se atunci la munte cu ajutorul însăsmânșărilor de molid pe zăpadă, s'a trecut încetul cu încetul la tăieri rase pe suprafețe mici sub formă de fășii lungi și înguste distribuite în mai multe părți de odată și în fine la practicarea codrului cu tăeri de regenerare progresive în masivele alcătuite din foioase sau din acestea amestecate cu reșinoase, cu brad mai cu seamă.

În materie de construcțiuni de căi de comunicație, în interesul exploatărei pădurilor, nicăieri, nici măcar în țările cu o civilizație veche, nu s'a lucrat atât de mult într'un timp relativ așa de scurt, nicăieri nu s'a întrebuințat cu mai multă conștiință mijloacele financiare, ce s'au pus la dispoziția Fondului fie pe cale bugetară, sau contractându-se împrumuturi cu obligația rambursării capitalului prin amortizare într'un interval mai dinainte stabilit.

Opera d-lui Iosef Opletal, fostul șef al serviciului construcțiunilor de pe lângă Direcțiunea bunurilor din Cernăuți, actualmente profesor la școala politehnică secția silvică, din Cehoslovacia, după ce la rechemarea sa în patrie fusese numit Director General al serviciului silvic respectiv, prin care se enumeră diferitele lucrări tehnice, ce d-nia sa a executat în Bucovina dela 1886—1912, este după mine cea mai complectă

lucrare ce există de acest gen în Europa, ași putea zice chiar din lumea întreagă ¹⁾).

Din acest punct de vedere Bucovina era considerată de tehnicieni ca un vast câmp de demonstrațiune, despre cece este capabil să producă inginerul silvic în materie de cultură și exploatare rațională de păduri, chiar atunci când el este pus să lucreze în condițiuni fizice și economice puțin favorabile, dacă cunoștințele teoretice câștigate pe băncile școalei sunt consolidate printr'o practică inteligentă.

Am fost unul care a urmărit, cu un deosebit interes, tot cece se referea, direct sau indirect, la pădurile din această provincie românească, care astăzi constituie una din prețioasele nestimate ale României-Mari. Am urmărit, deci, cu atențiune debaterile, cari au avut loc în parlamentul austriac cu ocaziunea faimoasei interpelări a deputatului Ștefanovici în anul 1896, care adusesse grave învinuiri Administrațiunii forestiere a Fondului Bisericesc, sub cuvânt că se depășește posibilitatea normală a pădurilor din Bucovina, că se face o rea gospodărie, etc. precum și răspunsul ce s'a dat cu această ocaziune de titularul Ministerului de Agricultură. Cunosc, asemenea, discuțiunile urmate cu prilejul celei de a 42-a adunare generală a Societăței Forestiere din Austria, care a avut loc în ziua de 20 Iunie 1897 în Cernăuți după vizitarea pădurilor din Bucovina de către membrii acestei Societăți, precum și studiul publicat de Adolph de Guttenberg, fostul profesor de dendrometrie și amenajament dela *Hochschule für Boden kultur*, publicat în același an în revista „*Oesterreichische Forst-und Jagd Zeitung*“ din Viena, când s'a dovedit că toate incriminările făcute erau cu desăvârșire inexacte și că dimpotrivă exploatarea, astfel după cum fusese condusă, corespundea în totul cerințelor științei și împrejurărilor locale.

Din faptele petrecute în țara limitrofă, se putea trage de mult concluziuni folositoare asupra cece se putea face în materie de silvicultură și economie forestieră în Vechiul Regat.

Se explică, așa-dar, pentru ce am primit cu drag propunerea

1) Iosef Opletal: *Forstliche Baninvestitionen*. Cernovitz. 1906, cu o hartă 6 planuri și desemnuri și 50 figuri.

Ibidem. *Das forstliche Transport wesen*. Wien 1913, cu o hartă, o fotografie, 9 anexe (regulamente, instrucțiuni, cu 22 tabele) și un volum aparte, conținând 90 planșe, desenuri, etc.

ce mi-a făcut d-l Ing. Dr. E. Guzman, Consilier aulic și Director al bunurilor Fondului Bisericesc din Bucovina i. r. de a traduce din limba germană studiul său asupra pădurilor din Bucovina, precum și de a însoți prin câte-va cuvinte, ținând loc de prefață, importanța sa expunere.

Am făcut aceasta din următoarele motive principale :

1°) Pentru că d-l Dr. Guzman, care în urma propunerii consiliului profesoral al școlii superioare pentru cultura solului din Viena a fost promovat, în ziua festivă de la 18 Martie 1922, ca *doctor onorific* al acestei instituțiuni de învățământ, ca recunoaștere a exemplarei sale activități pentru trecerea dela o exploatare extensivă de păduri la una intensivă, pentru facerea accesibilă a noii ținuturi păduroase precum și pentru crearea de "industrii forestiere" ceea ce scrie, pornește din dorința sinceră ce are pentru a vedea prosperând pădurile din Bucovina, căroră d-nia sa le-a consacrat cei mai frumoși ani ai vieții sale.

2°) Pentru că luând cunoștință de fazele prin care au trecut cultura și exploatarea pădurilor din Bucovina, învățămintele preioase, ce se degajează din expunerea lor, să poată fi utilizate acolo, unde necesitate se va simți.

În cât privește pasajele din care se desprinde tristețea, ce a cuprins pe acest încărunțit muncitor în ogorul silviculturii, constatând că Administrația Fondului Bisericesc Rom. Ort. numai dispune ca altă dată de libertatea de a lucra repede și la timp, se explică prin necesitatea de toți simțită ca această instituțiune să fie lăsată liberă de a-și putea menține și de aci înainte buna sa reputațiune de odinioară.

Trebue să recunoaștem însă, că actuala lege a comptabilității publice îngreădește activitatea inginerului silvic și că ea dă naștere unui biurocratism complicat, care ar trebui să dispară cât mai neîntârziat, după cum de atâta timp o cere întregul corp tehnic silvic al Statului.

D-sa mai are însă o preocupare, care stă amenințătoare ca o adevărată sabie a lui *Damocles*, aceasta este teama de o nouă expropriere în baza legii din luna Iulie 1924 pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de construcție ale populației rurale din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, în care caz această instituțiune de utilitate publică ar fi

pusă, în lipsă de fonduri, în imposibilitate de a-și îndeplini în întregime menirea, pentru care a fost creată încă de acum 139 ani.

D-l dr. Guzman dovedește că, după textul chiar al Constituțiunei de dată recentă, averea bisericilor, cum este cazul de față, trebuie să se administreze în mod autonom sub controlul Statului, bine înțeles, și că este absolut necesar ca acest Fond Bisericesc să fie scutit de orice alte exproprieri, de cât cele deja făcute în baza legii de reformă agrară.

D-sa aduce în sprijinul acestei teze mai multe argumente de fapt și de drept.

În cât mă privește, împărtășesc părerea de a se face cel puțin o excepțiune cu pădurile acestei instituțiuni, ferindu-le de îmbucătățiri pe baza menționatei legi din 1924 — instituțiune care chiar sub regimul vechiu a adus servicii incontestabile cauzei românești, punând la dispozițiunea clerului și cultului respectiv mijloacele necesare de întreținere și de propășire.

Petre Antonescu

Inginer consilier silvic și profesor la
la Școala Politehnică din București

FELUL BUNURILOR CE CONSTITUESC FONDUL BISERICESC ORTODOX DIN BUCOVINA

Faptele mai de seamă din administrația de până acum și directive principale pentru viitor.

Necesitatea administrației sale autonome.

Proprietatea imobiliară a Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina a fost constituită în anul 1783 din bunurile episcopoești și mănăstirești de pe vremuri. Actele de fundațiune desemnează pe Suveran ca protector al acestui Fond, din ale cărui venituri, potrivit cu dispozițiunile rămase în vigoare, trebuiau să se facă față nevoilor cultului și să se satisfacă trebuințele instituțiilor școlare și celor de binefacere.

Suprafața actuală a proprietății în chestiune este următoarea :

Pădure	225.624 ha
Locuri arabile, fânețe și grădini	20.979 „
Alpe și pășuni	19.876 „
Alte terenuri productive	20 „
Totalul întinderii terenului cultivabil	266.499 „
Suprafața terenurilor improductive	1.218 „
Total general	267.717 ha

De suprafețele cari urmează a fi expropriate în baza legii de *reformă agrară*, în datele de mai sus nu s'a ținut seamă, pentru că nu sunt determinate încă în mod definitiv.

Modul cum se află repartizată întreagă proprietate a Fondului este indicată în următoarea hartă a Bucovinei.

Din această hartă rezultă că proprietatea Fondului acopere ceva mai mult de jumătate din întregul teritoriu al Bucovinei (51%).

În afară de păduri, pășuni de munte și terenuri propriu zise, Fondul în chestiune mai dispune și de un mare număr de clădiri.

Câte-va dintre bunurile mai mici se află în regiunea de șes, precum și în cea de coline aflătoare în partea de Nord și de Est a Bucovinei, marea lor majoritate însă sunt situate în regiunea muntoasă și anume în partea de Vest și de Sud a acestei țări. În pădurile din primele regiuni predomină foioasele (fagul mai cu seamă), iar în cele dela munte reșinoasele (bradul și molidul).

Asupra proprietății Fondului Bisericesc nu grevează nici o sarcină, deoarece servituțiile la cari era supusă au fost stinse în a doua jumătate a secolului trecut, când s'a făcut mari sacrificii în scopul acesta, cedându-se celor îndrituiți o suprafață păduroasă și alte terenuri de circa 85.896 ha, precum și o sumă de 205.156 fiorini (neînsemnatele drepturi la lemne ale bisericilor și mănăstirilor nu trebuie să fie considerate ca servituți propriu zise, ci ca salarii date în natură. Cu acest prilej s'a regulat și cele câteva drepturi de a utiliza drumurile).

Administrația Fondului a trecut, datorită împrejurărilor, prin diferite faze.

Ca un prim început semnalăm: angajarea în anul 1782 a doi brigadieri silvici, după care, în urma emiterii ordonanței referitoare la păduri din 1785, a avut loc numirea unui silvicilor cu reședința în Cuciurul-Mare, în administrația căruia intrau toate pădurile Fondului afară de domeniul Rădăuți, care era arendat administrației militare.

După variate tranzițiuni în anul 1875 avu loc, în fine, o nouă organizare potrivită timpului, se înființă atunci în Cernăuți așa zisa „Direcțiune a bunurilor Fondului Bisericesc“ (numită pe scurt și Direcția bunurilor) însărcinată cu conducerea superioară a Administrației, precum și cu serviciul de inspecțiune. Ea era direct subordonată Suveranului (Impăratului) ca patron și protector, precum și Ministerului de resort (de Agricultură).

În capul acestei Direcțiuni se afla Directorul bunurilor, care era asistat de referenții de specialitate și anume pentru: serviciul silvic, al contenciosului, al construcțiilor, al domeniilor și al

HARTA GENERALĂ

pădurilor fondului bis. ort. rom din Bucovina
cu desemnarea

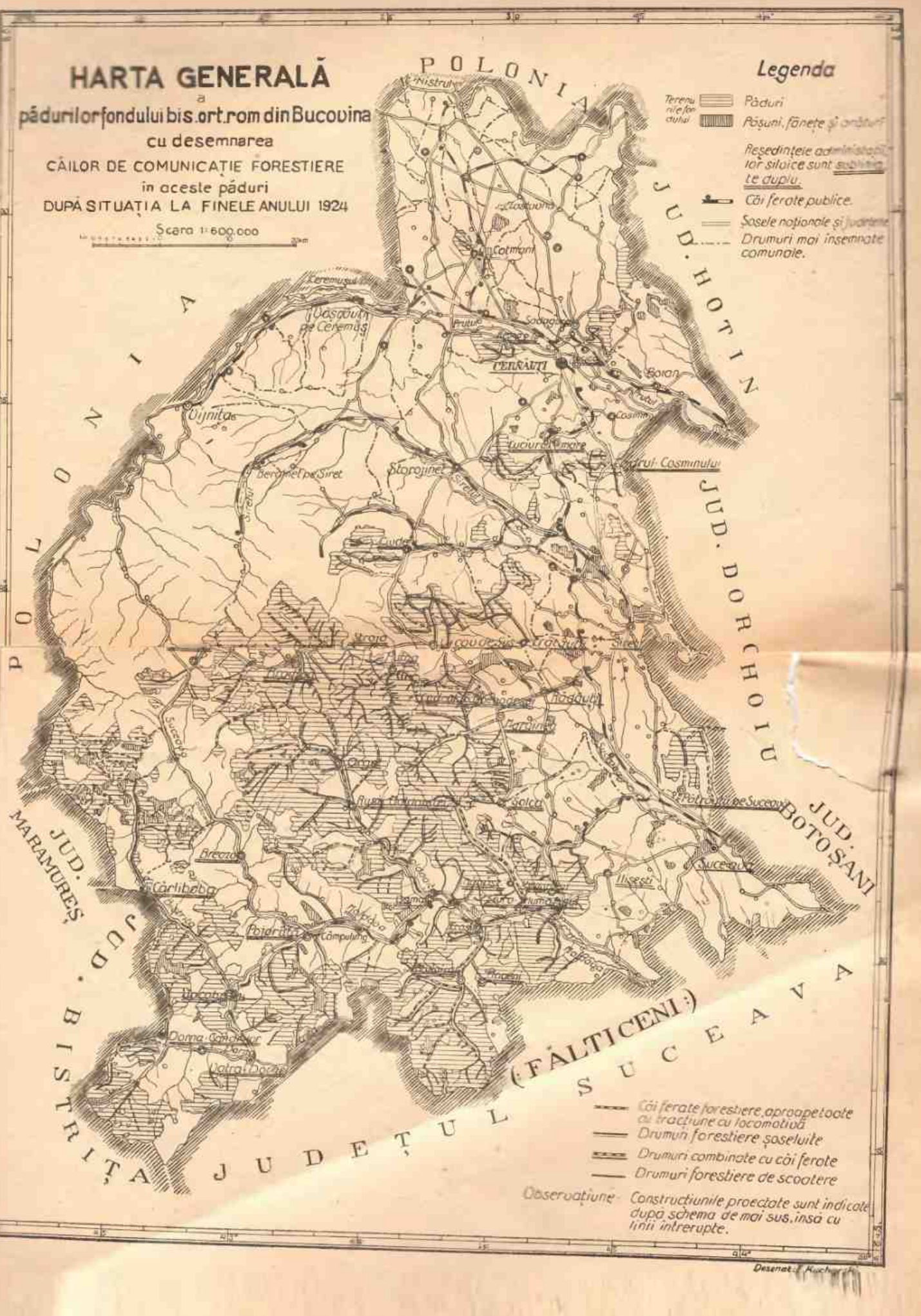
CĂILOR DE COMUNICAȚIE FORESTIERE
în aceste păduri
DUPĂ SITUAȚIA LA FINELE ANULUI 1924

Scara 1:600.000

Legenda

- Păduri
- Pășuni, fânețe și grăduri
- Resedințele administrațiilor silvice sunt subliniate dublu.*
- Căi ferate publice.
- Șosele naționale și județene
- Drumuri mai însemnate comunale.

- Căi ferate forestiere, aproape toate cu tracțiune cu locomotivă
- Drumuri forestiere șaseluite
- Drumuri combinate cu căi ferate
- Drumuri forestiere de scoatere

Observațiune - Construcțiunile proiectate sunt indicate după schema de mai sus, însă cu linii întrerupte.

contabilității, dispunând fiecare din aceste servicii de organele auxiliare necesare.

Sub ordinele acestei Direcțiuni stău diferitele *ocoale silvice*, în capul cărora se aflau câte un administrator silvic, cari aveau conducerea lor *nemijlocită și independentă*, iar pentru *administrația minelor* s'a înființat o administrație aparte.

Direcțiunea bunurilor a fost și ea supusă la diverse modificări, unele dintr'însele destul de însemnate, dar părțile esențiale subsistă însă și astăzi.

Ca cele mai producătoare de venituri au fost întoldeauna *pădurile*. Așa fiind, treptat cu sporirea intensității exploatărei s'a mărit și numărul inspectoratelor și anume dela 2, câte erau în 1875, la 6 în 1914, iar al ocoalelor silvice dela 20, câte erau în 1875, la 32 în anul 1914 (unul din acestea din urmă, din cauza războiului, nici până acum n'a fost ocupat de un titular).

Pentru funcționarii din serviciul tehnic și al contenciosului, precum și pentru administratorii silvici, ca condițiune de admisibilitate se cere astăzi ca să fi absolvii o școală superioară, iar pentru formarea personalului tehnic auxiliar și de paza pădurilor s'a înființat de însuși Fondul Bisericesc o școală de brigadieri (Försterschule).

Prin faptul înființării în anul 1867 a liniei ferate principale Lemberg-Cernăuți-Iași, prin construirea de căi ferate locale, precum și a altor linii de drum de fer în legătură cu cea dintâi, Bucovina veni în contact din ce în ce mai direct cu lumea exterioară și cu aceasta se apropie mai mult de marile piețe pentru desfacerea produselor sale forestiere.

Dându-și seama de marea importanță a *mijloacelor de transport* în scopul de a pune în valoare pădurile, de a le face *accesibile*, Administrația Fondului Bisericesc dela mijlocul deceniului al 8-lea al secolului expirat, mai cu osebire, a dezvoltat o *neobosită activitate*.

În Bucovina exista, în adevăr, câteva vechi *căi flotabile*, pe cari se transporta lemnele cu plutele sau în stare liberă, dar cu foarte mari dificultăți și pericole. *Ceremușul*, al cărui curs a fost regulat în decursul anilor 1790 și până la 1812, precum și *Bistrița Aurie*, care alcătuește o excelentă cale flotabilă, grație numeroaselor lucrări hidraulice făcute, unele dintr'însele foarte costisitoare, servesc și astăzi la transportul lemnului pe apă

până la locurile de desfacere foarte îndepărtate (Basarabia și Galați). Cu toată scumpirea enormă a plutitului lemnelor aceste două râuri joacă iarăși un rol considerabil, deoarece transportul lemnelor pe *căile ferate ale Statului*, din cauza lipsei catastrofale de vagoane mai cu seamă, a *devenit uneori aici aproape cu neputință*. Aceasta spre marea pagubă a proprietarilor de păduri precum și a întregii economii naționale, deoarece marele bogății forestiere ale României nu pot fi valorificate cum ar trebui, și nici nu pot fi utilizate pentru export, care, pentru echilibrul bilanțului său comercial, are atâta însemnătate.

În ultimele decenii transportul lemnelor pe apă a pierdut, totuși, mult din însemnătatea sa de odinioară comparativ cu cel de pe uscat.

Administrația Fondului Bisericesc, dezvoltând cea mai mare energie și învingând toate obstacolele, reuși să pătrundă din ce în ce mai adânc în regiunea muntoasă, unde se găsesc întinse complexe de păduri virgine, altă dată neexploatabile.

Numeroasele rețele de drumuri executate în mod rațional și căile ferate forestiere de o lungime însemnată, construite după ultimele progrese ale tehnicei, pe cari actualmente circulă în cea mai mare parte locomotive, au înaintat repede în mijlocul marelor masive păduroase. Aceste căi sunt puse apoi în legătură cu numeroase alte mijloace de transport și în special cu șoselele forestiere, cari fac cu puțință adoptarea de tratamente mai perfecționate.

La început, pentru a se putea merge mai repede, a fost nevoie de a se lăsa construcțiunea acestor mijloace de transport în seama firmelor contractante cumpărătoare de lemne. Din motive lesne de înțeles acestea, însă, se îngrijeau mai mult ca cheltuelile să fie cât mai reduse, iar nu ca construcțiunile să fie cât mai solide și mai durabile.

Din cauza aceasta Administrația bunurilor Fondului Bisericesc, care la finele anului 1880 își pregăti un *excelent personal*, execută, pe baza unui program de investițiuni bine studiat, *în regie proprie* și în mod cât se poate de îngrijit, menționatele mijloace de transport.

Exploatarea liniilor ferate forestiere se făcu deasemenea din ce în ce mai mult în regie proprie, astfel că actualmente

ea se practică aproape la toate căile ferate și așa de bine, în cât poate fi luată ca model, monopolizările s'a putut cu chipul acesta evita și a se ține seama de cerințele justificate ale fiecărui cumpărător de lemne.

Din cele ce preced rezultă, asemenea, că Administrația bunurilor în chestiune a dezvoltat în ultimele decenii o foarte mare activitate în construcțiuni, din care aproape dela început au făcut parte și numeroasele clădiri pentru locuința personalului silvic mai cu seamă (șefi de ocoale, brigadierii și pădurarii)

În toate ocoalele silvice de munte, afară de aceasta, se proiectă o deasă rețea de poteci sistematice pentru mersul cu piciorul sau cu calul în intensele complexe de păduri virgine, absolut necesare pentru serviciul de pază și de inspecțiune.

O mare parte din aceste rețele de poteci proiectate a se face pe o lungime de aproximativ 7.000 km este construită deja.

Activitatea în construcțiuni, dezvoltată de către Administrația bunurilor Fondului Bisericesc, reese din următorul tablou, în care sunt cuprinse pe lângă construcțiunile executate de însăși această Administrație și unele instalațiuni făcute de către cumpărătorii de lemne (opusturi, scocuri de apă, căi ferate forestiere și joagăre), care, în conformitate cu stipulațiunile contractelor respective, au intrat deja în proprietatea Fondului Bisericesc, fapt ce se datorește asemenea Administrației acestui Fond.

Din acest tablou, pentru alcătuirea căruia a trebuit să se țină compt de extraordinara variațiune a valorilor valutare, cari au avut loc între timpuri, rezultă între altele, că:

În intervalul de 27 ani (1884—1910) s'au construit în mod cât se poate de rațional:

1176 km șosele și drumuri forestiere.

227 km căi ferate forestiere la cele mai multe tracțiunea făcându-se cu locomotive.

3114 km. poteci de picior și pentru cai

și 289 diverse clădiri.

Cheltuiala totală ocazionată cu mijloacele de transport și cu clădirile executate în intervalul dela 1874 — 1910, adică în timp de $3\frac{1}{2}$ decenii, a fost de 9.709.150 cor., ceea ce în termen mediu corespunde la o cheltuială anuală de 13.880 cor. în deceniul 1874—1883 și de 516.750 cor. în cei 7 ani, 1904—1910.

Intervalul de timp	Mijloace de transport (Instalațiuni forestiere)								
	Opusturi		Scocuri de apă		Șosele forestiere și drumuri		Căi ferate forestiere		
	No.	Costul Cor.	Lung. km	Costul Cor.	Lung. km	Costul Cor.	Lung. km	Costul Coroane	
In deceniul 1874/1883	2	54.000	30	24.000	—	—	—	—	
In deceniul 1884/1893	2	120.000	—	—	Șosele forestiere 44.8 210.900		—	—	
In deceniul 1894/1903	—	—	—	—	Șosele forestiere și drumuri 423.2 1.586.790		197.9	2.959.070	
în cei 7 ani 1904/1910	—	—	—	—	708.9	2.397.460	30.0	569.860	
In total 1874/1910	4	174.000	30	24.000	1.176.9	4.195.150	227.9	3.528.930	
					Din acestea				
Din acestea {					Sosele forestiere . . .	512.5	3,400.710	190.2	3.061.900
					Drumuri forestiere . . .	664.4	794.440	37.7	467.030
La acestea se adaugă în anii :									
1898/1910. Poteci construite (pentru umblat cu piciorul și cu calul) .									

*; Date separate pentru fiecare din cele 2 categorii de mai sus „Ferestre” și

C l ă d ı r i						Suma cât au costat			
Case de locuințe pentru șefii de secție, brigadierii și pădurarii, cancelarii și atenanse		Festretrae cu vapori și cu apă		Diverse cabane sau colibe pentru pază; uscat. de sem.; mag. p. cons. crescat. de pești		Instalațiile de transport	Clădirile	T o t a l	
Ș N	Costul Coroane	Ș N	Costul Cor.	Ș N	Costul Cor.			Pentru întregul interval	media anuală
C o r o a n e									
27	60.820	—	—	—	—	78.000	60.820	138.820	13.880
46	262.760	3	216.800	22	10.960	330.900	490.520	821.420	82.140
92	477.650	41	—	*)	108.120	4.545.860	585.770	5.131.630	513.160
151	576.170	2	53.740	23	20.050	2.967.320	649.960	3.617.280	516.750
316	1.377.400	46	270.540	45	139.130	7.922.080	1.787.070	9.709.150	262.410
pentru exploatațiuni cu locomotive									
" " " cai									
114 km.								229.600	17.660
In total 1874—1915								9.938.750	268.610

(*) clădiri) actualmente nu se pot da.

În acest din urmă interval ea a devenit așa dar de 37 ori mai mare.

Fondul Bisericesc, a cărei Administrațiune avea deplină cunoștință de marea însemnătate ce prezintă pentru păduri, când acestea devin accesibile, a contribuit, afară de aceasta, la construirea căilor ferate de interes local din Bucovina cu suma de 4.100.000 coroane, fără de care nu ar fi fost cu putință, ca să ia ființă aceste căi ferate atât de importante pentru binele general.

Dintre șoselele menționate mai sus, 57 km au fost declarate până în 1910 ca șosele județene, cari, dimpreună cu celelalte 23 km de drumuri aflătoare în cuprinsul bunurilor de odinioară, sunt utilizate astăzi, în mod cât se poate de avantajos, pentru serviciul public.

Interesului obștesc nu puține servicii aduc lucrările de regularea cursurilor de apă efectuate cu ocazia numeroaselor construcțiuni de șosele și de căi ferate numai cu propria cheltuială a Fondului Bisericesc.

Pentru instalațiunile de telefoane, atât de importante pentru căile ferate forestiere și deci pentru exploatarea pădurilor făcute pe o distanță de 514 km, s'a cheltuit cu începere din anul 1905 și până la 1913 . . . 146.800 coroane.

Că construirea de mijloace de transport și de clădiri n'a încetat la finele anului 1910, când se încheie datele din tabloul de mai sus, se înțelege dela sine. Din potrivă Administrațiunea Fondului se ocupă și de atunci încoace cu construirea de asemenea instalațiuni (fără însă să putem da acum cifre exacte în această privință). Astfel, de atunci încoace s'a construit, între altele, sau mai bine zis au intrat în posesiunea sa, mai multe fabrici cu vapori de cherestea, foarte moderne și costisitoare.

Activitatea în construcțiuni a acestei Administrațiuni, poate fi considerată cu drept cuvânt ca prodigioasă și extraordinară.

Războiul mondial, care a cauzat răni profunde proprietății Fondului, a pricinuit negreșit și diferitelor construcțiuni mari pagube.

Aceste daune însă, întru cât au fost la îndemână mijloace bănești și brațe de muncă disponibile, au fost în cea mai mare parte înlăturate.

În legătură cu aceasta trebuie însă să semnalăm un mare neajuns și anume faptul că o importantă instalațiune de căi

ferate în lungime de 23 km (în Valea Humora) nu s'a putut încă reface, deoarece șinele (raururile), de pe distanța Jacobeni-Cârlibaba, întrebuițate în timpul războiului și expuse stricăciunii, nici până acum n'au fost restituite de către autoritățile Statului, cu toate intervenirile Administrațiunii Fondului Bisericesc, căreia îi aparține.

Principiile generale economice și menirea specială în vederea căreia a fost creat Fondul Bisericesc și anume în scopul întreținerii clerului, precum și pentru satisfacerea celorlalte trebuințe ale cultului, pun fără îndoială obligațiune acestei Administrațiuni, ca să ia toate măsurile necesare pentru a spori cât mai mult, și în mod durabil producțiunea în materie, precum și venitul în bani.

La realizarea acestui deziderat contribuie, în prima linie mijloacele de transport și celelalte construcțiuni executate pe o scară mare, despre care s'a făcut mențiune mai sus.

Vânzarea produselor forestiere în anul 1880 a trebuit să se facă prin bună învoială mai cu seamă și pe baza încheierii de contracte pe termene lungi, pentru ca cumpărătorii de păduri să-și poată amortiza investițiunile, pe care urma să le facă într'un timp scurt.

Cu începere din anul 1890 Administrația Fondului începu să micșoreze termenele contractelor și să procedeze la vânzări prin licitație publică.

S'a inaugurat astfel un mod de procedare perfecționat, care a mers sigur și bine. Prin conștiincioasa sa aplicare, pe deoparte a crescut din ce în ce mai mult încrederea concurenților și prin urmare numărul lor, iar pe de altă parte a exercitat o influență bine făcătoare asupra formării prețului: *Curba prețului lemnului* a urmat, în adevăr, un parcurs *ascendent*. Lemnul de lucru de rășinoase, care în cuprinsul Direcțiunii se vindea în anul 1888 cu 1.50 coroane metrul cub, în 1910 prețul lui s'a urcat la 8.12 cor. cu alte cuvinte el a devenit de $5\frac{1}{2}$ ori mai mare, iar în unele cazuri chiar și mai mult. În ocolul silvic Stulpicani-Floceni de exemplu, dela 0.97 cor., cum a fost în anul 1898, a trecut în anul 1910 la 10.34 cor. metrul cub, el s'a sporit prin urmare de $10\frac{1}{2}$ ori mai mult. Prețurile mari, cari urmă un curs repede până la jumătatea anului 1923, d'abia că se apropie de paritatea din timpul păcii, ele sunt așa dar mari numai în aparență.

Prin faptul înlesnirii de a participa la licitație un mai mare număr de mici cumpărători, nu numai că s'a creiat o concurență, care în general a avut o influență binefăcătoare asupra prețului, dar prin aceasta s'a lucrat, pe cât a fost posibil, în sensul de a nu se aglomera prea mari câștiguri în mâinele numai a câtorva mari antreprenori de păduri.

Același efect au avut și măsurile luate în diferite ocaziuni și anume încă de la sfârșitul secolului trecut ca *tăerea și transportul lemnelor*, care mai înainte se făcea de înșiși cumpărătorii de lemne, să se practice în regie de către Administrația Fondului. Această procedură a contribuit pe deoparte la estinirea cheltuielilor de exploatare și de transport, iar pe de altă parte la sporirea venitului net al produselor lemnoase. Exploatarea în regie judițios făcută pune, cu alte vorbe, în situațiune pe proprietarul pădurei dea introduce în gospodăria sa o exploatațiune rațională, precum și de a asigura centrele mai mari de populațiune, consumatoare de lemn de foc, o aprovizionare mai regulată și mai estină.

Administrația Fondului Bisericesc a dat din ce în ce mai multă atențiune *întinselor suprafețe de pășuni de munte*, cari până la război s'au exploatat în regie, prevăzând pentru pășunat taxe moderate și venind astfel în ajutorul *populațiunii, care se ocupă cu creșterea vitelor*, astfel că s'a favorizat foarte mult această ramură de producțiune națională.

Cu privire la *amenajarea pădurilor*, primele lucrări datează încă dela sfârșitul secolului al 18-lea și începutul celui de al 19-lea.

Amenajamente corespunzătoare scopului pentru marile complexe păduroase din regiunea de munte nu s'a putut face bine înțeles, de cât când acestea au putut fi puse în valoare, ceea ce a avut loc în ultimele decenii ale secolului al 19-lea.

Ținându-se seamă de condițiunile economice existente, cu începere din anul 1875, adică dela data reorganizării menționată mai sus, când s'a înființat pe lângă Direcțiunea bunurilor serviciul amenajărilor și pînă în anul 1890, s'a întocmit pentru *toate pădurile* Fondului *amenajamente definitive sau provizorii*, ori cel puțin planuri de exploatare bazate pe *studii generale*.

Cu dezvoltarea progresivă a economiei silvice în Bucovina se perfecționă în același raport și metodele de amenajament,

astfel că astăzi toate pădurile din diferitele ocoale silvice dispun de amenajamente moderne, cele mai multe definitive, cari servesc de bază pentru exploatari și a căror evidență se ține la curent cu multă îngrijire.

Dat fiind caracterul pădurilor virgine, în cari se găsește în general un mare excedent de material lemnos aparținând claselor de vârstă bătrâne, ce urmează a fi înlocuite, deși nu într'un timp prea scurt, prin arborele tinere cu creșteri viguroase, exploatarea în conformitate cu amenajamentele în chestiune a trebuit să întrecă, în primele decenii, posibilitatea normală. Această depășire permisă a fost însă condiționată de următoarele 3 considerațiuni: 1. Ca regenerarea, fie ea naturală sau artificială, să se efectueze în aceeași măsură cu mersul exploatarei, cu alte vorbe ca conservarea pădurei să fie neapărat asigurată; 2. ca prețurile obținute să întrecă valoarea capitalizată cu dobândă compusă a materialului lemnos, care trebuia să se taie la început, dacă pădurea ar fi fost normală, plus creșterea lui și a noilor arborele cari au luat ființă în deceniile respective; 3. Și în fine ca raportul susținut să nu fie depășit de cât într'o anumită limită admisibilă.

De aceste considerațiuni amenajamentele actuale țin socoteală, astfel că raportul susținut în pădurile Fondului Bisericesc este în general asigurat, ceea ce corespunde atât interesului proprietarului respectiv cât și binelui obștesc.

O comparațiune între rezultatul tăierilor făcute la început și între cele din ultimele decenii, în care intră și produsele din pădurile Statului în suprafață de 1500 ha în cifră rotundă, afectate în mod provizoriu Fondului, se poate face servindu-ne de următorul tablou :

Perioada,	Cantitatea totală de lemne reșinoase și foloase realizată a fost în cifră rotundă	DIN CARE				Producțiunea lemn. de lucru în ce privește volumul s'a mărit față de media din perioada 1862-1871 cu
		lemn de foc		lemn de lucru		
	m. c. "	m ³	%	m ³	%	%
1862—1871	353.000	272.000	77	81.000	23	—
1883—1885	432.000	175.000	41	257.000	59	217
1896—1898	918.000	241.000	26	677.000	74	736
1909—1911	988.000	354.000	36	634.000	63	682

Din aceste cifre, în ce privește ultimele două perioade de câte 3 ani fiecare, 1896—1898 și 1909—1911, față de deceniul 1862—1871, între altele rezultă :

O sporire a volumului mediu anual cu 565.000 respectiv cu 635.000 m³ sau de 160 resp. 180%, astfel că posibilitatea susținută prevăzută prin amenajamente a fost aproape atinsă.

S'a realizat o sporire a procentului lemnului de lucru dela 23 la 74 resp. la 64%, astfel că calculat în funcțiune de cantitate, cei 81.000 m³ s'au urcat cu 736 resp. cu 682 la % sau la 677.000 resp. 634.000 m³.

Negreșit nu trebuie scăpat din vedere, că această mărire a producțiunii lemnului de lucru nu trebuie atribuită numai unei mai complete exploatări în tăierile anuale, căci în realitate se datorește mai mult faptului înaintării acestor tăieri din ce mai adânc în pădurile din regiunea de munte, ceea ce a făcut ca producțiunea lemnului de reșinoase să fie mult mai mare cu aceea a lemnului de foioase.

În pădurile de munte, însă, deocamdată cel puțin, vânzarea lemnului de reșinoase propriu pentru foc, este foarte redusă, astfel că el neputându-se fasona și întrebuința rămâne pe loc în pădure.

Pe de altă parte sporirea procentului lemnului de foc dela 26 în trieniul 1896—1898 la 36, în trieniul 1909—1911, înseamnă o utilizare mai completă a lemnului de foc de foioase și de reșinoase în pădurile de munte, adică o exploatare cantitativă mai intensivă a tăierilor, ceea ce explică în același timp și scăderea procentului lemnului de lucru de la 74 la 64. Cu toate acestea intensitatea producțiunii lemnului de lucru, adică *exploatarea rațională din punctul de vedere calitativ, ca și din cel cantitativ, a crescut ea însăși foarte mult.*

Extraordinara creștere a exploatărei în ultimele decenii se poate recunoaște în tot cazul în mod cât se poate de limpede din cifrele de mai sus.

În acelaș timp s'a ajuns, în mod treptat, la o mai mare perfecționare în tratamentul pădurilor, ceea ce se pune în evidență prin micșorarea și descentralizarea remarcabilă a tăierilor. Încheierea primelor contracte pentru vânzarea de suprafețe păduroase mari a fost mult influențată de necesitatea de a se putea amortiza repede însemnatele capitaluri ce au fost siliți

să investească marii cumpărători. Aceasta a fost și cauza pentru care exploatățile s'au făcut atunci în câte un singur loc și pe suprafețe mari. Contrar acestui mod de procedare Administrația Fondului Bisericesc reuși a introduce în mod progresiv, o mare *descentralizare* a tăierilor, atât de necesară într'o exploatare rațională. Ca ilustrațiune pentru *progresul* făcut în realizarea unei atari *descentralizări*, ce stă în strânsă legătură cu dezvoltarea mijloacelor de transport, reproducem aici, după originalele din importanta operă a d-lui *Josef Opletal* „*Das forstliche Transportwesen.....*“, deja citată în nota dela pagina 2, fig. 1, 2 și 3, referitoare la reprezentarea grafică a suprafețelor exploatate din Valea Suha, în intervalul 1874—1917.

În valea Suha întinderea *tăierilor rase*, cari mai înainte se succedau unele lângă altele, în perioada 1875—1898 au variat dela 828 până la 2024 ha, pe când în deceniul 1899 — 1908 dela 13 până la 616 ha, iar în deceniul 1909—1918 numai dela 6 până la 62 ha. (Noile amenajamente prevăd că tăierile rase succesive să nu treacă într'un loc peste maximum 20—25 ha în cursul unui deceniu). Datele acestea oferă un *exemplu* tipic despre economia silvică a *Fondului Bisericesc*, care numai rare ori se observă în celel'alte exploatări forestiere din munții Carpați.

Între *criteriele* cele mai *marcante* ale unei exploatațiuni forestiere raționale sunt *lucrările de împădurire* făcute, *pepinierile* înființate, precum și *lucrările referitoare la îngrijiri culturale*, la *rărituri* mai ales.

Masivul în vârstă de 120 ani din *Voivodeasa*, compus de larice, specie care lipsește din flora forestieră locală, creiat prin urmare cam în jurul anului 1800 ne arată interesul ce silvicultorii au purtat de foarte mult timp pentru *cea mai frumoasă parte din menirea lor*, care este *regenerarea pădurilor*.

Cât de mare a fost activitatea, ce a dezvoltat în această privință în ultimul timp Administrația bunurilor Fondului Bisericesc Ort. Rom., care a dat în același timp și regenerărilor naturale o atențiune din ce în ce mai mare, se poate vedea din următorul tablou relativ la *repopulările artificiale efectuate*.*)

*) Ca și în tabloul privitor la rezultatul tăierilor și aici precum și în relațiunile despre răriturile făcute întră și mica suprafață a pădurilor Statului.

Reprezentarea suprafețelor exploatare

și a desodării instalațiilor forestiere de transport

din valea „Sucha”

în epoca 1875 - 1918,

arătând

descentralizarea progresivă a tăerilor

în strânsă

legătură cu

deschiderea

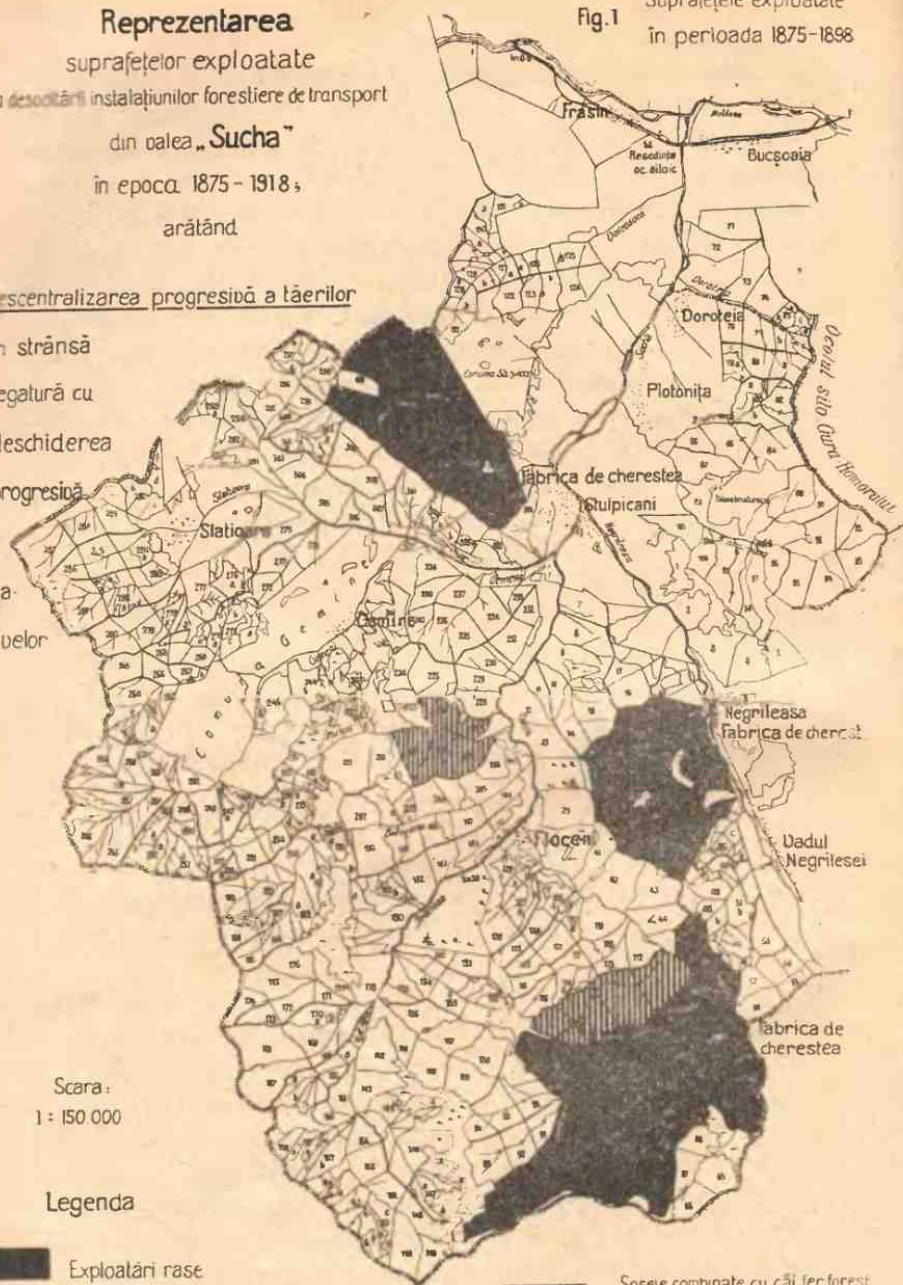
progresivă

a

ma-

sivelor

Fig. 1 Suprafețele exploatare
în perioada 1875-1898

Scara:

1 : 150 000

Legenda

Exploatare rase

Exploatare parțiale

Exploatare definitivă în arboretele regenerare

Șosele combinate cu căi fer. forest.

Șosele

Căi ferate forestiere

Drumuri de scoatere (de iarnă)

Fig. 2 Suprafețele exploatare
și instalațiunile de transport
în deceniul 1898-1908

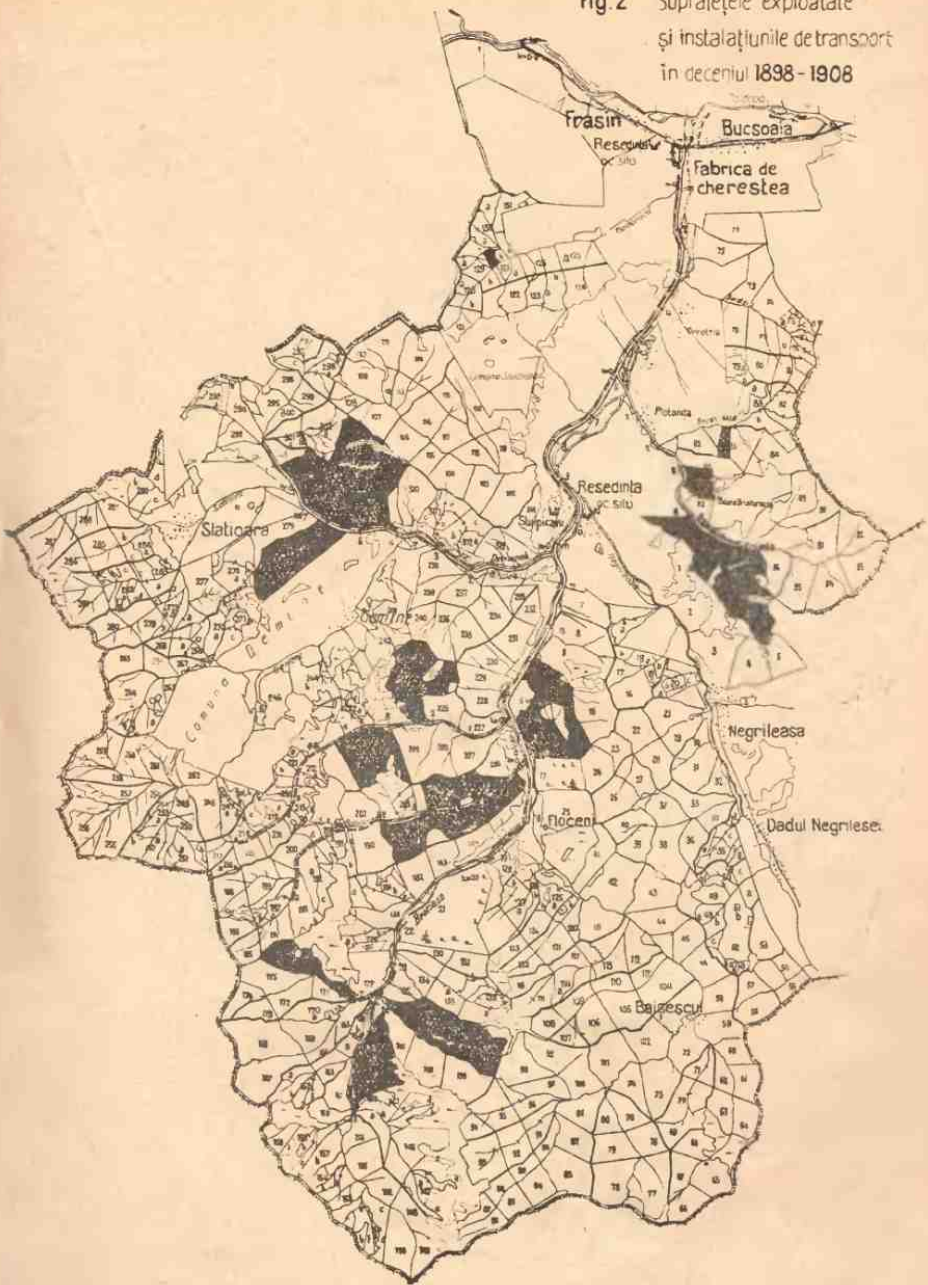
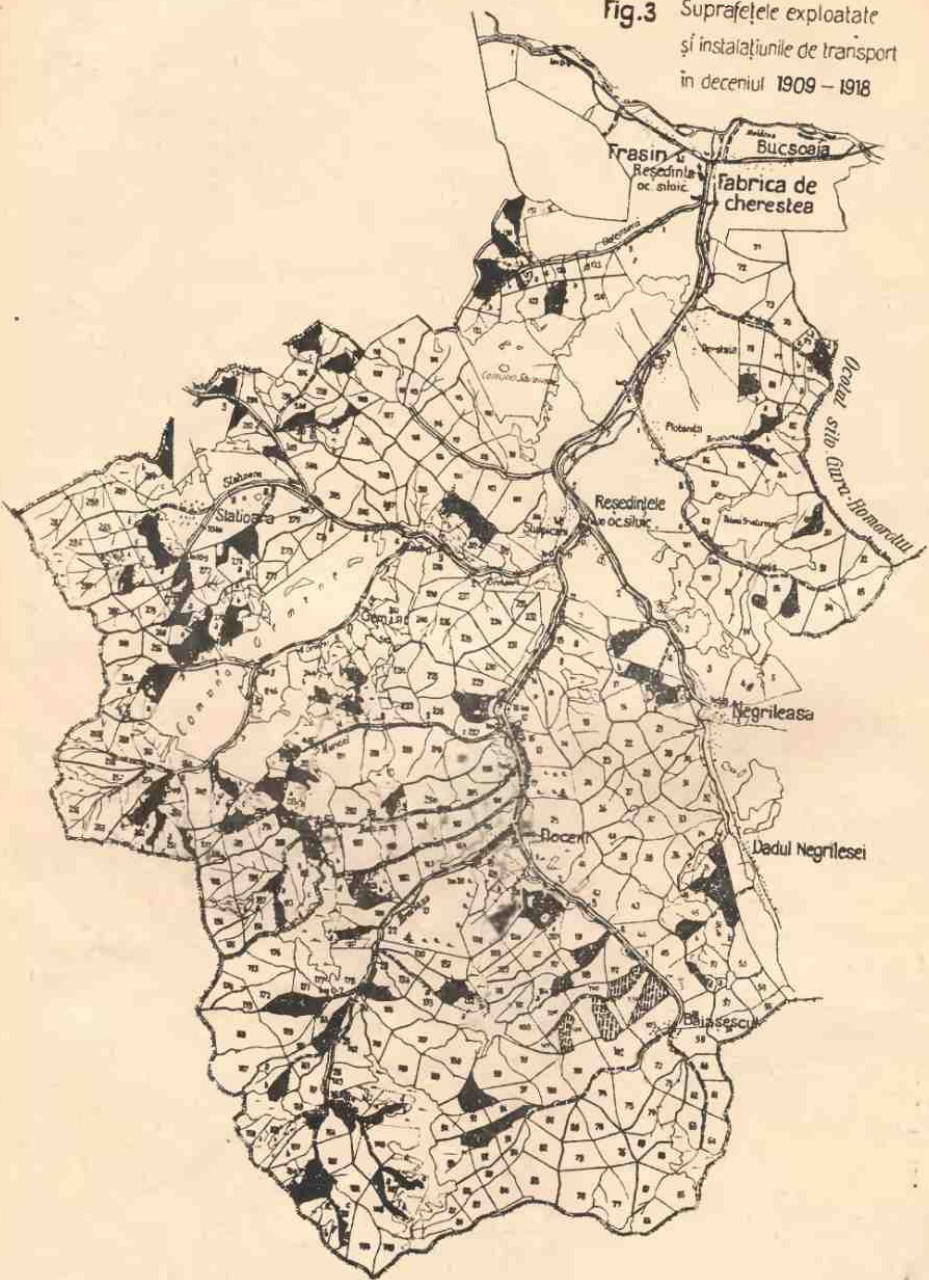

Fig.3 Suprafețele exploatare și instalațiunile de transport în deceniul 1909 – 1918

ANUL	Semănături		Plantațiuni		Pepiniere		Diverse cheltuieli	TOTAL	
	Suprafața împădurită	Costul	Suprafața împădurită	Costul	Suprafața	Costul		Suprafața împădurită	Costul
	ha	Coroane	ha	Coroane	ha	Coroane	Coroane	ha	Coroane
1873 1 ha. a costat în mediu	155	1.440	—	—	—	—	1.040	155	2.480
	—	9,4	—	—	—	—	—	—	—
1882 1 ha. a costat în mediu	375	3.160	320	6.820	5,6	3.400	3.840	695	17.200
	—	8,4	—	32,0	—	—	—	—	—
				(incl. chelt. de întreținere)					
1898 1 ha. a costat în mediu	720	12.200	722	20.960	15,4	15.840	10.940	1.442	60.020
	—	17,0	—	(: ca mai sus :)	—	—	—	—	—
				51,0					
1910 1 ha. a costat în mediu	1.119	24.300	1.475	39.300	18,5	39.240	59.080	2.594	161.920
	—	21,7	—	53,2	—	—	—	—	—
				(: ca mai sus :)					

Suprafața împădurită a trecut așa dar dela 155 ha. în 1.873, la 2.594 ha. în 1910, adică ea a devenit de 17 ori mai mare.

Costul acestor împăduriri, inclusiv toate celelalte cheltuieli (lucrări preparatorii, îngrijiri culturale etc) se mări dela 2.480 cor. la 161.920 cor. adică cu de 65 ori mai mult.

Și pe când în anul 1873 nu s'a întrebuințat decât numai semănături artificiale, în 1910, trecând cu mult peste jumătate din suprafața împădurită, s'a utilizat plantațiunile, cari reușesc mai sigur, dar costă în schimb mai mult, ceea ce explică pentru ce în 1873 nu exista nici o pepinieră, pe când în anul 1910 ele aveau o întindere de 18,5 ha.

Rezultatele răriturilor făcute cu începere din anul 1880 se văd din următorul tablou, în care datele se referă la perioade de câte 6 ani.

Din acest tablou rezultă :

Că suprafața, pe care s'a practicat rărituri, de la 651 ha. în perioada de 6 ani 1880—1885, a sporit la 1.073 ha. în 1906—1909 și 1911, 1912, adică s'a mărit aproape cu de 2 ori mai mult.

Procentul lemnului de lucru dela 4 s'a urcat la 25, el a devenit deci de 6 ori mai mare.

Perioada de șapte ani	Suprafața pe care s'a practicat răriturile	Volumul rezultat		Din care :		Venitul net		
		la ha	total	lemn de foc	lemn de luc.	pentru 1 m ³	pentru 1 ha	Total
	ha	m ³	%	Coroane				
1880—1885	651	14.4	9.450	96	4	1.68	24.20	15.800
1892—1897	642	27.0	17.300	80	20	2.14	57.60	37.000
1906—1909 1) 1911 și 1912	1.073	23.2	24.900	75	25	4.18	96.98	104.100

Venitul net total s'a mărit deci dela 15.800 la 104.100 coroane, adică aproape de 7 ori mai mult.

De altminteri cu prilejul răriturilor efectuate după toate regulile științifice s'a avut în vedere mai mult considerațiunile culturale de cât cele financiare.

Administrația bunurilor Fondului, pe de altă parte, n'a cruțat nici un sacrificiu de a stabili în mod permanent limitele proprietății sale, cari astăzi sunt fixate în mod complet prin semne de hotar pe un perimetru lung de 3.227 km în total.

Administrația Fondului Bisericesc, mai cu osebire în ultimele decenii, s'a îngrijit și de favorizarea comerțului și a industriei. Aceasta reiese din întreaga sa activitate menționată mai sus, dar mai cu seamă din silința ce în continuu și-a dat spre a înființa noi stabilimente industriale, precum și de a lărgi cercul cumpărătorilor.

Venitul în bani din proprietatea Fondului Bisericesc în anul 1785 a fost numai de 42.900 fiorini, în perioada 1866—1870 el a crescut cu 193.000 fiorini în termen mediu anual, ceace face 386.000 coroane. ²⁾

Pentru timpul dela 1875—1913 venitul mediu în bani, pe perioade de câte 5 ani, se poate vedea în mod detaliat din următorul tablou.

1) Datele pentru anul 1910 fiind pierdute nu a mai putut fi procurate, din cauza aceasta perioada de 6 ani a fost formată de cea de 4 ani 1906—1909 și din cei doi ani 1911 și 1912.

2) Inclusiv venitul din proprietățile de odinioară ale Statului, cari de atunci au trecut aproape complet în proprietatea Fondului.

		În mediu în cinceniile									
		1874-1878	1879-1883	1884-1888	1889-1893	1894-1898	1899-1903	1904-1908	1909-1913		
		în cifre rotunde									
		Hectare									
		273.000	273.000	272.500	272.200	370.000	269.400	266.700	266.500		
		Coroane									
		1.772.000	1.740.000	2.066.000	2.034.000	2.873.000	4.401.000	6.450.000	8.940.000		
		1.196.000	934.000	1.190.000	1.126.000	1.846.000	2.598.000	3.852.000	5.223.000		
		576.000	806.000	876.000	908.000	1.027.000	1.808.000	2.618.000	3.717.000		
		2.12	2.96	3.20	3.34	3.80	6.70	9.96	13.94		
		Cheltuiala totală pentru cultura, pășă și îngrijirea pădurilor									
		16.000	14.000	20.000	44.000	57.000	99.000	132.000	221.000		
		0.06	0.05	0.08	0.16	0.21	0.37	0.40	0.83		
		306.000	304.000	364.000	286.000	346.000	414.000	637.000	764.000		
		1.12	1.11	1.32	1.04	1.28	1.53	2.38	2.87		
		Totalul cheltuielilor extraordinare									
		172.000	128.000	282.000	208.000	283.000	407.000	612.000	811.000		
		0.63	0.46	1.04	0.76	1.04	1.51	2.30	3.04		
		Totalul cheltuielilor pentru personalul administrativ din Direcțiunile, din ocaziile silvice și celui de pășă									
		350.000	326.000	328.000	402.000	524.000	560.000	681.000	955.000		
		1.28	1.19	1.20	1.48	1.94	2.08	2.55	3.58		

Cifrele din tabloul de mai sus vorbesc cele mai multe dela sine.

Este deajuns, în adevăr, de a examina numai câteva dintr'ânsele.

Venitul net total a crescut în mod progresiv dela 576.000 coroane (cinceniul 1874—1878) la 3.717.000 cor. (cinceniul 1909—1913).

Această *sporire* a venitului la mai mult de $6\frac{1}{2}$ ori (rezultat în cea mai mare parte din exploatarea pădurilor) câștigă mai mult în *importanță*, dacă ținem seamă că în același timp:

1. Cheltuelile pentru cultura, paza și îngrijirea pădurilor *au crescut* dela 16.000 la 221.000 coroane, adică cu *14 ori mai mult*.

2. Cele pentru sarcinile publice dela 306.000 la 764.000 cor., sau cu $2\frac{1}{2}$ ori *mai mult*.

3. Cheltuelile extraordinare pentru cumpărări de terenuri, pentru construcțiuni noi, faceri de amenajamente etc. de la 172.000 la 811.000 cor., sau cu *5 ori mai mult*.

4. Salariile personalului Direcțiunei, ale celui de administrație și de pază din serviciul exterior dela 350.000 la 955.000 cor., sau cu $2\frac{1}{2}$ ori *mai mult*.

Insemnatele cheltuieli prevăzute la punctul 1 s'au făcut tocmai în vederea *conservărei și ameliorărei pădurilor*, precum și a veniturilor lor.

Cele dela No. 3 se refer, în cea mai mare parte, la *investițiuni*, cari măresc valoarea proprietății cel puțin în aceeași măsură, dacă nu și *mai mult*.

Sporirea destul de mare a cheltuielilor dela punctul No. 4 are o *însemnătate caracteristică*, prin faptul că ne dovedește că printr'o bună alcătuire a aparatului administrativ și anume în urma unei *mai mari cheltuieli* cu angajarea unui *personal* mai numeros și mai bine retribuit, se produce o creștere mai mare a *veniturilor*. În adevăr, prin sporirea cheltuielilor pentru personal de la 350.000 la 955.000 coroane adică cu 605 000 cor., ce ace revine la peste $2\frac{1}{2}$ ori *mai mult*, *venitul net* s'a urcat de la 576.000 la 3.141.000 coroane, sau el a devenit de $6\frac{1}{2}$ ori *mai mare*.

De remarcat de asemenea este, că cu toate că aceste *cheltuieli* sau *mărit*, cele dela No. 3 și 4 *mai cu seamă*, și tocmai

din cauza aceasta, veniturile nete au crescut din ce în ce mai mult.

Aci alăturata *comparațiune grafică* a modului cum au variat veniturile, întocmită pe baza cifrelor din tabloul în chestiune, ilustrează în mod nu se poate mai bine, aceea ce am arătat mai sus. (vezi pag. 504)

Din expunerea de până acum referitoare la *activitatea* în linii mari a Administrației Fondului Bisericesc Ort. Rom. rezultă, în mod neîndoios, că ea și-a îndeplinit misiunea în mod strălucit contribuind la punerea în valoare a imenselor sale bogății naturale.

Prin înmulțirea mijloacelor de transport, cu care prilej s'au făcut accesibile întinse complexe de păduri, precum și prin întrebuițarea de metode practice și sigure în vânzarea produselor forestiere, s'au sporit veniturile, astfel încât să se poată procura bisericilor rom. ort. mijloace îndestulătoare pentru întreținerea în mod demn a personalului ecleziastic respectiv, precum și pentru satisfacerea celorlalte necesități ale culturii. S'a realizat cu alte cuvinte în întregime scopul urmărit prin înființarea acestei instituțiuni.

Prin însemnatele produse naturale rezultate din bunurile Fondului Bisericesc puse la dispozițiunea țării și a consumațiunii mondiale; prin procurarea a numeroase prilejuri de a munci lucrătorilor, cari nu dispun de alte mijloace de existență; prin multele îmbunătățiri aduse tuturor căilor de comunicație din Bucovina; prin inaugurarea sursei de ape minerale dela Vatra-Dornei; prin crearea de poteci și drumuri bune conducând până la pășunile de munte ale locuitorilor, precum și prin alte acțiuni, cum de ex. prin favorizarea instrucțiunii, înființând și întreținând școli, nu puține foloase s'a adus tuturor.

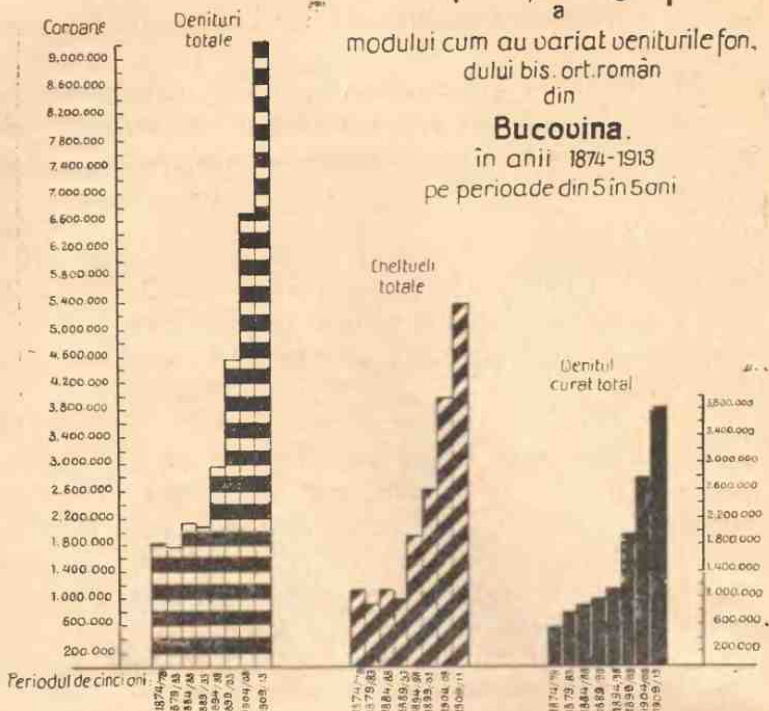
O dezvoltare așa de mare într'o proprietate de întinderea celei despre care vorbim, aproape că nu se găsește decât la o prea mare depărtare.

Incontestabil meritul pentru toate acestea este al neobositei și neinteresatei Administrațiuni a Fondului.

După numeroasele lucruri folositoare realizate în ultimul timp cu multe dificultăți și osteneală, nu trebuie însă să urmeze o pauză, sau un regres.

Comparațiune grafică

a
modului cum au variat veniturile fon.
dului bis. ort. român
din
Bucovina.
în anii 1874-1913
pe perioade de 5 în 5 ani

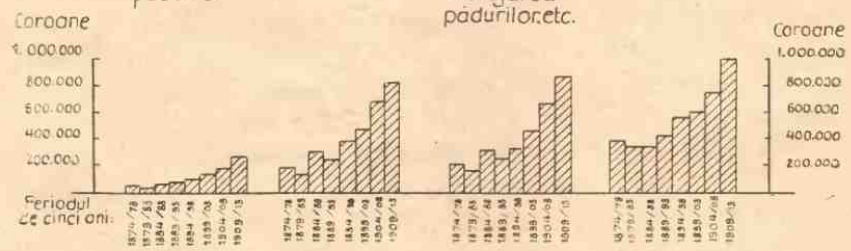

Cheltuieli făcute pentru planșări, poza și ameliorarea padurilor

Impozite

Cheltuieli extraordinare (cum-părări de proprietăți, clădiri noi, amenajarea padurilor, etc.)

Șalarii, diurne etc. pentru plăta întregului personal din serviciul fondului.

Fondul Bisericesc trebuie să-și continue *fără încetare munca sa serioasă pentru o rodnică propășire. Calea de urmat îi este fără îndoială în mod limpede indicată.*

Atențiunea sa trebuie îndreptată, în prima linie, pentru *perfecționarea din ce în ce mai mult a diferitelor mijloace de exploatare.*

Construirea de căi principale pentru transportul lemnului și întreținerea în bună stare a celor existente, *trebuie neapărat continuate, creindu-se fără întâziere o rețea complectă de drumuri de ordinul al doilea, în scopul de a se face pădurile cât mai accesibile.*

Cu ajutorul lor se va putea realiza o *exploatare mai complectă a lemnului de lucru și de foc din tăierile cele mai îndepărtate chiar.*

Impăduririle, operațiunile culturale și îngrijirea masivelor, trebuie să meargă paralel cu dezvoltarea progresivă a economiei forestiere.

Pe lângă toate acestea este nevoie de a se îmbunătăți în mod treptat și corespunzător *nevoilelor o parte din organizmii administrativ, a se micșora din ce în ce ocoalele silvice, precum și cantoanele de pază din pădurile de munte în special, căci având la dispoziție mai mulți agenți se va da o mai mare în grijire diferitelor ramuri ale Administrațiunii, iar exploatațiunea forestieră se va putea perfecționa și mai mult, iar în același timp veniturile vor spori de bună seamă.*

Excelentele rezultate, ce se pot obține printr-o judicioasă mărire a cheltuielilor, o dovedește cu prisosință puterea de convingere a cifrelor de mai sus.

Important, deasemenea, este ca contractele existente, făcute pe termeni lungi, să se adapteze actualelor împrejurări, cari sunt cu totul altele decât cele de dinainte de război, începe să privește prețurile mai cu seamă.

Dacă unele din aceste contracte în baza Tratatelor de pace trebuie să fie continuate până la aducerea lor la îndeplinire, cu toate că li s'au adus între timp oarecari modificări, prețurile mici de cumpărare *nu se mai potrivesc însă cu vremurile de acum, din care cauză firmele cumpărătoare realizează câștiguri excesive, cari nu sunt prin nimic justificate. În schimb Fondul Bisericesc ca vânzător pierde sume enorme, ceea ce constituie o mare inechitate, de oarece i s'a redus la minimum mijloacele*

financiare, de care el are absolută necesitate pentru complecta îndeplinire a scopurilor economice și sociale ce urmărește.

Pentru înlăturarea acestor vădite neajunsuri ar fi de dăruit votarea legii pentru impreviziune atât de mult așteptată.

Spre a se putea, într'un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, îndeplini marele probleme cari au fost schițate mai sus, pe scurt numai, este absolut necesar de o Administrație bine organizată, ca să poată rezolva repede toate chestiunile și chiar cele economice mai importante.

Vânzările de lemne, cari sunt foarte numeroase și unele dintrânsele de o mare însemnătate, trebuie să se facă fără nici o dificultate, iar nu să fie împedecate din cauza lipsei îndestulătoare de competență a organelor silvice superioare din Direcțiunea bunurilor. Aprobarea bugetului trebuie, asemenea, să se efectueze fără pierdere de timp, acum mai cuseamă când, din cauza împrejurărilor, cari variază de la ozi la alta, nu poate fi înlocuit și prezentat decât cu oarecare întârziere.

Trecerea actelor și a propunerilor prin întreaga ierarhie administrativă în special, nu trebuie să întâmpine nici o dificultate serioasă.

Și tocmai această liberă manifestare a activității sale, care nu trebuie să fie stânjenită printr'un mecanism greoi birocratic, alcătuiește pentru Administrația bunurilor Fondului Bisericesc, una din condițiunile principale pentru a putea propăși în mod real.

Influințele politice trebuiesc neapărat înlăturate, deoarece ele cauzează multe neajunsuri acestei instituțiuni și dau naștere la favoruri individuale, cari nu sunt mai puțin prejudiciabile interesului general.

Îndeplinindu mi o strictă datorie de conștiință, trebuie să mărturisesc cu toată sinceritatea, că starea actuală de lucruri este tristă și dezolantă.

Toate deciziunile mai importante pentru Direcțiunea bunurilor de altă dată, actualmente numită Direcțiunea Generală a bunurilor Fondului bisericesc, se iau de Ministerul de Domenii din București, unde nu se cunoaște cu precizieune împrejurările

de aici, cari diferă cu totul în raport cu cele din Vechiul Regat. Din cauza aceasta se impune Administrațiunei în chestiune reguli nepotrivite de urmat, se iau deciziuni necorespunzătoare și se dă naștere la un mers greoiu în rezolvarea afacerilor. Desele intervențiuni personale, ce devin necesare, sunt din cauza aceasta foarte dificile prin faptul distanței celei mari.

Aceasta se observă mai cu seamă, când este vorba de vânzări, cari din pricina formalităților prea multe și a aprobărilor, cari nu se pot da decât la București, se produc mari întâzieri și perderi de timp.

Tratatивele de cumpărare, care n'ar trebui să dureze decât câteva săptămâni, se târăgănesc și în mai multe luni, ceea ce, dat fiind uzurile economico-comerciale de aici, aceasta dă adese ori naștere la pagube însemnate.

Chestiunea competenței îngreunează afară de aceasta muli lucrurile. După normele ce existau mai înainte și cari au fost în vigoare și câțva timp după unificare, Direcțiunea Generală avea dreptul (competința) de a vinde, de regulă prin licitație publică, întreaga posibilitate anuală a pădurilor, iar dacă uneori se părea mai avantajos, vânzarea se făcea prin bună învoială, prețul minim care se lua de bază fiind cel fixat prin tariful stabilit mai dinainte și aprobat de instanțele superioare. Posibilitatea anuală se cifra la circa un milion de metrii cubi, care se vindea parte în cantități mari, parte în cantități mici. Astăzi competența Direcțiunii Generală, se limitează la suma de maximum 5000 lei, ceea ce corespunde la valoarea a circa 15-20 metrii cubi lemn de lucru. Aceasta este excesiv de puțin și pentru Direcțiunea Generală, compusă de un corp de funcționari integri, constituie un adevărat certificat de neîncredere. De remarcat este, că pe lângă această Direcțiune se exercită câte odată mari influențe politice, fără ca ea să poată opune rezistența dorită.

Astfel stând lucrurile, spre a se putea realiza un progres din ce în ce mai mare în viitor, după cum neapărat ar trebui, este nevoie de o Administrație independentă.

O bază strict legală în sensul acesta o oferă însăși Constituțiunea țării. În adevăr, prin articolul 17 din această lege fundamentală se stipulează, că proprietatea, de ori ce natură ar

fi, este garantată, iar în conformitate cu dispozițiile articolului 22 principiile esențiale ale organizației unitare a Administrației bisericilor, precum și modalitățile după care urmează ca prin propriile lor organe și controlul Statului să se conducă și să se administreze aceste biserici în ce privește chestiunile religioase, culturale și ale fundațiilor, se specifică că se vor stabili printr'o lege specială.

Aceasta însemnează prin urmare în mod neîndoios că **Administrația averii Fundațiunii Bisericești**, reprezentată în mod absolut prin *proprietatea Fondului, trebuie să se facă sub propria conducere a Bisericeii.*

O astfel de organizațiune a existat, de altminteri, încă din luna Maiu 1921 și ea a durat în mod cât se poate de avantajos până la începutul anului 1922.

Administrațiunea bunurilor acestei instituțiuni atunci *independentă* era încredințată *Mitropolitului*, alături de care se află *Consistoriul* și subordonată *Congresului bisericesc.*

Statului îi era rezervat controlul, care mai înainte se făcea de către *Minister* numai însă în *chestiunile cele mai importante*, cum de exemplu când era vorba de modificări în substanța însăși a proprietății bunurilor (cacumpărări, vânzări, sau darea în schimb de imobile), precum și la vânzarea acestei proprietăți.

Cel mai înalt patron și protector rămăsese ca și mai înainte *Maiestatea Sa Regele*, căruia li era încredințată și numirea *Directorului General.*

Acest organism administrativ, în scurtul timp al duratei sale, s'a dovedit ca fiind excelent.

Toate chestiunile importante, cari tergiversase atâta timp, au fost rezolvate *repede și în mod conștiincios*, mulțumită con-vorbirilor ce se puteau face ușor în Cernăuți și *contactului permanent* cu funcționarii de specialitate.

Pentru a se putea îndeplini în mod cât mai satisfăcător enormele îndatoriri ale instituțiunei în chestiune, este nevoie ne-greșit, în prima linie, de un *corp de funcționari dotați cu o instrucțiune aleasă și cu o experiență îndestulătoare* cari să se devoteze cu zel și cu credință *serviciului.*

În mod sincer trebuie totuși să mărturisesc, că în urma

războiului, din cauza scăderii moralului în general și a salariizării din ce în ce mai neîndestulătoare și prin urmare a situațiunii sale din ce în ce mai dificile, s'a resimțit de aceste împrejurări și personalul administrativ al bunurilor Fondului Bisericesc. *Funcționarii superiori* din Direcția Generală, însă, cu toată strâmtorarea nespus de grea în cari s'au găsit, n'au fost influențați câtuși de puțin de exmplele rele, ci ei *capi de familie* au știut să reziste cu demnitate tutulor seducțiunilor.

Dacă se va continua cu ameliorarea deja începută a situațiunii materiale a funcționarilor Fondului Bisericesc ort. rom. se va reuși de sigur a se îndepărta din serviciu elementele dubioase și de a se restabili în mod real buna stare a celor cari vor rămâne.

Dacă, mai departe, *mâna care ține frânele* Administrației va ști să conducă liniștit și sigur, trecând peste toate rezistențele nejustificate și vătămătoare, fără a ține seama de influențele exterioare răufăcătoare și dacă nu va înceta de a urmări țeluț ce trebuie realizat, în cazul acesta rezultatele economice ale Administrațiunii bunurilor Fondului Bisericesc, vor fi de bună seamă și excelente și durabile, iar gospodăria sa forestieră va fi ca și înainte luată ca model.

Ea va fi atunci în stare să corespundă în întregime menirii pentru care a fost creată și va putea să întrețină, ca și până acum, în mod convenabil clerul și celelalte oficii ale culturii, ținând seama bine înțeles că cerințele lor, după cum era și natural, s'au mărit în timpul din urmă, precum și de a satisface și celelalte scopuri culturale menționate în puține cuvinte mai sus, cari încumb unui mare proprietar de bunuri.

Aici este locul de a atrage atențiunea asupra pericolului inevitabil, în caz când nu se vor lua măsuri energice pentru a nu aluneca pe panta prăpăstioasă, de care nu suntem prea departe, care va provoca micșorarea din ce în ce a veniturilor și chiar ruina întregii gospodării așa de înaintată a Fondului Bisericesc rom. ort.

Dacă aceasta va deveni un fapt îndeplinit, o foarte mare sarcină pentru întreținerea chiar modestă a clerului și a bisericilor va reveni Statului și populațiunii și aceasta din cauza numai pentru că actuala Administrațiune nu va mai putea suporta cheltuelile.

Intre celelalte mari neajunsuri, ce vor rezulta, menționăm aici numai *primejdia* unei eventuale *devastări* a pădurilor și anume într'un timp scurt, dupăcum am avut noi înșine atâtea ocazii de a constata și după cum ne dovedește și literatura de specialitate, ale cărei tânguiri le auzim așa de des și anume că în unele regiuni, inclusiv cea de munte, au loc pe o scară întinsă distrugerea pădurilor *pricinuindu-se* țării respective, precum și celor vecine *mari prejudiții*.

Este imperios necesar așa dar, ca *acțiunea binefăcătoare a Administrației bunurilor* despre care vorbim, să se mențină și de aci înainte nu numai pentru *ocrotirea Fondului Bisericesc* și a scopurilor sale, ci și pentru *marele avantaj al Statului și al populațiunii, precum și spre binele și gloria României Mari*.

A *ridica vocea la timp* în scop de avertizare în această privință, socotim că este o *sfântă datorie*.

Singurul țel final, la care trebuie neapărat să ajungem, este *autonomia Administrației Fondului Bisericesc*, care de altminteri este prevăzută în Constituțiune.

II

Evitarea oricărei micșorări inutile a bunurilor Fondului Bisericesc.

În favoarea menținerii neștirbite a proprietății Fondului Bisericesc există mai întâi dispozițiunile legale ale art. 17 și 132 din Constituțiune.

În art. 17 de sub titlul I ni se spune, că se *garantează proprietatea de orișice natură* ar fi ea, că exproprierile pentru utilitate publică nu se pot face decât în baza unei legi speciale.

Pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de construcție ale populației rurale din vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, Statul, în conformitate cu art. 132, este obligat de a detașa din pădurile sale suprafețele necesare. În acele părți din Regat și din Bucovina unde Statul nu posedă însă păduri, se va putea expropria în acest scop, în prima linie, pădurile persoanelor juridice, publice sau private, pădurile domeniului Coroanei ale Casei rurale și ale tuturor persoanelor morale publice sau pri-

vate, instituțiuni, fundațiuni etc. aflătoare într'o rază de 20 km socotit din centrul fiecărei comuni rurale, dar numai în marginele menționatele trebuințe. Când și aceste din urmă categorii de păduri nu ar fi îndestulătoare, atunci se vor espropria și pădurile proprietarilor particulari aflătoare în aceeași rază de 20 km. Sunt scutite de expropriere: suprafețele replantate sau în curs de replantare, indiferent de natura proprietarilor cărorora ele aparțin.

După cum vedem, *expropriările* sunt supuse la diferite *restricțiuni*, dintre cari și aceea privitoare la *pădurile replantate*. Dar multe din *pădurile Fondului Bisericesc* sunt *replantate*, sau *replantarea lor se află în curs de executare*, ori atari suprafețe, când mai mari când mai mici, sunt situate, în modul cel mai caprițios posibil, printre cele replantate. Așa fiind, o separațiune a acestor două categorii de păduri din motive silvico-economice este imposibilă, sau ar conduce la o *îmbucătățire nepermisă* a proprietății. Suprafețele în chestiune sunt cu atât mai mari, cu cât sub replantare nu trebuie să se înțeleagă numai regenerările artificiale, ci și cele naturale.

De trebuințele populațiunii a *finut*, de altminteri și într'o largă măsură seamă Fondul Bisericesc cumultmai înainte și anume cu ocaziunea stingerei drepturilor de servituți, care a avut loc în deceniul al 6-lea și al 7-lea din secolul trecut. S'a procedat atunci cu populațiunea în mod foarte prevenitor, întrucât așa numitele convențiuni de păduri încheiate pe vremuri cu iobagii (*Untertanen*) au fost considerate ca servituți.

Așa fiind, după cum am arătat în partea I-a a acestei expuneri, s'a distribuit țăranilor de către Fondul Bisericesc și în parte de către Stat, a cărui proprietate a intrat aproape în întregime în posesiunea Fondului, nu mai puțin de 85.826 ha, constând, în cea mai mare parte, din păduri, și o sumă (pe atunci considerabilă) de 205.156 fiorini.

Și cu ocaziunea regulărilor de proprietăți (*Grundbesitz-Regelungen*), făcute mai târziu, au avut loc însemnate *expropriări* și *cedări de terenuri*.

Cu modul acesta au fost satisfăcute, în mod larg, trebuințele de lemne al populațiunii.

Experiențele făcute de atunci încoace sunt, însă, foarte triste.

Suprafețele de păduri cedate au fost, de multe ori, supuse devastărilor, iar astăzi în oarecari localități de munte nici măcar nu mai aparțin locuitorilor cu drepturi de servituți de odinioară, deoarece ele au intrat de mult în stăpânirea speculanților.

Atari experiențe triste sau înregistrat și în localitățile din Alpi, unde pădurile date locuitorilor în schimbul drepturilor lor de servituți (Servituts-Aequivalente) au fost, în foarte numeroase cazuri, deasemenea devastate.

Afară de aceasta, dupăcum s'a dovedit pretutindeni cu ocaziunea stingerei drepturilor de servituți, este foarte dificil de a se stabili suprafețele ce urmează a li se ceda. Păduri astfel constituite încât să poată produce în mod continuu și într'o proporție convenabilă lemnul de lucru și de foc necesar, nu se întâlnesc îngenearal în practică. Nu se poate dar obține din suprafețele expropriate în mod constant cantitățile necesare, afară numai dacă li s'ar ceda în linderi excesiv de mari. Afară de aceasta determinarea acestor suprafețe trebuie să se bazeze pe calcule estimative foarte grele și nesigure, mai cu seamă în ce privește pădurile de munte, cari, după cum știm, produc mai mult lemn de lucru decât de foc, de care are mai multă trebuință populațiunea rurală. În foarte multe cazuri nu va rămânea deci altceva de făcut, decât ca proprietarii pădurilor obținute prin expropriere să vândă produsele lemnoase din aceste păduri și să cumpere din altă parte lemnele, de cari vor avea nevoie, așa că scopul urmărit în general nu va fi alins.

Și aceasta cu atât mai puțin cu cât, dupăcum experiența a dovedit, marea majoritate a pădurilor expropriate se exploatează de fapt în mod cât se poate de barbar conducând astfel la ruina lor.

Este de sigur cu mult mai preferabil de a se evita atari triste perspective, atari riscuri, lăsându-se intacte pădurile Fondului Bisericesc ort. rom. în care se practică o exploatare foarte rațională, mai cu seamă că Administrația bunurilor acestei instituțiuni, a vândut întotd'auna populațiunei cu prețuri modeste lemnul de lucru și de foc, de care ea a avut nevoie.

Prin reforma agrară în curs de executare i se va lua în tot cazul Fondului Bisericesc suprafețe întinse de terenuri; dacă însă ținem seama că populațiunea este încă nematură și ușor expusă speculațiunei, rămâne foarte problematică chestiunea de

a se ști, dacă corespunde ori nu interesului general atari exproprieri de păduri.

Oricum ar fi, prin îmbucătățirea marilor întinderi de pășuni de munte ale Fondului și prin formarea de numeroase înfundături (enclave), pe cari în ultimile decenii le-a rescumpărat cu multe sacrificii și cheltuieli Fondul Bisericesc, se va da ocaziune la mari fricțiuni cu proprietarii vecini. Acelaș lucru s'a întâmplat de altfel și în alte localități din regiunea Alpilor, dupăcum neîndoios dovedesc numeroasele experiențe din ultimele perioade, unde mai cu seamă proprietarii de păduri au avut multe neajunsuri de suferit.

Este, prima urmare, **absolut necesar**, ca, dat fiind însemnatele sacrificii făcute de un timp îndelungat de către Fondul Bisericesc ort. rom. **el să fie scutit de orișice alte soiuri de exproprieri**, în afară de cele prevăzute de legea de reformă agrară.

Căci acestea, dupăcum am dovedit mai sus, nu procură nici un avantaj durabil populațiunii, ci ar putea oferi eventual numai speculanților ocaziuni de câștiguri nejustificate și a contribui la micșorarea notabilă a puterii de producțiune a solurilor forestiere, prejudiciind averea națională și în cele mai multe cazuri conducând la devastarea, la ruina desăvârșită a pădurilor țării.

Ing. Dr. E. Guzman

Consilier aulic și Director al bunurilor Fondului
Bisericesc din Bucovina i. r.

PLANTAȚIUNILE DIN OCOLUL SILVIC LAPUȘNA IN PRIMAVARA ANULUI 1925

Conform programului de lucru, întocmit la timp, trebuia să se planteze în ocolul silvic Lăpușna în primăvara anului acesta 150 ha.

De 5 ani de când s'a reînființat ocolul Lăpușna, pe care l'am organizat și-l conduc neconținut de atunci, am plantat în termen mediu câte 100 ha pe fiecare an, întrebuițând în acest scop femei și copii în vârstă până la 20 ani, de oarece bărbații din satele

din împrejurimi, fiind toți ocupați cu lucrul în păduri și la exploatarea forestiere de pe valea Gurghiului și de pe valea Mureșului, sunt plătiți cu câte 150—250 lei pe zi.

Dacă lucrările de plantațiuni s'ar fi făcut cu aceste din urmă brațe, ele ar fi costat negreșit de trei, ori de patru ori mai mult.

Încă din toamna anului trecut, când s'a pus în aplicare noua lege a învățământului primar, prin care se dispune că copiii adulți, indiferent de ocupația lor, adică dacă sunt servitori în sat, ori îndeplinesc vr'o funcțiune oarecare la Stat etc., sunt obligați de a urma cursurile unei școli primare până la vârsta de 18 ani inclusiv. Era prin urmare cu desăvârșire exclus ca să poată fi angajat vr'unul din acești adulți la plantațiunile, ce proiectasem.

În loc însă de a mă mărgini ca să închei un proces verbal, prin care să se constate faptul că am fost nevoit de a utiliza numai lucrători mai în vârstă, ceea ce ar fi ridicat de sigur mult costul plantațiilor, în luna Februarie a. c. am făcut o adresă revizoratului școlar din Tg-Mureș, prin care, după ce am arătat importanța deosebită a pădurilor într'o țară și necesitatea de a se încuraja împăduririle, am cerut ca să se suspende cursurile școlare pentru o lună de zile cel mult, pentru ca un număr de circa 300 de adulți să poată lua parte la plantațiunile, ce urma să le fac și să câștige cu acest prilej și ei o sumă bunicică, inițiându-se în același timp cu astfel de lucrări utilitare, cari necesită atâta muncă și atâta cheltueală, și ca cel puțin generațiunile tinere ale satelor să le poată aprecia și să le cruțe, prin urmare, mai mult ca până acum.

Ne primind nici un răspuns până în luna Martie a. c. dela revizorat, cu raportul No. 200, adresat Direcțiunei regionale silvice din Cluj, am cerut să se intervie la Ministerul Instrucțiunei, Direcțiia învățământului primar ca adulții, cari vor voi să ia parte la lucrările de plantațiuni din diversele ocoale silvice, să fie scutiți de pedepsele riguroase prevăzute în legea învățământului primar.

Timpul favorabil începerii lucrărilor premergătoare plantațiilor sosind și deși prin ordinul N-o 1148/1925 al Direcțiunei XI Cluj ni s-a pus în vedere, că nu se va mai acorda diurne decât pentru delegațiunile speciale date de Casa Pădurilor

sau de Directorat în afară de raza ocolului, ceea ce însemna că toate deplasările la Reghinul Săsesc și Tg-Mureș pentru susținerea delictelor silvice, sau pentru apărarea intereselor Statului înaintea Comisiei de ocol și cea județeană pentru exproprierea pădurilor în vederea înființării de izlazuri și crearea de păduri comunale, le vom suporta noi înșine, m'am hotărât, totuși, de a mă duce personal la revizoratul școlar din T. Mureș, unde, în urma explicărilor verbale date, am obținut în fine aprobarea, ca adulții, cari vor lua parte la plantațiunile din ocolul Lăpușna, să fie scutiți de orice penalitate, ocolul obligându-se de a înainta direcțiunilor școalelor respective, câte o listă de cei prezenți.

În ocolul Lăpușna esplotările se fac în regiie și se taie anual câte 46.000 m³ material lemnos. Parchetele unde urmează a se face reîmpăduririle trebuiesc, așa dar, curățite cu cel puțin 2 săptămâni înainte, în care timp se construiesc și colibele lucrătorilor întrebuițați la această lucrare, al căror număr maxim a fost anul acesta de 350.

Lucrările în chestiune, executate în primăvara acestui an, au constat din plantarea suprafețelor exploatate în anii trecuți și din complectările făcute în vechile repopulări.

La plantațiuni s-au întrebuițat numai pueți de molid de 3 ani nerepicați.

Nu trebuie să surprindă pe nimeni faptul, că s'au plantat pueți nerepicați.

Din experiența pe care am făcut-o în localitate în curs de mai mulți ani consecutivi, m'am convins că pueții după repicarea lor în pepinieră, a celor de reșinoase în special, tânjesc timp de unul sau doi ani, căci nu mai cresc decât foarte puțin în înălțime, din care cauză suntem obligați a întrebuița plante în vârstă de 4—5 ani, cari și ele la rândul lor tânjesc după repicare cam 2—3 ani, având de luptat în acest timp cu buruienile coplesitoare, pe când pueții nerepicați în vârstă de 3 ani răriși cu foarficile dacă au fost prea deși, sunt viguroși și au o înălțime care variază între 20 - 40 cm.

Din cauză că în anul trecut (1924) nu am avut în pepinieră decât pueți de molid de 2 ani, bine dezolvați de altminteri, am fost nevoit să mă servesc de aceștia, cu care ocaziune am constatat, că pueții de molid în vârstă de doi ani nerepicați, dar

bine dezvoltaji, în părțile unde nu sunt prea multe buruieni, în locurile șese și pe coastele înclinate spre Nord, se prind și vegetează foarte bine, în celelalte expoziții însă și mai cu seamă dacă după plantare urmează o perioadă de secetă prelungită, nu se prind de decât foarte pușini. Astfel fiind cei mai buni de plantat sunt acei în vârstă de trei ani nerepicați.

Afară de aceasta, dacă lăsăm pueții să stea încă un an în pepinieră, ca ei să aibă o vârstă de 4 ani, chiar când sunt bine dezvoltaji, nu câștigăm nimic prin aceasta, ci dinpotrivă, ei ocupă locul în pepinieră aproape în zadar încă un an.

Pueții repicați necesită, după cum se știe, o suprafață de teren de circa 5 ori mai mică în pepinieră ca cei repicați, ceea ce contribuie prin aceasta foarte mult la micșorarea cheltuielilor de întreținere în pepinieră și ori câtă atenție s'ar da la scosul lor dinpământ cu ocazia repicării, este totuși imposibil, ca să nu li se rupă o parte din radicele, fapt ce explică pentru ce creșcerea lor stânjenește timp de 1—2 ani după repicare (răsăditre).

Ocolul Lăpușna dispune actualmente de 7 pepiniere în suprafață de 2,4427 ha. din care 0,3130,5 ha. este ocupată de drumurile de prin tarlale etc.

Pe această suprafață se află în momentul de față 540.000 pueți de 3 ani, 1.672.000 de 2 ani, 1.807.000 de 1 an, iar în primăvara aceasta s-a semănat în aceste pepiniere o cantitate de 32 kg sēmânță de molid.

În primăvara anului acesta s'a efectuat următoarele lucrări de plantațiuni:

În seria I-a de exploatare s'a plantat 52, 3 ha întrebunțându-se 198. 740 pueți, pentru care s'a utilizat: 396 zile de lucru cu scosul, legatul, mocirlatul și transportul pueților pe o distanță de 5—6 km și 784, 5 zile pentru facerea gropilor și plantatul pueților.

În total așa-dar 1180, 5 zile de lucru, pentru care s'a plătit 62,237 lei.

În seria II-a de exploatare s-au plantat 87, 4 ha. întrebunțându-se 332.250 pueți, pentru care s'a utilizat 270 zile pentru strângerea în grămezi a resturilor de exploatare de pe o suprafață de 27 ha, 459 zile pentru scosul, legatul, mocir-

latul și transportul pueșilor pe distanță de 4—5, 5 km. și 1314 zile pentru facerea gropilor și plantarea pueșilor.

Cu totul 2493 zile de lucru, pentru care s-a cheltuit 129.663,10 lei.

Complectări s'au făcut în parcela 47 b din seria I-a, care a fost repopulată acum 10 ani cu însămânțări artificiale de molid în cuiburi, precum și în parcelele 54 și 67 seria V-a, unde o suprafață efectivă de 232 ha a fost plantată în 1919 întrebuintându-se 95030 pueșide 5 ani, pentru care a fost nevoie de 164 zile de lucru pentru scosul, legatul, mocirlatul și transportul lor pe o distanță de 3—6 km. și 331 zile pentru facerea gropilor și plantatul pueșilor.

În total 495 zile de lucru, cheltuindu-se suma de 23943,90 lei.

Anul acesta s'a plantat așa-dar 162 ha. după ce s'au strâns mai întâi în grămezi resturile de exploatare de pe o suprafață de 72 ha. întrebuintându-se 720 zile de lucru, și utilizându-se pentru scosul, legatul, mocirlatul și transportul a 616000 pueși pe o distanță de 3—6 km. 1019 zile; iar pentru facerea gropilor și plantatul pueșilor 2429, 5 zile, ceea ce revine peste tot la 4168, 5 zile și 215.844 lei cheltuiți.

Pentru plantarea unui ha cu 3800 pueși, de oarece pe alocuri a existat și oarecari însemânțisuri naturale, s'au întrebuintat în termen mediu 25, 8 zile de lucru, cheltuindu-se 1332 lei, ceea ce revine ziua de lucru la 51,70 lei, iar plantatul unui puet la 0,35 lei.

Din datele de mai sus reiese, asemenea, că pentru strângerea în grămezi a resturilor de exploatare a fost nevoie de 10 zile de lucru la ha., pentru scosul, legatul, mocirlatul și transportul pe o distanță de 3—6 km. a 1000 pueși de 1,66 zile, iar pentru facerea gropilor și plantatul a acestor 1000 pueși de 3,95 zile de lucru la ha.

Distanța la care au fost plantați pueșii a fost de 1, 5/1, 5 m.

Ținând seama de munca necesară pentru facerea gropilor precum și pentru adusul și plantatul pueșilor, revine că un lucrător într'o zi poate să sape maximum 200 gropi și să planteze tot atâtia pueși.

Operațiunea de împădurire s'a efectuat cu lucrători români din comunele: Ibănești, Hodac, Urisiul de Jos și de sus, Gurghiul,

S I T U

lucrărilor de împădurire executate în

Numirea pădurei după amenajament				Suprafața parcelei			Plantare executată efectiv		Pueți întrebuințați		C h e l				
				plantată	neplantată	Totală	pe întreaga suprafață	complectări	de 3 ani		Curățirea parchetelor				revine pe hectar
Sect.	Seria	Afect	parc.	ha.			ha.		esență	bucăți	ha.	Zile	Lei	B.	Zile
A.	I.	3.	45	27.6	23.1	50.7	27.6	—	molid	104880	—	—	—	—	—
"	"	"	46	24.7	68.—	92.7	24.7	—	"	93869	—	—	—	—	—
Total seria I.				—	—	—	52.3	—	"	198740	—	—	—	—	—
"	II.	7.	27	14.3	56.7	71.—	14.3	—	"	54340	12	120	6000	—	—
"	"	"	28	23.1	—	23.1	23.1	—	"	87.890	10	100	5000	—	—
"	"	"	29	12.—	3.1	15.1	12.—	—	"	45.600	12	120	6000	—	—
"	"	"	30	9.—	11.2	20.2	9.—	—	"	34.200	9	90	4500	—	—
"	"	"	31	4.—	5.4	9.4	4.—	—	"	15200	4	40	2000	—	—
"	"	"	33	7.—	13.8	20.8	7.—	—	"	26600	7	70	3500	—	—
"	"	"	34	7.5	—	7.5	7.5	—	"	28500	7.5	75	3750	—	—
"	"	"	35	5.	22.2	27.2	5.—	—	"	19000	5	50	2500	—	10
"	"	"	38	2.5	19.7	22.2	2.5	—	"	9500	2.5	25	1250	—	—
"	"	"	39	3.—	6,6	9.6	3.—	—	"	11400	3	30	1500	—	—
Total seria II				—	—	—	87.4	—	"	332230	72	720	36000	—	—
Total seria I.—II.				—	—	—	139.7	—	"	536970	72	720	36000	—	—
A.	I.	3 47b.		7.—	9.9	16.9	—	7.—	"	26600	—	—	—	—	—
"	V.	23 54		10.4	4.5	14.9	—	10.4	"	39520	—	—	—	—	—
"	"	25 67		4.9	3.2	8.1	—	4.9	"	18910	—	—	—	—	—
Total seria I—V				22.3	17.6	39.9	—	22.3	"	85030	—	—	—	—	—
Total general				162.—	247.4	409.4	139.7	22.3	"	616000	72	720	36000	—	—

A T I A

primăvara anului 1925 — în Ocolul Lăpușna

T u e l i												Observări
Căsușul, legatul, moșciatul, și transportul puștilor pe distanța 3-6 km			Facerea gropilor și plantarea			Total general			Revine la hectar			
Revine pe mia de bucăți			Revine pe mia de buc.									
Zile	Lei	B.	Zile	Lei	B.	Zile	Lei	B.	Zile	Lei	B.	
200	10488	—	414.—	22359	—	623.—	32844	—				
187	9386	—	370.5	20007	—	557.5	29393	—				
326	19874	—	784.5	42363	—	1180.5	62237	—				
76	3803	80	214.5	11583	—	410.5	21386	80				
123	6152	30	344.5	18603	—	567.5	29755	30				
63	3192	—	180.—	9720	—	363.—	18912	—				
47	2394	—	135.—	7290	—	272.—	14184	—				
21	1064	—	60.—	3240	—	121.—	6304	—				
37	1862	—	105.—	5670	—	212.—	11032	—				
39	1995	—	112.5	6075	—	226.5	11820	—				
26	1330	—	75.—	4050	—	151.—	7880	—	25,8	1332	—	
12	665	—	37.5	1704	—	74.5	3619	—				
15	798	—	50.—	2472	—	95.—	4770	—				
49	23256	—	1134	70407	—	2493	129663	10				
65	43130	—	2098,5	112770	—	3673,5	191900	—				
52	2660	—	85.—	4590	—	137.—	7250	—				
78	3808	—	166.5	7592	—	244,5	11400	—				
34	1701	90	79.5	3592	—	113.5	5293	90				
194	8169	90	331.—	15774	—	495.—	23943	90				
103	51300	—	2429.5	128544	—	4168,5	215844	—				

Chințeș, Orșova, din județul Mureș Turda, precum și cu lucrători unguri din comunele Remetea și Ciurmani din județul Ciuc.

Lucrările în chestiune a fost făcute sub directa mea conducere, iar supravegherea de către personalul inferior al ocolului, fără a mai recurge la un alt ajutor strein, deși în ocolul Lăpușna se fac în regie exploatare forestiere intensive și se manipulează mari sume de bani pentru plata, omare parte a anului, a mai multor sute de lucrători.

Plantațiunea propriu zisă s'a început în ziua de 6 Aprilie și s'a terminat la 7 Mai a. c. lucrându-se efectiv 24 zile cu câte 250 lucrători în termen mediu pe zi. Despre împăduririle executate în primăvara anului 1925 în ocolul Lăpușna și cheltuielile ocazionale am întocmit următoarea situație sub forma unui tablou, în care am consemnat toate datele statistice necesare.

Asupra modului de executare a împăduririi și a procentului de reușită voi lăsa să vorbească procesul verbal dresat în ziua de 4 Iunie a.c. trecut în condica de inspecție a ocolului Lăpușna de către d-l Inginer șef silvic Al. Bratu, șeful serviciului exploatare, delegat de Direcțiunea Cluj de a inspecta lucrările de plantațiuni din acest ocol:

„Inspectând aproape în întregime plantațiunile efectuate la fața locului, constatăm că lucrările s'au executat în foarte bune condițiuni, procentul de reușită actual socotindu-se la 95 %”.

„Concluziuni. — Intru-cât s'a împădurit o suprafață mai mare de cât cea propusă prin program; intrucât lucrările s'au efectuat la timp;

Având în vedere că din calculul de mai sus rezultă, că prețul unui hectar este de 1332 lei, ceea ce revine ziua de lucru la 51,70 lei. preț cu mult mai mic față de prețurile zilei de lucru ce se plătesc în localitate, rezultă că împădurirea s'a făcut în mod foarte avantajos pentru Stat”;

„Având în vedere că executarea lucrărilor s'a făcut în foarte bune condițiuni și procentul de reușită este foarte satisfăcător, conchidem că d-l șef de ocol G. P. Antonescu a depus multă activitate, cu alte cuvinte d-niasa și'a făcut cu prisosința datoria, putând fi dat ca exemplu în această privință, iar lucrările sale merită toată atențiunea.”

Cu ordinul No. 3168 din 19 Iunie a. c. d-l Director I.

Coșei, conducătorul Direcțiunii XI regională silvică din Cluj, a binevoit a-mi adresa următorul ordin :

„La rapoartele d-voastră No. 439 și 437 din a. c.: cu onoare vă facem cunoscut că Direcțiunea, luând cunoștință de rezultatele activității d-voastră în ce privește lucrările de plantațiuni, pepiniere și exploatări în regie, vă aduce mulțumirile cuvenite și vă roagă ca în viitor să depuneți același zel și activitate pentru atingerea pe deplin a scopului urmărit în cultura și administrarea pădurilor“.

Poate că unii camarazi se vor întreba, cum s'a făcut de am plantat o suprafață de 162 ha. în condițiuni așa de bune și avantajoase pentru Stat din punctul de vedere economic, căci dacă scădem zilele de lucru ce a necesitat curățirea parchetelor și anume 223 lei la hectar, operațiune care la cele mai multe păduri se face de către exploataitori, rezultă că plantarea unui hectar a costat în realitate numai 1109 lei, exclusiv valoarea puieților ?

Asupra acestei întrebări răspund : că totul se datorește organizării muncii și ambițiunii, pe care am insuflat-o personalului subaltern, ca ocolul nostru să fie întolda-una primul față de celelalte din împrejurimi, ajutând în același timp pe cei meritoși atât din punctul de vedere material cât și dintel moral.

Credința mea este, că nu prin amenințări, pedepse, sau facerea de situații grele, care complică munca bietului șef de ocol, așa de rău retribuit în raport cu ceilalți slujbași publici, transformându-l mai mult într'un biurocraț, se vor împăduri terenurile improductive și munții dezgoliți, din cauza tăerilor ce s'au făcut și se fac încă din nenorocire și astăzi, fără nici un scrupul, de către firmele cele mai multe străine, ci prin instituirea de premii și recompense morale încurajându-se spiritul de inițiativă, care trebuie să fie menținut viu în corpul tehnic silvic.

Conducătorii Administrațiunii forestiere din fosta monarhie Austro-Ungară și a altor țări civilizate din Occidentul Europei au adoptat de mult acest mod de procedare, acordând celor cu mai multe merite premii în bani, decorațiuni, avansări la excepțional și alte distincțiuni, reușind astfel ca împăduririle făcute de personalul silvic respectiv, precum și alte lucrări de mare însemnătate tehnică, să fie luate ca exemplu de specialiști.

George P. Antonescu

Inginer Silvic și conferențiar la Academia
de Agricultură din Cluj.

CONTRIBUȚII LA COMERȚUL ȘI INDUSTRIA LEMNULUI IN ROMÂNIA

Comerțul nostru de lemne cu Belgia.

Belgia e o țară lipsită de păduri și deci pentru nevoile interne e avizată a-și procura lemnul necesar din țările ce posedă asemenea avuții.

Până acum din datele statistice ce le avem la îndă-mână, rezultă că Belgia n'a importat aproape nimic direct dela noi, ci prin intermediari din alte țări.

Poate e pentru prima oară când *Belgia* se adresează României în vederea satisfacerii nevoilor sale.

E bine ca inginerii silvici și acei care se ocupă cu comerțul lemnului să cunoască mai în de aproape condițiunile cerute de Belgieni, care fac toate angajamentele lor, bazate, numai pe mostre (modele).

Redau aci diverse condițiuni pentru lemne de mine, lemn pentru funduri de vagoane de stejar, lemn de construcții (cherestea), stâlpi, traverse de cale ferată, butuci, etc. din care se poate urmări atât dimensiunile cât și alte condiții speciale.

Aceste ne-au fost trimise de D-l Inginer C. A. Bobanco din Bruxelles.

Lemne de mine în brad roșu (pin).

1. *Lungimi* de 1.00, 1.20, 1.40, 1.50 1.60, 1.70, 1.80, 2.00 2.20, 2.40, 2.50, 2.60, 2.80, 3.00.

2. *Grosime*: de la 80. m. diametru la 12 cm. diametru. Acest lemn poate fi tăiat din vârful arborilor.

3. *In general* lemnele trebuie să fie perfect cojite și perfect sănătoase.

4. *Predarea*: În oferte se specifică că lemnele transportate se predau la Galați ori Constanța.

5. *Plata*: Se deschide credit pentru toată cantitatea oferită la băncile Românești ce vor plăti pe măsura ce se depune documentele de imbarcare, se reține 1/3 din valoarea expedițiunii în băncile Românești drept garanție că se va livra comanda la timpul fixat prin contract.

Garanția se va plăti odată cu ultima expediție.

Atenție. Odată cu oferta se necesită a se trimite 2 modele de 30 cm. lungime, din lemnul de 10 c. m. diametru atât de brad roșu cât și de brad alb.

Stejar pentru funduri de vagonete.

Se cere azi în special stejar ordinar nodoros, dar noduri ne căzătoare, bun pentru funduri de vagonete cu dimensiunile obligatorii de:

1. Lungimea de 2.60 metri.
2. Lățimea de la 18 la 50 cm.
3. Grosime de 50 mm.

Deasemeni de fag cu aceleași mărimi.

A) *Prețul.* În ceea ce privește prețul se va indica F. O. B. Galați ori Constanța.

Atenție. La oferta în care se cuprinde condițiunile prezente, se va trimite și o mostră, adică câte o scândură de 1—2 metri lungime, iar lățimea și grosimea normale (identice cu cele ce se vor furniza).

Lemnul de construcție.

1. *Obiect:* Brad alb, ori brad roșu (pin) ori molift conform mostrei trimise.

2. *Mostre:* Se trimite 10 bucăți de 20 cm. lung de 10 10 secțiune, lustruit (rânduit) pe o singură față și purtând semnătura casei exportatoare.

3. *Cantitatea:* (Se indică în metri cubi).

4. *Localitatea de predare:* C. I. F. Anvers ori F. O. B. Galați ori pe vagon frontiera, ori pe vagon locul de exploatare.

5. *Calitatea:* Lemn sănătos, clar, patrat (lăiat de echer), uscat, bine lăiat de ferestru de calitatea 2-a și a 5-a nici un nod să nu cadă.

6. *Toleranța pentru colori:* Mai puțin de 5% din piese poate să fie slab colorate de timp în gălbui. Cele pătate în gri de apă (ploae) sunt refuzate.

7. *Curbate.* Mai puțin de 10% vor putea fi slab incovoiate cu o burlă mai mică de 15 m/m maximum pe o muche.

N. B. Stejarul și fagul va fi numai inima (dorind toleranța e numai de 1 cm. pentru stejarul provenit din laturi (alburn).

8. *Lungimea*: De la 3. — metri în sus, lungimile pot varia din 35 cm. în 35 cm.

De ex. lemnele: de 4 m. 55 se vor conta ca 4 m. 35, de 5 m 95 se vor conta ca 2 m. 70, de 6 m. se vor conta ca 6, de 6 m. 35 se vor conta ca 6.35, de 6 m. 65 se vor conta ca 6.35, de 6 m. 70 se vor conta ca 6.70.

9. *Tăiate*: Tăiate la muchii absolut patrata de echer la cele 2 capete, cele crăpate ori încovoiate se vor tăia în contul exportatorului până în locul unde sunt întregi.

Prețul în schilings: De ex. 62 Schil. C. I. F. Anvers m³. ori 50 Schil. F. O. B. vessel Galați m³. etc., ori 30 Schil. pe vagon (a indica locul de plecare).

Specificatii. A) Pentru scânduri, lungimi de 3 m. la 6 m. lărgimi de 105 sau 130 m/m, grosimi cel puțin de 0.026 m.

B) Dulapi cu secțiuni de la 0.105 la 0.300.

C) Pentru grinzi lungimi de 3.—, 3.35, 3.65, 4.—, 4.35, 4.65, 5.—, 5.35, 5.65, 6.—, 6.35, 6.65, 7.—, lărgimile în măsura englezească (pouces) de 26 m/m. de 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 pouces. Se înaintează și un tablou detaliat de numărul bucăților și dimensiunile. De ex.

Lemn de construcție, grinzi :

18 buc. brad roșu (conf. mostrei) lung. de 3 m. sect. 4/10 pouces

" " " " " " " " " " " " ori 10, 4/260 "

Scânduri de brad roșu.

25 bucăți brad roșu (conf. mostrei) lungimea 4 m. lărg. 13 cm.

" " " " " " " " și grosimea de 26 m/m.

Pentru stâlpi se indică :

1. Specia, de ex. brad roșu, brad alb, molift, stejar etc.
2. Lungimea care poate varia începând de la 5m.
3. Diametrul la capătul lui cel mai subțire.
4. Este inutil a vă spune că lemnul trebuie să fie foarte sănătos și cilindric (drept).
4. Se face un buștean de 30 cm. înălțime ce i se trimite ca model.
6. Se trimite un tablou de numărul și cantitățile disponibile de ex.:

70 Bucăși brad alb lung. 6m. și diametru la capătul sup-jire 15 cm. cu prețul de 120 lei.

150 Bucăși de molift lung. 12 m. diametrul la capătul sup-jire de 18 c. m.

cu prețul de 120 lei, etc.

7. Se indică anul de tăiere.

8. Se indică prețul pe vagon frontiera, punctul de frontieră și prețul pe vapor F. O. B, Galași ori Constanța.

Pentru traverse de cale ferată se indică :

1. Lungimea trebuie să fie de cel puțin 2.60 și maximum 2.70 metri.

2. Secțiunile admise sunt :

80^{0/0} „ 16/26 ori 100^{0/0}. 16/26

10^{0/0} „ 15/25

10^{0/0} „ 14/26

3. Se indică anul de tăiere și prețul pe bucată C. I. F. Anvers și F. O. B. Galași și pe vagon stația de încărcare.

4. Foarte important.

Impune a se tăia 20 c. m. de la un capăt și al trimete ca model.

Este absolut necesar pentru încercare de creozotare.

Condițiuni de recepție pentru Lemnul în Butuci

1. Lemnele trebuie să fie numai din trunchiuri cuprinzând numai partea între sol și primele ramuri.

2. Lemnele vor fi cojite și perfect sănătoase, fără scorburi, bube ori putregaiuri.

3. Prețul se indică pe metru cub, pe specie, pe vagon, locul de exploatare, (de ex. Gara Trotus) apoi pe vagon frontieră, (de ex. Gara Curtici) și pe vapor Galași ori Constanța.

In general pentru lemne spre deosebire de alte piețe, *Belgianului nu îi place a se deranja și a veni în țară*. El face afacerile bazându-se pe modelele prezentate.

De aceea odată cu ofertele trimise se trimit în același timp și mostrele de lemne.

Plătește contra documente de imbarcare și de și este cam dificil pentru prima oară, în schimb însă e foarte culant odată ce a căpătat încredere în casele de export din țară.

COMERȚUL NOSTRU DE LEMNE CU ITALIA

Italia a fost înainte de războiu o piață de desfacere destul de însemnată a produselor românești ajungând să absoarbă în anul 1906, 18.04 la sută din totalul cantităților de mărfuri exportate din România, iar în 1912 reprezintă 16.78 la sută din totalul exportului român.

După stagnarea forțată, ce a durat de la închiderea Strâmtoarelor (1913) până după armistițiu se părea că în scurt timp produsele românești și-ar fi recâștigat locul lor de frunte pe piețele italiene. Avântul pe care îl luase traficul cu Italia îndată după armistițiu, România ajungând să-și plaseze aproape 20 la sută din cantitățile de produse exportate în Italia (anul 1920) a avut însă după criza din 1921, o oprire bruscă și dela 1922 începe să se remarca o descreștere a exportului produselor românești către Italia.

O statistică interesantă

Intr'adevăr statistica comerțului exterior, publicată de ministerul finanțelor italian, conține în această privință unele date foarte edificatoare. Credem că poate prezenta un interes deosebit examinarea acestor statistici pentru a releva cum și de către cine sunt înlocuite produsele românești.

Cheresteaua Română este căutată

Lemnărie. Singura categorie în care importul din România arată o creștere este aceea a lemnăriei care a trecut dela 21.068 tone în 1922, la 36.228 tone în 1923 și la 30.651 tone în 1924. Această cifră este departe de a ajunge importanța pe care o avea exportul lemnăriei către Italia în ultimii ani normali. Astăzi țările cari furnizează cea mai mare parte de cherestea Italiei sunt: Austria (592.550 tone) și Jugoslavia (587 mii 685 tone).

EXPORTUL MARGINILOR (LĂTUROAIELOR)

Referat prezentat Direcției Vamale, pentru chestia exportului marginelor.

Prin margini de scânduri (lăturoaie) pentru mine se înțelege: numai acele scânduri margini cioplite, care ne dă 2 fețe și care rezultă din debitatul buștenilor fie în gater mecanice fie în joagere țărănești, — nemai putând fi utilizate în vederea transformării lor în scânduri, și care rămân de fapt ca deșeuri de la pânzele extreme ale gaterului după ce se aranjează spanungul (dispozitivul secționării buștenilor în scânduri după comenzi). Aceste margini, se numesc lăturoaie în Moldova și lăturoaie în Muntenia.

Lăturoaiele provenite din joagărele de apă (țărănești) și în care se taie buștenii numai cu o pânză sau două au grosimi mai mari iar în ferestraiele mecanici (fabrici de cherestea) au grosimile mult mai mici.

Aceste lăturoaie cu grosimi de 24 mm. se întrebuințează și în industria minieră, pentru căptușirea galeriilor în scop de a susține pământul dintre stâlpi, care stâlpi sunt așezați la distanță de 50—80 cm. unul de altul.

Pentru a fi utilizate în industria minieră, se cer următoarele condițiuni:

A) *Calități*: Lăturoaiele (marginile) să fie sănătoase, fără coaje, necrăpate, și mai trebuie să fie așa de solide, ca ridicate de la partea cea mai slabă să nu crape, adecă să nu să rupă prin greutatea lor proprie.

B) *Dimensiuni*: a) Grosimi: 24 m/m la marginea subfire, b) Lățimi: la capătul îngust măsurat însă pe partea lată, lăturoaiele (marginile) trebuiesc să fie de minimum 12 cm. lățime.

c) Lungimi: 60% dela 3.80, 4.00, 4.75, 5.00, 5.70, 6.00.

30% 3.00, 2.50, 2.00.

10% 1.50, 1.25.

Prețul. Se socotește pro metru liniar.

În 1921 se plătia 0.50 bani m. liniar încărcat vagon în gara Toplița. — Azi în 1925 se plătește 1.60 până la 2 lei m. liniar.

Alte întrebuințări. Țăranii le întrebuințează pe cele de 18 m/m pentru garduri (împrejmuiri), acoperișuri de grajduri, magazii, astereală etc.

Transport pe c. f. r. Se obișnuiește ca pe scrisoarea de trăsură să se scrie următoarele :

Lăturoaie necesare scopurilor miniere, și anume scânduri cu margini cojite, maximum până la 7 m. lungime (categoria F4).

Intrucât se bucură de un tarif mic de transport pe C. F. R.

Capacitatea. Intr'un vagon de 10.000 kgr. încap cani 5600 până la 6000 m. liniari echivalând cu 20 m. c. căci materialul e uscat deci valoarea ar fi de 11.200—12.000 lei socotit pe 2 lei metru liniar, sau 8960—9600 lei socotit pe 1.60 metru liniar.

Rentabilitatea. La aceasta marfă nu se prea câștigă aproape nimic de fabricile care sunt la o depărtare mare de stația C. F. R. căci nu le rentează a le transporta preferând fie de a le da foc fie de a le vinde pe preț redus sătenilor din localitate astfel că pentru fabricile care au norocul de a fi în imediata apropiere de o stație de C. F. R. constituie o rentabilitate apreciabilă.

Taxa de export azi pentru lăturoaie este de 45 lei de m. c. sau 900 lei de vagon.

Dar, probabil că vameșii noștri or fi observat la frontieră, că lăturoaiele (marginile) așa cum le-am descris, trec poate peste dimensiunile descrise mai sus, atât ca grosimi cât și ca lățime.

Adică în loc să fie lăturoaie, provenite din margini, adică să aibă o parte convexă sau semi convexă, cum se obișnuiește, ar fi fost piese provenind chiar din miezul lemnului, adică că deși având cele 2 fețe plane (pe lat) dar marginile (în grosime) prezentând o prea puțină convexitate, astfel că de fapt ar putea fi considerate ca adevărate scânduri, dacă s'ar trece marginile la circulare în străinătate.

Sau, s'ar mai putea transporta o parte din lemnul provenit din bulzi așa cum cade dela ferestruu adică cele 2—3—4 scânduri de pe margini laterale, care de fapt la cele margini (grosimi) sunt prea puțin convexe — și care ușor s'ar putea transforma în scânduri în străinătate de tâmplari, ca marfă pentru tâmplărie (tischlerei vaare).

Așa ca conclusie :

1. A nu se permite pentru lăturoaie la export lățimi peste 12 cm. la capătul îngust și grosimi peste 24 m/m la marginea subțire.

2. Acest material să provină numai din cele 2 prime mar-

gîni laterale ce se aruncă de la dreapta și stînga buștenilor din gatere.

3. Să se declare exact pe scrisoarea de expediție numele stației de descărcare pentru care mine din Ungaria, se transportă.

4. Să se trimită mostre la toate gările de frontieră.

5. Intrucât diferența de taxare este de circa 2000 lei vagon, între taxa pentru m. c. de chereștea și taxa p. m. c. de lăturoaie, deci pentru circa 300 vagoane ar fi de 600.000 lei, se necesită o descindere la depozitele fabricelor de pe Valea Mureș, dela Reghinul săsesc care au revizat comisia superioară vamală cât și minele dela Petroșani, spre a se constata exact pe teren realitatea, adică dacă marginile (lăturoaiele) sunt exact la fel pentru ca fiscal să nu fie păgubit cu cei 600.000 lei.

EXPORTUL LEMNULUI IN 1924

Dăm aci în extenso, deoparte cantitățile de lemn exportate în luna Decembrie 1924 și în altă parte lemnul exportat în întreg anul 1924.

Din analiza lemnului de chereștea constatăm cu îngrijorare că, în 1924 s'a exportat:

73112	vagoane	scânduri
14853	"	cioplitură
5202	"	trunchiuri de brad
<u>total</u>	93177	vagoane

Ținând seama că posibilitatea normală de export a chereștelei de brad în urma micșorării suprafețelor de reșinoase din cauza expropriierilor recente, e sub 50.000 vagoane, înțelegem bine că am exportat în plus 43177 vagon ceiace e foarte semnificativ.

În 1923 am exportat:

78287	vagoane	scânduri
8691	"	cioplitură
9182	"	bușteni
<u>total</u>	96160	vagoane

Deci în 1923 am exportat în plus 46160 vagoane de chereștea. — Anul 1923, represintă amplitudinea cea mai înaltă

pe diagrame de export a lemnului de cherestea, din câte cunoaştem din istoria exportului nostru.

Cazul fiind foarte grav pentru existenţa pădurilor României, l'am adus formal la cunoştinţa D-lui A-dtor al casei pădurilor, în calitate mea oficială de membru în comisia Superioară vamală de import şi export.

D-l Ad-tor a avizat onor Consiliu Tehnic al Casei Pădurilor spre a lua măsurile în consecinţă, adică de a fi mai stricţi în acordarea posibilităţilor de exploatat anual în pădurile de reşinoase.

LEMNARIE exportată în luna Decembrie 1924

T A R I	Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență folioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esențe rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	T O T A L	
	Tone	m ³	T O N E									
Austria	—	—	—	—	44	—	136	1	—	—	181	
Algeria	—	—	—	—	—	—	1,424	—	—	—	1,424	
Anglia	—	—	—	—	—	—	9,728	—	—	—	9,728	
Belgia	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	
Bulgaria	740	—	—	—	184	—	4,100	4,026	—	—	9,050	
Ceho-Slovacia	5,059	—	—	11	118	7	554	0	—	—	5,749	
Egipt	—	—	—	—	301	—	11,362	30	—	—	11,693	
Elveția	—	—	—	—	—	—	54	—	—	—	54	
Franța	—	—	—	—	—	—	13,068	—	—	—	13,068	
Grecia	—	—	—	—	1,258	—	23,991	2,498	—	—	27,747	
Germania	—	—	—	—	—	—	367	—	—	—	367	
Italia	—	—	—	—	119	—	10,401	—	—	—	10,520	
Iugo-Slavia	11,596	—	—	—	40	—	187	384	—	—	12,207	
Olanda	—	—	—	—	—	—	908	—	—	—	908	
Palestina	—	—	—	—	—	—	3,423	—	—	—	3,423	
Polonia	1,225	—	—	—	88	—	238	—	—	—	1,551	
Turcia	—	—	—	—	62	—	593	21	—	—	676	
Ungaria	121,842	199	—	948	1,563	18	7,855	3,341	—	—	135,667	
Alte țări	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11	
Decembrie 1924	Total cantități	140,473	199	—	959	3,777	25	88,390	10,301	—	—	244,025
	Total valori în mii de lei	66,338	185	—	3,835	8,318	48	296,448	18,585	—	—	393,757
Decembrie 1923	Total cantități	114,053	7,020	—	1	1,614	—	60,866	9,453	—	—	189,497
	Total valori în mii de lei	47,241	3,606	—	2	2,851	—	177,069	10,900	—	—	241,669

La total m³ au fost transformați în kg. — 1 m³ = 500 kg.

LEMNARIE exportată în 1924, repartizată pe luni

L U N I L E		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de con- trucție de stejar	Lemne de con- trucție din esență fofoasă	Nuele și haraci	Scânduri din esență rășinoase	Alte lemne răși- noase	Doage de stejar	Traverse de stejar	T o t a l
		Tone	m ³	T O N E								
Ianuarie 1924	Total cantități . . .	79,141	1,988	—	—	585	2	19,540	5,399	—	15	105,676
	Total valori în mii de lei	33,127	1,262	—	—	829	2	56,415	7,769	—	17	99,421
Februarie 1924	Total cantități . . .	86,133	705	—	—	1,081	31	12,073	4,774	—	—	104,444
	Total valori în mii de lei	40,881	514	—	—	1,460	38	25,719	8,592	—	—	77,204
Martie 1924	Total cantități . . .	108,415	2,179	—	45	2,215	83	39,883	11,443	—	—	163,173
	Total valori în mii de lei	48,300	1,484	—	135	3,068	93	113,456	21,340	—	—	187,876
Aprilie 1924	Total cantități . . .	72,948	3,028	—	311	4,149	22	63,923	9,387	—	—	152,254
	Total valori în mii de lei	31,233	2,246	—	622	7,718	28	204,576	17,262	—	—	263,685
Mai 1924	Total cantități . . .	99,012	7,114	—	707	4,273	281	73,884	12,503	—	—	194,217
	Total valori în mii de lei	40,939	3,803	—	1,067	8,266	129	252,831	23,359	—	—	330,394
Iunie 1924	Total cantități . . .	131,632	11,490	—	676	2,633	125	64,614	23,672	—	—	229,097
	Total valori în mii de lei	54,856	6,048	—	1,615	3,864	36	212,059	44,290	—	—	322,768
Iulie 1924	Total cantități . . .	176,554	11,447	—	185	3,455	161	84,276	16,411	—	—	286,766
	Total valori în mii de lei	77,200	6,165	—	357	6,589	42	271,231	31,379	—	—	392,963
August 1924	Total cantități . . .	186,601	4,957	—	171	1,068	45	68,205	16,742	—	165	275,476
	Total valori în mii de lei	87,264	2,576	—	684	1,523	14	226,449	30,719	—	255	349,484
Septem- brie 1924	Total cantități . . .	169,697	5,114	—	258	2,413	28	79,255	18,030	—	—	272,208
	Total valori în mii de lei	84,516	2,574	—	1,032	5,370	11	278,050	35,490	—	—	407,043

(Urmarea în pag. 533)

Octomb. 1924	Total cantități . . .	141.462	1.714	—	295	2,629	5	73.109	10.975	—	—	229.332
	Total valori în mii de lei	72.808	892	—	1181	5.761	4	243.024	19.578	—	—	343.248
Noemb. 1924	Total cantități . . .	118.931	2.094	—	243	3.431	30	63.973	8.928	—	—	196.583
	Total valori în mii de lei	55.345	1.162	—	973	8.419	24	217.119	15.589	—	—	298.631
Decemb. 1924	Total cantități . . .	140.473	199	—	959	3.777	25	88.390	10.301	—	—	244.025
	Total valori în mii de lei	66.338	185	—	3835	8.318	48	296.448	18.585	—	—	393.757
Ian.-febr. 1923	Total cantități . . .	1.510.999	52.029	—	3850	31.709	838	731.125	148.535	—	180	2.453.251
	Total valori în mii de lei	692.807	28.911	—	11.501	61.185	469	2.397.377	273.952	—	272	3.466.474
Ian.-febr.	Total cantități . . .	1.156.792	91.827	—	9126	12.670	83	782.874	86.916	—	—	2.094.374
	Total valori în mii de lei	477.152	36.765	—	26.316	22.448	78	1.961.842	117.679	—	—	2.642.280

VIITORUL PADURILOR DE FAG

În desele mele volajuri în țară constat cu satisfacție că fagul a început a i se da o atenție deosebită, mai ales fagului crescut în condiții excelente, cu creștere regulată, și nu prea bătrân.

S'a amenajat o mulțime de fabrici în toată țara pentru debitat fagul în scânduri, pentru export.

Azi la Galați se vinde cu 4000 lei mc. de scânduri cls I fob (încărcat în vapor) și cu 2600 lei mc. scândurile de cls II.

Randamentul scândurilor de fag este de 45⁰/₀, maximum la care s'a ajuns până acum. Poate din această cauză azi nu se mai fac traverse de fag pentru C. F. R. Cu toate că traversele de fag injectate cu creuzot ar putea dura maximum 16 ani, pe când traversele de stejar durează 9—10 ani.

CONSERVAREA PADURILOR DE STEJAR

Din cauza taxelor mari de export puse de comisia superioară vamală atât asupra lemnului brut cât și fasonat (1500 lei de m c. pentru lemn fasonat în scânduri și 1000 lei de m. c. pentru lemn brut în trunchiu), constatăm că: a) în 1923 și 1924 nu s'a exportat niciun vagon de trunchi de stejar. b) nici un vagon de doage de stejar și c) s'a exportat numai 27 vagoane de

traverse în 1923 și 18 vagoane în 1924, precum și 912 vagoane de lemne de construcție lucrate din topor, 923 și 385 vagoane în 1924.

Ceia ce a contribuit ca să ne protejem stejarul, de care avem atâta nevoie în țară și care s'a împușinat chiar pe continent. A fost o politică serioasă, iar cifrele de mai sus sunt eloquente.

NU SE MAI FAC TRAVERSE DE STEJAR

Din cauza împușinării pădurilor de stejar, lemnul de stejar la tulpină s'a scumpit și se va mai scumpi încă.

Brațele de muncă, de asemenea sunt costisitoare.

Transporturile din pădure la stațiile de C. F. R. prea costisitoare iar procentele mari pe care le iau băncile (20—25%) completează această diagramă.

Iată ce am constatat în diverse păduri, că ar costa o traversă normală de 2 m. 70.

- a) 65 lei... costul lemnului reperat la mc de lemne din picioare
- b) 25 „ manopera
- c) 25 „ transportul cu căruța
- d) 8 „ chiria depozitului, stivuitul, personalul de pază
- e) 9 „ Drumuri și reparații. (în gara de recepție)
- f) 20 „ personalul Ad-tiv, imposite

152

30 procente 20 %

total 182 lei fără beneficiul antreprenorului.

Or, Statul (Direcția CFR) nu oferă de cât cel mult 110 lei de bucată, și cum și plata se face anevoie, înțelegem cauza că nu se fac traverse suficiente pentru CFR.

Se impune totuși a se găsi o soluție, fie de a se pune în funcție cele 3 fabrici de creuzotat fagul ce există azi în țări, fie de a se exploata în regie de Casa Pădurilor pădurile de stejar ale Statului afectate pentru traverse CFR. predând Direcției C. F. R. traversele loco pădurea contra plăjei. Prin aceasta ar elimina atâtea samsari și intermediari străini. Transportul de la pădure la Stația de CFR, urmând a se face în regie de Direcția C. F. R. cu autocamioane sau căruțe jărănești—Statul să nu mai dea direcț. C. F. R. nimic căci s'a dovedit că C. F. R. lucrează în mare majoritate numai cu antreprenori străini.

Spesele de descărcare și încărcare a lemnului de cherestea în vagoanele CFR

a) Pentru legatul scândurilor în un vagon de 10000 kgr. dacă se leagă într'un rând (picior) se utilizează $1\frac{3}{4}$ — 2 kgr sârmă iar dacă se leagă în 2 rânduri (picioare) se utilizează 2 kgr sârmă. 1 Kgr sârmă costă 24 lei, deci 3 kgr. lei.	72.—
b) 0,600 Kgr cuie (de 0.12 m. și 0.09 m.) a 24 lei.	14.50
c) 6 bucăți scânduri de 4-5 m lungime și 0. 15 lățime, 0,024 grosime, pentru contrafișe.	48.00
d) vâpsea $\frac{1}{10}$ Kgr a 50 lei Kgr.	5.—
e) descărcatul din vagoanele industriale a 11 lei de mc 220 —	
f) încărcatul în vagoanele Statului	220 —
g) Spesele șefului depozit, paznici, diverse	160 —
h) chiria lotului către CFR.	— 45
Total.	784.50

adică 39 lei de mc. costă încărcatul de m. c. în vagoane. Într'un vagon al CFR de 10000 Kgr, cherestea verde, intră 19.500-20 mc. pe când cherestea uscată 21 m. — 21,500 mc. Deci o diferență de volum de 1. m 500, ceia ce joacă un rol important când azi un vagon de 10000 Kgr conținând 20 mc. costă dela Toplița la Galați 305 lei de mc. deci rezultă o economie de 457 lei la vagon dacă expediem marfa uscată.

Spesele manipulării lemnului la pădurea Valea Seacă, județul Ciuc.

I.

1. Tăiatul, curmatul, cojitul și învârlit	33 lei m.c. brut.
2. Corhănit	61 " "
3. Ullucărit	25 " "
4. Amortizarea ulucului.	10 " "
Total în tason	159 lei m.c.
5. Incărcatul în vagoane	18 " "
6. Transp. pe c. f. industrial	12 " "
7. Personalul pădurei	18 " "
8. Descărcatul din vagon	6 " "
Total la gara Valea Seacă	183 lei m.c.
procent 20%	37 " "

Total . 220 lei gata de plutit

	Report . . .	220 lei
Facerea plutelor	15 lei m.c.	
Plutitul până la Piatra N.	60 " "	
	<hr/>	75 lei m.c.
procent 20 ⁰ / ₀	15 " " =	90 "
	<hr/>	Total 310 lei la P. N.

II.

Manipularea în fabrică.

Manipularea până la fabrică	183 lei m.c.
Retezstul	12 " "
Sortat la rampe ,	4 " "
	<hr/>
	196 lei m.c.
Fabricarea brută (lucrătorii)	40 " "
	<hr/>
	236 lei m. c.
Stivuitul în Stive.	6.50 lei m.c.
	<hr/>
	Total . 242.50 lei m.c.

deci un m.c. fasonat ar costa 485 lei socotind randament de 50⁰/₀ adică aproximativ 500 lei la fabrică, fără costul lemnului din picioare, amortizarea fabricii, materiale, procent etc.

**Nivelarea taxelor de transport
pe C. F. R. pentru cheresteaua destinată exportului
în raport cu tariful altor țări.**

Dela 1 Mai 1925, s'a sporit tariful de transport pe C. F. R. cu 30⁰/₀.

Cum aproape toate fabricile de cherestea din România-Mare se bucură de reducerea de transport de 45⁰/₀ pe C. F. R. conf. art. 4 din avantajele legii pentru incurajarea industriei naționale, cu clauza prevăzută dela art. 5, că fabricile se vor bucura de foloasele legii, dacă vor exporta o pătrime din producția lor anuală.

Cum de fapt peste 80⁰/₀ din produsul fabricilor noastre de destinat exportului în loc de 25⁰/₀ cum spune art. 5 din lege, din cauză că lemnul destinat exportului fiind de calitate mai bună e și mai scump.

Statul (C. F. R.) a fost îndreptățit a nivela prejurile de

transport pe C. F. R. exact la fel cu ale statelor vecine și similare (Austria, Cehoslovacia, Italia).

Căci

În *Italia* se plătește azi pe C. F. I. pentru un vagon de cherestea de 10.000 kgr.

pentru	50 km.	Lei	1400
"	100 "	"	2490
"	300 "	"	5820
"	500 "	"	8280
"	700 "	"	10590

In Cehoslovacia, se plătește :

pentru	50 km.	Lei	2070
"	100 "	"	3150
"	300 "	"	5620
"	500 "	"	7680
"	600 "	"	9810

In Austria, se plătește :

pentru	50 km.	Lei	1410
"	100 "	"	2280
"	300 "	"	5430
"	500 "	"	6720
"	700 "	"	8680

Iar acum la noi în *România*, dela 1 Mai 1925, se plătește :

pentru	50 km.	Lei	1999
"	100 "	"	2925
"	300 "	"	5559
"	500 "	"	7629
"	700 "	"	10257

Comparând cifrele de mai sus, constatăm că de abia azi C. F. R. a putut ajunge treptat, treptat la tarife similare celor străine tocmai contrar de cele ce referă „*Monitorul Forestier*”.

Rog călduros pe colegi — ingineri silvici — ca în studiul estimației pădurilor, — să țină seama de aceste noi tarife de transport pe C. F. R.

Exportul lemnului din pădurile României, dela 1919 — 1924.

Imediat după război, ochii multor societăți și capitaliști au fost îndreptate către exploatarea pădurilor noastre, una din bogățiile naturale, care trebuiesc amenajate, conservate și exploatare cu chibzuință, dacă nu dorim a le epuiza înainte de vreme. Urmărind în ordine cronologică, dela 1919—1924, atât ca volum cât și ca valori, vedem că exportul lemnului nostru brut a mers din ce în ce crescendo, trecând peste limita normală de export de care sunt capabile pădurile noastre.

Dăm aci în mod schematic de o camdată exportul lemnului brut și semi fabricat, rămânând ca în numărul viitor, să dăm și a lemnului fabricat.

<i>A. Lemne de foc.</i>		<u>L e i</u>
S'a exportat în 1919 . . .	1.454 vagoane valorând	1.164.000
1920 . . .	2.311 " "	3.468.000
1921 . . .	38.140 " "	110.607.000
1922 . . .	117.202 " "	480.532.000
1923 . . .	115.679 " "	477.152.000
1924 . . .	151.099 " "	692.807.000
Total. . . 425.885 vagoane		1.765.730.000

Deci în 6 ani am exportat 425.885 vagoane lemne de foc, care au valorat 1.765.730.000 lei.

<i>B. Trunchiuri de brad.</i>		<u>L e i</u>
S'a exportat în 1919 . . .	230 vagoane valorând	446.000
1920 . . .	113 " "	682.000
1921 . . .	2.250 " "	14.399.000
1922 . . .	3.633 " "	28.706.000
1923 . . .	9.182 " "	36.765.000
1924 . . .	5.202 " "	28.911.000
Total. . . 20.610 vagoane		109.909.000

C. Trunchiuri de stejar.

S'a exportat în 1922 1 vagon în valoare de lei 22,000

D. Trunchiuri de fag.

S'a exportat în 1921 . . .	1 vagon	în valoare de lei	7.000
1922 . . .	9 vagoane	" " " "	67,000
Total. . .			10 vagoane lei 74.000

E. Trunchiuri de nuc.

S'a exportat în 1922 . . . 9 vagoane în valoare de lei 696.000

F. Trunchiuri de ulm, pichipin și alți copaci.

S'a exportat în 1921 . .	63 vagoane	în valoare de lei	453.000
1922 . .	219 " " " "	" " "	1.773.000
Total. . .			282 vagoane lei 2.226.000

H. Lemne de construcție de stejar, lucrate din topor sau cu ferăstrăul.

S'a exportat în 1920 . .	36 vagoane,	valorând lei	612.000
1921 . .	$\frac{1}{2}$ " " "	" " "	18.000
1922 . .	16 " " "	" " "	948.000
1923 . .	912 " " "	" " "	26.316.000
1924 . .	385 " " "	" " "	11.501.000
Total. . .			1350 vagoane lei 39.395.000

H. Lemn de construcție din alte esențe foioase lucrate din topor sau ferăstrău.

S'a exportat în 1920 . .	43 vagoane,	valorând lei	559.000
1921 . .	417 " " "	" " "	7.517.000
1922 . .	1285 " " "	" " "	26.352.000
1923 . .	1267 " " "	" " "	22.448.000
1924 . .	3170 " " "	" " "	61.185.000
Total. . .			6182 vagoane lei 118 061.000

I. Nuele și haragi de vie.

S'a exportat în 1921 . .	6 vagoane,	valorând lei	68.000
1922 . .	86 " " "	" " "	912.000
1923 . .	8 " " "	" " "	78.000
1924 . .	83 " " "	" " "	469.000
Total. . .			183 vagoane lei 1.227.000

J. Scânduri de reșinoase.

S'a exportat în 1919 . .	533 vagoane	valorând lei	3.203.000
1920 . .	6022	" " "	103.579.000
1921 . .	14407	" " "	295.346.000
1922 . .	63773	" " "	1.785.651.000
1923 . .	78287	" " "	1.961.842.000
1924 . .	73112	" " "	2.397.377.000
Total. . .	236144 vagoane	lei	6.546.998.000

K. Cioplituri de brad.

S'a exportat în 1919 . .	14 vagoane	valorând lei	92.000
1920 . .	435	" " "	7.193.000
1921 . .	1022	" " "	19.947.000
1922 . .	7946	" " "	202.627.000
1923 . .	8691	" " "	117.679.000
1924 . .	14853	" " "	273.952.000
Total. . .	32961 vagoane	lei	621.490.000

L. Doage de stejar.

S'a exportat în 1921 un vagon valorând lei 32.000

M. Doage de fag.

S'a exportat în 1922 3 vagoane valorând lei 46.000

N. Traverse de stejar.

S'a exportat în 1924 18 vagoane valorând lei 272.000

O. Traverse de fag.

S'a exportat în 1921 . .	93 vagoane,	valorând lei	1.585.000
1922 . .	371	" " "	6.716.000
Total .	464	" " "	8.301.000

P. Traverse din alte esențe foioase.

S'a exportat în 1921 . .	110 vagoane	valorând lei	7.369.000
1922 . .	29	" " "	662.000
Total .	139	" " "	lei 8.031.000

Q. Lemne de construcție de stejar, date la rindea.

S'a exportat în 1922 . . . 22 vagoane valorând lei 1.074.000

R. — Lemne de construcție date la rindea, de alte esențe.

S'a exportat în 1921 . . .	31 vagoane	valorând lei	732.000
1922 . . .	25	"	645.000
Total . . .	56	"	1,377.000

S. Lemne de construcție de brad, date la rindea.

S'a exportat în 1920 . . .	$\frac{1}{4}$ vagoane	valorând lei	3.000
1921 . . .	122	"	3.929.000
1922 . . .	365	"	13.461.000
Total . . .	487	"	27.393.000

Din analiza acestor cifre se poate vedea clar că :

a) *Stejarul* aproape e oprit la export, — grație patriotismului inginerilor silvici din comisia vamală.

b) *Fagul* a început a fi căutat la export ca lemn de foc și ca scânduri abasite.

c) *Lemnul de cherestea*, ocupă locul cel mai înalt pe scara exportului, depășind posibilitatea de export cu $\frac{2}{3}$ peste normal, ceea ce e foarte îngrijitor pentru soarta pădurilor de reșinoase.

Concluzii.

1. Se impune fixarea cantității de exportat anual a lemnului de cherestea și cioplitură la cel mult 50.000 vagoane.

2. Incurajarea industriei fagului, care a luat un avânt, protejându-l la export.

3. Incurajarea industriei și derivatelor lemnului pentru a nu exporta lemn brut și semifabricat (cherestea) de cât în anumite limite.

Pădurile fiind considerate de unii ca și o *mină* care e supusă, treptat, peirei, din cauza mișcărilor sociale trebuie a reacționa puternic, în sensul a limita exploațările și implicit exportul cu un ceas mai de vreme și activa reimpăduririle în munți.

O industrie prea mare a lemnului semifabricat, adică prea multe fabrici de cherestea, constituie o nenorocire permanentă pentru o țară.

Lozinca viitorului să fie :

Fabricile să fie în funcție de păduri;

iar nu pădurile în funcție de fabrici cum din nenorocire s'a practicat până azi.

CRONICA COMERCIALA A LEMNULUI

Situația Pieței pe luna Iunie 1925

In țară

Trustul „Acordo“ ce cuprinde pe toți marii fabricanți, reușește să mențină prețurile, totuși micii fabricanți, care nu fac parte din trust, fac unele reduceri de prețuri de mică importanță însă și aceasta din lipsa mare de numerar.

În țară și în special în Capitală se observă o activitate mai vie întru cât se construiesc câteva clădiri mai mari.

Prețurile sunt următoarele :

Scânduri de astereală pro M. C. a lei 1300—1350.

Scânduri de cofrage pro M. C. a lei 1400—1500.

Căpriori și grindărie pro M. C. a lei 1750—1800.

Șipcărie scurtă pro M. C. a lei 1200—1250.

Tâmplărie de prima calitate pro M. C. a lei 2100—2200.

In export

Situația am putea zice că s'a îmbunătățit. Cumpărături mai importante sunt tot Alexandria, Grecia, Siria, Franța, Palestina și Anglia.

Ofertele din Franța din cauza cursului scăzut al francului, diferă totuși de prețurile cerute de către producătorii noștri.

Cumpărătorii din Grecia care au ezitat a admite prețurile noastre întru cât le-au sosit multe cantități în timpul ernei, în ultimul timp au făcut cumpărături mari.

Prețurile au rămas cam stabilite în jurul cifrei de sh. 48 pentru marfă de Alexandria și 52 sh. pentru marfă de Grecia Fob.

Cantitatea de material disponibil în luna trecută în docurile Galați s'a evaluat la ca. 15.000 vag. 10 t.

Ca și înainte cel mai mare debușeu al nostru este tot Orientul.

Cifra generală a exportului de lemnărie este următoarea :

S'au exportat în Ianuarie : 226 milioane 759.869 kgr.

S'au exportat în Februarie : 122.759.608 kgr.

S'au exportat în Martie : 129.389.908 kgr. *Adică în Total :* 478.906.385 kgr. cu o valoare de 1.241.694.446 lei.

Pentru lunile Aprilie și Maiu exportul este de peste 13000 vagoane cherestea lunar, cifrele totale nefiind însă calculate. În Iunie exportul a fost încă mai intens. Aceasta tinde la falimentul pădurilor de brad.

Lemnul de rezonanță va fi oprit la export

S'a pus bazele aviației române.

S'a decis ca toate avioanele necesare aviației române să se fabrice în țară.

Fabricarea avioanelor va necesita în primul rând lemn de rezonanță.

Ministerul de Răsboi, a intervenit de curând pe lângă Casa Pădurilor în sensul de a se opri exportul lemnului de rezonanță din România.

Comisia superioară vamală de import și export, va aviza.

Dat fiind împuținarea pădurilor noastre de reșinoase și deci implicat și a lemnului de rezonanță, apelul Ministerului de Răsboiu, e venit la timp.

S'a abuzat prea mult în România cu exportul lemnului nostru de rezonanță, care a trecut de decenii granițele alimentând atâtea industrii străine.

Pentru obținerea arborilor apți pentru lemn de rezonanță, ni s'au brăcut multe din pădurile de reșinoase, de atâția străini, prin acel sistem al *cercătorilor* de până acum, cât și al țăraniilor noștri care pentru alegerea arborilor de draniță (șindrilă) ne-au ciopârțit brazii cei mai frumoși, până își alegeau un brad de draniță, cauză care contribuie la micșorarea în procent a calității lemnului nostru de cherestea.

Prin oprirea la export a lemnului de rezonanță, lemn care s'a împuținat foarte apreciabil chiar în Europa, pe lângă că aviația română va fi îndestulată anual cu stoku necesar, dar subsemnatul preconisează cu acest prilej *înființarea unei fabrici de plane în România*, în loc să mai fim tributari în străinătate, ca până

acum, care cu materialul nostru românesc, încurajăm dezvoltarea industriei altor state.

Sunt începuturi sănătoase de politică vamală forestieră, pe care cu drag le aduc la cunoștința camarazilor forestieri, de a fi atenți de aci înainte atât cu lemnul de rezonanță cât și cu cel de draniță în special care ar trebui fabricată în viitor numai din resturi (cioate) pentru a nu ni se mai ataca (cerca) arborii din picioare.

S'a interzic încărcarea talașului destinat exportului

Încărcarea de talaș, destinat exportului a fost cu desăvârșire interzisă de direcțiunea generală a c. f. r.

Toate stațiunile din țară au fost încunoștințate că asemenea transporturi să nu se mai primească pe viitor pentru înscriere și încărcare — iar pozițiunile înscrise să fie anulate.

Stațiunile de frontieră vor controla riguros executarea acestei dispozițiuni și vor opri pe loc toate vagoanele încărcate cu talaș raportând telegrafic fiecare caz în parte pentru ca direcțiunea generală să dea la timp ordine de dirijare a vagoanelor.

În rapoartele telegrafice se vor menționa și stațiunile de încărcare.

Consiliul superior economic în ședința de Marți 7 Iulie a. c. a aprobat exportul lemnului de tei, plop, carpen, fag, urmând ca comisia superioară vamală de import și export să fixeze taxele.

Intrucât teiul și plopul s'a cam impușinat în țara românească și e cerut de cele 3 fabrici de chibrituri, discuțiile vor fi animate în comisia superioară vamală.

Deasemenea și atenția ce se dă azi fagului aburit la export, va forma obiectul unei discuțiuni cu caracter de încurajarea industriei fagului, care până acum a fost destinat numai pentru lemn de foc.

M. P. Florescu

inginer inspector silvici,

Membre în comisia Superioară vamală
de import și export.

„SĂDIREA ARBORILOR“ LA HUȘI

La 2 Aprilie a. c. ziua „Sădirei arborilor“ a fost sărbătorită în tot cuprinsul Ocolului Silvic Costești, atât la sate cât și în capitala județului.

Încă din dimineață Hușul liniștit, patriarhal, îmbrăcase haina de sărbătoare. Copii de școală — fetele cu flori în mână iar băieții cu câte un puet — mulți îmbrăcați în frumosul costum național, se grăbeau să ajungă mai repede la școală ca de aci în frunte cu profesorii să vie la locul destinat de oficialitate pentru Sărbătorirea zilei.

În curtea liceului Cuza Vodă era mare de capete, cum numai la Sărbători mari Naționale se poate vedea! Se adunaseră aci: 4 școli primare de băieți, 4 școli primare de fete, liceul de băieți Cuza Vodă, liceul de fete Elena Doamna, seminarul teologic, scoala normală, scoala profesională, scoala de Viticultură, Scoala de meserii, orfelinatele ortodox și catolic, batalionul 3-lea din reg. 25 Inf. în frunte cu comandantul și ofițerii, șefii tuturor autorităților civile și eclesiastice, membrii Corpului profesoral secundar, normal și primar, domni și doamne din Societatea aleasă a orașului etc. etc.

La ora 11 un Sobor de 5 preoți în frunte cu Protoereul județului, Sf. S. Pr. Hagiu, oficiază un „tedeam“ și slujba „Sfințirii arborelui“. A fost impresionant momentul când gorniiștii batalionului cântând „Pentru rugăciune“ Protoereul făcând semnul Sf. cruci cu un puet de stejar, a cerut binecuvântarea Dumnezeiască pentru rodul pământului strămoșesc, împodobit cu codrii falnici.

După serviciul divin, cel ce scrie aceste rânduri, a rostit în fața numeroasei asistențe o cuvântare ocazională, al cărei cuprins în rezumat îl dăm mai jos :

Sărbătorirea zilei „Sădirea arborilor“ urmărește un întreit scop : *Un scop moral și social*, cultivând în inimele vlăstărelor tinere, încă de când sunt pe băncile școlii, dragostea de natură, de frumosul natural. Natura este izvorul neseacă al adevărului, frumosului și binelui ; la căldura isvorâtă din acești factori de energie socială trebuiesc făurite caracterele acelora ce vor fi celăjenii luminați de mâine. *Un scop economic*, arătân-

du-se tularora cari sunt consecințele funeste ale distrugerii pădurilor. Căci, ce este o agricultură fără păduri? Ce este o societate fără materia primă lemnul? În ce se transformă frumosul și binecuvântatul pământ al națiunii prin despădurirea munților, a basinelor râurilor, a coastelor erozive, a terenurilor pur forestiere? În zilele noastre se duce „urbi et orbi” un război de distrugere contra pădurilor țării, căci ce sunt societățile străine de neam și de sânge care transformă în arginți, în lux și desfrâu, podoaba munților noștri, ce sunt islazurile Comunale făcute din păduri, ce sunt pădurile comunale din ultimul timp?

Sunt mașini infernale de distrugere ale vieții noastre naționale. Sărbătorind arborele și pădurea, se arată generației noastre că e timpul să ne oprim în drumul distrugerii, iar tinerețului că, mâine, — ca cetățeni adevărați care își iubesc țara — au datoria să repare greșelele trecutului, să împădurească, să reîmpădurească, să redea arborelui și pădurei locul ce li se cuvine în economia naturii.

Un scop educativ național, căci cultivă în sufletele tinere iubirea de pământul strămoșesc, care numai așa, împodobit cu arbori și păduri, poate fi mai atractiv, mai plăcut, înlesnind o viață mai ușoară, mai sănătoasă, se dezvoltă în sufletul tinerețului respectul pentru trecut și grija pentru viitor. Generația tânără se poate asemui unui arbore în plină creștere, ce-și are rădăcinile puternic și adânc înfipte în trecutul glorios al neamului, trunchiul drept, normal crescut și cu tendințe de o normală creștere, nefiindu-i viciată această creștere de forțele protivnice ale actualității sociale și coroana puternic dezvoltată își aspiră hrana sufletească din Ideal. Lumina progresului, razele binefăcătoare ale culturii, atmosfera curată a unei societăți condusă de legi bune, libertate și democrație științific organizată, curentul de aer răcoritor adus de o morală ce se reazemă pe bine, adevăr, și frumos, iată elementele spațiului învăliitor al coronamentului acestui arbore social și național. Să ne legăm în fața Sf. Cruci ce ne înalță sufletul către Cel atot puternic, că vom iubi și respecta pădurea ca să putem lăsa moștenire celor ce vor veni după noi pe lângă o Românie întregită, și o Românie frumoasă, bogată, stăpână pe destinele ei economice după cum stăpână a fost pe destinele ei naționale.

După cuvântarea subsemnatului, un elev din clasa VIII-a a Seminarului Teologic într'o frumoasă perorație a arătat legătura indisolubilă a codrilor țării cu istoria neamului dealungul veacurilor trecute și prin cuvinte pline de avânt a arătat cât de scumpă trebuie să ne fie pădurea căci „Codru-i frate cu Românul“ ; încheie cerând ca Sărbătoarea „Sădirea arborilor“ să fie decretată legală, alătura cu celelalte sărbători naționale.

D-l C. Hogaș, Directorul școlii de Viticultură, într'o clară și popularizatoare expunere, a arătat ce condițiuni trebuie să îndeplinească un puet ca să fie bun de plantat, cum să se facă plantarea ca să avem o reușită sigură ; a exemplificat expunerea plantând D-sa un puet în fața asistenței.

După terminarea serbării s'a procedat la plantarea pueților, fiecare școală plantându-și pueții dați de Ocol din pădurea Huși-Crețești. Școala Normală a plantat 800 pueți pe terenul unde se va ridica noul local al școlii, cimentându-se astfel o legătură neperitoare între școală și elevi, prin arborii plantați.

În urma apelului făcut de subsemnatul către Revizoratul și Prefectura județului, apel la care ni s'a răspuns cu multă căldură prin măsurile luate, fapt pentru care pe această cale aduc viile mele mulțumiri celor în drept, în numele societății „Progresul Silvic“ al cărei membru sunt, ztua „Sădirea arborilor“ s'a sărbătorit cu multă cinste și în cele 28 de comune rurale din cuprinsul județului. Copii de școală și săteni în frunte cu preotul și învățătorul satului, după slujba sfințirii arborelui, au plantat pueți în curtea școlilor, bisericilor, pe marginea șoselelor sau în câte o râpă din apropierea satului. De la multe școli ni s'a răspuns că școlarii „își udă cu drag“ pueții plantați ; la 4 școli s'au înființat mici pepiniere silvice cu sămânța dată de ocol.

Andrei I. Ionescu

Inginer Silvic ; Șeful Ocolului Crețești.

PRIVIRI RETROSPECTIVE CU PRILEJUL EXPROPRIEREI PADURILOR PESOANELOR MORALE

Din documentele marilor români donatori, din alte vremuri

Atras de semnalul de alarmă dat de Academia Română, care azi se află în cea mai mare jenă financiară, ne având cu ce-și plăti îndeajuns funcționarii, lucru care a făcut obiectul interpelării în Parlament, am căutat să aflu cauza.

Cercetând cu deamănuntul, am constatat cu durere că această instalație și alte multe de felul ei ca: Eforia Spitalelor civile, Sf. Spiridon, etc. au fost expropriate și de moșii și chiar și din păduri — astfel că testamentul Sfânt al donatorilor, care au creiat aceste institute de binefacere și opere culturale, au fost călcate în picioare.

Cercetând o serie de testamente ale donatorilor care a creat marele așezământ „Eforia Spitalelor civile“, le fac loc, în această revistă, întrucât majoritatea averilor donațiilor a fost păduri, spre a se urmări de cât patriotism erau însuflețiți acei bătrâni ai noștri din alte vremuri, și care rezultă din blestemele ce le au harăzit aceleora care vor căuta a se atinge de aceste averi și a le schimba destinația.

Fac loc aci, gândurilor lui Samuil din 15 Iunie 1715, Patriarhul Alexandriei extras dela pg. 20 și 29 din Documentele istorice ale Eforiei, cu privire la Mihail Cantacuzino.

„Căci el (Mihail Cantacuzino) ca iubitor de săraci și milostiv, și către cei de neamu său prea compătimitor; iar către făcătorul de bine Dumnezeu, recunoscător și mulțumitor (căci însușire a minșit este de a cunoaște cineva al cui este daru și că darurile faptelor bune se răsfrâng asupra celor care le-au lucrat și că aceia cari folosesc pe alți, și ei se vor folosi prin acela cu care folosesc pe alți); nu au cruțat aur și argint mult pentru Domnul, ci în cuprinsu unei singure și aceleiași împrejuriri, în acest, de Dumnezeu păzit domnesc oraș București, pe locul numit al lui Coltzea, cheltuind multă bogăție a ridicat felurite și minunate clădiri tari și încăpătoare, adică, locașuri sfinte, spitaluri, case pentru hrana săracilor și spișării și școale pentru felurite învățături și de învățătura cântării pe care aces-

tea, nimeni alt, nu s'a gândit vre-o dată a le săvârși, fie din boeri, sau dintre cei mari și tari între cei bogași și avuți, — înzestrându-le pe toate cu o prea bogată *culegere de danii.*"

Iar mai departe :

„Deci, în acesta Smereniei nostre singhiodicescă carte, însemnează și lămurit descrie, toate câte orânduiește și hotărâște prea slăvitul acest boer și ctitor vrednic de laudă, spre a nu se preschimba nimic din cele scrise, sub nici un cuvânt, sau chip sau pricinuire (pretext), ci să se păzească bine și să se îndeplinească neschimbat deapuri în veci.

Apoi a mai cerut cu multă râvnă de la Smerenia noastră și aceasta, ca să le întărim noi toate acestea și să le adevărim ; și, pe acela care vor păzi aceste porunci să'i cununăm cu bine-cuvântări și cu rugăciuni patriarhicești întru numele Domnului, și trupești și sufletește ; *iar pe aceia care vor clinti și vor lucra împotriva celor aici însemnate să'i osândim cu blesteme și pedepse de vecinică și nedeslegată afurisenie dela A Tot-Țiitoru Dumnezeu.*"

Iar mai departe cu privire la dania lui Ion Ștefan Voevod Cantacuzino, zice :

„Iar acei care vor cuteza să lucreze din potrivă, pentru a răsturna și clinti orânduiele, și poruncile numitului prea slăvit boeri, scrise și însemnate în această carte, unii ca aceștia, ori care ar fi ei și de veri ce rând, treaptă și stare ar ținea : să fie afurisiți de către prea sfânta dătătoare de viață, nedespărțită și de o ființă Treime a Tatălui, a fiului și a sfântului Duh, a celui într'o ființă cunoscut, crezut și închinat singur Dumnezeu; să fie blestemați și neierțați, și după moartea lor nedeslegați și umflați ; pietrele și fierul să se topească iar ei nici de cum, aibă de moștenire lepra lui Ghiezi și ștreangul lui Iuda, fie ei pre pământ suspinând și tremurând ca Cain, urgia lui Dumnezeu peste capetele lor și partea lor fie cu Iuda vânzătorul și ucigașii lui Dumnezeu Jidovii care au răstignit pre Domnul, munca și averile lor fie în pierzanie și pieire și Ingerul Domnului să'i gonească și să'i apese pe ei în toate zilele vieții lor ; blestemul lui Dumnezeu fie în casele lor, iar anii lor puțini și ostenelele lor hrăpească-le străinii, pământul să se deschiză și să'i înghiță pre ei, ca pre Dalam și pre Irvon : făcuse lor ca lui Madiam și lui Sisara, și ca lui Iavin în râu Chiason, ajungă ei ca

Oriv, și ca Ziv și ca Zevee și ca Salmana. Aibă către aceasta și blestemele celor trei sute opt zece purtători de Dumnezeu părinți din Necheia și a celor l'alte Synoade; mai află și ei osândiți la vecinica pedeapsă. Așa ne rostim cu darul, cu mila și cu stăpânirea prea sfântului Duh.

Datu-s'a în București la anul mântuirii 1725, luna Iunie 15 Indiction 8-a.

(ss) † **Samuil**

Cu mila lui Dumnezeu Papă și Patriarch al marelui oraș Alexandria și Judecător al pământului.

Iar apoi Chrysant Patriarchul Constantinopolului făcând aluzie la dania lui Boer Mihail Cantacuzino, ctitorul Sf. mănăstiri, Colțea, dă următoarea anatemă (pag. 45).

„Iar dacă vre uni ar întreprinde d'a le răsturna aceasta sau a le clinti în vre-un alt fel, deosebit de statornicia făcută de ctitor, de ori ce neam sau vârstă sau treaptă sau vrednicie ar fi ei, unii ca acești să fie afurisiți de către prea sfânta de viață dătătoare, nedespărțită de către o ființă Treime a celui întru fire un singur Dumnezeu și blestemat și neierțați, și după moartea lor nedeslegați și umflați; pietrele și fierul să se topească iar ei nici de cum, moștenească lepra lui Ghiez și ștreangul lui Iuda, îmble către aceasta suspinând și iremurând pre pământ ca Cain, deschide-se pământul și înghiță-i pre ei ca pe Datam și pe Avrion; aibă pe lângă aceasta asupra lor și înaintea lor și blestemele celor trei sute opt spre zece purtători de Dumnezeu Sfinți părinți dela întâiul Sinod din Nicheeia și a celor l'alți sfinți părinți adunați la Sinoadele din urmă, Amin.“

Februarie 10,

(ss) † **Chrysant**

Patriarchul Ierusalimului
Adeverez.

Apoi Mihail Cantacuzino Șuju WW. 7300/1792 își exprimă următoarea dorință:

„Așisderea și în urma Domniei mele, pre care îl va alege Domnul Dumnezeu a fi oblăduitorul țării aceștia încă îi poftim și îi rugăm în numele lui Isus Christos și întru cinstea Sfinților Ierarhi ce se prăsnuesc în această Sfântă Mănăstire ca să cinstească să înnoiască și să întărescă acest hrisov al Domniei mele ca și ale Domniilor sale mili hrisovul acesta cu însuși credința Domniei Mele, Io Mihai Constantin Șuju WW și cu a prea iubiților Domniei mele fii Ion WW Grigore WW Alexandru WW“.

La fel Grigore Ghica W.W., fondatorul Mănăstirei și ospiciului Pantelimon, dă următoarea anatemă:

„Iar carele va ispiti și se va brodi a opri și a zăticni ; a nu se săvârși acest obstesc și de suflet mântuitor lucru și ar răuși să desbine dela Sf. acest locaș și spital, daniile ce mai sus arătat, veri Domn de va fi pricina, veri îndemnător Domnului spre răutate, ori de față, ori pe ascuns, unul ca acela să fie proclat și afurisit de Domnul nostru Isus Christos și de 318 Sf. părinți de la Nicheia și de toate sf. soboare ; să pue Domnul Dumnezeu asupra lui, rele în loc de bune și urâciune în loc de iubire și diavolu să stea în dreapta lui când se va judeca el să iasă osândit și ruga lui, să se facă întru păcat, să'i fie zilele lui puține și oblăduirea lui, s'o ia altu, facăse fiia lui sărăcă și muerea lui văduvă, legându-se să se scoale fiia lui și să ceară și să se scoată din ferescile caselor lor, să cerce datornic toate sunt la el și să'l jefuiască streinu ostenele lui ; să nu-i fie lui sprijinitor nici milostivitor săracilor lui, pomenească-se de isnoavă, fără de legea părinților lui înaintea Domnului și păcatu maici lui, să nu se stingă, să piară de tot, din pământ, pomenirea lui, pentru că nu'și au adus aminte a face milă, îmbrace-se cu blesteme ca cu o haină și să între ca o apă în mașele lui și mânia lui Dumnezeu să nu scape, facă-se ca prafu spre fața vântului și ingeru Domnului necăjind pre ei, facă-se calea lor întru întuneric și lunecarea și ingeru Domnului, gonind pe dânși, să se deschidă pământu și să'i soarbă pe ei de vii, ca pe Datam și pe Aviron ; partea locașului lor să fie la un loc cu Iuda și cu afurisu Arie, feru și pietrele să se topească și să se risipească, iar trupurile lor după moarte să stea netopite și nedeslegate în veci.“

Iar mai departe la pag. 229, dă altă anatemă :

„Iar care s'ar împotrivi la ori ce întâmplare de vreme și de lucruri împotrivnice puind pricinuire întru pricini de păcate, au lipsă și neajungere prepuind, sau de zavistie și de pizmă și din răutatea inimei sale pornindu-se, se va ispiti a răsvrăti cele așezate și orânduite de Domnia mea și va vrea se miște și să clintească cu fapta și cu cuvântul un lucru, măcar cât de mic, din veniturile sau din daniile sau din cele ce sunt a se scuti, care sau orânduie de Domnia mea, pentru acest lucru de suflet folositor și va pricinui pagube și stricăciune, răsvrășind volni-

nicia acestui sf. locaş, ori v. uni din Domnii, care vor fi după după vreme, ori din archierei, ori din boeri, ori din cei mai proşti, sau veri din ce treaptă şi orânduială va fi, partea bărbătească sau femeiască, unu ca acela ca un vrăjmaş pe faţă a acestui lucru bun, şi ca un potrivnic binelui, să aibă pre sfinji, ce sau zis mai sus pârâş cu de a dânsul către Dumnezeu şi împotrivnici şi să fie supuşi anatemi în veci, şi vinovaţi focului Gheenei, partea lui să fie întru loc cu Iuda, şi cu vrăsmaşi lui Dumnezeu, ovreii, care au răstignit pe Domnul Măririi să afle şi pe cel în Troiţă slăvit Dumnezeu protivnic, la ziua judecăţii, care să-l gonească pre dânsul, întru vihorul său şi să-l sdrobească pe el ca vasul olarului şi să-şi prelungească mânia sa, din neam în neam' asupra aceluia şi să i să şteargă numele lui din cartea celor vii. Ci dar acest scris al Domniei mele testament şi cu mâna noastră s'a iscălit şi cu pecetia Domniei mele s'au pecetluit, spre întărire vecuitoare spitalului acestuia, şi tutulor lucrurilor, care mai sus s'a orânduit şi s'au aşezat pentru el, însă la anul dela naşterea Domnului 1752 în luna lui Iulie, în oraşul Domniei mele în Bucureşti, la al cincilea an din a doua domnie, dată dela Dumnezeu Domniei mele."

(ss) Io Grigorie Ghika W. W.

În fine „Constantin Mihai Racovitză“, alt donator spune :
 „Asemenea şi Domnia lor să nu se împotrivească a înstrăina, a strămuta şi a destina ceva din daniile şi Afterosirele şi veniturile dela acest sf. locaş şi dela ticăloşi săraci, bolnavi şi ca să se facă citori noi şi să fie părtaş folosinţei sufleteşti. Şi ca să auză şi Domnia lor glasul chemărei Domnului Isus Christos, întru împărăţia cea cerească şi veşnică, cu inima duioasă să se umilească asupra săracilor bolnavi, şi de nu se vor îndura a adăuga şi a ajuta cu altă milă pentru folosul lor, iar cu ale Domniilor sale Domneşti Crisoave asidonia sfântului locaş, daniile, afurisirile şi toate orânduelile să le păzească, să le întărească şi să le întemeeze. Ca şi ale Domniilor sale mile şi danii să fie Domnul Dumnezeu bine primite şi de către alji Domni, în urma Domniilor sale în seamă ținute şi întru oblăduirea lor Domnul Dumnezeu întru norocire bine să-i sporească şi împărăjii cei ceresci cu cei fericiţi să-i învrednicească. Iată dar şi mărturie, am pus Domnia mea, pe toji cinstiţi şi credincioşi şi boieri cei mari ai Divinului Domniei mele“.

(ss) Io Constantin Mihai Racovitză W.W.

Concluzie :

Se vor mai găsi oare în viitor, inimi atât de calde și mult caritabile ca aceleora de mai sus, când legile țării calcă în picioare până și testamentele instituțiilor cu caracter strict moral, ca instituțiile de mai sus, care azi sunt în completă jenă financiară ?

Atâta consolare, găsesc, azi ca apărător al pădurilor, de cât să reîmprospătez acele blesteme scrise pe acele testamente, și cari testamente stau prăfuite în cine știe ce colț de arhive, dar care prin trecutul lor ne spun gândul viitorului nostru ca neam și ca educație.

În fața acestor puține isvoare, culese din istoricul donatorilor, credem că s'a făcut o mare eroare de s'au expropriat până și averile acestor așezăminte, din care averi se alimentau atâția suferinzi în spitale, iar altarul sfânt al culturii românești „Academia Română“ n'ar fi azi atât de îngenunchiat, urmând a-și închide porțile celor setoși de cultură după cum spitalele și-au închis porțile atâtor suferinzi și nevoiași.

Blestemul celor bătrâni donatori îndeplinitu-sa oare ? Nu era mai uman ca aceste averi să fie salvate ?

M. P. Florescu

inginer inspector silvic

PE BISTRIȚA ÎN SUS

de I. SIMIONESCU

Profesor universitar

Neîndoios că dintre toate apele curgătoare din țara noastră, Bistrița e cea mai ademenitoare de cât ori care alta. Nici una nu ș'a fătat drum mai variat, mai plin de farmec de cât ea. Săpându-și valea dealungul Carpaților moldovenești, valea prin care curge presintă la fiecare cotitură alte scenerii și nici chiar după ce a ieșit, la Piatra, din munți, nu e întovărășită de peisagii monotone. O călătorie în lungul ei e un neîntrecut prilej de a trăi într'o zi, gama sbuciumărilor sufletești dintr'o viață întreagă. Valurile ei îți cântă imnul vieții, iar râul capătă însușirile unor ființe. Acum e mânioasă, numai spume, isbindu-se.

cu vuet înfricoșetor de piedicele care i se pun în cale, acum e liniștită ca o oglindă. Ici, în nahlapi, fața ei e încrunțată de mânia luptei; dincolo în genune, e adâncul sufletului cu aparență liniștită, dar represintând stăpânirea unei hotărâte acțiuni. De acela în drumul cu pluta, de la Dorna până la Bacău, retrăești zilele proprii. Râzi, când zglobeie curge printre maluri numai pajiști înflorite; simți fericirea liniștei depline când plutașul anină vâsla, lăsându-se în vola apei ori înclești pumnii de înfiorare când plutașul, numai vine, își face semnul crucii, căutând să stăpânească mersul plutei, acolo unde valurile sunt mânioase.

Călătoria cu pluta e obișnuitul mod de a cunoaște Bistrița. Tot atât de plin de variație, mi s'a părut drumul pe lângă apă. Mereu o ai înainte. Nu te depărtezi de cât rar de ea. Li vezi sbuciumul, îi auzi glasul, dar în acelaș timp tablourile să împlinesc cu perspective mai largi. Mai ales poți să te oprești locului și să admiri, odată, apă, munte, arbori și flori.

Dis de dimineață părăsești popasul de la Borca. Drumul e tălat sus, pe tapșan. Valea largă a Borcei își deschide perspectiva asupra Budacului din fund, cătră care cași cu îngrijorare ca spre un oracol. Bistrița e jos, cu fața numai creșturi. Pe luciul ei trec șiraguri de plute, ca și gâzele care înoată ca săgeata pe un ochiu de apă stătută. În față se înalță Măzânaia, numai pășuni, munte asemenea umflăturilor, ca o gușă, care se văd pe unii arbori. Drumul coboară între perețele de stâncă desgolită, și apa liniștită peste care se înalță ca un prag, terasa de la Pârâul Cârjei, însemnată cu mesteacani gingași.

Treci pe stânga apei. Drumul e adesea întrerupt de grohotișurile cărate în vremea marilor viituri a unor pârâiașe, fără pic de apă după câteva zile de secetă. Coastele dealurilor sunt numai pietrișuri cu tufani de arbori, semnele nemiloasei devastări a pădurilor din apropierea sălașurilor oamenești. Bistrița bate mai mult în malul ei drept, umbrită de aninișuri. La Pârâul Cotârğașilor e cea dintâi vestire a farmecului. În fund către miază noapte, să înalță Grințieșul-Broștenilor, cu un elegant profil de vulcan, răsărit deasupra țâfânei de munți, printre care ș'a făcut loc Bistrița. La o colitură de drum, apar primele case din Broșteni, sat vestit ca centru de excursiuni, vestit și prin școala lui Nanu la care a fost dus Creangă să capete lumina

cărții. La îmbinarea văii Negrei, surzătoare prin fundul ei numai smaragd, cu Bistrița, aiurea, ar fi fost de mult un cuib svițerian pentru odihna de vară a multora.

Drumul cotește brusc. Holda și Holdița sunt satele care prelungesc cătră nord casele din Broșteni. Omul se acașără unde poate, strâns între apă și munte. Prea aproape de mal nu se încumetă, căci toanele Bistriței sunt rele. Ca să fie la adăpost, de și umbra prea îndelungă îi strică, se înfundă în văiu-gele secundare, cu ape uneori mai primejdioase de cât chiar Bistrița.

Pe urmă drumul începe a urca, de oarece Bistrița curge în sghiab de piatră, cu maluri înalte, pietroase. E furioasă, numai spume și mugeșle înspăimântător. Plutașul își face iarăși cruce că a scăpat din clocotișul Toanelor, iar călătorul de pe mal trebuie să urce pe spinarea Dealului Ursului, printre fagi cât brazii și tei din care ninge fulgi gălbui. Pe ghebul acestui deal, te oprești pironit. E atât farmec dar și înfiorare, în cât te cutremuri. Natura a concentrat aici toată taina acaparării sufletului omenesc. Volbura apei e groaznică, privită de sus. Numai e apă curgătoare, ci scocul unei mori uriașe. E lupta piept la piept între zăvorul lăsat din Barnar și furia nestăpânită a apei ce vrea să învingă. De jur împrejur e cadrul celor ce privesc la veșnica luptă. În față e păretele Scăricicăi, rupt, dintr'o bucată; mai încolo stau la rând mesteceni numai dantelă argintată. Unde e coasta mai puțin povârnită se înalță fagi drepți, cu uriașe lumânări de ceară, împodobite cu frunze bătute în metal. Pe umăr de stâncă, pe un pumn de pământ, s'a găsit loc de crescut o tufă de campanule, care își apleacă florile spre adâncul volburei, ca și când, curioase, ar ținea să asiste la lupta dintre apă și stâncă. E întrunit într'un colț restrâns, ce e gin-gaș din natură cu ce e tăiat din topor: frumusețea blândă a corolei, cu dârza înfățișare a mândrului copac: freamătul frunzelor abea clătinate de mișcarea aerului ieșit din vârtejul apei ciripitul păsăruicilor care-și caută de viața lor, cu vâjâitul de furtună al valurilor frământate. E un colț restrâns și totuși o vastitate imensă. Ce e mai obișnuit ca o floare, ca scoarța copacului, ca o piatră ori o picătură de apă! Din toate aceste natura a știut să creieze un tablou de o tonalitate armonioasă și de o varietate de la clipă la clipă. În fața lui te întrebă cu

Amiel: „Mamă a minunățiilor misterioasă și gingașă Natură, de ce oare nu trăim noi mai adese și mai adânc în tine?”

Și totuși trebuie, să-ți continui drumul, scoborând Dealul Ursului spre a urca din nou Arșița Cănelui. Bârnarul îți apare în plin, monolit de marmură, pe coasta căruia cu greu să acățără câte un brad; pe creastă, sus, strălucesc trunchiuri roșcate de Tisă, tot mai rărită de mâna omului. Umbra pădurii prin care pășești, dispăre la Pârâul Leșului, într'o minunată poiană. E pridvorul care duce la altarul de la Cruce. După purgatorul puterilor în urlete, îți surâde mărgăritarul cel mai de preț din șiragul întins dealungul Bistriței. Numele de Cruce e dat oare la întâmplare? E luat de la crucea făcută de două pâraie care dau aproape în același loc de o parte și alta a Bistriței? Sau e un simbolic nume după mântuirea drumului anevoios și lumina largă, frumuseța fără păreche ce te liniștesc îți îndoiaie genunchii? Și Bistrița pare că vrea să se oprească în loc aice formând un cot ca un cerc. Nu se îndură să fugă spre iadul Toancelor. Să-și închipuiască cine-va o pajiște mare ca un covor frumos întins pe dușumeaua unui larg spațiu. Ici și colo, ca niște boschete, sunt cete de brazi fineri, strânși pare-că, să sfătuiască. Intr'o parte e zidul de piatră ca de bazalt, de negru ce e. În cealaltă, spre răsărit, din desișul brădetului se ițesc colții albi din Tarnite, o parte din stâncile ce se lasă din Rarău. Contrastul dintre florile care împeștișează parcul natural și cadrul întunecat al brazilor, luminează și umbră intense, dintre păreții deosebiți ai altarului larg, produc un decor și o arhitectură atât de măreață și blândă tot odată, în cât cu greu îi poți afla samăn aiurea, fie și în Alpii atât de lăudați. Bistrița însăși ș'a încetinit glasul. Abee șoptește, ca și când n'ar vrea să tulbure prea mult liniștea revărsată peste loc.

Natura te silește să faci popas mai îndelung, în mijlocul altarului pus în cale. De aice drumul cu căruia, se schimbă în poteca numai pentru cai. Peste pușini kilometri, dai de Cojoci, pe unde urci spre Rarău.

Adevărul vorbelor lui *Words-worth*, marele poet al naturii, îl prinzi mai bine aice în mijlocul acestui ochiu de sălbatecă frumuseță a pământului românesc: „Natură n'a înșelat nici o dată pe cel care o iubește. În toate împrejurările vieții, ea ne duce din bucurie în bucurie“.

(Viitorul)

EXPLOATAREA ȘI CULTIVAREA ISLAZURILOR COMUNALE.

Am arătat într'o serie de articole, starea în care se găsesc *islazurile comunale* și ce ar trebui făcut pentru buna lor cultură.

În acest sens și în limita actualelor dispozițiuni legale, *consilierul agricol de Prahova d. C. Mogaldea* a dat instrucțiunile pe care le rezumăm mai jos. Ele însemnând un pas în organizarea cultivei și administrării *islazurilor comunale*, ar trebui — credem — generalizate în toată țara. Aceasta până la arendarea *islazurilor* către Cooperativele Agricole.

A. Islazurile de șes.

Se va destina pentru pășunatul numai al vacilor de lapte și al tineretului: junci, cârlani, viței și mânzi, 30 la sută din suprafața totală a *islazului*. Când o comună are o suprafață mare de *islaz*, care să satisfacă nevoia tuturor vitelor, se va putea destina și pentru pășunatul oilor o porțiune de 10 la sută, pe care să nu pășuneze decât oile.

Islazul va fi deschis pășunatului dela Sf. Gheorghe (25 Aprilie st. v.) până la Sf. Dumitru (26 Octombrie st. v.) În restul anului nu va fi folosit sub nici o formă.

Nu se vor introduce în *islaz* porci și găște. Pentru acestea dacă *islazul* este în suprafață mare, lângă bălți și râuri, se va destina o porțiune de teren separat, care la nevoie se va împrejmuși și în care nu vor paște și vitele mari. Se va opri introducerea vitelor în *islaz* pe timpul ploilor mari. Se ve împărți *islazul* în 2 sau 3 porțiuni, despărțite prin garduri portative sau printr'o brazdă, care să însemne locul unde trebuie să pască vitele 10—15 zile, după care trec în parcela a doua, pe care pasc iarăși 10—15 zile și a. m. d. Nu se vor deschide drumuri prin mijlocul *islazurilor* și nu se va trece cu cărușele peste *islaz*. Nu se vor tăia arborii izolați, ca și perdelele de arbori din corpul *islazului*, care-l apără de vânturi și sunt adăpost pentru vite în timpul ploilor reci și pe timpul arșiței soarelui.

Nu se vor învoi mai multe vite la hectar, decât numărul stabilit, după calitatea ierbeii. Înainte de a intra vitele la pășunat, *islazul* să fie grăpat cu grapa de fier cu colți, pentru a mări înfrățirea și desvoltarea ierbeii. Se vor risipi mușuroaiele de cârțițe și șoareci. Se vor fixa hotarele *islazului* prin șanțuri și plan-

tajiuni de salcâmi sau alți arbori, potriviți regiunii. Se vor face parcuri pentru tinereț.

În special pentru mânzi și pentru viței, se vor face parcuri de câte 2—3 ha., împrejmuite cu garduri și plantații.

Dacă nu sunt adăposturi naturale la râuri, pârae sau bălți se vor face puțuri suficiente cu adăposturi bune; se vor face șanțuri de scurgere și puțuri absorbante, care se vor întreține în stare bună în fiecare an. Se vor curăți islazurile de tufărișuri, de mărăcini, urzică și de toate buruienile sălbatice, îndată ce se ivesc. Se vor lua măsuri ca terenurile de islazuri, supuse surpărilor și eroziunilor din cauza apelor curgătoare sau a ploilor mari, să fie întărite cu piloți, diguri, garduri, plantațiuni etc.

B. Lucernierele și plantele furajere.

Pe islazul cu teren propriu de cultură, se va cultiva până la 40 la sută din suprafața totală, lucernă, trifoiu sau sparcetă.

Se va putea autoriza, ca pe o altă înțindere, până la 40 la sută din islazul comunal, să se cultive plante anuale de nutreț; borș, sfeclă de nutreț, mei, pășăresc (dughie, porumb furager, morcovi furageri, etc. Sub nici un cuvânt nu se va putea cultiva pe islazul comunal: grâu, orz, ovăz, porumb, pepeni sau orice alte plante, afară de cele de nutreț arătate mai sus.

Prin cultivarea lucernei, trifoiului, sparcetei și a plantelor furajere anuale, vitele de muncă, ce nu au nevoie de plimbare pe islazuri, vor fi întreținute așa cum cere știința, dându-li-se la grajd hrana substanțială.

După 5—7 ani, când lucernierele se răresc, se desfundă prin ogoare adânci de toamnă și primăvara se împart celor în drept, pentru a fi semănați cu plante furajere anuale.

C. Islazurile și Fânețele de munte

Islazurile de munte se vor folosi și se vor îmbunătăți ca și cele de la șes. *Pășunile constituite din păduri se vor cultiva astfel în cât să se mențină parte din pădure, necesară stabilității terenurilor, răbindu-se acele păduri care cer să producă o iarbă bună. Fânețele comunale din vechile islazuri se vor îmbunătăți de asemenea, cu toate lucrările ce vor cere.*

(Universul)

DIN TOPONIMIA OLTENIEI ÎN LEGATURA CU PADURILE

1. În județul Mehedinți găsim următoarele nume de localități :-

Bucura, comună, în care se află o mahala numită Bucuroasa și o pădure Bucura.

Bucura bătrână loc pe care a fost așezată în vechime actuala comună Bucura.

În Dicționarul geografic al județului Mehedinți de D-l N. D. Spineanu sînt două tradiții privitoare la întemeierea comunei Bucura.

Înfîia : Căpetenia unui convoi de robi ce trebuia duși peste Dunăre, atras de frumusețea unei fete cu numele Bucura a voit să rămână cu dînsa în aceste bucuri. Pe când se plimbau amîndoi „*prin pădurea cea mare din împrejurime*“, fata l-a ucis și a eliberat astfel pe robi. S'a căsătorit apoi cu un tânăr numit Rujean, care a declarat că voește să devină domnul și stăpînitorul drumului aceluia „*pe toată întinderea acoperită cu păduri*“ drum care se chiamă al lui Rujean.

Ceata robilor liberați s'au așezat aci și a întemeiat un sat, căruia i-a dat numele liberatoarei lor.

A doua tradiție susținută cu mai multă tărie este aceasta : Locul acesta și cele de prin prejur erau stăpînite de un mare boer, care avea o soție tânără și frumoasă numită Juninca, poreclită mai pe urmă Bucura. După moartea bărbatului ei a fost nevoie ca locuitorii să se așeze peste Dunăre. Stăpîna locului n'a voit să și părăsească moșia, ci a dat voie celor ce ar voi să rămână în țară să se așeze fără nici o plată pe moșia ei. Locuitorii, cari au rămas spre a se putea apăra împotriva tâlharilor, s'au retras mai spre miază-zi de actuala comună „*într'un loc mai dosnic, cu pădure și stuț de bălți*“, formînd un sat, căruia i-au dat numele de Bucura (actualmente i se zice Bucura bătrână).

Nu se poate tăgădui prin urmare existența pădurilor prin aceste locuri, atestată de amîndouă tradițiile.

Mai găsim și alte numiri precum : Un deal București în comuna Băsești în care găsim multe numiri topice în legătură cu pădurea și al cărei pămînt muntos este acoperit cu păduri.

În comuna Balta de asemenea se află un deal numit București.

În jud. Gorj: Bucureasa cătun al com. Petrești de Vărsături, care din supr. de 500 ha mai are și azi 175 ha pădure izlaz și pomet.

În județele Vâlcea și Dolj încă găsim câte un deal al Bucurului sau câte un loc izolat: Bucura.

Ce ar putea însemna bucur?

În documente vechi ungurești întâlnim nume de localități ca acestea:

Ikír-bucur, Keures-bocor. Gyümölcsos-bokor, Szil-bokor, Rekefia-bucur, Chipka-bokor, Gyreú-bukur, Gyumlche-buchur, Zilbukur, Gya-bukur, Csipke-bokor, Keöres-bokor, Szil-bokor.

Bocor, bucur, care formează a doua parte a numelui de localitate este redat în latinește prin dumus, dumetum, frutex = pădure tufari, loc acoperit cu măracini.

2. Următoarele numiri de localități în jud. Mehedinți derivă de la topola plop.

Topolova față de munte în comuna Podenii; Topolovăju vale în comuna Ilovăju.

Numele de familie Topoloveanu.

Topolnița cătun, râu și schit în comuna Izvoru Bârzii.

3. Următoarele numiri de localități derivă de la glogă = crataegus oxyacantha = pădurel.

În jud. Mehedinți: Glogova, comună; Glogojenii, mahala a comunei Stângăceana.

În jud. Dolj: Glogova nume mai vechiu al satului Orodelu.

Numele de familie Glogoveanu.

Glogoveni deal în comuna Orodelu.

4. Următoarele nume de localități derivă de la breastă = ulm.

În jud. Mehedinți: Breasta în plasa Câmpu;

În jud. Dolj: Breasta, comuna, sat, pârâu și siliște în plasa Dumbrava de sus.

5. Următoarele numiri de localități derivă de la Clean = acer campestre = arjar.

Cleanovu, comuna și un deal în plasa Dumbrava, jud. Mehedinți.

6. Următoarele numiri de localități derivă de la calina = viburnum opulus =

In jud. Mehedinți: Călinești vale și Calinovățu deal în com. Ciresu;

Călineștii sat al comunei Bălvănești;

mahala a com. Almăjelu

mahale și pădure a com. Marga.

In jud. Vâlcea: Călina, comună, deal, pârâu care izvorăște din dealul Popi, com. Mărgineni, Călinele câmpie, Călinești comună.

In jud. Romanași: Călinești cătun al com. Vulpeni; despărțire a com. Ceparî.

7. Scorbura unui copac se numește corobană; unui copac scorburos i se zice coroboios.

In legătură cu aceasta avem următoarele numiri:

Corobești, cătun al com. Săcelu, jud. Vâlcea.

Corobăile, comună în jud. Mehedinți; deal în com. Slivilești, jud. Mehedinți.

8. Cam prin veacul al V-lea aninului i s'a zis prin părțile acestea ale noastre nu numai alnus ci și *verna*. Corpus Gloss. III, 596, 607; IV, 14, 205.

Verna este atestat de numele de familie Vernescu din com. Glogova în județul Mehedinți și de topicul Vernești în jud. Argeș.

9. Prin Banat numirea populară a salcâmului este bagrin, bahrin. Se vor fi găsimd numiri de localități în Oltenia și Banat în legătură cu cuvântul bagrin?

Anton Oprescu.

CONGRESUL SILVIC DIN 1925

Domnule și iubite coleg,

Conform dezideratului exprimat în congresul silvic din 1924 ținut la Timișoara, urmează ca atât adunarea generală a societății noastre cât și cel al 37-lea congres silvic, să aibă loc anul acesta la București.

Data exactă a congresului, o vom fixa-o ulterior, în ori

ce caz credem că va avea în primele zile a luni Octombrie a. c. până la care dată sperăm să avem gata și deci să putem inaugura și Căminul Inginerilor Silvici, astfel sperăm că, congresul să poată avea loc, în chiar localul nostru.

Consiliul de Ad-ție în ședința din 19 Iunie a. c., a mai hotărât ca în congresul silvic din acest an, să se dezbate o serie de probleme de actualitate care interesează în primul rând buna conservare a pădurilor țării noastre.

Dat fiind importanța acestor probleme și care sunt enumerate mai jos vă rugăm ca cel mai târziu până la 1 Septembrie a. c. să binevoiți a trimite pe adresa societății noastre, comunicările Dv. pentru ca Comitetul de redacție să le poată coordona și tipări din timp în broșură specială.

Binevoiți vă rugăm Domnule și iubite coleg, a primi asigurarea distinsei noastre considerațiuni,

Președinte

Al. Constantinescu

Secretar

M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

Probleme propuse a se discuta în congresul silvic din 1925

1. Pulverizarea proprietății forestiere și propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestei stări.

Referenți : *P. Antonescu, M. Boldur*

2. Restaurarea și regenerarea pădurilor.

Referenți : *Dr. M. Drăcea, Z. Prsemifky*

3. Normalizarea exploatărilor.

Referenți : *I. Timoc, V. Stinghe.*

4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietății.

Referenți : *I. Comanici, G. Năstăsescu.*

5. Impozite forestiere.

Referenți : *Liviu Marțian, M. P. Florescu.*

C o m u n i c ă r i

1. Subiect rezervat.

G. P. Antonescu

2. Industria distileriei lemnului.

Ing. Dr. Huber (Reșița)

3. Stereo-foto-takimetria-aeriană.

Andrei Szabo

Președinte

Al. Constantinescu

Secretar

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic

AL V-lea CONGRES AL INGINERILOR DIN ROMANIA

Chișinău — 1925, Septembrie 13

Onorate Coleg,

Al cincilea congres al inginerilor din România va avea loc la Chișinău în 13 Septembrie 1925, conform statutelor A.G.I.R. și holărârei celui de al 4-lea congres ținut la Cluj în Maiu 1924.

Ținerea congresului în capitala frumoasei provincii românești, Basarabia, revenită de curând la patria întregită după un trecut atât de nefericit, va avea o importanță deosebită, nu numai prin expunerea și desbaterea chestiunilor tehnice, economice, și sociale ce interesează țara noastră, dar, — prin cunoașterea mai de aproape a nevoilor locale de tot felul, prin o caldă confraternizare cu colegii și concetățenii noștrii Basarabeni, — scopul congresual al inginerilor, adică: consolidarea morală și națională a României întregite, va fi și mai mărit și mai ușor de atins.

Desigur cele mai multe din dezideratele congreselor noastre anterioare n'au fost realizate și unele nici chiar luate în considerație, fie din anumite motive de politică economică, pe care nu e locul să le discutăm acum, fie din cauză că în faza actuală postbelică

de tranziție politico-economică aproape violentă, unele soluțiuni bune acum câți-va ani, au încetat de a mai fi de actualitate.

Pentru ca preocupările noastre să aibă pe de o parte caracterul de continuitate necesar ori-cărei opere constructive, iar pe de altă parte interesul de actualitate pe care-l prezintă opera de refacere neîntârziată a țării, Comitetul de lucrări fixează Congresului din Chișinău un dublu rol:

În primul rând rolul de a revizui concluziunile moțiunilor anterioare în scopul de a elimina atât punctele realizate cât și cele perimate și de a actualiza dezideratele în care urmează să se stăruiască mai departe. Din acest punct de vedere moțiunile Congresului de la Chișinău vor constitui o recapitulare, un rezumat al concluziunilor, încă de actualitate, a celor 4 congrese anterioare.

În al doilea rând, Congresul mai are rolul să analizeze și să avizeze asupra tuturor chestiunilor pe care le ridică necesitatea operei de refacere a țării sub imperiul unui regim legislativ care impune un nou cadru vieții noastre tehnice, economice și sociale.

Este o datorie imperioasă ca inginerii să dea colaborarea lor înțeleaptă la opera de reconstituire a structurii generale și unitare a țării din punct de vedere moral, material și național. Se impune în acest scop, să se studieze cu metodă, să se raționeze asupra realităților actuale, numai astfel putându-se asigura triumful principiilor de interes obștesc.

Pentru a facilita edificarea membrilor bine-voitori a da prețiosul lor concurs, Comitetul de lucrări a găsit util, păstrând diviziunea de până acum a materialului, să retipărească toate moțiunile anterioare, și să atragă atențiunea pentru fiecare domeniu în parte asupra problemelor care au putut face obiectul unor discuțiuni mai importante *)

*) Cele 7 secțiuni de împărțire a materialului sunt:

I. Transporturi; II. Lucrări Publice; III. Energie; IV. Industrie, Mine, Metalurgie; V. Invățământul tehnic; VI. Silvicultură; VII. Chestiuni sociale.

Materialul care se impune preocupărilor noastre fiind foarte vast și variat, o analiză completă și obiectivă a lui, reclamă colaborarea tuturor specialiștilor.

De aceia onorate și iubite coleg, vă rugăm cu insistență să bine voși a ne trimite contribuțiunea D-voastră la acest congres până la 1 August a. c.

COMITETUL LUCRĂRILOR CONGRESULUI AL V-lea

Președinte ; Petre Ciocâlțeu

Vice-Președinte : Gh. Nicolau

Raportori și supleanți : Andreescu Cale I., Atanasescu Th., Atanasiu Const., Balbareu I., Budu Petru, Demetrescu I, Florescu M. P., Fonai I., Gabrielescu Em., Ganițchi I., Georgescu C. P., Gheorghiu I. S., Leonida D., Lupașcu I. Maksay Ar., Mareș Th., Meșeanu Tr., Mocearov N., Nicolau Gh., Nicolau M., Petrescu David, Profiri N., Tomescu I, St., Țăganco Nic., Ulinici V., Ursu Const., Vasilache I., Zănescu A.

Secția VI. Silvicultură

Domeniul forestier al țării nu trebuie privit numai din punctul de vedere al materialului prim lemnos ; ființa lui este în strânsă legătură cu agricultura regimul isvoarelor și al apelor, etc.

Chestiunea fundamentală de actualitate cu privire la masivul păduros al țării este aceia a consecințelor cari pot decurge din condițiunile de explcatare prevăzute în legea privitoare la comercializarea bunurilor Statului.

Este de prim ordin deci să se cerceteze raporturile dintre această lege cu diversele diziderate exprimate până acum : comasarea, păduri de protecție, menținerea masivului, despăduririle etc.

O nouă legislație : a regimului apelor are de asemenea puncte de contact cu soluționarea diverselor probleme silvice. Este de un vădit interes să se cerceteze raporturile ce se creiază.

Raportor : C. P. Georgescu.

Delegatul cercului regional Chișinău : David Petrescu.

Supleanți : M. P. Florescu, I. Fonai.

*Lucrările se trimit până la 1 August
la A.G.I.R. - București*

RECENZIE.

Agrologie. — Partea I. Morfologia și tehnologia pământului. — Cu o schișă de hartă a solurilor și 131 fig. în text. Dr. M. Chirișescu-Arva. — Profesor la academia agricolă Cluj.

Editura „Cartea Românească“ S. A. 1925, 463 pag. Lei 250.

Până acum, specialistul rare ori a intervenit în procesul de producție lemnoasă și s'a mărginit — ca și omul primitiv — la aceea ce i-a dat natura, fără ca treptat cu progresul civilizației să coordoneze prin muncă, acțiunea factorilor naturali.

Știința însă n'a stat pe loc și mai categoric nu a dat înapoi, precum dă înapoi numărul cunoștințelor noastre într'o anumite direcție, dacă după ce am eșit din școală, nu am mai pus mâna pe vre-o carte.

Într'un corp de specialiști, sărac în scriitori, cu o stațiune de experiență, despre a cărei existență se pomenește rar, totul se reduce la împrumut și adoptare și în asemenea condiții, ajunge producător acela care reușește în mod mai fericit, să descopere izvoare mai multe de consultat.

Cartea de agrologie a D-lui Dr. Chirișescu-Arva — Morfologia și tehnologia pământului — prima și cea mai interesantă din cele 4 părți în care și-a împărțit întregul studiu, este în măsură să pună la punct, chiar pe cei mai înaintați în cunoașterea legilor ce leagă pădurea de pământ, cu rezultatele noi ale cercetărilor în studiul pământurilor.

Autorul „mânat de dorința de a pune în mâna tinerimii „din școli, agronomilor și plugarilor, în timpul acestor neguri „de prefaceri, o lumânărică modestă cere să le lumineze cel „puțin cu un pas calea“, a reușit în acelaș timp să-și desvolte lucrarea în cadrul nevoilor noastre profesionale și pare că este scrisă cartea exclusiv pentru noi, ca să umple un gol de mult simțit.

Expunerea metodică și gruparea cronologică a diferitelor școli și doctrine, dela cele mai vechi, până la cele mai noi fac din această carte o antologie a studiului pământurilor și factorilor naturali de producție.

Dar ce-a vrut — și a răușit — să facă din primul său volum, arată autorul însuși în prefața astfel :

„In scopul realizării unei grupuri, cât mai complete și armonice în acelaș timp, de cunoștințe folositoare, au crezut necesar să încep cu un capitol introductiv, în care să se facă pe scurt, un studiu critic al principalelor doctrine și direcțiuni în studiul pământurilor.

„Al doilea capitol se ocupă pe scurt cu formațiunea pământurilor, al treilea cu studiul principalelor tipuri morfologice de soluri și în fine al patrulea capitol, și cel mai important, cu studiul technologic al pământului și celorlalți factori vegetativi.

„Ca idee călăuzitoare am căutat să imprime lucrării, cât mai mult un caracter raționalist, pătrunzând în inima fenomenelor naturale tot mai adânc, atât cât mi-au îngăduit câștigurile actuale ale științei și cadrul pe care mi l-am fixat.”

Cultivatorii cari nu știu căror cauze să mai atribue insuccesele împăduririi lor, exploatații ce se minunează de producția redusă a unor din pădurile țării noastre, toți vor găsi în tratatul D-lui Dr. M. Chirișescu-Arva, bogăție de cunoștințe și argumente noi, dacă nu adevărate revelații, în orice caz lămuriri documentate pentru o bună parte din lucrările de activitate silvică.

P. I.

Informațiuni

La Casa pădurilor din ministerul de domenii se fac pregătirile de scoaterea în vânzare a materialului lemnos destinat exploatării și care se găsește disponibil pe anul 1925—26.

Se va scoate în vânzare material lemnos în valoare de peste 120 milioane lei.

Licitațiile se vor ține atât la Casa Pădurilor cât și la directoratele silvice respective.

• * •

La Marele Stat Major se lucrează la întocmirea condițiilor pentru stabilirea stagiului militar pentru studenții școalei Politehnice.

S'a decis ca acest stagiou să fie făcut în ultimii doi ani de studii.

• * •

A apărut: *Răsboiul contra pădurilor României. Soarta pădurilor din Romania în pericol — un trust în perspectivă* lucrare datorită D-lui *Inginer inspector silvic M. P. Florescu*, în care se arată detaliat trustul forestier creat în România de concernul „Acordo” care a acaparat exploatarea pădurilor României, contravenind legii D-lui Th. Cudalbu din 1921, care oprește acapararea exploatărilor pădurilor — Lucrarea se poate cere de la autor, care să ofere a o trimite gratuit colegilor.

. . .

Vineri 4 Iulie a. c. la Fondația Universitară Carol I din București, a avut loc festivitatea sărbătorirea zilei cooperatiste internațională.

La această festivitate Dl. Profesor I. Răducanu a făcut o interesantă comunicare din care s'a desprins că cooperația română trece prin o criză morală, alta de ordin tehnic și una materială.

Serbarea s'a terminat cu un interesant film în care se arată progresele realizate în special de cooperativele forestiere din țara noastră.

La această serbare a luat parte foarte mulți D-ni Ingineri silvici din București.

. . .

A. S. R. Principele Carol a primit în audiență pe d. C. Opran, administratorul general al „Casei Pădurilor”.

Cu această ocaziune A. S. R. s'a interesat de aproape de situațiunea pădurilor, de exploatările ce se fac, și de cantitatea de lemne ce putem s'o avem disponibilă pentru export.

D. Opran a făcut apoi A. S. R. o expunere asupra chestiunii plantării pădurilor și islazurilor ce se creiază din păduri asupra personalului tehnic, ș. a.

Principele Carol a găsit foarte bună ideea de a se trimite câți mai mulți ingineri silvici, în străinătate, spre a face studii speciale.

De asemenea s'a interesat mult de chestiunea împăduririlor ce se fac în nouile ținuturi alipite.

. . .

D-l C. Opran, administratorul general al Casei Pădurilor, va pleca câte trei zile pe săptămână în întreaga țară pentru a inspecta ocoalele și directoratele silvice.

D-sa se va interesa de aproape de mersul tuturor lucrărilor silvice.

. . .

De curând a eșit de sub tipar lucrarea „AGROLOGIA“ în format octav, tipărită pe hârtie bună, în 463 de pagini și cu 131 de figuri și o schiță de hartă a solurilor cu prețul de 250 lei. În cuprinsul ei toate cunoștințele privitoare la pământ și la factorii vegetativi, necesare agronomilor, agricultorilor, silvicultorilor, oamenilor de știință etc., sunt complectate cu cercetări personale și referințe privitoare la țara noastră, după cele mai noi criterii științifice.

Având credința că această lucrare poate fi de folos și D-lor ing. silvici acei ce doresc a o avea sunt rugați să bine voiască a se adresa prin o carte poștală

D-lui Dr. M. Chirișescu-Arva

Prof. la Academia Agricolă Cluj.

* * *

Consiliul de ad-ție al Soc. „Progresul silvic“ în ședința din 19 Iunie a. c. a hotărât, ca pentru serbarea centenarului Școalei forestiere dela Nancy și congresul dela Grenoble, să asiste D-nii:

N. G. Popovici, inginer consilier silvic, ca delegat al școalei.

Petre Antonescu, inginer consilier silvic, ca delegat al Soc. „Progresul Silvic“.

Mihail Tănăsescu, inginer consilier silvic, ca delegat al consiliului Tecnic.

și D-nii I. Comanici, Dem. Anastasescu și C. Sava Goiu, ingineri inspectori g-li silvici, ca delegați ai Ministerului de Domenii (Casa Pădurilor).

*

Toți ceilalți colegi — absolvenți dela Nancy — care ar dori să participe la acele serbări, se vor duce pe spe-

sele lor proprii — anunțând Casa Pădurilor pentru obținem concediului și spre a li se elibera invitațiile speciale ce au sosit dela Nancy.

* * *

Vineri 19 Iunie, a fost înmormântat la București, regretatul Inginer Inspector general *Anghel Saligny*. La înmormântare corpul profesoral silvic a fost reprezentat prin D-nii N. G. Popovici și D. Drâmbă, iar soc. „Progresul silvic“, prin Dl. M. P. Florescu.

* * *

În ziua de 28 și 29 Iunie a. c., la Brașov s'a sărbătorit 75 ani dela înființarea Liceului „*Andrei Șaguna*“.

La această măreață solemnitate grupul silvic a fost reprezentat prin D-nii: *I. Guguianu*, *I. Ionică* (deputat), *Baiu Crăciun*, *Roșculeț*, *I. Moarcăș*, *I. Moldovanu* (junior) și *Zeicu* ca foști elevi ai acestui Liceu — precum și Dl. M. P. Florescu, secretarul soc. „*Progresul Silvic*“ invitat fiind de Brașoveni. Din documentele liceului, rezultă că s'a înființat acum 75 de ani, de un grup de negustori români, iar lemnul necesar școalei a fost dăruit din împrejurimi, tăiat, transportat și lucrat tot grațuit de meșteșugarii români din acea vreme.

Liceul „*Șaguna*“ e unul din Liceele de peste munți care a dat țării cel mai mare contingent de ingineri silvici, fapt care explică n-rul destul de mare a Inginerilor silvici, care a participat la această măreață serbare și națională și școlară.

* * *

Pe lângă Ministerul Finanțelor, s'a instituit o comisie de specialiști care lucrează la nomenclatura noului tarif vamal. Pentru lemn colaborează din partea inginerilor silvici: D-nii *M. Tănăsescu* și *M. P. Florescu*, membri titulari în comisia superioară vamală de import și export Dl. *Dem Anastasescu*, subadministratorul Casei Pădurilor și Dl. *G. Turneanu*, din partea cooperativelor forestiere.

* * *

Incadrări de ingineri silvici

Conform art. 74 din legea de Organizare a Corpului Silvic și a adreselor Administrației Domeniului Coroanei Nr. 4282/924, a Eforiei Spitalelor Civile Nr. 2576/924 și a Cooperativelor Sătești Nr. 52368/924, s'a încadrat pe ziua de 1 Ianuarie 1924, următorii ingineri silvici, și anume :

Administrația Domeniului Coroanei

Inginer Insp. General silvic

Gh. Popovici cu 3 ani 8 luni 15 zile vechime
Olimpiu Boiu „ 1 „ 9 „

Inginer insp. silvic

Const. Armășescu cu 1 an 9 luni vechime
Emil Solomon „ 9 luni
Alex. Precup „ 9 „
N. Popescu „ 9 „
I. Stămatescu „ 9 „
St. Colțescu „ 9 „

Inginer subinspector silvic

N. Lovinescu cu 1 an 9 luni vechime
Al. Cristescu „ 1 „ 9 „
I. Andreianu „ 1 „ 9 „

Inginer silvic

C. Moarcăș cu 3 ani 9 luni vechime

Inginer silvic stagiar

T. Widiniwski cu 1 an 2 luni vechime
I. Bănulescu „ 1 „ 9 „

Eforia Spitalelor Civile :

Ing. Inspector General silvic

I. Sangeorzan cu 1 an 9 luni vechime

Ing. Inspector silvic

C. Bosoancă cu 1 an 9 luni vechime
S. Iancovici „ 3 „ 9 „

Inginer silvic

- V. Ivănescu cu 3 ani 9 luni vechime
 P. Teodorescu cu vechime 9 luni
 V. Finchiu cu 3 ani 9 luni

Inginer silvic stagiar

- D. Teodorescu cu 2 ani 15 zile vechime
 N. Damian cu 3 ani
 I. M. Despot cu 2 ani 15 zile

Centrala Cooperativelor de Producție și consum

Inginer Inspector silvic

- I. P. Cartian cu 1 an 8 luni vechime.

Inginer Subsinspector silvic

- G. Turneanu cu 2 ani 9 luni vechime.

Inginer șef silvic

- Marin Georgescu cu 6 ani 2 luni vechime,

Inginer silvic

- Just. Ionescu cu 5 ani 1 lună vechime.
 I. Dumitrescu „ 2 „ 2 luni

Inginer silvic stagiar

- G. Minescu cu 2 ani vechime.
 G. Mandache „ 2 „ „
 Const. Ionescu „ 2 „ „
 Eduard Mayer „ 1 lună „

* * *

Transferări în corpul tehnic silvic

Pe ziua de 1 Iunie c. se fac următoarele transferări în Corpul Inginerilor silvici, după cerere și interesul serviciului

Ing. silvic Petre Maior dela ocolul Taslău la ocolul Traian
 Ing. silvic L. Zselesnyak dela ocolul Traian la dispoziția Direcției silvice Orșova.

Ing. silvic N. Brețcan ajutor la ocolul Regina Elisabeta, ca titular la ocolul Tazlău.

Ing. silvic G. Marlinescu din Adm. Centrală a Casei Pădurilor ca titular al ocolului Valea Lotrului.

Ing. silvic Nascu Nerva din Adm. Centrală la ocolul Ilia.
Ing. silvic Lucian Comșa dela Dir. silvică Chișinău ca titular al ocolului Seliște.

Ing. silvic Al. Gereze dela ocolul silvic Seliște la cancelaria Direcției Chișinău.

Ing. silvic Gr. Colpaci dela ocolul Petroasa la ocolul Danul

Ing. șef silvic Gr. Burda dela ocolul Rădeni în serviciul de control dela Direcția Chișinău.

Ing. silvic Metodiou Ionescu ajutor la ocolul Rădeni ca titular al aceluiaș ocol.

Ing. silvic V. Georgescu din Adm. Centrală a Casei Pădurilor la C. F. Ierbuș.

* * *

Noui numiri și repartizări în corpul silvic

Ingineri silvici stagiaari primiți în Corp prin decizia No. 16759/925, se repartizează astfel:

Traian Roșu în Centrala acestei Administrații.

Traian Stan „ „ „ „

C. Profir ajutor la ocolul Comana,

B. Romoșan „ „ „ Baia de Criș,

V. Rusu „ „ „ Huedin,

Teodor Dan în Centrala acestei Administrații.

Iosif Nistorică ajutor la ocolul Gilău,

Gh. Iuraș ajutor la ocolul Tătăruși,

Pelle Sabin la cancelaria dir. reg. Constanța,

Iancu Marinescu ajutor la ocolul Căscioarele,

Gh. Săndulache la cancelaria dir. silv. Buzău,

Const. Nestorică ajutor la ocolul Carol I,

Traian Nehaiciuc ajutor la ocolul Ciurea.

Art. II și ultimul. — Direcția Personalului va aduce la îndeplinire executarea acestei deciziuni.

Data la 15 Aprilie 1925.

Administrator (ss) Opran

* * *

Miercuri 15 Iulie a fost convocat la Casa Pădurilor din ministerul de domenii comitetul central de expropriere a pădurilor din vechiul regat, Bucovina și Basarabia în vederea creării de păduri comunale.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22
BUCUREȘTI

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 39/77

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Ty.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCILE:

Banca Almajului, Bozovici	Banca Iașilor, Iași
„ Bacăului, Bacău	„ Maramureșeana,
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung	„ Sighetul Marmației
Banca de Comerț și Industrie,	Banca Mehedințului, T.-Severin
Roman	„ Petrodava, P.-Neamț
Banca Comercială și Industrie din	„ Pieței, București
Valea Târnavei, Dicioșanmartin	„ Rădăușilor, Rădăuși
Banca Corvineană, Hunedoara	„ Română, Dorohol
„ Creditul obrogei, Constanța	„ Românească a Banatului,
„ Ceditul Prahovei, Ploești	Lugoj
„ Dunărea Românească, Brăila	Banca Românească a Orien-
„ Durostorului, Silistra	tului, București
„ Economul, Cluj	Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
	„ Ștefan cel Mare, Fălticeni
	„ Suceava, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

HOTEL

„ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Lniște.

D. C. Opran administratorul general al Casei Pădurilor a luat hotărârea ca nimeni să nu mai poată face tăere de păduri, fie în proprietățile particulare, fie în ale Statului, până ce nu-și ia obligația ca imediat după tăere, să înceapă reîmpăduririle necesare.

Din inițiativa d-lui C. Opran administratorul general al Casei Pădurilor, s'a hotărât a se construi la Govora un mare sanatoriu pentru inginerii silvici și personalul silvic care are nevoie de această stațiune balneară.

Construcția va avea 4 etaje și va cuprinde 120 camere.

Pe tot timpul concediului d-lui Al. Constantinescu (45 de zile începând dela 10 Iulie), d. general Art. Văitoianu deține interimatul la ministerul de agricultură și domenii.

Domnul Dr. Konradt Rubner, docent la Facultatea Silvică de pe lângă Universitatea din München și șef al ocolului de experimentație forestieră dela Grafrath cercetează în cursul lunii Iulie a. c., pădurile noastre spre a cunoaște condițiunile lor de creștere și distribuția speciilor forestiere. D-l Dr. Rubner se interesează în deosebi de pădurile și de asociațiile vegetale care au fost cât mai puțin atinse de mâna omului.

Administrația Casei Pădurilor dă tot concursul pentru ca excursiunea științifică să fie cât mai rodnică pentru d-l Dr. Rubner în care scop a însărcinat pe d-l Profesor Dr. M. Drăcea Directorul Plantațiilor cu alcătuirea programului și cu conducerea excursiunii.

În partea a doua a acestei excursiuni se va atașa grupului și D-l Dr. Hilf, dela Școala Superioară de Silvicultură din Eberswalde.

E R A T A

la Revista Pădurilor No. 5 pe Mai 1925

- Pag. 419, rândul 4 de sus în jos în loc de 1908 se va citi 1898.
 " 460, " 16 de jos în sus " " " unul motiv care se va citi „unul din motivele cari”
 Pag. 460, rândul 8 de jos în sus în loc de ministru se va citi minister.
 " " " 2 " " " " " " de nu nevoia se va citi nu de nevoia
 " " " 1 " " " " " " pușune se va citi pășune.
 " 461 " 9 " " " " " " ge reformă se va citi de reformă.
 " 462 " 1 de sus în jos " " " râurilor adânci se va citi râurilor adânci
 Pag. 462, rândul 2 de sus în jos în loc de practica pământului se va citi practica pășunatului.
 Pag. 467, rândul 6 de sus în jos în loc de nu se mesteca, se va citi nu se va amesteca.
 Pag. 467, rândul 12 de jos în sus în loc de interesanți se va citi interesați
 " 469, " 18 de sus în jos " " " puțină se va citi puțină.
 " " " 20 " " " " " " aceasta " " " acestea.

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

EVOLUȚIA PĂDURII GERMANE

DUPĂ EPOCA GLACIARĂ PANĂ ÎN PREZENT

Pe noi toți, desigur, ne-a preocupat cândva întrebarea, cum se va fi desfășurat pădurea germană în timpurile preistorice. Silvicultorul în deosebi vrea să știe care era extensiunea și compoziția pădurii germane în acea epocă. Despre aceste lucruri, chiar la începutul timpurilor istorice, nu avem aproape nici o știre, în afară de cea ce ne relatează Tacitus, care spune că în timpurile sale Germania era o țară în cea mai mare parte acoperită cu păduri și bălți¹⁾. Abia de prin secolul al 7-lea d. Crist. începem a avea despre pădurile noastre știri răzlețe, cari apoi se îmulțesc mereu cu timpul până la începutul gospodăriei silvice moderne, al cărui început cade la finele secolului al 18-lea. Cu începere de la această dată suntem bine orientați asupra stării pădurilor noastre, despre cari avem date sigure.

Aci ne vom ocupa numai de evoluția pădurii după epoca glaciară. La finele terțiarului — după câte se poate admite în urma cercetărilor geologice cu privire la flora acelor timpuri — clima Europei centrale nu era prea diferită de cea actuală și ca consecință, atunci se găseau în această Regiune cam aceleași specii forestiere de azi; în ținuturile mai înalte reșinoase, molid și brad, în cele mai joase mai mult foioase, ca specii de stejar, fag, acerinee, în timp ce în turbării și în lunci predominau sălcii, mesteacăn, anin și plopi. În multe privinți însă speciile de atunci diferiau de cele de azi. O relativ mică scădere a temperaturii medii anuale de circa 5°, care, firește, a avut loc numai pe in-

1) Este foarte interesantă apropierea ce se poate face în limba română între cuvântul pădure și latinescul palus-dis al cărui acuzativ (paludem) prin pierderea lui în final, prin metatesă, rotacism și transformarea însă a lui a accentuat dă tocmai românescul pădure.

delele sau, — după cum admit alții — o puternică sporire a precipitatelor apoase a gonit complect pădurea din ținuturile centrale și nordice ale Europei. Masse mari de ghiață începură a se pogori dinspre Scandinavia până spre Centrul Germaniei și dintre Alpi, până în ținutul Münchenului. Vosgii, Pădurea Neagră, Munții din răsăritul Bavariei erau atunci mai mult sau mai puțin acoperiți cu ghiață, așa că în apogeul epocii glaciare numai o relativ mică parte din Europa centrală rămăsese neacoperită de ghiață. În această parte, la oare care depărtare de morenele frontale — azi ușor de recunoscut — se vor fi putut menține încă unele specii din epoca terțiară, în ori ce caz numai cele mai puțin pretențioase față de căldură, ca speciile de molid, pin, anin, plop, salcie și numai locuri bine adăpostite, în timp ce speciile de castan, stejar, fag au trebuit cu siguranță să emigreze din Europa. Acestea, deoarece atât în Nord cât și în Sud se găseau masse mari de ghiață, au trebuit să se refugieze spre Est sau Sud-Est, spre Vest sau Sud-Vest. Cum că așa s'a petrecut lucrurile, ne-o dovedește, de exemplu Picea omorica, o specie care azi nu se mai găsește spontanee de cât în munții din Bosnia și Serbia și care este foarte de aproape înrudită cu specia ce trăia în Europa la finele terțiarului. Reintrodusă la noi, această specie prosperează astăzi excelent. Exemplele de această natură se pot înmulți, plantele cari deja în terțiar se găseau în ținuturile noastre se numesc *arktoterfiare*.

Părțile neacoperite de ghiață ale Europei centrale, întru cât nu erau împădurite la acea epocă, trebuie să fi fost ocupate de o tundră — în apropierea hotarului masei de ghiață — și mai departe de aceasta spre părțile centrale ale ținutului fără ghiață, de o floră arctică-alpină cu *Dryos octopetale* ca plantă caracteristică, pe lângă care se mai găseau *Empetrum nigrum*, *vaccinium uliginosum*, specii pitice de sălcii sau de mesteacăn și altele.

După această primă glaciațiune urmă o epocă interglacială cu o climă probabil continentală, care permise din nou reinstalarea și răspândirea speciilor anterior gonite și care — după cum admit unii cercetători — permise imigrarea speciilor pontice, despre cari vom vorbi mai jos.

Intenționat ne mulțumim aci a considera o singură epocă interglacială, pe când cercetătorii cei mai de seamă ai epocii

interglaciale — Penk și Bruckner — admit existența a trei epoci interglaciare cuprinse între patru epoci de năvală și mare extensiune a gheții. Pe noi aci ne interesează numai să știm că efectiv — și aceasta nu se poate în niciun fel combate — cel puțin de două ori, la două epoce, ghețarii s'au scoborât din spre Scandinavia și din spre Alpi spre partea centrală a Germaniei. Ultima glaciație, — care de alt-fel n'a încetat brusc, ci numai după mai multe retrageri și înaintări succesive de mică amplitudine — n'a avut marea extensiune a primei și suntem în drept să admitem că speciile mai sus amintite au putut înfrunta diferitele glaciațiuni, cu alte cuvinte că în timpul întregii epoci glaciare n'au dispărut din Europa centrală. Totuși — trebuie să amintim că unii cercetători a epocii glaciare — și tocmai cei mai de seamă (Penk, Weber, Nathorst) admit contrariul.

Cu retragerea definitivă a ghețarilor vine epoca — de un foarte mare interes pentru noi a reîmigrării plantelor, și arborilor epocă cu o climă continentală ca și cea a epocii interglaciare, caracterizată prin erni reci și vericălduroase, secetoase. Ca urmare, pădurea — ca azi în Rusia de Sud, recuceri terenul, însă nu peste tot ci numai acolo unde condițiile de umezeală erau mai prielnice și numai cu ajutorul acelor specii, cari ca betula, pinus, quercus — suportă mai bine clima de stepă. Unde pădurea nu se instala, domnia stepei ierboasă, a cărei existență în aceste ținuturi nu este dovedită prin urmele de plante, animale pe cari geologul le găsește aci.

În această epocă a imigrat la noi din sud-vestul Europei plante de stepă, iubitoare de căldură, plante pe care le găsim și azi în flora noastră. Ele se numesc pontice, fiind-că sunt răspândite în deosebi în ținuturile Pontului, ale Mării Negre; uneori se numesc aceste plante și panonice; Gradmann le denumește asociații de plante de stepe.

Ca drum de imigrare serviră acestor plante în primul rând văile fluviilor mari ca Dunărea, Elba, Oderul, Wistula; pentru Germania de sud două căi și anume: Dunărea, Mainul, șesul Mainului și Valea Nekarului pe de o parte și pe de alta Dunărea, versantul nordic al alpiilor Franconi și Suabi Hegau Schaffhausen, Elveția de Nord. — Între altele, cităm din aceste plante pontice venite în ținuturile noastre: *Dianthus Carthuriarum*, *Daphne*, *Cneorum*, *Adonis vernalis*, *Anemone pulsatilla*

ș. a. Asociații de asemenea plante se găsesc mai cu seamă în vecinătatea Dunării, la Regensburg, pe câmpia pârâului Loch cum și în câmpiile de la Garching, recunoscute prin bogăția și variația florei lor.

Și fauna din trecutul acestor ținuturi ne-a arată că în trecut ele au avut caracterul de stepă; Nehring găsește aci resturi și urme de animale caracteristice de stepă, cum sunt genurile *Spermophilus* și altele.

În fine și formațiunile de löss, cari după Richtoffen sunt fără îndoială de formațiune eoliană, dovedesc existența în trecut a stepei în aceste ținuturi. — Pe de altă parte, aceste formațiuni de löss din epoca post glaciară sunt localizate tocmai în Europa centrală, așa că afirmațiunea că o parte din teren era aci acoperită de formațiuni de stepă și alta de pădure se poate socoti ca suficient documentată. — Ca cunoscute, ținuturi cu formațiuni de löss în Germania de Sud amintim: malul Mainului la Bomberg și Dürzburg, malul Dunării la Regensburg, alpii Suabi în ținuturile învecinate și anume în prelungirile nordice ale Alpilor, în munții din Estul Bavariei, în Pădurea Neagră lossul lipsește cu desăvârșire.

Aceste din urmă ținuturi au toate o climă cu un caracter suboceanic (erni dulci, veri răcoroase cu multe precipitație apoase) pe când ținuturile cu formațiuni de löss se caracterizează printr'un climat sub continental.

Prin aceste fapte socotim ca deplin dovedit că epoca post glacială a fost urmată în Europa centrală de o epocă de stepă împădurită, în care stepa și pădurea ocupau anumite porțiuni de teren. Gradmann din aceste fapte trage concluziunea până acum prin nimic infirmată, ca aci omul a luat întâi în stăpânire ținuturile de stepă fără pădure și în deosebi ținuturile mai fertile caracterizate prin löss; defrișarea uriașelor și întinselor păduri virgine era o lucrare care trecea peste puterile omului înarmat cu o secure de piatră. Și de fapt urmele celei mai vechi culturi omnești se găsesc aci, tocmai în ținuturile caracterizate în trecut și azi prin plante de stepă, în Alpii Saxoni ori în împrejurimile Regensburgului.

Însă și dinspre apus au imigrat în ținuturile noastre plante, cari, din pricina climatului din care au venit, se numesc oceanice sau atlantice. Aceste plante au exigențe climaterice — în special

în ce privește umezeala — cu totul deosebite de ale celor pontice. Ele suportă de obicei mai multă umbră ca aceste din urmă și ca atare prosperează în deosebi în interiorul pădurilor pe când plantele pontice se simt bine în deosebi în locuri deplin luminate. Ca foarte caracteristice plante atlantice amintim : *Digitalis purpurea*, *Ilex*, *Serothermnus scoparius*. Mai cu seamă *Ilex*, care în Pădurea Neagră este destul de răspândit în subetajul arboretelor, evită cu strictețe toate ținuturile cu climă continentală ca de exemplu : Germania de est, pe când în Germania de Nord, de Vest și în prelungirile nordice ale Alpilor se simte destul de bine.

Această specie nu poate suporta temperaturi scăzute și piere acolo unde media minimelor de iarnă scade sub -1^{20} . Predilecția *Ilex*ului pentru pădure stă în strânsă legătură cu această sensibilitate a lui față de temperaturile scăzută, de oare ce în adăpostul masivelor temperatura, rămâne în timpul ierni întotdeauna ceva mai ridicată de cât în locuri deschise. Mai departe se pot socoti oarecum ca speciile atlantice edera și tisa, de oarece centrul lor de distribuție, este în Europa de Vest în timp ce ele evită părțile de răsărit ale acestui continent și suferă din pricina frigului prea mare de iarnă.

Speciile noastre mai sensibile față de ger, cari cu siguranță nu au putut suporta în ținuturile noastre clima epocii glaciare, au revenit la noi ca și cele amintite mai sus, dinspre Est sau Vest. Fagul ca și bradul s'au continuat — probabil — în epoca glaciară în Bohemia, de unde au putut reveni repede în ținuturile noastre. Tot așa de probabil este însă ca aceste specii au putut reveni la noi dinspre Vest, prin poarta burgundă. Urme de arbori, găsiți în Elveția, dovedesc că aci s'au păstrat cele mai multe specii forestiere în timpul epocii glaciare, așa că după încetarea acesteea s'a putut repede întinde pădurea alcătuită de preferință întâi din Molid, Pin, Mesteacăn, Anin și ceva mai târziu din Brad, Alun, specii de stejar și fag.

Și pentru Germania de Sud — unde turbăriile, izvorul principal al cunoștințelor preistorice, au fost numai puțin cercetate — putem admite că popularea cu arbori s'a săvârșit relativ repede, de oare-ce, după cum am admis mai sus, speciile mai puțin sensibile față de ger au rămas în aceste părți în timpul epocii glaciare sau s'au retras numai până în Boemia sau El-

veția, de unde puteau repede reveni în ținuturile noastre. Epoca de stepă de care am vorbit mai sus, desigur că a restrâns extensiunea pădurii însă nu a periclitat existența acesteea, întru cât speciile mai sensibile se puteau foarte bine retrage sau localiza în ținuturi mai înalte, la munte.

Pentru Germania de Nord și în deosebi pentru Europa Nordică, s'a putut stabili — prin cercetări făcute în deosebi de Weber — că diferitele specii au venit aci în etape; diferitele perioade se denumesc după specia ce a predominat, epoca mesteacănului, a pinului, a stejarului sau a fagului. Și în Germania de Nord stepa a avut numai o dezvoltare parțială și localizată, după cum o dovedește unica extensiune a formațiunilor de löss.

Epoca glaciară fu urmată de o perioadă în care predomină la început Dryos octopetale și apoi, după scurtă vreme, mesteacănul și plopii așa că putem vorbi de o perioadă a mesteacănului. Însă, în Nordul Germaniei nici epoca mesteacănului nici epoca următoare a pinului nu fură de lungă durată și, de sigur, mult mai scurte ca epocile corespunzătoare în Scandinavia și în Finlanda. Odată cu pinul se găsesc aci — în Nordul Germaniei — deja sosite: *Alnus*, *Sorbus*, *Ulmus montana*, *Acer platanoïdes*, *Tilia parvifolia*, *Corylus*, *Juniperus* și alții arbuști sau plante. Foarte bine caracterizată în Germania de Nord este epoca sau perioada stejarului — ca *quercus pedunculata* — care începe aproximativ odată cu epoca neolitică, adică în a 5-a sau a 4-a mie de ani a. Chr. În această epocă — în care vin la noi cele mai multe — era plante oceanice — pădurea se alcătua mai cu seamă din stejar, tei cu foaia mare, tisă, jugastru, apoi ederă, calluna, plante mai mult de climat oceanic. În această epocă se socotește cu sosit și molidul în Nordul Germaniei; în ce privește Scandinavia este dovedit că această specie a venit nu dinspre sud ci dinspre răsărit mult mai târziu (poate la începutul timpurilor istorice). Epoca stejarului fu în fine urmată de a fagului, în care și aninul avea o mare extensiune. Fagul pătrunse și se extinse în acea epocă în Germania de N. W. în special pe socoteala pinului. Grübner admite că în aceste timpuri luă naștere întinsele câmpii cu calună din Nodul Germaniei și în primul rând cea de la Lüneburg.

Tocmai în ce privește molidul nu suntem până azi destul de

clarificați. Faptul că molidul nu năvălește din Danemarca mai departe spre interiorul Suediei s'ar putea explica prin aceea că specia în chestiune s'a răspândit numai puțin timp în peninsula cimbrică așa că nu a mai putut năvăli mai spre Nord. Sunt împrejurări cari ne arată că molidul, prin schimbări ce au survenit în climatul postglaciar, a fost de multe ori împins înapoi în înaintarea sa spre Nord. Dacă admitem, cu C. A. Weber, că după epoca glaciară a urmat întâi o climă rece-uscată și abia mai târziu o climă de stepă caldă (în care timp tocmai s'au extins în părțile noastre plantele pontice), atunci e clar că molidul, care imediat după epoca glaciară a găsit condițiuni favorabile de existență, a fost ulterior împins înapoi în regiunile mai reci. Cu stingerea treptată a acestui climat de stepă caldă și cu revenirea climei noastre de azi (sau, cum admit unii cercetători, cu revenirea unui climat rece — umed) molidul a câștigat mult teren (cam în primul mileniu a. Chr.), până ce fagul, grație pronunțatei sale însușiri de a suporta umbra, face concurență molidului și-l gonește de pe terenurile mai bune. Încă o împrejurare putea fi neprielnică molidului: turbificarea solurilor pe care o pricinuește această specie în arborete curate în deosebi pe solurile mai sărace i-a împedical regenerarea și ca atare păstrarea îndelungă a unor asemenea terenuri cari apoi sunt ușor cucerite de fag. Când molidul a reușit să se mențină diseminat au trebuit să nască în asemenea ținuturi arborete amestecate de fag și molid. Pentru vecinătățile Mürchenului putem admite cu destulă probabilitate că după revenirea climatului nostru de azi pădurea trebuie să fi fost alcătuită dintr'un amestec de fag și molid, cărora pe ținuturile de morenele li se asociază ulterior și bradul. Pădurile alcătuite și azi din aceste trei specii, cum sunt cele de la Dietramszell se pot considera ca păduri virgine din punctul de vedere al compoziției lor. În Elveția, care în aceasta privință este mult mai bine cercetată ca Germania de Sud, se admite de către H. și M. Brockmann-Jerosch că ținutul dintre Jura și Alpi era acoperit după epoca glaciară din stejar, molid și brad, pe când fagul apare abia mai târziu, în epoca paleolitică, eliminând din ce în ce mai mult speciile precedente. Molidul se retrase în ținuturi mai înalte, stejarul pierde mult din suprafața pe care o ocupa și nu se

poate menține de cât grație ajutorului omenesc, cum vom arăta mai jos — cum și prin marea sa putere de lăslărire.

Din toate acestea se vede că domeniul istoriei distribuții speciilor în timpurile preistorice nu se poate încă considera ca deplin cercetat; teoriile formulate până acum au încă nevoie de dovezi. Mai cu seamă în ce privește Germania de Sud putem spera că cercetările turbăriilor ne vor aduce încă date noi.

(va urma)

Dr. M. Drăcea

UN PAS INDRAZNEȚ

Este multă vreme, decând s'a acreditat o idee, iar după război, ideea a prins mințile celor mai mulți, dospindu-se pentru a lua forma de propuneri concrete, față de reprezentanții autorizați ai națiunii, cari gândesc — în semn de mulțumire — dând drumul imaginației să lucreze și închipuindu-și cum ar putea să fie atunci, când ideea sugerată s'ar transforma într'o zi, în... lege!

Ideea — zic — e veche fiindcă am auzit-o și la unii mai în vârstă, ceea ce este tot odată trist, fiindcă dacă nevârstnicilor le este, oarecum, permis să sboare pe aripele unei imaginațiuni trandafirii, nu tot așa se poate îngădui oamenilor cu experiență, dar mai cu seamă celor cari văd mai departe decât — vorba proverbului — lungimea nasului!

„Trecerea tuturor pădurilor din țară, pe seama statului“ este ideea de care arăt mai sus și fiindcă aceasta ar putea să încolțească mai departe, fără se fie judecată și bine analizată, indic oarecari puncte, la cari aş vrea să primesc un răspuns serios, din partea acelorora cari manifestă un gând, sau un pas atât de îndrăzneț.

1. — Pentru cari motive se dorește, trecerea pădurilor pe seama statului?

2. — În cazul când ar fi un bine așa de mare — ca statul singur să fie proprietar — binele acesta în ce ar consta?

3. — Trecerea tuturor pădurilor pe seama statului este prima și cea mai importantă măsură, pentru promovarea intereselor, reclamate de păduri?

Cunosc, în liniamente generale, motivele pentru cari se pledează în favoarea ideii arătate. Se spune — în principiu — că statul își caută pădurile mai bine decât particularii, că statul trebuie să le aibă în mână, pentru o mai bună supraveghere, etc.

Să îmi fie permis a spune ceea ce cred despre această chestiune.

a) Este adevărat, că sunt proprietari particulari, cari nu văd într'o pădure, decât sursa de venituri momentane și că fac tot ce e permis și nepermis, pentru ajungerea la venituri cât mai mari — în speță — la exploatare mult mai întinse, decât acelea îngăduite de amenajament.

Dar, dacă este așa, cine e de vină ?

Mi se pare, că există un cod silvic, prin care se statuează rolul inginerului de stat, în privința supravegherii pădurilor particulare. De ce atunci nu se opresc exploatarea, cari depășesc prevederile amenajamentelor ?

Se va răspunde, poate, că nu este personal suficient. De ce nu se creează personalul necesar, în loc să se vorbească despre lucruri, cari nici în glumă n'ar trebui rostite ?

b) Dar sunt și păduri particulare, cari se exploatează și îngrijesc spre deplina satisfacțiune a celor mai exigenți. Trebuie ca și acestea să fie fierte în oala comună a pădurilor particulare ?

c) De pe urma exploatarea practicate în pădurile statului n'am văzut să fi rămas ceva, care să impună. Dar, la Cernăuți, după câte cunoaștem, aproape toți, există Palatul metropolitan, sau „Residenz“ construcție ce n'are asemănare în cuprinsul celor aproape 300.000 km. pătrați ai României ! Și acest palat, cu toate accesoriile, a fost construit de pe urma banilor încasați, din exploatarea pădurilor fondului religionar. Nu numai atât ! Dar școlile și bisericile confesionale ortodoxe au fost întreținute atâtea sute de ani din banii pădurilor, despre cari am arătat, așa că mă întreb : ce rost are statul să intre în posesia acestor suprafețe ? Să facă mai bine decât s'a făcut ? Haida de !!

d) Sunt proprietari particulari, cari au felurite industrii, în legătură cu lemnul. Ce am zice de ex. despre stat, văzându-l că se erijează în fabricant de oțet, la Reșița, când același stat a

trebuie să arendeze fabrica de cherestea dela Sebeș, fiindcă formele greoaie nu permiteau funcționarea mai departe?

O să mi se răspundă — poate — că atunci s'ar simplifica formele și lucrurile ar merge pe făgașul lor.

La o asemenea argumentare aș răspunde: de ce nu simplifică statul, formele, de pe acum și să își exploateze singur pădurile, iar nu să le scoată la licitație, după cum se poate vedea, pe fiecare sfârșit de lună?

e) Dar, particularul nu are voie să înceapă o exploatare, până ce nu i-se aprobă un amenajament sau un regulament. Acesta, odată aprobat, de ce nu se execută, aplicându-se sancțiunile prevăzute de lege?

f) Pentru ca statul să intre în posesia pădurilor particulare, trebuie să le exproprieze. Prin urmare, sfântul drept de proprietate, pe care este așezată temelia societății unui stat conștient, se trece la dosar, aprobându-se în mod tacit comunismul „tovarășilor“ de peste Nistru, cari au ca primă deviză tocmai comunitatea, adică distrugerea proprietății individuale. Și atunci care mai este rostul de a se vâna și băga la Jilava, comuniștii cari forfotesc prin țară?

A, da! Ne închinăm în fața exproprierii unei proprietăți, peste care statul are interes să traseze o cale ferată, sau o șosea. Dar atâta timp cât acelaș stat n'a dovedit până acum, că suprafețele de pădure scoase în licitație, în interval de 40 de ani, sunt împădurite la loc; atâta timp cât pădurile statului nu sunt nici măsurate și nici amenajate; în fine, atâta vreme cât statul are păduri vândute cu 2-3 lei metrul cub și nu vrea să exproprieze drepturile concesionarilor, din motive cari îl privesc, pentru a'și putea valorifica marfa, după cursul de azi al monedei, nu înțeleg și nici o minte sdravănă nu poate înțelege, motivul adevărat pentru care statul ar vrea vreodată să facă un pas îndrăzneț, prin care ar da cel dintâi dovadă, că uzurpă dreptul de proprietate, prin aprobarea tacită a ideilor comuniste.

g) — Suntem aceia, cari imităm occidentul, când e vorba să facem ceva, și ne referim de cele mai multe ori la Francezi, pe cari îi copiem cu sau fără dreptate. Să mi se arate, așa dar, în care țară din Occident și — respectiv — dacă în Franța s'a făcut aceea, despre ce e vorba, în rândurile de mai sus.

Desigur, că în țările în care există conștiința dreptului,

acolo unde proprietatea a fost și este baza propășirii individuale și deci colective, nimeni nu s'a gândit vre odată să exprime idei baroce. Justificarea unei atari gândiri n'ar rămânea—serios vorbind — decât în faptul, că statul, care nu mai are păduri, pe cari să le scoată la licitație, privește cu ochi dulci pădurile particulare, pentru a'și putea reface domeniul său forestier, pe care l-a vândut succesiv diferiților întreprinzători, cari s'au succedat în interval de 40 de ani, tocmai fiindcă n'au fost nici planuri și nici amenajamente, pentru a'și da bine seama și din timp, la sfârșitul ce trebuia să vie și care a venit!

Dar, dacă proprietarii agricoli și forestieri au cedat, sub presiunea evenimentelor, să li se amputeze din trupurile proprietăților lor, suprafețe colosale, e datorită unei necesități, în fața căreia nu se putea da îndărăt, fiind la mijloc o promisiune regală, dar și o stare de lucruri, care nu se întâlnește de două ori, în istoria unui popor.

Desigur, că începutul a fost greu, căci după prima expropriere a venit a doua și după a doua s'a anunțat a treia — pentru a se creia păduri comunale — pe care oamenii nu le-au cerut. Dar nu trebuie să 'și închipuiască cineva, că se poate merge pe calea abuzului, până la infinit, căci mai este, aceea ce în chimie se numește „fenomenul de saturație,“ și care știm bine cum se manifestă.

Nu este recomandabil pentru nimeni să se întrețină o stare încordată de spirite și să se sape o prăpastie, între clasele conveșuitoare dintr'o țară cu pretenții de civilizație.

Cine este sincer în sufletul său, trebuie să priceapă, că s'a făcut mai mult decât ar fi trebuit, în materie de exproprieri fie agricole, fie forestiere.

Răuvoitorii patriei române mai au încă de speculat chestiunea expropriierilor, fie pentru infima suprafață care a mai rămas, fie pentru proprietăți de altă natură, cum ar fi viile, livezile, casele de locuit, etc.

Dacă răul, sau mai bine zis relele, de cari suferim cu toții, nu ne-au pătruns, rămâne deschis terenul ațățărilor interne și istoria e plină de exemple, prin cari arată că unele popoare au fost ruinate și apoi ocupate de vecini, din cauza frământărilor interne și a urilor pătimașe dintre diferitele clase sociale. Procentul incoștienților este destul de mare — din nefericire dar

mănunchiul oamenilor de bine, sâmburele cetățenilor culți cu adevărat, trebuie să lumineze pe rătăciți, fiindcă în nici un caz nu 'și va avea o scuză, pentru neutralitatea pe care o manifestă.

A, dacă peste 40—50 de ani se va vedea — în conformitate cu nevoile eventuale cari vor fi — că starea proprietății nu este conformă cu cerințele sociale de atunci, nimic nu va împiedeca să se avizeze la măsurile de circumstanță. Inșă, ca să se țină lumea într'o perpetuă teamă, ca să se întrebe fiecare proprietar, ce noutăți îi vor mai fi sorocite, pentru ziua de mâine, este un procedeu demn pentru pescuitori în apă tulbură, pentru vântură-țară, căruia prea puțin îi pasă, dacă într'o bună zi ar trebui să lupte ca mușchetar, în armata lui Trotsky

Horia Manole

DATE STATISTICE ASUPRA PADURILOR AUSTRIACE

În bilanțul comercial al fostei monarhii austro-ungare „Lemnul“ a jucat unul din rolurile cele mai importante, fiind printre primele produse naturale, ce întreținea activul acestui bilanț.

La o suprafață totală a fostei monarhii de 67,589 milioane hectare, pădurile singure ocupau circa 21.45 milioane hectare ceea ce corespundea unui procent păduros de 37⁰/₁₀.

În urma evenimentelor istorice, provocate ca o consecință a războiului mondial, din anii 1914—1918, monarhia austro-ungară s'a dizolvat și elementele componente s'au alipit unde curentul național le-au atras, constituind noi state, cum sunt Polonia și Cehoslovacia sau mărinđ în granițele lor firești statele, ce aveau deja independența antibelică: Italia, Jugoslavia și România. Dualismul austro-ungar s'a prăbușit și astăzi tratatele de pace au hărăzit Austriei ținuturile cunoscute sub denumirea generică a Deutschösterreichischen Alpenländer, care constituiesc Republica Austriacă, formă de stat proclamată prin revoluția de la 12 Noembrie 1919.

În granițele actuale, Austria se întinde pe o suprafață de aproximativ 83.674 kmp. cu o populație de 6.6 milioane locui-

tori. Procentul păduros în noua republică nu s'a micșorat, deoarece în compunerea noului stat au intrat ținuturile cele mai păduroase alipite și la o suprafață totală de 83.674 kmp., 3.131 milioane hectare sunt acoperite cu păduri, ceea ce dă un procent păduros de 37⁰/₀. Cele mai întinse păduri se găsesc în regiunile muntoase și anume în Styria, unde pădurile acopăr un procent de 40⁰/₀, pe când în regiunile cele mai populate, pădurile sunt puține, ca în ținutul Vienei și câmpiei Dunărei, unde reprezintă numai un procent de 1.5⁰/₀ și Burgenland cu 26,4⁰/₀. Regiunile înalte alpine, cu multe terenuri improductive, deosemena au puține păduri. În Voralberg de exemplu găsim numai 25,9⁰/₀ suprafață împădurită ¹).

După profesorul Marchet suprafața Austriei ar fi de 8.631 milioane hectare, iar a pădurilor de 3.491.775 hectare, ridicând astfel procentul păduros la 40⁰/₀. În studiul său statistic, apărut în 1919, „Waldflächen und Holzproduktion von Osterreich“ se menționează, că numai 3 regiuni din Europa întrec acest procent de împădurire: Bosnia și Herzegovina cu 50.4⁰/₀, Finlanda cu 46,3⁰/₀ și Suedia cu 49,3⁰/₀; celelalte țări, începând cu Rusia (39⁰/₀) se găsesc sub acest procent păduros.

Fără de celelalte culturi, ce constituie economia agricolă în genere și care ocupă circa 58 de procente din suprafața totală (Ing. Hufnagl în „Der Holzmarkt No. 71 (924) și anume: 27⁰/₀ teren agricol propriu zis, 1⁰/₀ grădini, 9,68⁰/₀ vii, peste 12⁰/₀ fânețe și 17⁰/₀ pășuni alpine, la care adăogând 881.500 hectare, ocupate de ape, stânci, ghețari sau alte terenuri improductive, vedem că pădurile, prin procentul lor însemnat, își mențin rolul important în economia acestei țări, fiind în primele rânduri dintre produsele naturale, ce constituiesc bogăția ei.

Ultima statistică asupra pădurilor din Austria a apărut în 1913, cuprinzând datele culese până la 1910 în fosta monarhie austro-ungară. Evenimentele, atât în timpul războiului cât și după acesta, nu a mai permis prelucrarea unei noi statistici, astfel că datele ce urmează și cele deja anunțate se bazează pe ale statisticii din 1913; numai asupra datelor, ce privesc pădurile statului sau cele administrate de stat, ne-am servit de un tablou

1) Rudolf Buchinger, Ministru de Agricultură și păduri, în „Internationaler Holzmarkt (Wien) No. 43/925.

statistic, ce ni s'a prezentat de Secția Forestieră din Ministerul de Agricultură și Păduri din Austria.

Repartiția pe provincii a pădurilor în Austria se desemnează după cum urmează :

Provincia	Suprafața	Păduri	0/0
Kärnter	1.032.700 Ha	456.156 Ha	44 ⁰ / ₀
Tirol	2.107.100 "	771.341 "	37 ⁰ / ₀
Niederösterreich	1.981.200 "	684.606 "	35 ⁰ / ₀
Oberösterreich	1.198.100 "	406.756 "	34 ⁰ / ₀
Salzburg	714 400 "	235.644 "	33 ⁰ / ₀
Steyermak	1.337.800 "	369.797 "	31 ⁰ / ₀
Vorarlberg	260.100 "	67.475 "	26 ⁰ / ₀
	8.631.400 "	3.491.775 "	40 ⁰ / ₀

După studiul D-lui Rudolf Buchinger, ministru de Agricultură și Păduri austriac (No. 43/925 International er Holzmarkt), ar fi în proprietatea statului 12 procente (414.000 hectare), a comunelor 20,5 procente (602.000 hectare) și în proprietatea privată 67, 5 procente (2.115.000 hectare). Marea proprietate forestieră, adică domeniile păduroase, care depășesc 500 de hectare fiecare, au în patrimoniul ei 1.496.444 hectare sau circa 43⁰/₀. Restul pădurilor revin micii proprietăți, care după cum se vede stăpânește mai mult din jumătatea domeniului forestier austriac.

Compoziția arboretelor arată predominanța rășinoaselor, cu un procent de 73⁰/₀ (2.543.627 ha), din care molidul revine pe primul plan, constituind în 2.178.190 Ha arborete pure, iar în 269 414 Ha arborete amestecate. Esențele de amestec sunt pinul, bradul și laricele. Arborete pure de brad se găsesc numai în Vorarlberg și anume pe 17.723 Ha.

Pinul silvestru constituie arborete pure în Niederosterreich 14.726 Ha, unde deasemenea pinul austriac formează arborete pe 2724 Ha; în Steyermak se găsesc arborete de pin silvestru pe 21.330 Ha. In amestec aceste două esențe și în multe locuri cu brad, se evidențiază numai în Niederösterreich, pe o suprafață de 39.519 Ha. Procentul cel mai mare al rășinoaselor îl dau pădurile alpiilor austriaci din Tirol și Salzburg (86⁰/₀).

Foioasele, ce reprezintă abia un procent de 27⁰/₀ din

totalul pădurilor Austriei și din care numai 8⁰/₀ constituiesc arborete pure, sunt formate în cea mai mare parte din fag, din cari 180.646 Ha arborete curate și 1978 arborete amestecate cu stejar și paltin. Masive pure de stejar (sessiliflor și pedunculat) se găsesc numai în Niederösterreich, pe o întindere de 44.638 Ha.

Esențele moi foioase (plop, anin, salcie) ocupă 42.124 Ha, iar masive amestecate de foiase, care mai au în compoziție diverse alte esențe : carpin, cer, frasin, ulm, etc., constituiesc restul pădurilor foioase de 878.763 Ha

Am menționat procentul cel mare, pe care îl au rășinoasele, în deosebi în Tirol, Salzburg, Oberösterreich și Steyermark, unde masive pure de molid ocupă mii de hectare. Tendința este ca în cultura viitoare a acestor arborete, să se urmărească favorizarea formării masivelor amestecate, reclamate nu numai din considerațiuni de cultură, ca printr'un amestec intim, esențele să-și asigure condiții de viață mai viabile, contra vânturilor doborâtoare sau atacurilor de insecte ; dar impuse și de motive economice-sociale. În aceste regiuni servituți numeroase grevează producția pădurilor. Sunt ocoale silvice, a căror posibilitate anuală e grevată mai mult de jumătate de aceste servituți. Locuitorii au drept la lemn de foc și construcție încă din trecutul vremurilor și patenta din 1853 nu a desființat aceste drepturi, ci le-a consfințit, recunoscând, prin tabelele întocmite, dreptul de lemn al fiecărei case, din satele învecinate acestor păduri. Cum în aceste regiuni esențele, ce dau lemnul de foc, reprezintă un procent neînsemnat, lemnul prețios, bun de lucru și cherestea, se utilizează ca combustibil. Deaceea se poate observa în exploatările din aceste regiuni, cum fagul și alte foioase diseminate sunt cruțate, lăsându-se ca seminceri, pentru constituirea amestecului de esențe în noile arborete, ce se instalează ; iar acolo, unde nu există seminceri naturali, se constituie amestecul pe cale artificială.

Relativ la tratamentul, ce se aplică pădurilor în Austria, 97⁰/₀ sunt tratate în codru, 1⁰/₀ în crâng compus și 2⁰/₀ în crâng simplu. La regimul codrului se urmărește în genere regenerarea pe cale naturală.

Posibilitatea anuală reprezintă un cuantum de 10.3 milioane m. c., din care 57⁰/₀ lemn de rășinoase, care dau 4.8 milioane m. c. lemn de lucru și cherestea. Pe regiuni, se exploatează

anual în Steyermark 1.1 milioane m. c.; Niederösterreich 1 milion m. c.; Kärnten 0.9 milioane m. c.; Tirol 0.7 milioane; Oberösterreich 0.6 milioane m. c.; Salzburg 0.3 milioane m. c. și Vorarlberg 0.1 milioane m. c. Foioase dau ca lemn de lucru circa 0.2 milioane m. c.

Considerând numai pădurile statului, ele reprezintă o posibilitate anuală de 234.025 m. c. lemn tare și 983.625 lemn de cherestea și construcți. Din această posibilitate, servituțiile grevează producția cu 284.166 m. c. și rămâne disponibil, unei valorificări anuale de către stat 939.480 m. c., din producția totală de 1.223.650 m. c.

Ca producție medie anuală și pe hectar s'a calculat în direcția forestieră Gmunden 3.1 m. c. în direcția Salzburg 2.5 m. c. în direcția Innsbruck (Tirel) 2.2 m. c. în direcția Vienei (Niederösterreich) 3.5 m. c.

Repartizată pe direcțiuni forestiere posibilitatea anuală a pădurilor statului ar reveni la direcția Vienei 300.760 m. c.; direcția Gmunden 406.360 m. c.; direcția Salzburg, 320.700 m. c. și direcția Innsbruck 193.830 m. c.

Pentru prelucrarea lemnului sunt în Austria peste 6000 de herăstrae, 264 având motoare cu aburi, iar 5824 fiind herăstrae simple de apă (elvețiene).

Lemnul constituie unul din articolele de mare export al Austriei și în timp ce în anul 1919 s'a exportat numai 235 vag. în 1923 s'a ridicat cantitatea de export la 83.522 vagoane iar în 1924 a atins 128.133 vagoane. Germania și Italia sunt țările cele mai importante, în ce privește exportul lemnului austriac. Mai mult de jumătate din lemnul exploatat se trimete în Italia, circa 66000 de vagoane; în Germania se exportă 32.000 vag. în Elveția 20.000 vag. și restul în celelalte țări.

Regimul silvic.

Prima lege, care a fixat regimul pădurilor în Austria, s'a edictat prin sancțiunea imperială din 3 Decembrie 1852.

Înainte de aceasta existau, în diferitele provincii ale imperiului austro-ungar, numeroase dispozițiuni administrative, care cuprindeau instrucțiuni asupra dreptului de stăpânire și de folosință al pădurilor, precum și recomandațiuni de exploatare și foarte amănunțite ordonanțe de poliție forestieră.

Pentru respectarea ordonanțelor de poliție forestieră erau

prevăzute pedepse aspre în bani și arest (acestea din urmă cu adausul „în lanțuri“), pierderi de drepturi, confiscațiuni și cea mai simplă procedură în materie de delictes silvice.

Publicarea și controlul acestor ordonanțe erau încredințate forșterilor județeni, peste care se găseau organele superioare administrative. Fără aprobare, nu se putea scoate nici un produs lemnos din pădure.

Rezultatul acestor ordonanțe nu a influențat prea mult asupra ordinei în gospodăria forestieră austriacă, ce decădea din ce în ce, ceea ce în 1843 a dat naștere unui edict imperial, care ordonă să se avizeze: „cum s'ar putea înlătura desfrișările arbitrarare și despăduririle nenorocite ale pădurilor“. Ca urmare acestui edict, s'au constituit în diferitele provincii comisii formate din specialiști și șefii autorităților locale, care în concordanță cu circumstanțele locale au întocmit memorii și studii pentru o cât mai rațională gospodărie a pădurilor. Din materialul comisiunilor provinciale, ministerialrăt-ul Feistmantel fu însărcinat în anul 1848, cu redijarea unei legi silvice.

Proiectul său se rezumă în următoarele puncte.

Dispozițiunile constituționale ale praprietății; depre împărșirea pădurii, apoi despre dizolvarea și reglementarea servituțiilor, ce grevau pădurile; tratamentul în genere al pădurilor și restricțiuni asupra gospodăriei private în special; despre pădurile publice de protecțiune și modul de promovarea economiei forestier, precum și o utilizare corespunzătoare a pădurii, prin dispozițiuni speciale polișienești și despre pedepse și despăgubiri arătându-se și prejudiciile aferente.

Acest proiect a fost supus desbaterilor unui congres agricol, ținut în Viena în Martie 1848 și care a propus strângerea materialului esențial din provinciile imperiale, relativ la chestiunea ordinei în pădure: comunicări, memorii, propuneri, etc. întocmirea unei noi legi silvice corespunzătoare timpului și a unu tarif de despăgubirea prejudiciilor cauzate pădurilor.

Încă din primele lucrări pentru întocmirea unei legi silvice, se ajunsese la convingerea, avându-se în vedere comunicările, memoriile și propunerile diferitelor provincii, că sunt necesare aceleași dispozițiuni pentru toate ținuturile, concretizate într'o lege comună. Principiile legii edictată în urma acestor consfătuiri, prin legea din 1 Ianuarie 1853 sunt viabile și

astăzi la deslegarea problemelor forestiere și în cele ce urmează dăm normele generale ale regimului silvic stabilit.

Trei chestiuni primează regimul silvic : cum se vor trata pădurile în genere, care vor fi regulile polițienești necesare protecției pădurii și care dispozițiuni legale pretind pedepse și acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate proprietarilor respectivi.

Interesul public reclamă, că o anumită înlindere de pădure și anume atât cât este necesară pentru satisfacerea permanentă a nevoilor economice ale țării, să fie tratată în așa mod, ca existența ei să fie asigurată. Nu numai exigențele economice reclamă aceasta, ci și considerațiuni de igienă, de fertilitate și de protecția diferitelor soluri. Un sol. care este propriu numai pădurii, trebuie rezervat numai acestuia. Tăerea pădurilor, care îndeplinesc o anumită protecțiune, se va împiedica și acolo unde este cazul, se va crea noi păduri de protecțiune.

Pădurile statului, comunelor, ale tuturor asociațiunilor și așezămintelor vor trebuie supuse unui tratament, care să asigure permanenta capacitate de producție.

Controlul nemijlocit al statului trebuie să aibă loc asupra tuturor pădurilor celorlalte asociațiuni și în spacial asupra pădurilor comunale. Toate aceste păduri vor fi privite ca un tot fără considerație a raporturilor de posesie, divizate în circumscripții de administrație, ce vor fi încredințate funcționarilor de stat; astfel controlul se va face efectiv și cheltuelile de întreținere se vor micșora.

Amestecul statului în administrația pădurilor diferitelor asociațiuni, așezăminte și comune, se va extinde numai asupra tratamentului aplicat pădurilor, întreținerii cultivei, protecției și amenajării. Asupra utilizării materialului recoltat, repartizării și vânzării produselor forestiere, dreptul de dispoziție se lasă comunelor, corporațiilor și organelor de administrație ale așezămintelor.

Susținerea cheltuelilor funcționarilor respectivi în aceste păduri cade în sarcina statului. Comunelz și celelalte asociațiuni vor vărsa statului, prin percepțiile locale, costul cheltuelilor de împădurire, socotit după întinderea suprafețelor de reîmpădurit.

În ceea ce privește pădurile particulare, trebuie și ele supuse controlului de stat și ca urmare administrarea acestor

păduri e supusă la numeroase restricțiuni și care în rezumat sunt următoarele :

La păduri de o întindere apreciabilă, proprietarii sunt obligați a avea mai mulți funcționari specialiști, recunoscuți prin probe publicate (examene de stat) capabili ; în caz contrar sunt pasibili de o amendă corespunzătoare.

Tratarea pădurilor particulare va urma normele preconizate în gospodăria pădurilor de stat, evitându-se distrugerea în parte sau total a bunului forestier. Controlul se face de organele comunale, în raza cărora revin pădurile. Pădurile prost administrate trece sub curatelul comunei respective și conducerea se ncredințează unui agent destoinic, numit de stat, în contul proprietarului.

Pentru reîmpădurirea terenurilor exploatate se acordă un termen de 5 ani. Porțiunile neîmpădurite după acest termen se execută de stat pe contul proprietarului și de fiecare joch¹⁾ neîmpăduriti va plăti o amendă corespunzătoare.

Defrișările și transformarea unei culturi forestiere în cultură agricolă nu se încuviințează, fără autorizația organelor administrative.

Pădurile de protecție ale acestor proprietari sunt sub curatelul comunelor și ele se vor stabili după aceleași norme, ca și ale statului și celorlalte asociațiuni.

Pentru că o gospodărie forestieră bazată pe un raport susținut numai dela o anumită suprafață s'ar putea efectua, nu se permite divizarea pădurilor comunale de regulă și în genere orice împărțire a pădurilor se va da cu încuviințarea autorităților superioare respective.

Asupra serviciușilor din păduri, legea specială (Regulierungs-patent) din 1853 prevede modul de reglementare al lor și cazurile în care vor fi desființate. Ca principiu este de dorit, ca solul și proprietatea forestieră să fie degrevate de sarcina serviciușilor. Pe viitor nu se va mai acorda nici o servitute, iar cele existente se vor observa următoarele restricțiuni :

Pășunatul se va exercita în porțiunile pădurei, în care vitele nu aduc nici un prejudiciu tinerilor plante și regenerării pădurii. Nu se admite mai multe vite la pășunat, decât câte vor

1) Joch=5755 m. p.

putea găsi hrană. În pădurile de protecție se oprește complet practicarea pășunatului; iar în celelalte păduri, suprafața, pe care el se va exercita, se restrânge la pădurile tratate în codru la o întindere, care reprezintă $1/6-2/6$ sau $1/3$ din mărimea sa; iar la cele tratate în crâng dela $1/5-1/2$. Timpul de pășunat este limitat la durata vegetației erbacee. Dispozițiile și autorizațiile în această privință se dau de autoritățile administrative politice, cu avizul specialiștilor, ce funcționează pe lângă aceste autorități. Nu se poate schimba tratamentul unei păduri, care ar aduce îngrădiri pășunatului, fără încuviințarea celor îndreptățiți.

Recoltarea litierei și frunzelor, pentru așternutul vitelor, se va face cu observarea, ca ceadintâi să se strângă cu unelte de lemn, crușându-se pueții. Frunzele se vor lăia numai din masivele, pe cât posibil, ce vine cât de curând în exploatare, putându-se utiliza la arborii doborâți tot frunzarul; iar la ceilalți lăsați încă în picioare, în vederea unei exploatări apropiate tăierea frunzelor se va face până la $2/3$ din înălțimea arborilor. La arborii destinați exploatării într'o perioadă mai depărtată, li se vor recolta frunzele numai până la $1/3$ din înălțimea lor. Masivele, supuse acestor servituți, sunt tratate într'un regim deosebit, separându-se de celelalte și sunt cunoscute sub denumirea de „Gelacke“. Limita superioară a suprafeții, ce poate fi supusă recoltării frunzelor și litierei, poate atinge $1/8-1/4$ din pădurea grevată. Contravențiile în exercitarea acestei servituți, se vor pedepsi ca contravenții polițienești.

Pentru paza pădurilor, comunele sunt obligate de a îngriji de personalul necesar, fiind un pășitor la 1000 yochi ¹⁾ pădure de câmpie, la 2—3000 yochi pădure de coline și la 4000 yochi în pădurile din munții înalți.

De plata costului personalului de pază numit de comune sunt scutiți proprietarii, care au personal propriu pentru pădurile lor, presupunând că însumează cantoanele de pază, o suprafață de o întindere cel puțin a cifrelor menționate mai sus.

Acest personal de pază va fi subordonat după împrejurări celui alt personal silvic public. Pășitorii comunali sunt de altfel îndatorați, să supravegheze pe proprietarii de păduri, de modul cum își tratează pădurile și întrucât prescripțiile legii sunt res-

1) 575 hectare.

pectate și cercetările lor să le raporteze primarilor și personalului silvic public Ei depun jurământ, poartă arme, constată și zălogeste obiectele din delictе și furturi, cercetează pe cei bănuși eic.

Pentru preîntâmpinarea prejudiciilor cauzate pădurilor, în urma diferitelor accidente (vânt, alunecări de terenuri, atacuri de insecte și incendii), se va prevedea ca tratament contra violenței vânturilor perdele de protecție cel care asigură regenerarea naturală.

În caz de atacuri de insecte, proprietarii sunt obligați a aviza autoritățile politice respective și în concordanță cu instrucțiunile date de personalul forestier, să ia măsurile de combatere exigente.

Focul în pădure este interzis. Cine constată izbucnirea unui incendiu în pădure este obligat, a aviza imediat autoritățile; în caz contrar va fi amendat. Toate satele înconjurătoare vor da concurs la stingerea focului. Pagubele cauzate celor ce participă la operația stingerei, se vor despăgubi pe un preț cât mai redus.

Transportul prin pădure se încuviințează numai în schimbul despăgubirei corespunzătoare a prejudiciilor cauzate și în caz când utilizarea apelor nu va permite plutirea.

Privilegiile antreprenorilor asupra plutăritului deja existente, se vor respecta; aceștia însă sunt obligați să execute toate lucrările de apărare, pentru înlăturarea stricăciunilor probabile.

Autorizațiile și rezolvarea chestiunilor de plutărit cad în competența autorităților politice administrative, care la noi solicitări pentru acordarea autorizațiilor de plutire, sunt obligate să aducă la cunoștința tuturor comunelor riverane, pentru ca toți cei interesanți să fie avizați. Când după constatarea locală se găsește admisibilă cererea de plutire se poate acorda autorizația, care însă nu poate depăși în termen mai mare de 100 ani, și aceasta când termenul de plutire va avea în vedere permanenta exploatare a pădurei, în care posibilitatea este bazată pe un raport susținut.

Fiecare plutire cauzează stricăciuni, mai ales când apele sunt ridicate, în urma topirei zăpezilor sau a ploilor îndelungate, deaceia se vor prevedea construcțiile de apărare necesare. Când acestea servesc binelui public, înțelegându-se în deosebi

corectările de ape torențiale, ele se vor executa de stat, la cheltuieli participând cu părțile egale și proprietarii riverani. Când privilegiul de plutit trece printr'un domeniu privat, se va cădea de acord și se va obține și consimțământul proprietarului respectiv,

Pedepse și Despăgubiri. Paza pădurilor este legată de foarte multe greutăți. Frecvența continuă a delictelor și prejudiciile cauzate pădurilor reclamă, pentru înfrânarea lor, o procedură cât mai scurtă și executată cât mai repede.

Deslarația anui agent silvic, ce a depus jurământul, constituie probă deplină înaintea justiției, dacă a prins pe făptuitor și a zălogit uneltele de delict.

Personalul forestier înaintează din 14 în 14 zile judecătoriei ee ocol o listă de contravențiile constatate. (Rugelisten). Sentința se va da în timpul cel mai scurt. Proprietarul trebuie să completez despăgubit și când delictul nu va putea plăti în bani amenda, va fi obligat la o corespunzătoare prestație în zile de muncă.

Amenzile și despăgubirile se vor acorda după tarife stabilite pe baza circumstanțelor locale, la care se vor anexa instrucțiuni complete, de modul cum se vor întrebuiși, pentru fixarea valorii despăgubirilor. Delictele silvice sunt trecute autorităților politice administrative. Ministerul de Agricultură și Păduri constituie ultima instanță, pentru soluționarea acestor chestiuni.

În ceea ce privește rolul statului în gospodăria diferitelor categorii de proprietăți forestiere, în scopul salvagădării intereselor, generale, controlul său se va exercita în mod direct și permanent asupra tuturor celorlalte păduri, proprietatea comunelor, așezămintelor, corporațiilor și particularilor.

Pădurile statului se utilizează în deosebi în vederea satisfacerii necesităților economice ale statului; celelalte se vor trata căutându-se a se pune în concordanță interesul proprietarului respectiv cu interesul general obștesc.

Acestea sunt în rezumat principiile generale ale codului silvic austriac pus în aplicare în ziua de 1 Ianuarie 1853, în urma patentei imperiale No. 250, decretată la 3 Decembrie 1852. În diferitele provincii însă există dispozițiuni speciale complementare de procedura aplicării principiilor acestei legi organice care în esență nu fac altceva decât amplifică cu amănunte cele

77 de articole ale codului silvic austriac, decretat în 1852 ¹⁾.

Administrația forestieră.

Ministerul de Agricultură și Păduri austriac a luat ființă la 30 Decembrie 1867. Până la această dată pădurile au fost administrate de Ministerul de Finanțe, care în 1853 a redijat primele instrucțiuni de serviciu.

Trei instanțe constituie schema administrației forestiere :

1. Conducerea superioară, reprezentată prin Secția forestieră din Ministerul de Agricultură și Păduri din Viena, care se divide în două grupe: a) departamentele de tehnică forestieră și b) departamentele de administrație. În primul grup intră construcțiile și amenajerile și în al doilea serviciile de exploatare și valorificarea lemnului, contenciosului, comptabilitatea.

2. A doua instanță sunt direcțiunile forestiere, cari au luat ființă sub formă actuală prin dispoziția Ministerului de Finanțe din 3 Decembrie 1925.

În primul proiect figura la direcțiuni serviciul de inspecții, de amenajare și de cancelarie. În 1855 s'a adăugat și un serviciu de construcții și pentru rezolvarea numeroaselor chestiuni s'a înființat un serviciu de contencios.

Sunt 4 direcțiuni forestiere în Austria, cu reședința respectiv în Viena, Gmunden, Salzburg și Innsbrnck.

Direcțiunile forestiere sunt instanțele intermediare de conducere și controlul gospoderiei forestiere. Ele dirijează marile exploatări în regie ce se fac de șelii de ocoale silvice și valorifică materialele lemnoase și celelalte produse forestiere ale acestor ocoale.

Sunt în Austria 92 de ocoale silvice, din care 24 în *direcțiunea Vienei*, administrând o suprafață păduroasă de 61.480 Ha. și totală de 74.920 Ha; 9744 Ha. sunt terenuri productive afectate pădurilor și 3696 Ha. terenuri neproductive. În *direcțiunea Gmunden* sunt 18 ocoale silvice cu 85.109 Ha. pădure, 1525 terenuri forestiere productive, 56.730 Ha. neproductive; total 143.362 Ha. *Direcția Salzburg* cuprinde 29 ocoale silvice, cu o suprafață împădurită de 124.155 Ha. terenuri productive 10.492

1) Das österreichische Reichsforstgeschz. Wieu 1917. In Selbatverlage der Verfasser — Rudolf Fischer Dr. Albert Hirsch Edler vor Stronstorff.

și neproductive 48. 303 Ha ; total 185.947 Ha. Direcția Innsbruck are 21 de ocoale silvice, administrând 91.084 Ha. pădure, 15.574 Ha. terenuri productive (fânețuri etc.), 175.736 Ha, terenuri improductive ; total 291.594 Ha.

Pe lângă acestea sunt sub administrația directă și controlul direcțiilor și pădurile fondurilor și așezămintelor, care în direcțiunea Vienei constituie 7 ocoale silvice, în suprafață de 24.281 Ha pădure, 1870 Ha terenul productiv afectate și 3878 Ha terenuri improductive ; în total 30.029 Ha. În direcțiunea Gmunden sunt 5 ocoale silvice ale fondurilor administrând 25.956 Ha păduri, 1149 Ha terenuri productive și 5874 Ha. improductive ; total 32.979 Ha, În direcția Salzburg există un singur ocol silvic al fondurilor, în suprafață de 1390 Ha păduri. 396 Ha teren productiv și 14 Ha neproductive ; în total 1800 Ha iar în direcția Innsbruck fondurile dispun de 207 Ha păduri, 1 Ha teren productiv și 3 Ha teren improductiv în total 210 Ha.

Trecerea domeniilor fondurilor sub controlul direct și administrația ministerului de agricultură și păduri s'a făcut prin dispoziția din 20 Ianuarie 1872. Insumate cele patru direcțiuni administrează 413 658 Ha acoperite cu păduri ; 39.749 Ha terenuri afăctate productive ; 305.234 Ha terenuri improductive ; total 758.641 Ha.

Organizația interioară a direcției forestiere.

O direcțiune forestieră este constituită din 5 servicii : Contenciosul, Amenajările, Construcțiile, Comptabilitatea și Serviciul de Inspecție.

Serviciul Contenciosului este condus de un jurist și la direcțiunea forestieră Gmunden se găseau în acest serviciu 3 juriști.

Atribuțiunile acestui serviciu se referă la chestiunile în legătură cu redijarea contractelor, rezolvarea și întocmirea instrucțiunilor privind normele juridice în administrație, consemnează cauțiunile și garanțiile, chestiunile de exproprieri și servituți. cercetări în afaceri disciplinare, păstrarea actelor, rezolvarea chestiunilor lucrătorilor forestieri permanenți în accidente de muncă, boală, pensionare și a tuturor chestiunile curente, care reclamă o formă sau verificarea juridică.

Serviciul amenajerilor referă asupra tuturor chestiunilor de măsurătoare, execută amenajări și revizuirii de amenajamente

verifică studiile de exploatare ale ocoalelor. Inspectează ocoalele pentru a controla modul cum se aplică amenajamentele și anual întocmește planurile de exploatare, după propunerile ocoalelor și în concordanță cu prescripțiile prevăzute de planurile decenale ale amenajamentelor. În acest serviciu se păstrează toate amenajamentele pădurilor direcțiunii.

Serviciul Construcțiilor efectuează toate lucrările privind proiectele instalațiilor de transport și valorificarea lemnului, cele simple fiind executate în regi, prin îngrijirea ocolului și controlul acestui serviciu: cele mari fiind date în antrepriză firmelor speciale.

În atribuțiile acestui serviciu cad deasemenea toate celelalte lucrări de construcție, (clădiri, conducte de apă, uzine electrice etc.

Conducerea o are un inginer silvic, la 3 din direcțiunile forestiere ale Austriei și numai la o direcțiune se găsește un inginer tehnic neforestier: ca ajutoare sunt ingineri și desenatori fie permanenți fie angajați, în număr variabil după campania de lucru.

Departamentul comptabilității al direcției e constituit din două birouri: unul rezolvând chestiunile, ce decurg din aplicarea bugetului sau de ordonanțare și al doilea de verificarea actelor și pieselor justificative în cheltuirea creditelor acordate. Acest serviciu numără la direcția Gmunden 12 funcționari, șefii serviciului având gradul de director.

Un serviciu important al direcțiunii este cel de inspecție. Întreaga direcțiune Gmunden este divizată în 4 circumscripții de inspecție, fiecare cuprinzând 2—6 ocoale silvice după intensitatea lucrărilor de exploatare.

Inspectorii de control nu au numai supravegherea gestiunii ocoalelor din circumscripție, ci avizează și asupra tuturor chestiunilor și propunerilor de gospodărie ale ocoalelor respective. Ceilalți șefi de serviciu, în soluționarea chestiunilor de gestiunea ocoalelor, dau verbal prin inspectorii de control toate relațiile necesare, aceștia obligați fiind a fi permanenți informatori asupra împrejurărilor locale, pentru ca soluțiunile date să conducă la cea mai corectă și rațională gestiune. Ei avizează asupra tuturor propunerilor ocoalelor, controlează executarea lucrărilor de exploatare și culturale, precum și întrebuințarea diferitelor credite și avansuri; recepționează mici construcțiuni și observă în de-

aproape modul cum prescripțiile de amenajament sunt aplicate. În cazuri urgente, inspectorii de control pot da, în măsura împu-ternicirii și instrucțiunilor directorului, aprobări la fața locului și aceasta numai în cazul când întârzierea soluționării, ar da naștere unui pericol de pierdere sau deprecierea materialului sau altor produse, soluționarea o dă sub rezerva aprobării ulterioare a directorului.

Inspectorii de control împreună cu șefii celorlalte servicii se constituiesc, sub prezidenția directorului, într'un consiliu colegial, care deliberază.

- a) Asupra întocmirii bugetului anual.
- b) Asupra programului de amenajări și construcții.
- c) Vânzări de materiale, în legătură cu licitațiunile ținute, propuse a fi scoase în vânzare.
- d) Rezolvarea chestiunilor importante, ce decurg din aplica-rea contractelor angajate.
- e) Avizează asupra cumpărării de bunuri, clădiri, schim-buri de terenuri sau stingeri de servituți.
- f) Intocmește noi instrucțiuni de serviciu prin înlăturarea aceloră, ce s'au găsit inaplicabile sau n'a dat rezultatele așteptate, completând cu lămuririle necesare pe cele existentei
- g) Avizează asupra creerii sau desființării de posturi, după necesitățile serviciului.

Membrii consiliului colegial votează asupra soluțiilor propuse și opiniile separate se consemnează; majoritatea decide. În caz de paritate, votul directorului este hotărâtor. De cele deliberate se întocmește un proces verbal, care se înaintează ministerului de păduri spre decizie.

Conducerea direcției o are un funcționar tehnic, ce poartă titlul de „Directorul pădurilor și domeniilor“.

Sub direcția lui supraveghere se execută întregul serviciu administrativ al direcției, ce constă în repertizarea și soluționarea chestiunilor, în conformitate, cu competența, ce i se acordă prin instrucțiunile de serviciu speciale: întreaga corespondență poartă semnătura sa și el este răspunzător de conducerea corectă a serviciului.

Impărțirea direcției în circumscripții de control și numirea organelor respective cade în sarcina sa; înainte însă de schim-

bările propuse în împărțirea existență, va prezenta ministerului un raport de justificare.

Calificarea șefilor de serviciu în cazier se face personal de director - la notarea celorlalți funcționari se ia avizul șefilor respectivi.

Directorul face numiri (primiri și înlocuiri) a personalului de bază și personalului tehnic ajutor, servitori, ajutoare de cancelarie; apoi de lucrători mobili și permanenți, precum și desemnează dintre aceștia pe șefii de echipe. Pentru celelalte numiri de personal va prezenta raport ministerului.

Jurământul personalului inferior se face în fața directorului, sau în fața unui delegat al său.

În lipsa directorului conducerea o are cel mai mare în grad dintre șefii de serviciu.

Fără aprobarea ministerului, directorul nu poate lipsi mai mult de 7 zile dela post.

Este interzis ca directorul să aibă legături de rudenie cu funcționarii subalterni—în linie directă fiind exclusă orice rudenie, iar în linie colaterală până la unchi și nepoți și nici legături de cumnați până la acelaș grad.

Cercul de activitate și competența directorului se fixează în 32 de puncte în instrucțiunile de serviciu ale direcțiilor forestiere (cap. 56), în care de fapt se prevăd cazurile, când chestiunile vor trebui supuse aprobării superioare a ministerului și limitele până la care directorul are drept de dispunere proprie. În material competența directorului merge până la aprobarea a 200 m. c.

Ca personal, o direcțiune forestieră, cum este de exemplu aceea din Gmunden are 13 ingineri silvici, 3 juriști și 34 funcționari civili.

3. Ocolul Silvic

Ocolul silvic constituie a treia instanță a administrației forestiere și organizația lui se bazează pe principiul Oberförstersystem, conducerea și răspunderea gospodăriei forestiere fiind concentrate în mâna unui singur om: șeful de ocol; celelalte organe, în subordine sunt elemente tehnice de ajutor și pază a pădurilor, care lucrează numai în conformitate cu ordinea șefului de ocol răspunzător.

Suprafața medie a unui ocol silvic în Austria variază dela

7—15.000 Ha. din care pădure propriu zisă este numai de 3—7000 Ha. Ocoalele cele mai mici se găsesc în direcțiunea Vienei, unde unele din ele au chiar sub 3000 Ha. Exploatarea anuală dau o posibilitate, ce variază dela 3700 m. c. (Ocol silv. Wr. Neustadt), până la 25.930 m. c. (Ocol silv. Guswerk). În celelalte direcțiuni forestiere, ocoalele fiind situate în regiunea muntoasă, prezintă înlinderi mai mari, iar ca suprafață păduroasă nu depășesc limitele de mai sus. În genere posibilitatea recoltată anual în aceste ocoale variază între 20—30000 m. c., cu câteva excepțiuni pentru ocoalele cu multe păduri de protecție, cum sunt cele din Karnter și Innsbruck, unde posibilitatea este sub această cifră.

Toate ocoalele silvice sunt amenajate și în cadrul studiilor respective, șeful de ocol întocmește anual planul tăerilor, în limita posibilităților prevăzute de amenajament. Intocmirea acestor planuri de tăere și executarea lor constituie principala atribuțiune a șefului de ocol. Amenajamentul prescrie tăerile, ce se vor executa într'un deceniu, înscriind în planul decenal parcelele, ce vor fi parcurse. Nu menționează anual, care sunt parcelele de tăiat, aceasta lăsându-se la aprecierea șefului de ocol care ținând seama de circumstanțele locale, va propune, în programul de lucrări, care anume parcele sunt mai exigente, pentru obținerea, în condițiile cele mai favorabile, a regenerării și păstrării substanței pădurei. Acest studiu anual de exploatare este însoțit de toate propunerile, în vederea efectuării lucrărilor de deșaliu, pentru valorificarea materialului lemnos avizat.

Exploatarea se face în genere de stat. Din 12 ocoale silvice, ce am vizitat în direcțiunea forestieră Gmunden, nu am găsit exploatare prin antrepriză decât la 2 ocoale silvice (Weyer și Reichramming), unde în urma atacului catastrofal al insectelor (*Bostrichus Typographus*), au trebuit exploatați, în 4 ani, 800.000 m. c.

Toate lucrările, ce privesc exploatarea în regie, sunt conduse de șeful de ocol, care lunar dela Postsparkasse) Casa poștală de Economie), cu aprobarea direcțiunii forestiere, primește creditele necesare. Lunar șeful de ocol întocmește un raport, în care detaliat arată lucrările, ce are de efectuat precum și creditele ce se vor reclama, care raport se înaintează direcției forestiere cu 15 zile înaintea luni, pentru care urmează a se satisface creditele. Direcțiunea verificând sumele solicitate de ocoale, în concordanță cu creditele, ce prin bugetul general

Ministerul îi pune la dispoziție, le aprobă și creditele aprobabile sunt comunicate atât ocoalelor silvice respective cât și Casei Poștale de Economii, ce va avansa aceste sume. Șeful de ocol pe baza aprobării, emite din carnetul de cecuri, ce are la dispoziție, un cec de valoarea sumei, de care are nevoie, ce-l trimite Casei poștale de economii și în 3-4 zile are banii solicitați, ce-i sunt expediați prin oficiul poștal local.

Instituția Casei poștale de economii din Viena procură tuturilor serviciilor de stat creditele, de care au nevoie. Ministerul de Finanțe prin Banca Națională varsă acestei case sumele avansate. Operația de comptabilitate a acestei Case este foarte simplă, șeful de serviciu respectiv (ocol, direcțiunea etc.) emițând numai cecul în valoarea sumei aprobate, ce este livrată imediat de Casa poștală de economii, pe baza avizului de plată ce l-a primit dela autoritatea respectivă. Simplificarea mai constă în faptul, că exclude ordonanțarea parțială pentru fiecare natură de cheltuieli ocolului acordându-i-se lunar creditul global cerut prin raportul sau justificat și aprobat, anticipat obligat fiind și răspunzător pentru întrebuițarea conform cu prevederile aprobărei date.

La sfârșitul lunei ocolul silvic înaintează direcțiunii actele justificative de cheltuelile efectuate ce este verificat de serviciul comptabilității și compturile lichidate se înaintează ministerului.

După cum am menționat exploatările se fac în regie de stat. La o posibilitate de 25-30.000 mc. anual, un șef de ocol primește lunar, în modul cel mai regulat, credite, cari variază între 300-800.000 lei — ajunge chiar până la 300 milioane coroane — ocolul silvic Ebensee.

Afară de valorificarea materialului tăerilor principale, șeful de ocol îngrijește de desfacerea produselor secundare și accidentale, precum și al tuturor celorlalte, zise accesorii (fâneață, pescărie etc.)

A doua atribuție principală a șefului de ocol sunt lucrările de cultură, luând măsuri pentru strângerea semințelor, crearea pepinierelor și efectuarea lucrărilor de plantații și în genere de împăduriri.

În executarea lucrărilor pe teren șeful de ocol este ajutat de forestieri, ocolul fiind divizat în cantoane (förssterbezirk), de

în linderi variabile după regiuni, nedepășind în regiunea înaltă a munților 2000 Ha. Cantonul.

Exploatarea în regie se execută cu lucrători, fie volanți, fie permanenți. Toate ocoalele din direcția forestieră Gmunden aveau pentru exploatarea în regie lucrători permanenți, al căror număr varia de la ocol la ocol între 50—150. Întreaga direcțiune avea 1000 de lucrători permanenți.

Lucrătorii permanenți erau constituiți în asociațiuni de breaslă bucurându-se de asigurare în accidente de muncă și pensii după 25 de ani de serviciu activ, Vârsta de la care li se socotește ani de serviciu, este 17 ani. Șeful de ocol trebuie să prevadă anual un program de lucrări, care să întrețină continuu activitatea acestor lucrări. Lucrările se dau în acord, plata făcându-se pe unitatea de lucru fasnvat.

Vânzarea materialului se face de regulă la licitație.

După exploatarea, materialului lemnos e strâns în depozite, situate în gări sau în apropierea lor. Ocolul prin publicațiuni încunoștințează condițiile, în care urmează a se face licitațiunea, ce de regulă se ține la direcțiunea forestieră. Ofertele sunt luate în considerare de consiliu colegial al direcțiunii, care avizează asupra lor și destinației materialului socialist, având în vedere prețul cel mai mare al ofertelor și căutând în acelaș timp să satisfacă și necesitățile locale.

Locuitorilor, șeful de ocol vinde, în bloc sau, tăiat, material pe baza competiției. Competința se în materie este de 50 m. c. El are în vedere în primul rând satisfacerea drepturilor, ce decurg din servituții, drepturile lucrătorilor permanenți și ale personalului său administrativ.

Föresterii, ajutoarele tehnice ale șefului de ocol, conduc lucrările de exploatare, ce decurg din aplicarea amenajamentelor, sub controlul și conform instrucțiunilor șefului de ocol răspunzător, La ocoalele de munte vizitate se păseau între 5-6 forestieri de fiecare ocol.

Înstruirea forestierilor se face în școlile înființate în acest scop. Înainte de războiu existau 4 școli întreținute de stat pentru formarea forestierilor și anume în Gusswerk, Hall, Idria și Bolechow, cu câte 8—12 elevi și durata cursurilor un an.

Prin desmembrarea Austro-Ungariei, n'a mai rămas în Austria de cât școlile de la Gusswerk și Hall, ale căror clădiri

ruinându-se, s'au închis. Celelalte școli au trecut statelor succesore, Italia și Polonia, pe teritoriul cărora se aflau.

În locul școlilor desființate s'a instalat o nouă școală de forestieri în Gmunden—în castelul Ort al Fundației Jugendheim „Hubertus“. Înființată la 1 Octombrie 1919, conducerea școlii o are șeful ocolului silvic Traunstein, ajutat de 2 ingineri silvici ai ocolului.

Pentru a fi admis în școală se cere candidatului, să aibă vârsta între 17 și 24 ani, să fie absolvent al unei școli medii (Burgerschule) și să fi făcut practică forestieră la un ocol silvic 2 ani de zile, asupra căreia va prezenta un memoriu de lucrările, la care au luat parte, însoțit bine înțeles de certificatul șefului de ocol respectiv.

Elevii admiși în urma examenului sunt interni, taxa plătiindu-se de elevi și care în mediu în anul 1924 revenea la 1500 lei lunar. Durata cursurilor este de 10 luni: 1 Octombrie — 31 Ilie. Numărul elevilor a variat crescând în anul 1923 la 63.

În anul de studiu li se predau elevilor cursuri de silvicultură și botanică forestieră, tehnologie, exploatarea pădurilor, dendrometrie, protecție și entomologie, vânătoare și zoologie forestieră, agricultură, piscicultură, desene, legislație, construcții, aritmetică și geometrie, științele naturale; și sub forma de conferință li se dau instrucțiuni morale creștină și de igienă.

Aceste cursuri sunt însoțite de exerciții practice în ocoalele silvice învecinate.

După terminarea cursurilor și depunerea examenelor, absolvenții sunt admiși provizoriu în serviciu, ca ajutoare, până ce depun un examen de stat, sinonim cu un examen de capacitate, și care urmează la un an sau doi dela terminarea școlii. Numa după trecerea acestei probe, se poate încredința forestierului un canton care de fapt nu se întâmplă decât mult mai târziu, când forsterul aspirant a dat probe suficiente de capabilitate.

Pentru administrarea domeniilor particulare, ai căror proprietari nu ar putea angaja ingineri cu instrucțiune academică, există la Bruch a. d. Mur (Steyermark) o școală medie de silvicultură, cu 3 ani de studiu, care prepară elemente, ce după depunerea examenului de stat li se pot încredința conducerea de ocoale silvice în administrația pădurilor particulare. Statul nu are în serviciul în serviciul său absolvenți din această școală.

P. Roșescu
Inginer silvic

Este averea Comunității de avere, averea particulară a grănicerilor, ori este ea avere Comunală ?

Se știe că d-l prefect al județului, Dr. P. Cornean a făcut propunere guvernului, ca să decreteze averea Comunității de avere comunală, propunere, care dacă s'ar fi acceptat, ar fi avut drept consecință desființarea Comunității de avere. Drepturile grănicerilor fiind însă apărate cu multă pricepere de către Președintele Comunității de avere, domnul ILIE ORZESCU, propunerea d-lui prefect a fost respinsă de către înaltul guvern. Pentru ca grăniceri noștri să se convingă cât de serios a fost pericolul, care îi amenința cu pierderea acestei averi, publicăm mai jos hotărârea Consiliului de avocați de pe lângă Ministerul Domeniilor și Agriculturii, hotărâre adusă sub prezidenția domnului Ministru ALEX. CONSTANTINERCU și în urma căreia averea Comunității a fost recunoscută, ca avere particulară grănicerescă.

Avis No. 420 din 24 Aprilie 1925.

S'a luat în examinare chestiunea de a se ști, dacă averea Com. de avere a fostului regiment confiniar româno-bănățean Nr. 13, este o avere comunală, sau o avere comunală, sau o avere aparținând în indiviziune membrilor Comunității de avere menționate, deci o avere particulară în indiviziune.

S'au examinat memoriile în număr de două cu data de 23 Ianuar 1924, depuse de Reprezentanții Comunității de avere a fostului regiment confiniar româno-bănațean Nr. 13, memoriul d-lui Subadministrator al Casei Pădurilor Comanicu de sub Jurnal Nr. 4218/1025, memoriul d-lui Prefect din Lugoj. Comisar guvernial pe lângă Comunitatea ee avere menționată, din 24 Februarie 1925, legea ungară XXX din 1873, precum și celelalte acte înaintate consiliului, din conținutul cărora rezultă în fapt următoarele :

După alungarea Turcilor din Banat în secolul al XVIII-lea Austria, pentru paza acestui ținut contra altor invaziuni. a recurs la un mijloc pe care-l întrebuița și pe alte granițe și anume a încredințat aceasta pază unui regiment grăniceresc format din

toți locuitorii în stare de a purta armele, originari dintr'un conținut de graniță pe care să află vr-o 90 comune.

Astfel s'a format regimentul grăniceresc (confiniar) româno-bănățan Nr. 13.

Indatoririle și drepturile bărbaților din acest regiment grăniceresc, sunt la fel ca și acele a tuturor bărbaților din celelalte confinii militare ale Imperiului și sunt arătate în diferite legi, în special în legile din 1807 și 1850.

Legea din 1850 impune grănicerilor obligațiunea de a presta ori ce fel de servicii militare cerute din ordinul Impăratului de în timș de pace, fie în timp de război în țară ori în afară, ori ce bărbat, opt de a purta armele, datora multe servii timp de câte 12 ani, cu hrana și îmbrăcămintea în conțul lor propriu; iar armamentul procurându-li-se de guvern.

În schimb grănicerii aveau următoarele drepturi recunoscute lor încă din secolul al XVIII-lea și confirmate din nou prin § 18 al lepei din 1850; dreptul de a-și lua lemne de construcție și de foc din toate pădurile Statului aflătoare în raza confiniului, dreptul de a-și mâna vitele la pășune și la jir în aceleași păduri, dreptul de a scoate din pădurile Statului lemne provenite din căzături, totul fără nici o taxa.

Mai departe § 18 al lepei din 1850, spune că se pot ceda comunelor, adică Comunităților familiare, în plină proprietate, parcelele de pădure eșite afară din perimetru, pentru a li servi drept pământ de cultură sau de pășune, de planfațiuni de vie sau de pomi fructiferi.

Confiniul militar româno-bănățan și regimentul grăniceresc româno-bănățan Nr. 13. au fost desființate în 1871.

Legea XXX din 1873, ca urmare acestei noi stări de lucruri, dispune *răscumpărarea drepturilor de folosință a populației grănierești de lemne, pășune în jir în pădurile Statului din conținutul militar, atribuind însă o schimb acelei populațiuni un drept de proprietate absolută asupra unei jumătăți din totalul pădurilor Statului aflătoare în raza teritoriului militar.*

Paragraful 2 din legea XXX din 1873, dispune că drepturile la lemne, pășune și jir sau uz sub ori ce formă, asigurate comunelor și familiilor grănicerești prin legile anterioare în totalitatea pădurilor Statului, încetează prin răscumpărare în senzul

că jumătate din totalitatea pădurilor Statului, *trec în proprietatea exclusivă a comunelor grănicerești.*

Din modul cum este redactat acest §⁷ din 2 din legea XXX din 1873, s'a născut discuția dacă proprietatea jumătății totalității pădurile Statului din raza confiniului militar româno-bănățean, a trecut în patrimoniul comunelor politice aflate pe teritoriul confiniului, sau dacă a trecut în patrimoniul comunioanelor private, a diferitelor comunități compuse din familiile grănicerești, descendenți ai grănicerilor, prin urmare dacă este vorba de o avere comunală, sau de o avere privată, aparținând în indiviziune membrilor familiilor grănicerești.

Examinarea mai de aproape a tuturor dispozițiilor legii XXX din 1873, iar nu numai a § 2 din această lege, se impune pentru a se putea găsi sensul ei.

Legea din 1873, face două părți din totalitatea pădurilor Statului aflătoare pe teritoriul fostului confiniu militar româno-bănățean: o parte, jumătate din aceste păduri, rămâne în proprietatea absolută a Statului, parte în care acei cari mai înainte aveau drept la lemne, pășune și jir, nu vor mai avea acest drept; în schimb cealaltă jumătate trece în proprietatea exclusivă a comunelor grănicerești.

Impărțirea se face în Stat și între Comunitatea fiecărei comune a regimentului, spune § 4 din lege:

Acest § 4 continuă mai departe prin a spune: „*Impărțirea continuativă a pădurilor segregate drept *quotă parte a Comunităților fostelor regimente pe regiuni sau pe comune, precum și felul și măsura în care vor fi folosite aceste păduri de totalitatea Comunităților fostelor regimente, fi parțial de comunele locale sau de familiile grănicerești și siguratici locuitori îndreptățiți, ca afacere comună, cade în atribuțiunile reprezentanților legali ai fostelor regimente confiniare cu concursul autorităților.**”

Ideea, care se desprinde din § 4 arătat mai sus, este că din pădurile Statului, aflate în raza confiniului militar se face două loturi egale, unul rămânând Statului; iar celalt este atribuit *quotă parte Comunității fostului regiment*; iar în ce privește folosința, ea aparține fie Comunității în total, fie parțial comunelor locale adecă zice textul *familiilor grănicerești și siguraticilor locuitori îndreptățiți*: de unde urmează clar, că prin cuvântul comuuă, întrebuițat în legea XXX din 1871, nu se înțelege

comuna politică, ci Comunitățile parțiale formate din familiile grănicerești și singuraticii locuitori îndreptățiți dacă prin comună s'ar fi înțeles comuna poliitică, atunci dreptul ar fi fost al tuturor locuitorilor din fiecra comună, iar nu al familiilor grănicerești și singuraticilor îndreptățiți.

Ceeace întărește această interpretare, este starea de fapt care a urmat, recunoscută și de Guvernul ungar și de Curtea de Casație din Budapesta, în sensul că jumătate în plină proprietate a pădurilor a fost atribuită de legea XXX din 1873 nu comunelor politice ci Comunităților fostelor regimente.

În adevăr, în executarea legeri XXX din 1873 s'a procedat a segregarea, la alegerea quotelor convenite celor doi părtași, operațiune care a durat mai, după care parte convenită Comunității fostului regiment româno bănățan No. 13, a fost înscrisă și figurează și acum în cărțile funduare, ca averea Comunității de avere a fostului regiment confiniar 'romano bănăiean No. 13, iar nu ca avere cutărei sau cutărei comune politice.

De asemenea și aceasta este hotărâtor, aceasta avere a fost administrată ca avere particulară a Comunității de avere dela segregare până azi, de cătră reprezentanții Comunității, fără alt amestec al Statului, decât dreptul de control.

Ori, nu Statul ungar ar fi tolerat acest lucru, dacă ar fi fost vorba de o avere comunală. — Și nu numai că Statul Ungar n'a luat averea din mâna Comunității de avere, pentru a o da comunelor politice, dar din contra rezultă din ordinul Ministerului da agricultură Ungar No. 18041 din 16 Martie 1901 cătră Comisiunea administrativă silvică a județului Caraș-Severin, că Statul Ungar recunoaște că jumătate din păduri aparține Comunității de avere din Caransebeș, sediul fostului regiment româno-bănățan nr. 13, *admițând ca domeniul forestier al Comunității de avere să fie administrat pe cheltuiala acelei Comunități, cu silviculorii ei, sub oare-cari condițiuni derivând din dreptul de control al Statului*; dacă averea în chestiune ar fi fost avere comunală atunci administrația acelei averi ar fi revenit Statului Ungar, ca unul care avea în administrația sa pădurile comunale.

Acelaș lucru rezultă din deciziunea Curții de Casație din Budapesta cu No. 1130/911 care este motivată pe aceea că § 4 al legii XXX din 1873, spune că suprafețele de pădure defal-

cate din pădurile Statului: *sunt defalcate pe seama Comunităților regimentelor confiniare, respective pe seama familiilor grănicerești.*

Dacă alta este situațiunea juridică a pădurilor grănicerești din fostul regiment II românesc din Năsăud, nu aceasta împrejurare poate decide asupra caracterului averii Comunității fostului regiment 13 romano-bănățean.

De altminteri legea pentru satisfacerea trebuințelor normale etc. din 1 Iulie 1924 în art. 15 lit. d) face deosebire între felul averii regim. II Năsăud și acel al averii regim. 13-omâno-bănățean; acest text spune: *Pădurile Comunelor din fostul regiment 2 românesc de graniță din județul Năsăud și pădurile Comunității de avere a fostului regiment de grădinceri No. 13 din Carasebeș. Se poate spune chiar, că legea din 1 Iulie 1924 prin art. 14 lit. d) recunoaște, că atunci când este vorba de fostul regiment de grăniceri nr. 13 din Caransebeș, pădurile asupra căror acest regiment avea mai nainte diferite drepturi de folosință, au fost atribuite pe jumătate ca proprietate particulară Comunității de avere a acestui regiment, iar nu comunelor politice.*

Pentru aceste motive Consiliul este de părere că averea Comunității fostului regiment grăniceresc româno-bănățean nr. 13 este o avere particulară, care are a se administra de reprezentanții Comunității însă sub controlul administrativ și silvic al Guvernului, conform cu art. 14 din tegea din 1 Iulie 1924.

Cum a înțeles Comitetul Comunității de avere să apere averea grănicerească.

Pentru că cetitori să cunoască modul cum a căutat Comitetul Com. de avere de sub presidenția d-lui *Ilie Orzescu* să apere averea grănicerilor înaintea Ministerului Agriculturii și Domeniilor cu ocasiunea discuțiilor asupra noului statut, publicăm mai jos memoriul acestui Comitet, care cuprinde în modul cel mai concis și cu o pledoare juridică desăvârșită dreptatea cauzei grănicerești.

Este un document din cele mai însemnate în istoria Com. de avere.

Ad. Nr. 70 C./1925.

Caransebeș la, 23 Ianuarie 1925

Domnule Ministru !

Penru a curma discușiunile în jurul întrebărei, ce eventual s'ar naște și în scopul elucidărei chestiunei, că oare Comunitatea de avere formează proprietate particulară a acelor cari o poșed de prezent, s'au că se poate aceia considera' ca avere comunală, cum au crezutunii factori a deduce din unele articole a legilor XXX din 1373 și XXII din 1886, conform convingerei noastre însă cu totul în mod eronat interpretate de acei factori, credem de necesar, în combaterea acestui penct de vedere și pentru cunoașterea cât mai deplină a chestiunei eiscută, a înainta cu onoare următorul :

MEMORIU

Originea Confinului Militar (Granița militară) — numirea mai de mult a regiunei limitrofe, cu granițele dintre imperiul austriac — datează din secolul al 16-lea și înseamnă o organizație militară în aceea regiune pentru a servi, ca apărare contra invaliziunilor turcești.

Desvoltarea acestei organizații, începând cu anul 1522 la granița Croației și Bosnei, s'a estins treptat și întesificându-se militarizarea administrații și asupra regiunii vecine cu granițele imperiului austriac și a Ungariei periclitare de invaziunile turcești.

După pacea încheiată la 21 Iulie 1710 în localitatea din Serbia numită Păzărevac (Pasaroviț), între imperiul Austriac, Veneția și între Turci, încetând stăpânirea Turcilor în Banat, s'a introdus și în această regiune, precum și în Ardeal, organizația confiniului militar (1764—69), cu aceeași destinație de a forma apărare contra atacurilor din partea Turcilor.

Din această organizație militară a făcut parte și regimentul confiniar româno-bănățan Nr. 13, cu comenduirea în Caransebeș, a cărui sfera de activitate se estindea asupra regiunei, cuprinse azi în plasele Caransebeș, Țeregoga, Bozovici și Orșova a județului Caraș-Severin (94 comune).

Toți bărbații apși pentru serviciul militar, erau înrolați la serviciu pe timp de câte 12 ani cu hrană și îmbrăcăminte proprie, obținând dela comenduirea militară numai armatura, în caz

de manevră ori război însă primeau și aprovizionarea cu toate cele trebuitoare.

Legile fundamentale ale organizației confiniului militar au fost cea din anul 1807 și cea din 7 Mai 1850. În aceste legi fundamentale erau depuse bazele organizației militare, precum și drepturile și dorințele populației supuse acelei organizații.

Dela început populația regiunilor confiniare avea asigurate în contul serviciilor militare anumite drepturi.

Fiind în regiunea în care era înființat regimentul confinia româno-bănățan Nr. 13, proprietatea Statului formată emina-mente din păduri, drepturile populației militarizate se refereau mai ales la dreptul de lemnărit, de țpășunat, țghindărit și de usufruct al produselor forestiere din acele păduri.

Modul și condițiunile de exercitarea acestor drepturi erau precizate — în legătură cu legea fundamentală din anul 1807— în nermalivul silvic din 1839, iar în legătură cu legea funda-mentală din anul 1850, în legea silvică din 3 Februarie 1860.

Legea fundamentală din 1850 — susmenționată — *fixează ca îndatoriri pentru grăniceri*, că „sunt obligați a îndeplini ori ce fel de servicii militare, conform dispozițiunilor înaltelor ordi-ne a Majestății Sale împăratului și regelui, în timp de pace și în război, în interiorul țării și în afară de țară, precum și a conlucra la susținerea instituțiunilor locale grănicerești“.

Ș. 18 din această lege fundamentală pentru confiniile mi-litare (granița militară) *dealtă parte fixează, ca drepturi* :

„Pădurile din confiniul militar sunt averea Statului. Din aceste păduri se va asemăna grănicerilor, în baza vechilor lor drepturi, — după satisfacerea trebuințelor erariale, ce compet confiniului — înainte de orice alt drept de lemnărit, lemnul de lucru și de foc necesar gospodăiei lor. Sunt în drept grăniceri mai departe a-și mâna la pășune și la jir în pădurile Statului stocul lor de vite în mod grătit, fără a plăti nici-o taxă de pășune s'au de ghindărit, în afară de părțiunile puse sub opritură — apoi sunt în drept grănicerii a scoate din pădurea Statului lemne din căzături săptămănal în 3 zile, fixate de primarul co-munal, de comun acord cu administrația silvică“.

„Tăierea lemnului mărunț de lucru ie păduri de fag și din massivul secundar (etaj dominat), în baza autorizației dată de

regiment, să poate permite și în afară de sezonul tăierii, pe lângă respectarea dispozițiilor legei silvice"

„Parcellele de pădure situate în unghiuri, eșite afară de perimetrul pădurilor, se pot ceda, ca proprietate comunioanelor (Comunităților familiare) lipsite în imobili pentru a le servi, ca arători, fânaș, grădini de pomi și vii“.

„Mai departe li-e este permis grănicerilor, ca în senzul regulilor stabilite în legea silvică să stângă din pădurile deschise ghindă de stejar și jir de fag pentru trebuința stocului lor de vite și a tăia feregă și a uza în acel scop de rădăcina de feregă în porțiunile de pădure, care nu sunt puse sub opritură“.

„Pădurari să nu facă cercetare de domiciliu pentru delict silvice fără autorizație cerută din caz în caz dela autoritate, cu excepția urmării delictului în baza atrapării la faptă“.

„Aceste decizii se vor aplica la domeniile Statului situate pe teritoriul confiniului militar bănățan și batalionului de Titel“:

Dreptul grănicerilor, fixat în acest § relativ la scoaterea căzăturilor din pădurile Statului în 3 zile din săptămână, s'a estins prin înaltul decret imperial din 16 Februarie 1868 pentru fiecare zi.

Reese din acest § că deși susține pentru Stat dreptul de proprietate asupra pădurilor din confiniul (granița) militar, acest drept de proprietate nu a fost nelimitat, de oarece comunioanele (comunitățile familiare) grănicerești exercitau drept de servitute personal asupra lemnăritului, pășunatului, ghindăritului și altor produse forestiere din pădurile Statului, de folosință — servitus usus,

Legea silvică din 3 Februarie 1860 cuprinde — în afară de alte reguli silvice — în mod detaliat dispozițiuni relative la exercitarea drepturilor de servitute susmenționate.

Desființându-se organizația confiniului militar (granița militară) din această regiune și regimentul grăniceresc româno-bănățan Nr. 13, prin înaltul decret din 8 Iunie 1871, codificat în întregime în articolul de lege XXX din anul 1873 legea de răccumpărare a drepturilor de servitute, ce le compet locuitorilor din confiniul militar, asupra pădurilor Statului situate în aceea regiune, prin care decret teritoarele fostei granițe militare să reîncorporează la Ungaria, drepturile de servitute ale

grănicerilor au fost răscumpărate de către Stat în baza § 2 a aceluiaşi articol de lege astfel, că Statul a cedat jumătate din pădurile sale de pe teritoriul fostului confiniu militar în proprietatea exclusivă a foştilor grăniceri, adică a familiilor grănicereşti numite şi împădurite, cealaltă jumătate rămânând Statului, liberă de ori ce servitute.

În baza § 3 al aceluiaşi art. de lege — asupra pădurilor defalcate în sensul § 2 susamintit — dispune fiecare parte cu drept deplin şi exclusiv — în ce priveşte substanţa şi foloasele de ori ce natură — asupra părţii de pădure ce-i revine.

În baza § 4 al aceluiaşi art. de lege, împărţirea pădurilor se face între Stat şi între totalitatea Comunităţii fiecărui regiment.

Operaţiunile de împărţire ale proprietăţii s'au făcut, în baza legii susamintite, prin ridicări în plan şi estimaţii în anii 1871—1879, când cu documentul de segregare, compus în baza acelor lucrări şi terminat la anul 1880, partea revenită grănicerilor s'a predat Comisiunii esmise de Comunitatea regimentului, de către o comisiune centrală numită de guvern.

Astfel comunităţile familiare grănicereşti, au ajuns în proprietatea unui domeniu forestier în extensiune de 145.673.27 Ha., care se compune din: 124.338.57 Ha. pădure, 261.78 Ha. fânejuri, 254.13 Ha. păşune, 977.23 Ha. teren improductiv şi 17.653.56 Ha. goluri de munte. Grănicerii, conştii de însemnătatea patrimoniului forestier, care l-au luat în primire precum şi de faptul, că dacă l'ar defalca pe familii nu ar putea avea asigurate foloasele, care le dă administrarea în comun a averii, apoi dornici şi de a menţine administrarea mai raţională de până atunci: au constituit la anul 1879 „Comunitatea de avere a fostului regiment confinar româno-bănăţan Nr. 13” pentru primirea şi administrarea pădurilor revenite familiilor împădurite în baza legii susmenţionate.

Despre constituirea grănicerilor în comunitate de avere s'a compus un Statut, care conţine dispoziţiunile privitoare la organismul şi sfera de activitate a Comunităţii de avere.

În baza acestui Statut, care a fost aprobat de Ministrul de Interne la 24 August 1879 sub Nr. 37.369, proprietatea grănicerilor s'a trecut în cărţile funduare (registre funciare), sub

numele de „Comunitatea de avere a fostului regiment confinar româno-bănăţan Nr. 13“.

Pentru a învedera cât mai clar și a exclude ori ce discuțiuni asupra faptului, că în ce au consistat drepturile de servitute, cari au trebuit și au fost răscumpărate de Stat prin cedarea pădurilor sale către grăniceri, *pentru a arăta prin textul unei legi, că cine a avut drept la beneficiile isvorite din servitute, și în consecință cine a putut aștepta în mod legal de a fi împărțit de această avere și prin urmare, pentru a demonstra din noua și în mod indiscutabil caracterul particular al acestei averi, care nu poate fi atribuită altuia decât numai grănicerilor, cu onoare cităm mai la vale în traducere românească alineatul 1 și 2 din § 9 a „Legei Silvice pentru confiniul Militar Ces. Reg.“ din 7 Faur 1860, precum și § 68 și 70 din „Regulamentul pentru Serviciul silvic, pentru confiniul militar :*

§ 9 din legea silvică : „Păduri, asupra cărora grevează împăduriri (improprietări pe păduri), așa numite servituți forestiere, trebuiesc nu numai conservate, ci trebuiesc administrate (gospodărite) în un regim de continuitate”.

„Servituțiile, cari grevează asupra pădurilor eiariale de Stat din granița militară, apar fixate în §-ii 18 și 19 a legii fundamentale pentru confiniul militar Ces. reg, croato-slavon și sârbo-bănăţan, promulgată prin înaltul decret din 7 Mai 1850 etc.” Paragraful 18 al acestei legi l'am citat mai sus.

Interpretarea și aplicarea acestui § 9 a legii silvice o găsim în §. 68 și 70 a regulamentului pentru serviciul silvic ;

§. 68 „Servituțiile, cari grevează asupra pădurilor erariale (de stat) din confiniul militar (granița militară), sunt următoarele“ :

a) „Obligațiunea (datoria) autorităților confinare (grănicerești) ca să extragă însuși — din pădurile exisiente întrucât acolo să găsește material lemnos acomodat și apt în acel scop — întreg materialul lemnos de lucru și Construcție de ori ce categorie, necesar clădirilor (construcțiile) erariale (de stat) din regiunea confiniului (graniței) militar.

b) „Dreptul (îndreptățirea) comunelor (comunităților) confinare (grănicerești) — locale — bisericesti și școlare — la obținerea (căpătarea, estragerea) lemnului de lucru și construcție necesar la construcțiile (clădiri) de orice categorie de biserici și comunale“.

c) „Datoria ce revine autorităților confiniare (de graniță) pentru acoperirea (asigurarea) întregii necesități în lemn de foc a Statului și comunei, în fine“.

d) „Dreptul familiilor grănicerești la obținerea (extragerea scoaterea) gratuită a lemnului de construcție și de foc pentru trebuințele casnice, la pășunatul și ghindăritul (jirovina gratuit a stocului propriu de vite, în baza unei înscrieri anticipate în afară de oprături, la scoaterea lemnului din căzături în curs de trei zile la săptămână și anume Lunea, Marțea și Miercurea, la doborâtul (tăerea, asigurarea) trebuințelor de lemn de lucru mărunț din păduri de fag și din subarborete (arborete dominate) în baza asemnării (din partea) regulamentului și în afară de sezonul de tăere pe lângă observarea legii silvice, la câștigarea din partea cășilor (familiilor) grănicerești lipsite de pământ a unghiurilor de pădure eșite în afară de perimetrul (regulat al) pădurei în scopul de ale transforma în agru și fânaș sau în grădină de pomi și vii: în fine, la adunarea (strângerea) de ghindă, jir apoi castane pentru nevoile stocului propriu de vite, conform normelor fixate în legea silvică, precum și pentru estragerea feregei în afară de oprături și utilizarea rădăcinilor de feregă, ca nutreț pentru porci pentru estragerea așternutului (pentru vite) de frunză și crengi prevăzut în §-ii 11 și 12 a legii silvice“.

§. 70. *De produsele forestiere indicate (enumerat) în alineatul d) a §. 68 se vor împărțăși numai grănicerii propriu ziși adecă familiile grănicerești cari trăesc în legătură de comunion (comunitate familiară), apoi acei locuitori din graniță, cari nu formează comunion grăniceresc (comunitate familiară) propriu zis, cu toate acestea însă își îndeplinesc, în ce privește starea militară, obligațiunile și îndatoririle de grănicer“.*

„Se va avea însă în vedere și la utilizarea produselor gratuite, ca să se stabilească precis trebuința casnică și ca lemnăritul, peșunatul și ghindăritul să nu se estindă în mod nepermis peste trebuința casnică, sau să treacă asupra unor iudivizi cari nu aparțin stărei (situației) strict obligate de grănicer sau asupra altor locuitori din graniță cari trăesc în afară de legătura de comunion (comunității familiare) și nu întrețin nici un soldat și cari locuitori de graniță în urmă amintăți trebuie

splătească *ăpentn toate trebuifele lor în lemn, pășunat și ghindărit (jirovină) taxele prescise*".

Reese așa dară în mod evident din aceste dispozițiuni, că cine sunt acelea persoane, cari au avut dreptul de servitute asupra pădurilor erariale (de Stat) din confiniul milltar ; că afară de familiile grănicerești cu legături de comunioane și de locuitorii din graniță, cari din punctul de vedere al serviciului militar cad sub aceeași categorie cu acele familii, sunt numai comunitățile grănicerești, locale, bisericesti și școlare, cari i-și pot satisface nevoile de lemn de lucru și construcție din pădurile erariale (de Stat) din confiniul militar.

Familiile grănicerești și locuitorii din graniță, cari au făcut serviciu militar confinar și sub cari nu să înțelege toți locuitorii unei comune, ci exclusiv numai aceia, cari au aparținut unui comunion grăniceresc, sau și cei cari deși fiind în afară de legături de comunion, cu făcut serviciu militar, cu toate că nu era obligelor, pe lângă că aveau dreptul de ași satisface nevoile în lemn de lucru, construcție și de foc, mai aveau și dreptul de a folosi de pășunatul din păduri și munți cât și de ghindărit (jirovină din păduri).

Din cele relatate reese deci, că acest drept de servitute competea persoanelor particulare, ca locuitori individuali ai graniței și numai în mod restrâns, pentru trebuințele strict necesare, unor instituțiuni din graniță. în consecință în urma dreptului de răscumpărare, a acestor servituți asigurat prin lege de Stat, proprietatea acestor bunuri, pe cari se exercita înainte dreptul de servitute, nu a putut trece decât pe cei ce exercita până atunci dreptul de servitute.

Iar la aceste servituți, persoanele susindicate, aveau așa un drept câștigat, de care nu puteau să fie private sub nici o formă, și astfel Statul și a finut de a sa datorie, că deodată cu desființarea graniței militare, să rescumpere acest drept.

Aceste drepturi, conform dispozițiunei supreme, eliberată la 8 Iunie 1871 sub titlul: „*Legea despre rescumpărarea dreptului de folosință asupra lemnelor, pășunatului și a produselor silvice la căre au dreptul locuitorii din graniță în pădurile Statului de pe acele locuri*”. legiferată în §. 2 al art. de lege XXX din 1823, s'a slins prin rescumpărare în așa fel. că s'a defalcat aceia jumătate a totalității pădurilor Statului, în care

comunele militare din graniță și au exercitat până atunci drepturile lor amintite, și s'a cedat în posesiunea exclusivă a totalității împăduirilor pe comune.

Cealaltă jumătate a suprafețelor păduroase amintite a rămas proprietatea deplină a Statului (sculite de drepturile mai sus amintite, ca sarcini) exprimându-se în următorul, respectiv al 3-lea §. că : *asupra porțiunilor de pădure defalcată, în privința substanței și a produselor de orice natură a acestora, dispune — în limita regulilor de economie forestieră și politienești — fiecare parte cu drept deplin și exclusiv*“.

Conform acestora și conform §-lui 4 mai clar, din legea citată, împărțirea originară s'a făcut deci pe deoparte între Stat și pe de altă parte între universalitatea comunelor din regiment, adică între totalitatea împăduirilor (Eingeforstete) mai sus amintiți, *admițându-se posibilitatea, că suprafețele păduroase defalcate pentru a forma posesiunea și proprietatea exclusivă a comunelor din regiment, să se împartă între singuraticile comune din graniță, ba chiar și între familiile de grăniceri — în măsura îndreptățirii lor.*

În urma împărțirii originare ce s'a făcut pe deoparte între Stat, pe de altă parte între universalitatea, totalitatea împăduirilor, *s'a format averea comună, ce figurează sub numele de Comunitatea de avere, asupra căreia — conform § 2 și conform §§-lor 3 și 4 mai clare din legea citată — dreptul exclusiv de posesiune și proprietate îl are Comunitatea de avere ca instituție care reprezintă totalitatea grănicerilor în mod direct, iar în mod indirect singuraticii grăniceri — în măsura îndreptățirii lor pe comună sau pe familie.*

Chiar și din acele de până acum este indiscutabil, că *averea așa numitei Comunități de avere formează pe mai de parte averea comună particulară a universalității împăduirilor rămași și pe mai departe în indiviziune de drept și de bunuri și în cadrul acesta a fiecărui împădurit în parte; care avere se administrează și se judecă în baza regulilor dreptului privat, — din ceiace — între altele — rezultă:*

1. Că asupra acestei averi comune au dreptul de a dispune, atât referitor la dreptul de proprietate și posesiune, cât și referitor la administrarea ei, numai împăduiriți îndreptățiți cu dreptul de proprietate și posesiune exclusivă;

2. că guvernul Statului și în general autoritățile administrative în urma poziției și a atribuțiunii lor de drept public, n'au nici un amestec la modul de administrare al acestui bun privat ;

3. că dreptul ce ezercită în prezent guvernul Statului și în general autoritățile administrative nu este decât drept de control ;

4. că acest drept ce control nu rezidă în lege de drept public ci în dreptul privat.

Impăduriții ue-împărțind sau neuzând adecă de dreptul ce-li-s'a dat prin lege, de a putea împărți pe familii sau pe comune suprafața ce s'a defalcat dâșșilor, ca formând proprietatea și posesiunea lor exclusivă, ci rămânând și pe mai departe în *indiviziune de bunuri și de drepturi*, a trebuit să stabilească, că prin cine și cum anume se va administra averea lor comună.

Aceasta au și făcut-o, încredințând administrarea avere comune unei reprezentanțe, care se alege—conform Statutului azi în vigoare — dintre îndreptățiți la averea comună, și a unui comitet, ales din sânul acesteia — în calitate de mandatarî de drept privat.

Deci reprezentanța și comitetul ales din sânul acesteia, nu sunt organe de drept public, căroră le emană cercul de drept și de activitate în baza dreptului public, ci sunt mandatarî de drept privat, a căror cerc de activitate și de drept referitor la averea comună, și raportul căroră față de îndreptățiți (împăduriți) îi reglementează dreptul privat, în baza regulilor referitoare la mandatarîi de drept privat.

Dar îndreptățiți la averea comună nu s'au mulțumit cu aceia, că au încredințat administrarea averei lor comune unei reprezentanțe și unui comitet ales din sânul acesteia, ci după cum obtinuesc și proprietarii mari de bunuri, de teamă, ca cei încredințați cu administrarea averei lor și anume reprezentanța și comitetul ar abuza de însărcinarea lor, i-a pus sub control, punând drept *organe de control*, autoritățile administrative. numite în Statutul Comunității de avere azi în vigoare.

Iar această au făcut-o grănicerii fără nici o presiune de drept, din voia lor liberă, din care fapt rezultă, că *nici autori-*

tățile administrative nu-și arogă și ca consecință nu-și exercită cercul lor de drept și de activitate referitor la averea comună, Comunitatea de avere, în baza dreptul public. Ci sunt mandatarî de drept privat, încredințați, din libera voință a îndreptățiților la averea comună, cu controlul celor încredințați cu administrarea ei, raportul cărora față de îndreptățiții la avere nu îl reglementează regulile dreptului privat.

Rezultă dela sine din raportul de mandat de drept privat dintre îndreptățiți (împăduriți) ca mandanți pe deoparte, pe de altă parte dintre Reprezentanță și Comitetul în calitate de mandatarî concrezuți cu administrarea și autoritățile administrative în calitate de mandatarî încredințați cu controlul administrării averei, că îndreptățiți (împăduriții) în calitate de mandanți vor putea revoca oricând mandatul mandatarilor și pot dispune în mod liber și după placul lor în privință, că prin cine și în ce formă anume vor să-și administreze averea comună, apoi prin cine și în ce formă să se exercite controlul.

Din cele expuse reiese clar, că *Comunitatea de avere* din chestiune nu este comună politică sau avere a unei comune politice, ce se judecă conform regulilor dreptului public, ci este o avere particulară comunală, ce trebuie judecată în baza dreptului privat, că în prezent — conform regulamentului confecționat din libera voință a împăduriților — *trebuie să se administreze de către reprezentanța aleasă dintre împăduriți și de către comitetul ales de reprezentanță din sânul ei, pe lângă controlul autorităților administrative numite în acel regulament în calitate de mandatar pentru controlul cu caracter de drept privat.*

(Va urma)

M. P. F.

STATUTUL

Comunității de avere a fostului regiment confiniar Româno-Bănăiean No. 13 din Caransebeș.

CAPITOLUL I.

Dispozițiuni generale.

Art. 1. — Comunitatea de avere a fostului regiment confiniar româno-bănăiean No. 13, cuprinde în sine toate celelalte imobile, precum și toate drepturile legate de acestea și cari prin Decretul Regal dela 8 Iunie 1871. cu ocaziunea desființării regimentului confiniar româno-bănăiean No. 13, au fost date în proprietatea și posesiunea comună, exclusivă și inalienabilă, a tuturor familiilor grănicerești, cari la 8 Iunie 1871 erau în legăturile comunioanelor împădurite aparținătoare acestui regiment confiniar și descendenților acestora.

Pentru administrație, conservarea acestei averi comune, familiile împădurite s'au încheat într'o Comunitate de avere, care se administrează în comun și în mod autonom în baza Statutului de față.

Art. 2. — Această avere comună și indiviză formează proprietatea tuturor familiilor împădurite, cari își au apartinența în comunele următoare :

Armeniș, Bănia, Bogoltin, Bolvașnița, Borlova, Borlovenii vechi, Aorlovenii noi, Bozovici, Bârza, Buchin, Bucosnița, Caransebeș, Caransebeș, Caransebeșul Nou, Cornea Corneareva, Cicleni, Cireșa, Ciuta, Canicea, Coramic, Cârpa, Crâjma, Crușovăți Cuptoarea, Dalboșeș, Dalci, Domașnia, Dubova, Erbenthal, Eșelnița, Feneș, Gherbovăț, Glimboca, Globurău, Globu-Craiova, Goleș, Iablanița, Iaz, Ilova, Jupalnic, Lapușnic, Lapușnic, Lăpușnicel, Lindenfeld, Luncavița, Mal, Marga, Mehadia, Mehadica, Mărul, Moceris, Oareja, Ogradena-Nouă, Ogradena-Veche, Oha-

babistra, Orșova, Pătaș, Peceneșca, Pervova, Petnic, Petroșnița Plavișevița, Plugova, Poiana, Prigor, Prilipeț, Prisian, Putna, Ravensca, Rudariș, Ruienii, Rusca, Sadova-Nou, Sadova-Veche, Sopot-Vechi, Sopot-Nou, Sumița, Slatina, Teregova, Tisovița, Topleț, Tufări, Turnul, Valea-Bolvașnița, Valea-Mare, Valișoara, Var, Vercerova, Verendin, Voislova, Wdlfsberg, Weidenthal, Zăvoi, Zervești Zlagna.

Art. 3. — Chestiunile de litigiu în privința proprietății, posesiunii, sau oricărui alt drept real, cât și a administrării averii comune, sunt supuse dispozițiilor dreptului comun, care este în vigoare pe teritoriul comunelor grănicerești.

Art. 4. — Cultivarea și exploatarea pădurilor se face conform legilor silvice în vigoare, precum și în baza regulamentelor compuse de către Consiliul de Administrație și aprobate de adunarea generală.

Art. 5. — Avera comunității se compune din totalitatea bunurilor mobile și imobile, pe cari familiile împădurite le-au primit, ca proprietate de veci și din alte bunuri și drepturi ce s'au câștigat până în prezent sau se vor câștiga în viitor.

Art. 6. -- Nici unul din coproprietari nu-și poate exercita în mod izolat, nici direct, nici indirect, dreptul de proprietate, sau de posesiune individuală asupra averii Comunității de avere, ci numai totalitatea împădurișilor din comunele grănicerești indicate la art. 2 prin delegații săt aleși și constituiți în adunarea generală.

Toate terenele ocupate în scop de folosință individuală, precum și orice alte bunuri înstrăinate de către coproprietari din averea comună, se vor considera ca proprietate a Comunității de Avere.

CAPITOLUL II.

Numele, sediul, scopul și durata instituției.

Art. 7. — Numele instituției este : „Comunitatea de avere a fostului regiment confinar Româno-Bănățean No. 13”. (Prescurtat „Comunitatea de avere”).

Sediul comunității de avere este în orașul Caransebeș.

Art. 8. — Scopul instituției este :

a) A se îngiji de conservarea, administrarea și dezvoltarea acestei averi speciale grănicerești.

b) A veni în ajutorul familiilor grănicerești, prin acordarea gratuit pe tulpină a unei cantități fixe de lemne de foc și a unei cantități de lemne de construcție necesare gospodăriei proprii, cu preț redus, pe tulpină.

c) A exploata în mod rațional pădurile sale și a valoriza surplusul posibilității anuale, care rămâne după satisfacerea beneficiilor asigurate împăduirilor.

d) A promova agricultura în toate ramurile posibile și a dezvolta creșterea vitelor direct și indirect prin organizare de ferme model și ajutorarea coproprietarilor, împăduiri, cu pășuni, sămânțe, pomi nobili, vite de prăsilă și altele pe lângă o taxă redusă.

e) A acorda burse copiilor săraci ai fa miilor grănicerești.

f) A susține și a subvenționa internate pentru copii de grăniceri și a ajuta pe toate terenurile promovarea intereselor obștești grănicerești.

g) A înființa orice fel de întreprinderi comerciale și industriale în legătură cu industria forestieră, sau a participa la asemenea întreprinderi ; cu un cuvânt Comunitatea de avere va întreprinde orice afacere economică, comercială, industrială și va îmbrățișa orice cauză nultotală, pe cari le va socoti folositoare intereselor grănicerești.

Art. 9. — Durata instituției este nelimitată.

CAPITOLUL III.

Matriculele grănicerești și drepturile coproprietarilor.

Art. 10. — Administrația instituției va purta un registru matricol de toate familiile grănicerești în care se vor înregistra an de an atât sporurile, cât și disparițiile familiilor grănicerești.

Un grănicer aparținând unei alte comune grănicerești decât aceea, în care domiciliază, poate fi mutat la cerere în matricola grănicerească a comunei, unde își va exercita toate drepturile coproprietar și de alegător.

Calitatea de familie grănicerească se stabilește de către consiliul de administrație, potrivit statutului ; iar adunarea generală se pronunță cu majoritate de voturi asupra înscrierii sau respingerii familiei respective din matricolă.

Art. 11. — Se consideră grăniceri coproprietari la averea comună, toți împăduriți de partea bărbătească, capi de familie descendenți ai familiilor împădurite trecute în matricolele înființate la anul 1880, întrucât sunt cetățeni români.

De cap de familie se consideră următorii :

- a) Împăduriții parte bărbătească căsătoriți ;
- b) Împăduriții necăsătoriți, cari au gospodăria lor proprie independentă ;

Atât împăduriți de sub a), cât și cei de sub b). beneficiază de cota parte, care le revine din averea comună în sensul acestui statut și a regulamentelor, cari se vor aproba de către adunarea generală.

Art. 12. — Se mai admit la exercitarea beneficiilor din averea comănă, afară de împăduriții parte bărbătească arătați la articolul precedent și întrucât își au domiciliul în una dintre comunele grănicerești :

(a Femeile descedente dintr'o familie împădurită și având gospodăria lor independentă, pe timpul cât sunt în viață, fie că sunt măritate, sau nemăritate.

In cazul când una din acestea se mărită după grăniceri, intră în drepturile grănicerești ale soțului ;

- b) Văduvele împăduriților pe durata văduviei.

Art. 13 — Modul de folosire a averii Comunității de avere de către coproprietarii îndreptățiți în sensul art. 11 și 12 se va stabili într'un regulament special care se va vota ulterior de către adunarea generală.

Asemenea se vor fixa în cadrele acestui regulament și condițiunile în cari se vor împărțiși cu lemne și pășune din pădurile Comunității de avere, locuitorii negrăniceri stabiliți în comunele grănicerești, cari întrețin gospodării proprii independente, ca agricultori, crescători de vite, sau funcționari.

Prețul cu care aceștia vor plăti lemnul și pășunea, va fi acelaș pe care după tarif îl plătesc grănicerii pentru lemnul și pășunea, care întrece competența lor grănicerească fixată în regulament.

CAPITOLUL IV.

Administrația Comunității de Avere.**A. — Organele administrative.**

Art. 14. — Comunitatea de avere se administrează de către totalitatea proprietarilor organizați în comunele menționate la art. 1 prin reprezentanții lor, aleși în conformitate cu dispozițiunile statutului de față.

Art. 15. — Organele administrative ale Comunității de avere sunt: Adunarea generală și consiliul de administrație.

Art. 16. — Reprezentanța supremă a comunității de avere o compundelegații aleși de totalitatea împăduriților și constituți în baza prezentului statut în „adunarea generală“.

B. Alegerea reprezentanților (delegaților)

Art. 17. — Fiecare membru de parte bărbătească, care în sensul art. 11 este cap de familie, având vârsta de 21 de ani împliniți și a cărui familie se află trecută în matricola grănicerească, se bucură de dreptul de alegător la alegerea delegaților pentru reprezentanța Comunității de avere.

Fiecare coproprietar împădurit își exercită dreptul de vot în comuna unde este înmatricolată familia sa.

Un membru, aparținând unei familii de grăniceri și bucurându-se de dreptul de vot, poate fi ales de obștea grănicerească din oricare din comunele menționate în art. 2.

Art. 18. — Pentru a fi ales din reprezentanța Comunității de avere se cere:

a) A avea dreptul electoral activ la Comunitatea de avere, în conformitate cu art. 17.

b) A avea exercițiul drepturilor civile și politice.

c) A avea vârsta de 25 ani împliniți.

d) A avea domiciliul real în una din comunele Statului Român.

Art. 19. — Sunt incapabil a fi alegători sau aleși:

a) Cei puși sub interdicțiune (curajelă), sau al căror minorat s'a prelungit.

b) Cei în stare de faliment declarați și nereabilitați.

Art. 20. — Sunt nedemni n fi aleși:

a) Cei condamnați pentru crime și delict ordinare la pedeapsa cu închisoare, dela ziua când sentința a ajuns definitivă, până la un an pentru delict și doi ani pentru crime, după expirarea executării pedepsei și dacă executarea n'a fost suspendată în mod condiționat, sau dacă nu s'a stins, prin grațiere sau prin amnistie regească, ori prin prescripțiune.

b) Cei condamnați în mod definitiv la pedeapsă de închisoare pentru crime sau delict provenite din potta de câștig, mai departe cei condamnați în mod definitiv pentru crimele de înaltă trădare prevăzute în codul penal, pentru crima rebeliunii, spionaj, dela împlinirea pedepsei sau dela prescripțiune într'un termen de un an în caz de delict și doi ani în caz de crimă.

Art. 21. — Iși pierde dreptul electoral pasiv acei grăniceri, cari în calitate de funcționari intră în serviciul activ a Comunității de avere, pe timpul funcționării active.

Asemenea, și pierde dreptul electoral pasiv membrii ostirii și ai jandarmeriei, cari se află în serviciul activ.

Art. 22. — Totalitatea alegătorilor împăduriți din fiecare comună alege un delegat și un supleant.

Dacă numărul împăduriților într'c comună grănicerească trece de 3000 suflete, atunci se vor alege în total doi delegați și doi supleanți.

Art. 23. — Alegerea delegaților și supleanților se face pe un termen de 6 ani, socotiți dela data constituirii adunării generale.

Art. 24. — Alegerea va fi condusă în fiecare comună de către un comisar delegat de consiliul de administrație.

Afișarea alegerii în fiecare comună, se va face de către consiliul de administrație, cel puțin cu 8 zile înainte de alegere la Primărie, indicând locul și timpul alegerii.

Biroul alegerii se compune din: comisarul delegat de către Consiliul de administrație în calitate de președinte, din un greșier și din doi bărbați de încredere, desemnați de alegători.

Alegerea va avea loc la primărie, afară de cazul dacă nu s'a dispus astfel de către Consiliul de Administrație.

Poliția la alegere o are comisarul, care pentru bunul mers poate face apel și la forța publică.

Art. 25. — Votarea se face pe baza apelului nominal după

matricola grănicerească prin grai viu, votarea fiind lăsată la libera chibzuință a alegătorilor grăniceri. La cererea în scris a 20 de alegători, președintele ordonează votarea secretă.

Fiecare alegător își exercită dreptul său de vot personal și nicidecum prin procură.

În caz dacă alegătorii și-ar manifesta dorința să aleagă de delegat pe comisarul alegerii, acesta — întrucât reflectează să fie ales — va transmite prezidenția actului alegerii asupra unuia dintre alegătorii prezidenți, sub a cărui conducere se va continua și termina alegerea.

După votare, biroul, prin dresare de proces-verbal, va aduna voturile și pe acei, cari au întrunit majoritatea de voturi îi va declara aleși.

Comisarul, împreună cu greșierul, va libera în aceeași zi celor aleși, certificate electorale, cu care cei aleși își legitimează intrarea în adunarea generală a delegaților.

Art. 26. — Dacă, din diferite motive, alegerea nu s'a putut ține la termenul fixat, ea se va declara de zădărnicită, urmând a avea loc peste opt zile la aceeași oră, fără orice altă afișare, o nouă alegere.

În caz când nici la această dată nu s'a putut executa alegerea, Consiliul de Administrație va dispune, după buna sa apreciere, dacă va mai fixa un nou termen pentru alegere sau va supune cazul spre decizie adunării generale.

Art. 27. — Actele încheiate de biroul electoral se vor înainta de către comisarul alegerii, în termen de 8 zile consiliului de administrație pentru a fi supuse adunării generale.

Art. 28. — Orice protest cu privire la mersul alegerilor se va înainta Consiliului de Administrație spre deliberare în adunarea generală a delegaților.

Protestele se pot înainta în curs de cinsprezece zile, socotite din ziua, în care a avut loc alegerea delegaților. Protestele intrate după expirarea acestui termen, nu se iau în considerare.

Art. 29. — Consiliul de Administrație este obligat a lua toate măsurile necesare pentru făptuirea alegerilor de delegați, îngrijind ca alegerile noi să fie terminate, iar adunarea de constituire să fie convocată în termen de două luni dela expirarea mandatelor vechilor delegați.

Adunarea generală de constituire este prezidată până la constituire de către vechiul președinte, iar actul alegerii noului președinte se face ad-hoc de către adunarea generală.

C. Adunarea generală și atribuțiunile ei.

Art. 30. — Adunările generale sunt ordinare și extraordinare.

Adunarea generală a delegaților încă neconstituită va alege din sânul său o comisiune verificatoare de cinci membri, a căror mandate nu sunt atacate cu protest, care va proceda la verificarea mandatelor.

Asupra verificării mandatelor, în baza raportului comisiei se va rosti cu majoritate de voturi adunarea generală.

Pentru locurile delegaților neverificați, consiliul de administrație va ordona noi alegeri.

Asemenea dacă una și aceeași persoană a fost aleasă ca delegat în mai multe comune în adunarea generală și după verificare va opta pentru unul dintre mandate. Iar pentru locurile rămase vacante se vor ordona alegeri noi.

Art. 31. — Adunarea generală ordinară se întrunește de două ori pe an, primăvara și toamna.

Art. 32. — Adunările generale ordinare se convoacă de către președintele comunității de avere. Convocarea se va face în scris la adresa delegaților din comunele grănicești, cel puțin cu 15 zile înainte de ținerea adunării generale despre acest termen va fi încunoștințat și comisarul guvernului.

Dacă vre-un delegat dorește să aducă în discuția adunării generale ordinare vre-o chestie de importanță, trebuie să adreseze în scris consiliului de administrație, cel mai târziu cu o lună înainte de data ținerii adunării generale și adică; propunerile pentru adunarea de primăvară până la 1 Martie, iar cele pentru adunarea de toamnă până la 1 Septembrie al fiecărui an. Propunerile intrate după termenii fixați, președintele el va aduce la cunoștință adunării generale, propunând ca ele să fie dezbătute în proxima adunare a reprezentanței.

Art. 33. — De câte ori necesitatea va cere, președintele este îndreptățit a convoca reprezentanța în adunare generală extra ordinară și este obligat a face aceasta oricândea se va

cere din partea consiliului de administrație sau de 1/5 parte din reprezentanța Comunității de avere și de comisarul guvernului.

Art. 34. — În caz dacă adunarea generală extraordinară, convocată la 1/5 parte din numărul reprezentanților, constată că obiectul convorbirii nu este de importanță și dacă propunerile făcute vor fi răspinse, convocatorii sunt obligați să suporte cheltuielile încopciate cu ținerea adunării generale extraordinare.

Art. 35. — Adunările generale se țin în Caransebes.

Convocarea adunării generale extraordinare se va face conform art. 22 din prezentul statut, cuprinzând ordinea de zi a adunării generale extraordinare respective.

Art. 36. — Aeunarea gcnerală convocată conform statului, va putea decide în mod valabil dacă obștea grănicerească din cel puțin 50 comune grăniceresti este reprezentată.

Decă însă la prima convocare nu sa întrunit acसर număr adunarea generală ordinară, precum și cele extraordinare, vor avea loc de drept, fără altă convocare. În a opta zi liberă dela ziua pentru care a fost convocată adunarea generală și se va ține, oricare ar fi numărul delegaților prezenți.

Art. 37. — Adunările generale sunt prezidate și conduse de Președintele Comunității de avere, sau în caz de împiedicare de vice-președinte, sau de către un membru delegat de către consiliul de administrație din sânul său.

Atribuțiunile președintelui adunării sunt :

A veghia la siguranța interioară și exterioară a adunării ; a păstra rânduială în adunare ; a priveghea asupra strictei respectări a statului și a regulamentelor în vigoare ; a ține rândul între delegații cari au cerut cuvântul ; a interveni în debateri spre a apăra statutul, spre a aduce pe orator în marginile discuțiunii și a interzice orice discuțiuni asupra obiectelor, care nu sunt trecute în ordinea de zi în afară de cazul, dacă adunarea generală admite discuția. Președintele mai are și poliția adunării generale și în interesul bunului mers poate face apel și la asistența forței publice.

Art. 38. — În adunările generale deciziunile se aduce cu majoritate de voturi. În caz de paritate, votul președintelui va decide.

Votarea se face prin aclamare. În caz când 15 membri

ai reprezentanței vor cere în scris, atunci se va ordona votarea nominală.

Dacă un delegat nu poate lua parte personal la adunarea generală, el este dator a preda convocatorul supleantului său, spre a-l înlocui în adunarea generală.

Art. 39. — Atribuțiunile adunării generale sunt :

a) A alege o perioadă de șase ani pe președintele Comunității și sub conducerea acestuia pe membrii consiliului de administrație în număr de zece.

b) A lua în desbatere raportul consiliului de administrație și al comisiei de revizie, a revizui conturile, a stabili bilanțul și a decide asupra distribuirii beneficiilor.

c) A verifica socotelile anului precedent și a stabili bugetul anului viitor, pe care îl înaintează spre aprobare Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

d) A descărca de gestiune consiliul de administrație.

e) Are inițiativa și opinează asupra modificării prezentului statut, care modificare nu va lua ființă decât numai după aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

f) A delibera în prealabil asupra modului de exploatare a pădurilor prevăzute spre acest scop în amenajamente, fie prin arendare, fie prin lucrări în regie proprie și în acest caz a face împrumuturile necesare sau a ratifica ulterior hotărârile luate de consiliul de administrație în această privință.

g) A se rosti asupra primirii sau respingerii vreunei familii în matricola grănicerească.

h) A decide asupra schimbărilor în averea imobilă a Comunității de avere.

i) La propunerea consiliului de administrație, decide asupra înființării de posturi noi.

l) Stabilește remunerațiile pe seama membrilor consiliului de administrație și a comisiei de revizie.

m) A lua orice deciziuni în chestiuni, pe cari consiliul de administrație le-ar găsi nimerite să le supună adunării generale.

Art. 40. — Înainte de a intra în ordinea de zi, președintele va desemna doi grefieri, iar delegații vor alege dintre ei doi verificatori. Asupra deliberărilor se va dresa un proces-

verbal pe care președintele, greșierul și verificatorii sunt obligați a-l semna.

Art. 41. — Hotărârile adunării generale, cari au ca obiect modificarea statutului, sunt valabile numai în caz când adunarea generală decide cu majoritate de $\frac{2}{3}$ din totalitatea delegaților și după aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

D. — Consiliul de Administrație

Art. 42. — Comunitatea de avere este reprezentată înaintea autorităților și față de terțe persoane prin președinte.

Art. 43. — Președintele Comunității de avere, care este tot odată și președintele consiliului de administrație, se alege de către adunarea generală din rândul reprezentanților pe timp de șase ani.

Art. 44. — Consiliul de administrație se compune din unsprezece membri, în care număr se cuprinde și președintele instituției. Membrii consiliului de administrație vor fi aleși din sânul reprezentanților, de către adunarea generală, pe timp de șase ani, socotîți dela data alegerii lor ca membri ai consiliului. Alegerea membrilor consiliului de administrație se va face în așa mod, ca după posibilitate să fie reprezentat fiecare ocol silvic.

Vacanțele survenite în cursul ciclului de 6 ani în consiliul de administrație, vor putea fi completate de proxima adunare generală, iar mandatul persoanei alese în locul vacant expiră în acelaș timp cu al celorlalți membri din consiliul de administrație.

Art. 45. — Consiliul de administrație, după constituire, alege din sânul său un vice-președinte pe durata mandatului său.

Art. 46. — Consiliul de administrație are toate drepturile prevăzute de lege.

În special el are următoarele atribuțiuni :

a) Observă și execută toate dispozițiunile statutului de față și hotărârile adunării generale.

b) Alcătuește regulamentele necesare pentru bun funcționare a tuturor serviciilor centrale și exterioare, cari vor fi aprobate de către adunarea generală.

c) Completează posturile organizate, numește transferează

suspendează sau revoacă din servicii pe funcționari, fixează salariile și însărcinările fiecăruia în baza legilor și regulamentelor în vigoare, aducând toate acestea la cunoștința adunării generale.

d) Incheie și subscrie contractele de arendări și exploatari de păduri, cariere, precum și contractele de vânat, pescuit, pășune etc.

e) Decide în chestiunile de exploatare și utilizare ale pădurilor în conformitate cu punctul f. art. 39.

f) Inițiază întreprinderi comerciale și industriale în legătură cu industria forestieră și hotărăște asupra participării sau asocierii cu asemenea întreprinderi.

g) Achiziționează și cumpă orice fel de bunuri mobile și imobile.

h) Procură veniturile, supraveghează realizarea lor și controlează activitatea tuturor serviciilor centrale și exterioare.

i) Poate angaja împumuturi necesare exploatărilor în regie proprie, până la suma de Lei 5.000.000 (cinci milioane), iar peste această sumă numai cu prealabila aprobare a adunării generale.

l) Prepară și prezintă adunării generale spre aprobare bugetul anului viitor și socoșile anului precedent.

m) Ține licitațiuni în interesul instituției.

n) Face toate actele de administrație pentru constatarea și controlarea exploatării bunurilor instituției.

o) Apară interesele comunității înaintea instanțelor judecătorești și a oricăror alte autorități prin toate mijloacele legale.

p) Deleagă persoanele cari pot semna în mod valabil pentru Comunitatea de avere; fiind Comunitatea de avere valabil angajată față de terțe persoane, prin semnătura a doi membri din consiliul de administrație sau a unui membru din consiliul de administrație și a unui procurist, autorizat de acest consiliu.

r) Incheie orice convențiune sau tranzacție și în general rezolvă toate chestiunile de administrație, cari nu sunt rezervate expres adunării generale.

Art. 47. — Membrii consiliului de administrație sunt solidar și nelimitat răspunzători față de Comunitatea de avere pentru derderile ce aceasta ar avea din neglijență sau din reaua lor credință.

Adunarea generală poate da în judecată pe membrii con-

siliului de administrație în caz de abuz, prin care aceștia ar fi cauzat prejudicii Comunității de avere, luând toate dispozițiunile reclamate de împrejurări.

Deciziunea adunării generale asupra dării în judecată a membrilor consiliului de administrație este valabilă numai în cazul dacă se aduce cu majoritatea de $\frac{2}{3}$ din voturile delegaților prezenți la cetirea apelului nominal.

Art. 48. — Consiliul de administrație ține ședințe după necesitate în fiecare lună. Ședințele sunt convocate de către președintele Comunității de avere, la cari se vor invita toți membrii consiliului de administrație.

Art. 49. — Ședințele consiliului de administrație sunt conduse de către președinte, sau în caz de împiedicare, de către vice-președinte. Pentru a putea aduce deciziuni valabile, se cere, afară de președinte, prezența a cel puțin jumătate dintre membrii consiliului de administrație.

Art. 50. — Hotărârile se aduc cu majoritate de voturi. În caz de paritate, votul președintelui este hotărâtor.

Art. 51. — Despre ședințele consiliului de administrație se va dresa proces verbal, care va fi semnat de către președinte și membrii prezenți.

Procesele verbale se vor consemna într'un registru special.

Funcțiunea de greșier o va îndeplini un funcționar al comunității de avere, desemnat de către președinte.

Art. 52. — la ședințele consiliului de administrație ia parte cu vot consultativ directorul general al instituției, eventual și alți funcționari, cu referenții cauzelor înaintate consiliului de administrație spre deșidere.

Art. 53. — Partea tehnică a administrației Comunității de avere se face prin direcțiunea generală, care este subordoaată consiliului de administrație și execută toate hotărârile și ordinele acestuia.

Direcțiunea generală, în frunte cu un director general, se compune din toate serviciile centrale și exterioare existente și cari se vor mai înființa în viitor, treptat și după necesitaie, la propunerea consiliului de administrație, de către adunarea generală.

Un regulament special compus de consiliul de administrație și care se va vota ulterior de către adunarea generală, va

statori normele serviciului intern, valabil pentru funcționarii Comunității, precum și drepturile și datoriile fiecărui funcționar.

Întreg personalul instituției are răspundere morală și materială față de consiliul de administrație pentru toate pagubele ce le-ar cauza instituției prin neglijență sau rea credință.

Art. 54. — Toți funcționarii și angajații instituției stau sub dispozițiile, conducerea și supravegherea consiliului de administrație, acest drept fiind exercitat asupra lor de către președintele comunității prin direcția generală, afară de cazuri când președintele află de motivată o intervenție directă.

E. Comisia de revizie

Art. 55. — Comisia de revizie se compune din cinci membrii ordinari, aleși de către adunarea generală din rândul reprezentanților pe timp de doi ani.

Art. 66. — Comisia de revizie, la încheierea anului de gestiune, este obligată a examina bilanțul și întreaga activitate a consiliului de administrație, având a-și înainta raportul prin consiliul de administrație, adunării generale.

Art. 57. — Membrii comisiei de revize, cari prin neglijență, sau rea credință, sau prin eventuale indiscrețiuni asupra gestiunii instituției, aduc Comunității de avere prejudicii de ordin moral și material, pierd dreptul de a mai fi aleși membri al acestei comisii, rămânând ca adunarea generală să aplice față de aceștia sancțiunile, pe care le crede de cuviință.

CAPITOLUL V

Bilanțul

Art. 58. — Anul de gestiune începe la 1 Ianuarie și termină la 31 Decembrie al fiecărui an.

Art. 39. — La finea fiecărui an de gestiune se va întocmi un inventar al averii, precum și bilanțul potrivit dispozițiilor legale, cari se vor preda comisiei de revizie spre examinare și împreună cu raportul acesteia se va înainta adunării generale prin consiliul de administrație.

Art. 60. — Asupra distribuirii beneficiului net se va pronunța în fiecare an de gestiune adunarea generală. Din beneficiul net fixat de către adunarea generală se va pune la dispoziția consiliului de administrație o sumă convenită pentru remunerările funcționarilor.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 61. — Publicațiile de licitație pentru parchete și suprafețe mai mari de pădure se fac în Monitorul Oficial. Toate celelalte publicații ale instituției se fac fie în Monitorul Oficial, fie în orice gazetă.

Art. 62. — Comunitatea de avere poate fi lichidată, desființată, și averea comună împărțită. nului în cazul când aceasta se hotărăște de către adunarea generală, convocată anume în acest scop și dacă hotărârea este adusă cu o majoritate de $\frac{2}{3}$ a voturilor tuturor delegaților cari compun reprezentanța Comunității.

Adunarea generală în acest caz se va putea ține numai cu încuviințarea prealabilă a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, fiind supusă hotărârea ei spre aprobare aceluși Minister.

Art. 63. — Dacă se aprobă lichidarea Comunității de avere ea se va face numai prin justiție în conformitate cu dispozițiile codului de comerț.

Art. 64. — Controlul administrativ și silvic, în privința respectării dispozițiilor cuprinse în prezentul statut, se face de către un comisar guvernial numit de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, conform aliniatului d. al art. 14 din legea promulgată cu I. D. R. No. 1287 din 27 Iunie 1924 și publicat în Monitorul Oficial No. 140 din 1 Iulie 1924. Controlul silvic relativ la executarea codului silvic îl au și mai departe organele silvice ale Statului.

Art. 65. — Statutul prezent intră în vigoare după decretare.

Art. 66. — Statutul anterior al Comunității de avere și orice alte dispozițiuni contrare celor cuprinse în statutul prezent, sunt și rămân abrogate.

CAPITOLUL VII

Dispozițiuni transitorii

Art. 67. — După decretarea acestui statut, mandatul reprezentanței actuale a Comunității de avere expiră, rămânând girantă până la noua alegere, care trebuie făcută cel mai târziu în curs de 3 luni de la decretarea statului prezent.

Neputându-se face alegerea în termenul de 3 luni, mandatul reprezentanței actuale și ca girant expiră, trecând toate atribuțiunile ei asupra Comisarului guvernial, care va gira și face noule alegeri în termen de o lună.

Dispozițiunile acestui articol sunt valabile numai pentru cazul primei alegeri, făcute în baza acestui statut.

* * *

Comitetul de redacție a „Revistei Pădurilor“ a urmărit cu deosebită atenție toate lupta întreprinsă de Dl. Ilie Orzescu, președintele Comunității de avere din Caransebeș, pentru câștigarea drepturilor și aprobarea statutelor acestui așezământ românesc.

Deaceia a crezut de datorie a se publica în „REVISTA PADURILOR“, toate documentele istorice asupra acestor păduri, pentru ca acei ce se vor interesa de trecutul pădurilor noastre, să poate avea la îndemână aceste izvoare și documente istorice atât de importante.

Felicităm sincer comunitatea de avere a grănicerilor din Caransebeș, pentru dreptatea cauzei și strălucitul succes obținut și dorim ca în acel colț al țării românești ca și exploatarea comercială a pădurilor să se facă de azi înainte numai de energii și capitaluri românești, înlăturând sistematic din păduri tot ce e străin de neamul românesc.

M. P. F.

DIN TOPONIMIA ÔLTENIEI ÎN LEGATURA CU PADURILE

1. *Găvojdia* înseamnă în Banat pădure. O localitate cu acest nume se află în județul Caraș Severin.

2. *Ornița* — poiană, pământ de arat. În toponimie : Ornița, deal în comuna Baia de aramă, jud. Mehedinți.

3. *Zăpodă* — poiană. De aci numirile de localități : Zăpodia, poiană la 1 km. de comuna Călinești, jud. Vâlcea, Zăpodioarele, deal în com. Robești-Vâlcea.

4. *Orman* — pădure. Cuvântul acesta chiar dacă nu-l găsim în toponimia Olteniei, îi găsim însă pe țărmul stâng al Oltului în numele județului Teleorman (în graiul popular Tilorman).

5. *Cioaca* — trunchiul cu rădăcinile unui copac scos din pământ. Cu acest înțeles în com. Măidan din jud. Ceraș Severin. Acolo se găsește și un deluș cu numele de Ciocă.

În jud. Vâlcea: Cioaca, deal în com. Slăvești; Valea Ceoaci în com. Cacova.

În jud. Dolj: Cioaca, deal în com. Fratoșlița; deal în com. Filiași acoperit în toată întinderea cu păduri, se mai chiamă și Racovița; Ceoaca, stupărie în com. Măceșu de jos.

În jud. Gorj: Cioca cu rechli, munte în com. Dobrița.

În jud. Mehedinți: Cioaca Ducheii, deal în com. Sura; Cioaca, deal cu vii în com. Prunișoru; Cioaca Roșie deal în com. Văgiulești; Cioca Cerbului, mahala a com. Ploștina; Ciocile goale, Cioca Ilenei și Cioaca Florescuii, dealuri în com. Idoșlița.

Drept vorbind numele Cioaca nu-mi pare a fi în strânsă legătură cu pădurea.

6. Tăind o pădure omenește, sau chiar devastând-o, ori dându-i foc rămân în pământ rădăcini de copaci, ceea ce rămâne în pământ după ce s'a doborât copacul, se cheamă *buturugă*. Buturugile pot da naștere unei păduri tinere.

Buturugă pare un cuvânt derivat dela altul mai simplu: buta, pe care-l înfălmim în următoarele numiri de localități: Buta, trup al pădurii Călimănești-Vâlcea; Butea, teren cu mici pâlcuri de tufiriș, având pe el și copaci de diferite esențe, pe moșia Călimănești-Vâlcea; Lacu Buți la răsărit de comuna Săscioare-Vâlcea; Drumu Buților pleacă dintre com. Gârbova și Giuvărești și străbate toată plasa Balta-Oltu de jos spre miazănoapte, între traseul liniei ferate și cursul oltului. pararel cu el, ajungând la Caracal după 45 km. Poate să însemne acest drum un drum pe care la tot prasul dai peste buturugi în stare să răstoarne carul, precum poate să însemne și un drum pe care se transportau buțiile și boloboacele cu vinașuri. Se impune o cercetare mai amununțită.

Butanu, Vâlcea în com. Zătreni; Dealu Butanului în com.

Mierea Birnici, acoperit cu livezi de pruni, cu vii și cu pădure mărunță.

Butariu, lac numit și lacu Butariului în com. Almăjelu, jud. Mehedinți.

Butari sat în jud. Vâlcea; Butăresc, nume de familie, de unde Butărești, mahala în Almăjelu-Mehedinți.

Valea lui Butilă lungă comuna Mădulari-Vâlcea; Valea Butișoaei în com. Florești-Dolj; Butișoara, fost sat în comuna Urzicuța-Dolj.

De familia cuvântului buta mai fin: butoară trunchiu de arbore scorbuos; butuc—trunchiu de copac tăiat, dar și trunchiu de copac încă în pământ (De aci Butuc deal cu vii în com. Cătunele-Mehedinți); buture—scorbură. Și poate că tot la buta s'ar putea alipi și butaș, cu toată deosebirea de însemnare. Butaș nu este cunoscut și ca nume de familie.

Cunoaștem și numele de familie Buteanu, atât în Oltenia cât și în Transilvania.

7. *Butariu* e un nume de localitate pe care mai bucuos îl punem în legătură cu buta, decât cu vasul de lemn ce se chiamă butoiu. Un cătun al com. Pârscoreni-Romanași se numește Butoiu.

Butoreștii comună în jud. Mehedinți, așezată la poalele dealului, în în lunca Motrului, altă dată despărțită în două: Butoeștii de sus și Butoeștii de jos. Avea și o pădure seculară.

8. *Buștean* — trunchiul copacului, după ce i s'au tăiat crăcile. De aci numele Bușteni al oumi sat în com. Balota—Mehedinți.

9. *Chituc* încă înseamnă buștean, de și dicționarele curente nu-l înregistrează. În toponimie îl găsim. Astfel: Chituc deal la apus de comuna Știrbești-Vâlcea.

10. *Cioată*—buturugă.

Ciot înseamnă nod, umflătură. Lemne fără cioturi sînt lemne drepte, fără noduri formate de crăci. Ciotoros, cioturos înseamnă noduros, aspru de exemplu laviță ciotoroasă fi fără velințe; sau: scurtătură ciotoroasă porciot înseamnă și buturugă. Sînt și acestea cuvinte de urmărit în toponimia Olteniei.

11. În legătură cu buturugile rămase la tăierea pădurii, cu curățirea sau cum zicem azi cu defrișarea, sînt și aceste nu-

miri : *Rodina*, deal pe marginea Dunării în jud. Mehedinți ; *Rudina*, comună în plaiul Cloșani ;

Numele de familie Rudeanu, Rudinescu.

12. În jud. Romanați, la răsărit de comuna Marofinu de jos se găsește *Movila Pancei*. Să fie această numire în legătură cu până = buturugă, buștean, trunchiu ; pânce = buturugă ; pânchiugă = buturugă mare, cuvinte ce se aud peste Dunăre ?

13. În jud. Mehedinți o comună se numește *Dârvarii* de jos și satul numit azi *Gemenii* se numea *Dârvarii* de sus. *Dârvari* înseamnă tăietori de lemne. În curțile boierești dârvari erau slugile cari tăiau lemne, le aduceau la bucătărie și cărau apă. Cal dârvar era calul întrebuițat la căratul lemnului.

14. În legătură cu doborîrea copacilor, cu defrișarea, sunt numele de localități : *Osica*, sat în com. Sinești ; deal în comuna Borbu și pădure tot acolo ; deal în com. Bircei, toate în jud. Olt. Două comună cu numele *Osica* mare (sau *Osica* de sus) și *Osica* mică în jud. Romanați.

Osica, vale în com. Stănești ; *Osăceni*, mahala în com. Roșiile, în jud. Vâlcea. Numele de familie *Osiceanu*.

15. Copacul care are rădăcinile uscate, copacul care se usucă, e un *ciolpan*. *Ciolpanu*, numele unui deal în com. Jidoșlița — Mehedinți, precum și vechea numire a *Bechetului* — Romanați.

16. *Copil* = lăstar la subțioara foii tutunului, de unde a copili înseamnă a rupe lăstarii de prisos. Tct a copili se zice și despre ruperea foilor de porumb, când se prășește.

Copiloniu deal în com. Căzănești, jud. Mehedinți.

17. *Gătej* înseamnă nula de alun, dar înseamnă și crengi uscate de aprins focul (după Șăineanu : Dicționar universal al limbii române).

Gătejei sat în com. Broșteni — Vâlcea ; *Gătejești* sat în com. Govara-Vâlcea ;

18. *Oltenia* a fost renumită pentru creșterea porcilor și negoțul cu aceste animale. Firește că au ajutat mulți la aceasta numeroasele păduri de stejar, cari aduceau ghinda și numeroasele păduri de fag, cari aduceau jirul, iar în partea de miază-zi nu se poate tăgădui priința Dunării și a bălților.

Va trebui prin urmare să fim seamă și de numiri ca cele de mai jos :

În jud. Dolj: Purcărie, movilă de hotărnicie în com. Sădova; Valea Purcăriei în comuna Valea Stanciului, unde în vechime locuia un porcar vestit anume Stanciu. De aci cumpărau porci toți locuitorii satelor vecine. Gârla Purcăriei în com. Poiana; Porcăreșu, pârâu în com. Carpenu.

În jud. Mehedinți: Porcăreșu, munte în plaiul Cloșani; Porcăreșu Nisipoasa, deal în comuna Oravița; Porcești, mahală în com. Gutu.

În jud. Gorj: Purcaru, cătun al com. Musculești, (mai avea încă 90 ha. pădure pe vremea când se întocmea dicționarul geografic al județului);

În jud. Vâlcea: Dealul Porcilor în com. Coslești;

Afară de acestea mai sunt încă o mulțime de numiri, din cari o bună parte sânt în legătură cu porcul mistreț.

19. Existența pădurilor, prin unele locuri, o atestă și numărul mare de anumiți meseriași din satele din apropiere.

Blidarii erau meseriași cari făceau talere de lemn, ploști ș. a.

Blidaru cătună în com. Sălătrucu; deal în com. Bala de jos: vale în com. Groseștii; pârâu și vale în com. Șușița, toate în jud. Mehedinți.

Dealul Blidarului în com. Tălpașiu, acoperit încă cu păduri, în jud. Dolj.

Blidari, cătun al com. Ohaba în jud. Gorj

Blidari loc izolat în întindere de 6 ha, pendinte de com. Cheia; Blidăreasa, loc izolat în com. Bălcești și pârâu care se varsă în râul Muierasca, toate în jud. Vâlcea.

19. *Tabaci* sau tăbăcari sunt meseriași cari tăbăcesc sau argălesc pieile. Ei întrebuințează pentru tăbăcire scoarța unor copaci, care scoarță trebuie să conțină mult tanin.

Tabaci, mahală în com. Folești de sus-Vâlcea și o despărțire a com. Vulpeni-Romanași.

Fântâna Tabacului în com. Orlești-Vâlcea.

Tăbăcia, pârâu în com. Mănăstireni-Vâlcea. Iși trage numele de la niște tabaci, cari tăbăciau pieile în izvoarele acestei vâlcele

20. *Dogari* cei ce fac bușii, butoae, puțin ș. a.

Dogaru, deal în com. Mădulari; Dogărești loc izolat în com. Glăvile. Ambele numiri în jud. Vâlcea.

21. *Rudari* se numesc meseriașii țigani cari fac coșuri de alun, copăi, hambare, fuse, drugi de tors, funduri, solnițe ș. a. Nuielile subțiri pe cari le întrebuințează Țigani la împletit se numesc rude.

Rubăria, câmpie în com. Menșii din fașă, jud. Mehedinți; sat al comunei Mănăstireni, jud. Vâlcea; Rudeanu, pădure în com. Costești-Vâlcea.

22. Existența *plutei* (*populus alba*, p. *pyramidalis*) este atestată de următoarele numiri :

În jud Vâlcea: pârâul Plutei.

În jud. Mehedinți: pluta comună și pârâu.

23. Este *curpenul* *clematis vitalba*? Este el *Bryonia*? Se dă această numire vre-unei vițe sălbatice?

Existența curpenului este atestată de următoarele numiri: Curpenu, mahala a comunei Govodarva, în jud. Mehedinți. Curpenul, cătun al com. Vălariei în jud. Gorj.

24. *Vânjul* este *ulmus effusa* Wild, *ulmus pedunculata*; crește prin păduri și dumbrave (Panțu: plantele 325). Existența acestuia e atestată de numirile următoare:

Vânju mare, comună și pădure de 800 pogoane; Vânjulețu comună, ambele în jud. Mehedinți.

25. Existența *teii* este atestată și de numele de localități: Lipova în jud. Timiș (de la lipa=teiu; lipac=pădure de teiu); Lipova comună în jud. Dolj.

Numele de familie Lipoveanu.

26. Stejarul s'a numit și *meșe*; un cuvânt care poate să ne fi rămas dela Turci.

Meșelicuri înseamnă în Dobrogea cea ce prin Oltenia înseamnă dumbrăvi, braniști.

27. Pomi ținui și îngrijiți pentru roadele lor fie pe lângă casă, fie la câmp sau la Odaie, formau o *livade*. Intr'o vreme livezile erau și mari și numeroase, dar ori cum erau bine îngrijite.

Pe unde au fost livezi ne arată și numirile următoare: În jud. Vâlcea: Livedea din Pietrari, moșie a statului în com. Pietrari; Livedea lungă pe dealul Porceștilor în comuna Costești; Livezeni, pădure în com. Măldărești.

În jud. Mehedinți: Livezioara un pichet de graniță pe Dunăre.

28. *Cireșu* a dat nume la următoarele localități :

În jud. Mehedinți : *Cireșu*, comună în care se găsește *Lunca Cireșului* și *Dealul Cireșu* ; o mahala a comunei *Malovățul* (care mahala se mai numește și *Trei Cireși*) ; mahala a comunei *Ploștina*.

În jud. Vâlcea : *Cireșu*, comună, care se zice că-și trage numele dela un cireș ce era pe acolo, când s'a înființat comuna. În anul alcătuirii dicționarului geografic al județului Vâlcea (pe la 1892) se mai găseau în comună 25 cireși.

Cirișoiaia fântână în com. *Folești de jos* ; *Cirișoiaia mare* și *Cirișoiaia mică*, văi în com. *Glăvile*.

Cireșanu, nume de familie.

În jud. Olt e o comună numită *Cireășovul*, situată pe dealul *Cireășovul* cu un pârâu, un sat și o moșie cu acelaș nume. Se zice că valea *Cireășovul* a fost plină de cireși. Prin a. 1894 încă se mai găseau în comună 90 cireși.

Și în *Caraș-Severin* sunt localități al căror nume e în legătură cu cireșul.

29. *Mărul* a dat nume la următoarele localități :

În jud. Mehedinți : *Măru roșu*, cătună a comunei *Girovu* ; *Meriș* sat în com. *Ploștina*.

În jud. Gorj : *Măru*, cătun, deal, vale și pârâu în com. *Saca*.

În jud. Vâlcea : *Măru*, vale în comuna *Romani* ; *Măru cocoșat* loc izolat în com. *Cacova* ; *Măru mistreț*, pisc în com. *Costești* ; *Merișu* cătun al com. *Pârâieni* și tot acolo o vale a *Merișorului*.

Numele de familie *Merișescu*, de unde topicul *Merișești*, sat al com. *Nemou-Vâlcea*.

Mărul pădureț n'a dat numiri de localități. Fructele sale se numesc mere pădurețe sau mere acre, dar se numesc popular și *corcove*. Prin urmare *Corcova*, comuna și deal ; *Corcovița*, vale în com. *Gârbovățu* în jud. Mehedinți, sînt în legătură cu mărul pădureț.

Numele de familie *Corcoveanu*.

30. Un loc cu mulți meri înseamnă și *Iablanița* numele unei comune din jud. Mehedinți.

31. În județul Gorj poartă numele de *Almaj* o comună, un

sat, un pârâu, un șes, un deal și o pădure; numele almăjelu îl poartă un sat, o colină, o vale și un pârâu.

În jud. Mehedinți are numele Almăjelu o comună, un deal, o câmpie.

Și numele acestor localități înseamnă meri mulți.

32. Existența *părului* e atestată de următoarele numiri de localități:

În jud. Mehedinți: În comuna Pristolu se află un păr despre care locuitorii cred că ar conține moaște sfinte. De aceea fac rugăciuni și procesiuni și sfințire de apă și-l numesc „Părul cu moaște“.

Mahalaua Fejenii a comunei Pavăju se numea în vechime „Părul rotat“.

Perii comună, vale, deal.

Perișorul deal în com. Balta.

În jud. Dolj: Dealu Perilor în com. Țiu; Perișoru comună, pârâu, sat, moșie și pădure în plasa Dumbrava.

Peretu sat, moșie și pădure în com. Glodu; movilă în com. Zăvalu; șes în com. Gulbancea.

În jud. Vâlcea: Păru rotat loc izolat în com. Voicești.

Peret, poiană în com. Zătreni, numite astfel fiindcă era acolo în vechime o pădure de peri.

Perișoru, poiană în comuna Zăvoeni.

33. În județul Romanași este o comună cu numele *Crușovu* iar în județul Caraș Severin o comună poartă numele *Crușovăț*.

Aceste numiri înseamnă peri mulți.

34. Existența *prunului* este atestată prin următoarele numiri de localități: Prunișorii comună în jud. Mehedinți;

Prunești cătun al com. Albeni în jud. Gorj.

Slivilești comună în jud. Mehedinți (la locuitorii de pe țărmul drept al Dunării sliv înseamnă prun; slivovița sau slibovița = țulcă).

35. Existența vișinului este atestată de următoarele numiri de localități: Vișenii vale în com. Almăjelu, jud. Mehedinți.

În județul Romanași există o comună cu numele *Vișina*. Nu cred că acest nume e în legătură cu vișin; mai de grabă avem a face cu adjectivul *viș* = foarte înalt, de unde porecla *Vișan* = om înalt. În acest caz *Vișina* ar însemna pădure cu copaci înalți.

36. Mult rău a adus capra pădurii tinere. Nu e un alt animal care să folosească mai mult omului în opera de distrugere a pădurii. Il încurcă pe om în socotelile sale un mărăciniș, un lăstar, niște tufăriș, trimete omul acesta capra să parcă acolo. E sigur că la anul viitor nu va mai odrăsli nici un copăcel, că va avea o iarbă bună de fân. De acum atârnă de buna lui vreare să lase locul pentru fân sau să-l are și semene.

În jud. Vâlcea ne amintesc de acest mod de distrugere a pădurii următoarele numiri de localități :

Căprăreața munte la nordul comunei Olănești, unde sunt stâne și unde se fabrică brânză; Căprăreața deal în comuna Mihăești; Căprăretele munte în com. Cheia; Căprăreasa pădure în com. Bârzești.

În județul Gorj se numește căprăretele o depresiune pe dealul Muierii, începând la apusul cătunului Roșia de sus și terminându-se la hotarul Prigoriei.

Poate că și numele plaiului Cozia din județul Vâlcea să fie în legătură cu capra și încă și numele Cojani (al unei comune din jud. Gorj) trebuie cercetat cu băgare de seamă.

Anton Oprescu.

CONDIȚIUNILE ȘI PROGRAMUL

Cunoștințelor cerute la examenul de admitere în anul I al școlii politehnice din București.

CONDIȚIUNILE

Se face cunoscut interesaților că școala politehnică din București, înființată prin decretul-lege din 10 Iunie 1920, publicat în *Monitorul Oficial* No. 57 din 15 Iunie 1920, în vederea formațiunii inginerilor de diferite specialități, cuprinde următoarele 5 secțiuni :

a) Secțiunea de construcțiuni (căi de comunicații, clădiri, hidraulică, lucrări de edilitate, lucrări agricole și silvice);

b) Secțiunea de mecanică și electricitate cu eventuale subsecțiuni pentru aviație și telegrafie-telefonie;

- c) Secțiunea de mine și metalurgie ;
 - d) Secțiunea industrială destinată să formeze inginerii necesari celorlalte industrii, afară de cele menționate sub b și c.
 - c) Secțiunea silvică.
- Curata studiilor este de 4 ani.

Admiterea în școală.

Admiterea în anul I al școlii politehnice se face în baza unui examen conform programului de mai jos.

Sunt admiși a se prezenta la examenul de admitere toți admisibili în facultățile de științe sau în Academia de înalte studii comerciale și industriale, precum și absolvenții școlilor tehnice medii.

Examenul va începe în ziua de 1 Octomvrie.

Candidații vor trebui să depună la secretariatul școlii, înainte de 25 Septemvrie, o cerere însoțită de următoarele acte :

- a) Extractul de pe actul de naștere ;
- b) Un certificat medical constatând că candidațul este de o constituție sănătoasă ;

c) Una din următoarele diplome :

Diploma de absolvire a învățământului secundar superior ;

Diploma de absolvire a unei școlii superioare de comerț ;

Diploma de absolvire a școlii de conductorii de lucrări publice ;

Diploma de absolvire a școlii superioare de arte și meserii, împreună cu certificatul de absolvire a 4 clase secundare, sau o diplomă echivalentă cu una din diplomele de mai sus de autoritățile în drept să facă aceasta ;

d) Două fotografii ale candidațului, în dimensiunile 6 9.

Odată cu depunerea actelor de înscriere candidațul va depune o taxă de înscriere de lei 300. De această taxă nu poate fi scutit nimeni.

PROGRAMUL

Geometria elementară

Geometria plană. — *Linia dreaptă.* Unghiuri drepte, perpendiculare.

Triunghiuri, triunghi isoscel, triunghi drept-unghi. Cazurile de egalitate. Perpendiculare și oblice.

Drepte paralele. Suma unghiurilor într'un triunghi, într'un poligon, proprietățile paralelogramului.

Cercul. Arce și coarde, proprietăți relative. Tangenta.

Măsura unghiurilor. Raportorul.

Poziția relativă a două cercuri. Tangente comune.

Figuri asemenea. Linii proporționale. Triunghiuri și poligoane asemenea. Descompunerea poligoanelor asemenea în triunghiuri asemenea. Raportul perimetrelor a două poligoane asemenea. Centru de asemănare.

Relațiuni metrice. Relațiuni metrice între elementele unui triunghi dreptunghic. Teorema pătratului unei laturi opuse la un unghi ascuțit sau obtus.

Puterea unui punct față de un cerc, proprietățile metrice relative la tangente și secante.

Probleme grafice. Construcțiuni de unghiuri, triunghiuri, poligoane, cercuri, tangente la cerc, cu ajutorul riglei și compasului. Metoda locurilor geometrice.

Impărțirea dreptelor în părți egale sau proporționale cu lungimi date. A patra proporțională, media proporțională. Media și extrema rație.

Poligoane regulate. Inscrierea lor în cerc. Pătratul, exagonul, decagonul.

Lungimea cercului. Calculul lui π .

Transversale. Teoremele lui Ceva, Menelaus. Raport armonic și anarmonic.

Arii. Aria dreptunghiului, paralelogramului, triunghiului, trapezului, a unui poligon oarecare.

Aria unui poligon regulat, a unui cerc, a unui sector circular și a segmentului circular. Raportul ariilor a două poligoane asemenea.

Problema asupra transformării ariilor.

Geometria în spațiu. — *Planul și linia dreaptă.* Plane și drepte paralele, perpendiculare. Perpendiculare și oblice. Distanța unui punct la un plan. Proiecția unei drepte pe un plan.

Unghiuri diedre. Unghi plan corespunzător. Diedru drept. Măsura diedrelor. Planuri perpendiculare între ele.

Triedre. Cazurile de egalitate. Triedre suplimentare. Suma fețelor unui poliedru convex. Suma diedrelor unui triedru.

Poliedre. Prisma, paralelipipedul, cubul. Piramida. Secțiuni

plane în prismă și piramidă. Volumul prisme, piramidei, trunchiului de prismă triunghiulară și a trunchiului de piramidă cu baze paralele. Suprafețele laterale ale acestor poliedre.

Corpuri rotunde. Cilindrul și conul drept cu baza circulară. Suprafața și volumul lor. Volumul unui cilindru și a unui con cu baza oarecare.

Trunchiu de con cu baze paralele suprafața laterală și volumul său.

Sfera. Secțiuni plane. Cercuri mari și mici. Polii unui cerc. Determinarea razei unei sfere când nu se cunoaște centrul.

Plan tangent. Intersecția a două sfere.

Triunghiuri sferice. Analogia lor cu unghiurile triedre.

Suprafața sferei. Aria născută de o linie poligonală prin rotația ei în jurul unei axe care trece prin centrul poligonului. Suprafața zonei, a unui fus sferic, a unui triunghi sferic.

Volumul sferei. Volumul născut de un triunghi care se rotește în jurul unei axe duse în planul său printr'unul din vârfuri. Volumul născut de un sector poligonal.

Volumul unui sector sferic.

Geometria descriptivă

Diferite sisteme de proiecțiune. Proiecțiunea cilindrică, conică. Proiecțiunea diedrică ortogonală.

Punctul. Epura punctului în diferite poziții.

Dreapta. Epura liniei drepte. Urmele dreptei. Diferite poziții ale dreptei în raport cu planele de protecție.

Poziții relative la două drepte : concurente paralele.

Planul. Epura planului. Urmele planului. Diferite poziții ale planului în raport cu planurile de protecție.

Drepte cu poziții particulare într'un plan.

Paralelism. Planuri paralele. Să se ducă printr'un punct un plan paralel cu un plan dat.

Perpendicularitate Să se ducă printr'un punct dat o dreaptă perpendiculară pe un plan dat. Să se ducă printr'un punct dat un plan perpendicular pe o dreaptă dată.

Cele trei metode generale ale geometriei descriptive. Schimbări de plane, rotații, rabateri.

Schimbări de plane de proiecție pentru punct, dreaptă, plan

Rotația punctului, dreptei, planului, în jurul unei axe verticale sau de capăt.

Rabaterea unui plan vertical sau a unui plan de capăt pe unul din planele de proiecție. Rabaterea unui plan împrejurul uneia din urmele sale cu ajutorul unei linii de pantă, unei frontale sau orizontale. Rabaterea unui plan împrejurul unei orizontale. Rabaterea unui plan de profil.

Intersecții. Intersecția a două plane (diferite cazuri). Intersecția unei drepte cu un plan. Intersecția a trei plane.

Distanțe. Distanța între două puncte, a unui punct la o dreaptă, a două drepte paralele, a unui punct la un plan, a două plane paralele.

Unghiuri. Unghiul a două drepte. Unghiul unei drepte cu un plan oarecare, cu un plan de proiecție. Unghiul a două plane, unghiul unui plan cu un plan de proiecție.

Mecanica elementară

Statica. — *Forțe.* Măsura și reprezentarea forțelor. Greutatea unui corp. Balanța și dinamometrul. Unități de măsură.

Compunerea forțelor concurente. Legăturile metrice dintre rezultantă și cumpunătoare.

Momentul unei forțe în raport cu un punct în raport cu o axă. Teorema lui Varignon.

Forțe paralele. Compunerea și descompunerea lor. Centrul forțelor paralele. Centre de greutate. Centre de greutate ale corpurilor omogene cari au un plan, o axă sau un centru de simetrie. Centre de greutate ale liniilor omogene; segment de dreaptă, linie poligonală regulată. Centre de greutate ale ariilor; triunghi, trapez, patrulater oarecare, poligon. Centre de greutate ale volumelor: paralelipiped, prismă triunghiulară oarecare; tetraedru, piramidă oarecare; con, cilindru.

Cuple: proprietăți. Compunerea cuplelor.

Sisteme de forțe oarecare aplicate unui corp solid. Compunerea, descompunerea și deplasarea forțelor. Rezultanta generală și cuplu rezultat, sisteme echivalente de forțe.

Condițiile de echilibru ale unui punct material, al unui corp solid liber, ale unui corp mobil în jurul unui punct fix, unei axe fixe, dealungul unui plan fix.

Mașini simple. Pârghia. Scripetele fix și mobil. Vârtejul și macaraua, roata cu pene. Planul înclinat, pana pentru despicat lemne.

Elemente de Cinematică și Dinamică. — *Mișcare*

rectilinie: uniformă, uniform variată. Viteză, viteză mijlocie, accelerație.

Mișcarea circulară: Viteză, viteză unghiulară. Unități de măsură.

Mișcarea unui corp solid. Mișcarea de translație, mișcarea de rotație uniformă.

Mișcarea relativă. Compunerea a două mișcări, legea vitezelor. Compunerea a două mișcări de translație, a două rotații paralele.

Transformarea mișcărilor. Scripete, angrenaje, curele. Biela cu manivelă, excentricul.

Dinamica punctului. Noțiunea de masă. Accelerația gravitației. Legile căderii corpurilor. Mașina Atwood.

Travaliu. Definiția travaliului în cazul unei forțe constante și a unei deplasări rectilinii.

Unități de măsură tehnice și C. G. S.: Kilogramforță, Kilogrammetru, cal-vapor, gram-masă, dynă, erg, Joule, Watt. Trecerea dela un sistem de unități la altul.

A l g e b r a

Expresii algebrice. Cantități pozitive și negative. Celei patru operațiuni. Restul diviziunii unui polinom cu $(x-a)$; consecințe. Frațiuni algebrice. Omogeneitatea formulelor.

Ecuatii de gradul I, cu una și mai multe necunoscute. Discuția soluțiilor. Cazurile de imposibilitate și nedeterminare, interpretarea valorilor negative. Inegalități de gradul I. Operațiuni, asupra puterilor și asupra radicalelor. Exponenți negativi și fracționari.

Ecuatii de gradul II. Discuțiunea rădăcinilor. Relații între coeficienții și rădăcinile ecuației; cazul când coeficientul lui x tinde către zero.

Descompunerea trinomului într'un produs de doi factori. Inegalități de gradul II. Ecuatii bipătrate, reciproce.

Definiția unei funcții de o variabilă; reprezentarea geometrică. Variația unei funcțiuni definite printr'un polinom de gradul al doilea sau printr'o funcțiune de asemenea polinoame, Maximă și minimă.

Progresii prin diferență și cât. Logaritmi. Dobânda compusă. Anuități.

Aranjamente, permutări, combinări. Binomul lui Newton. Puterea unui polinom.

Principii de teoria determinanților.

Rezolvarea unui sistem de n ecuații de gradul I cu n necunoscute omogene sau neomogene. Condiția de compatibilitate a unui sistem de n ecuații cu $n-i$ necunoscute. Soluții comune la un sistem de două ecuații de grade oarecare, în particular, când ecuațiile sunt de gradul al doilea. Eliminarea unei necunoscute între două ecuații.

Teoria ecuațiilor. Desvoltarea lui $f(x+h)$ după puterile crescătoare ale lui x , $f(x)$ fiind un polinom. Relațiuni între coeficienți și rădăcini. Rădăcini multiple.

Ecuatii cu coeficienți reali. Proprietăți de continuitate. Teoreme relative la numărul rădăcinilor reale cuprinse între două numere date. Rădăcinile imaginare sunt conjugate.

Divizorii unui polinom. Cel mai mare comun divizor a două polinoame. Calculul rădăcinilor egale. Transformarea ecuațiilor.

Rezolvarea practică a ecuațiilor cu coeficienți numerici. Limitele rădăcinilor. Teorema lui Descartes. Teorema lui Rolle. Rădăcini raționale, întregi și rădăcini fracționare. Calculul aproximativ al rădăcinilor iraționale, metoda lui Newton și a părților proporționale.

Ecuații transcendente.

Serii convergente și divergente. Condiții de convergență

Cantități incommensurabile. Seria e . Lumita lui $(1 + \frac{1}{n})^n$ când n tinde către infinit.

Funcțiunea exponențială, continuitatea ei. Definiția logaritmulor prin exponențiale. Identitatea celor două definițiuni ale logaritmilor. Schimbarea bazei unui sistem de logaritmi.

Derivate. Derivata unei sume, unui produs, unei puteri, unui cât. Derivata unei funcțiuni de funcțiuni și a unei funcțiuni compuse.

Derivata funcțiunii exponențiale și a funcțiunii logaritmice. Derivatele funcțiunilor circulare directe și inverse. Studiul variațiunii unei funcțiuni cu ajutorul derivatei.

Cantități complexe, reprezentarea geometrică. Cele patru operațiuni, desvoltarea binomului.

$$(a + b\sqrt{-1})^m$$

Trigonometria

Funcțiunile circulare, directe și inverse. Relațiuni între liniile trigonometrice ale aceluiaș arc. Expresiunea unei linii trigonometrice în funcțiune de o altă linie trigonometrică oarecare.

Variația liniilor trigonometrice.

Adunarea arcelor. Multiplicarea și diviziunea arcelor.

Transformarea formulelor în altele calculabile prin logaritmi.

Evaluarea liniilor trigonometrice pentru câteva arce.

Principii care servesc la întocmirea tabelor trigonometrice; uzul tabelor.

Identități, ecuații trigonometrice.

Proprietățile triunghiurilor dreptunghice și oarecare. Expresiuni diferite ale suprafeței unui triunghi. Rezolvarea triunghiurilor.

Probleme practice. Distanțe la puncte inaccesibile, măsurarea înălțimilor, problema hărții.

Geometria analitică.

Definițiunea coordonatelor. Coordonate rectilinii, polare. Reprezentarea liniilor prin ecuațiuni.

Linia dreaptă. Ecuația ei, semnificarea coeficienților. Probleme asupra liniei drepte, unghiul a două drepte.

Cercul. Ecuația lui. Tangenta la cerc, probleme asupra tangentelor.

Elipsa, iperbola, parabola. Studiul acestor curbe pe ecuațiunile lor reduse. Focare, directoare, cerc director, excentricitate. Diametre, diametre conjugate, tangente.

Proiecția cercului; aria elipsei.

F i z i c a.

Proprietățile generale și particulare ale corpurilor. Intindere. Nepenetrabilitate. Compresibilitate. Divizibilitate. Coeziune. Diferitele stări ale corpurilor.

Gravitatea. — Direcția și sensul gravității. Verticală. Plan orizontal.

Greutatea unui corp. Centru de greutate.

Legile căderilor corpurilor. Tubul lui Newton. Mașina lui Atwood. Plan înclinat.

Pendulul simplu. Pendulul compus. Aflarea Accelerației gravitației cu ajutorul pendulului. Măsura timpului.

Balanța. Măsura maselor. Cântare. Balanța zecimală.

Corpuri lichide. Proprietățile generale ale lichidelor. Presiuni în interiorul unui lichid în echilibru. Presiuni de sus în jos, de jos în sus și laterale.

Presiunile ce domnesc împrejurul unui punct aflător în interiorul unui lichid în echilibru sunt egale. Suprafața liberă a lichidelor. Vase comunicătoare. Nivel cu bulă de aer și cu apă.

Principiul transmisiunii presiunilor sau principiul lui Pascal. Presa hidraulică.

Principiul lui Archimede. Consecinți. Corpuri plutitoare. Intindere. Densitate. Determinarea densităților corpurilor solide și lichide cu ajutorul balanței și areometrelor, Densimetre. Alcoolometre.

Corpuri gazoase. Proprietăți generale ale gazelor. Electricitate. Compresibilitate. Expansibilitate. Densitate. Vid.

Presiunile în gazele în echilibru. Forță elastică.

Atmosferă. Presiunea atmosferică. Experiența lui Toricelli. Barometre.

Principiul lui Arhimede aplicat la gaze. Presiuni suferite de corpurile așezate în gaze. Aerostate.

Legea lui Boyle-Mariotte, sau legea compresibilității gazelor la temperatura constantă. Manometre.

Mașina pneumatică. Mașina de comprimat.

Curgerea lichidelor. Principiul lui Toricelli. Sifon. Fântâni arteziene.

Optica geometrică. — Corpuri luminoase și luminate.

Corpuri transparente și opace. Propagarea luminii în linie dreaptă.

Umbră și penumbra.

Reflexiunea luminii. Legile reflexiunii luminii. Difuziune. Oglinzi plane înclinate. Caleidoscop. Oglinzi sferice, concave și convexe. Centre. Axe. Focare. Formulele simple ale oglinzilor.

Construcțiuni de imagini.

Refracțiunea lumini. Legile refracțiunii luminii. Indice de refracțiune. Unghiul limită. Refracțiune totală. Miragiu.

Prisme. Dubla acțiune a prismelor : derivața luminii și dispersiunea luminii.

Prisme cu reflexiune totală.

Lentile convergente și divergente.

Centre; axe; focare. Formula lentilelor. Imagini date de lentile. Relațiunea între mărimea imaginii și a obiectului, cu distanțele lor la lentile.

Dispersiunea luminii. Spectru. Recompunerea luminii. Culori complementare. Proprietățile calorifice, luminoase și chimice ale spectrului. Stereoscop. Linii spectrale. Spectrul diferitelor lumini.

Inversiunea bandelor spectrului. Analiză spectrală.

Aparate optice. Lupa. Microscopul, luneta astronomică, luneta terestră. Telescopul. Binoclu. Aparate de proiecțiune.

Ochiul: Vederea și defectele ei. Ochelari.

Fotografie.

Acustica. — Producerea sunetelor, propagarea sunetului în diverse medii, iuțea sunetului în aer și în apă.

Reflexiunea sunetului. Ecou.

Calitățile sunetului. Înălțime. Determinarea înălțimii sunetului cu sirena și grafic.

Intensitatea sunetului. Timbru. Explicarea timbrului.

Propagarea vibrațiilor sonore în aer și în tuburi. Unde condensate și dilatate.

Tuburi sonore, noduri și umflături. Legile tuburilor sonore.

Vibrarea coardelor. Noduri și umflături la coarde.

Gama. Intervale muzicale.

C h i m i a

Deosebirea între fizică și chimie, între chimia neorganică și organică. Deosebirea între metaloide și metale.

Studiul corpurilor. Hidrogenul, oxigenul, ozon, oxidare, ardere. Clorură de natriu, acid clorhidric, clor. Acidul fluorhidric. Sulfur, hidrogenul sulfurat. Bioxidul și trioxidul de sulf. Acidul sulfuric prin contact. Proprietățile acidului sulfuric. Explicarea legilor chimice cu ajutorul ipotezei atomice.

Exprimarea reacțiilor cu ajutorul formulelor oficiale. Azotul, rolul său în natură. Gazuri nobile. Aerul, amoniacul, acidul azotic. Fosforul, fosforul roș, Chibrituri. Fosfați.

Carbonul, compușii cu oxigenul. Gazul de apă, Gazul de luminat.

Carbonatul de sodiu, cloratul și azotatul de potasiu. Calciul, varul, cimentul, mortarul, gipsul.

Sticla, cuprul, mercurul, argintul, aurul, aluminiul, olăria, plumbul, ferul, fonta, oțelul, platina.

Gazul metan în România. Petrolul. Alcoolul. Zahărul. Grăsimea. Săpunuri, lumânări.

Chestiuni privitoare pentru secția Silvică

1). Pentru elevii anului I-ii sunt disponibile un număr de circa 50 burse de câte 200 - 400 lei lunar, cari se decerne după notele obținute la examenul de admitere în școală.

2). Elevii din cei 4 ani de studiu primesc un ajutor pentru procurarea cursurilor.

3). Un număr oare care de elevi se primesc fără plată în căminul Școlii Politehnice.

4). Li se fac asemenea reduceri la cantină sau sunt scutiți de orice plată.

5). La terminarea școlii li sunt asigurate locuri suficiente în corpul tehnic silvic în afară de angajamente în condițiuni avantajoase la diverse instituțiuni publice, societăți și proprietar de păduri.

Spra a beneficia de avantajele dela No. 1-4 inclusiv se cere însă prezentarea actului de paupertate.

Toți acei cari au cultul arborelui și își dau seama de importanța economică a pădurilor, cari acoper în România întregită o întindere de peste 7 milioane hectare, reprezentând o avere de câteva zeci de miliarde lei, nu vor ezita, credem, de a îmbrățișa această carieră frumoasă cu mari perspective pentru viitorul apropiat.

PRACTICA SILVICĂ

Un apel către proprietarii și societățile petrolifere

Prin legea de organizare a învățământului silvic superior se prevede că în timpul verei, elevii secțiunii silvice să facă o practică de două luni, pentru complectarea cunoștințelor lor teoretice și de aplicațiuni făcute în timpul anului.

În acest scop este necesar nu numai de concursul Administrației Casei Pădurilor care l'a dat întotdeauna în mod ne-

fărmurit dar și a celorlalte instituțiuni publice și particulare, proprietari de păduri și de instalațiuni industriale lemnoase.

Este dar necesar în grupe de câte doi sau mai mulți elevii după importanța acestor așezăminte și industrii să fie repartizați în vara anului acesta spre a se putea utiliza cât mai profitabil pentru instrucția lor practică în cele două luni de vară.

Facem dar apel la bunăvoința Dvs. rugându-vă de a ne da un răspuns, sperăm favorabil, în ce privește acceptarea ca unul sau mai mulți studenți — ne veți indica Dvs. numărul — să facă practică în pădurile sau fabricile Dvs.

Fiecare din acești elevi posedă un carnet de practică, în care se cuprind datoriile fiecăruia și în care trebuie să noteze zilnic lucrările la care au participat, iar la stârșitul stagiului aceste carnete vor fi notate de șeful acelei administrații.

Ei n'au dreptul la nici un fel de remunerație din partea întreprinderilor forestiere, totuși avându-se în vedere greutățile traiului cele mai multe întreprinderi au convenit să înlesnească practica elevilor-ingineri sub forma unei diurne de 100 lei pe zi plus transportul fără ca prin aceasta să-și constituie vre-o obligație.

Elevii sunt disponibili după terminarea examenelor adică pe ziua de 1 August a. c.

Admiterea în școală de conducători silvici „Casa Verde“ Timișoara

În ziua de 1 Septembrie 1925, se va ține concurs pentru primirea a 40 elevi în anul I al școlii de conducători silvici din Casa Verde (Timișoara).

Școala are internat și toți elevii sunt interni.

Elevii vor fi primiți ca bursieri sau ca solvenți.

Durata cursului școlar e de 3 ani, după care urmează un an de practică la o administrație silvică spre a putea fi admiși la examenul de diplomă.

Cursurile încep la 1 Octombrie 1925.

Concurenții trebuie să-și înainteze cel mai târziu până la 16 August 1925. cererile de înscriere, scrise de mâna lor proprie pe adresa: Direcțiunea școlii de conducători silvici din Casa Verde (Timișoara).

La cererea timbrată cu adresa precisă a petiționarului trebuie anexate următoarele documente :

a) Certificatul de naștere prin care se dovedește că solicitatorul nu a împlinit încă 25 ani.

b) Certificat de absolvirea a cel puțin 4 clase secundare (liceul sau școala medie) ;

c) Certificat de bună condiție dela primăria comunală unde își are domiciliul :

d) Certificat medical, eliberat de un medic din serviciul public prin care se constată deplina sănătate.

Candidații vor fi supuși unui examen de primire, precum și unui examen medical, care e eminatoriu.

La primire în școală vor fi preferați la condițiuni egale, fii agenților silvici, și acei cari vor dovedi că au pregătire școlară mai înaltă și o practică mai îndelungată în serviciul unei administrațiuni silvice, și o dovadă prin care se arate durata și ramura ocupațiunei avute.

Acei cari doresc a fi primiți în școală ca bursieri ai statului trebuie să anexeze la cerere un atestat de paupertate dela primăria respectivă.

Solvenții vor plăti anual pentru întreținere 3.000 lei la casieria școlii, în 2 rate semestriale anticipativ la 1 Octomvrie și la 1 Aprilie a fiecărui an.

Fiecare elev e dator ca la intrarea în școală să depună și suma de lei 300 drept cauțiune pentru eventualele stricăciuni cauzate institutului. După terminarea cursurilor cauțiunea se va restitui elevului.

Elevii bursieri vor aduce cu sine și o declarație, certificată de primărie, prin cari părinții sau tutorii se obligă dacă sunt minori, că vor restitui școlii ca spese de întreținere pe timpul în școală 20 lei pe zi la caz dacă vor părăsi școala sau vor fi eliminați în baza regulamentului în vigoare.

Elevii bursieri vor, fi obligați după absolvirea școalei a servi statului cel puțin 3 ani, bineînțeles, dacă statul va avea nevoie de ei, iar în caz contrar, vor restitui Statului sumele cheltuite cu ei, socotite a 20 lei pe o zi pentru care vor da o declarațiune autenticată la judecătorie sau tribunal.

Condițiunile de admitere în școlile silvice de la Brănești (Ilfov), Căiuți (Bacău) și Gurghiu (Mureș Turda).

La școlile de Brigadieri, cursurile se deschid la 1 Octombrie 1925. Durata învățământului este de 2 ani. La aceste școli se vor primi prin concurs: la Brănești 30 bursieri; Căiuți 29 și Gurghiu 30 bursieri.

Candidații doritori de a intra în vreuna din aceste școli trebuie să fi absolvit cel puțin cursul primar și să aibă cel puțin 18 ani împliniți la 1 Sept. 1924 și cel mult 30 ani.

Pe lângă cererea de înscriere la admitere care trebuie să fie scrisă citeț în întregime de însăși candidatul, trebuiesc înaintate Direcțiunii școlii respective de Brigadieri, până la 20 August 1925 următoarele acte:

- 1) Certificatul de studii făcute.
- 2) Certificatul de vaccinare.
- 3) Actul de naștere.
- 4) Un certificat de bună purtare și că nu a suferit nici o condamnare, eliberat de Primăria unde domiciliază candidatul.
- 5) Un act de identitate, eliberat de Primăria unde domiciliază candidatul.

Înainte de examenul medical ținut de medicul școlii.

Candidații respinși la examenul medical, nu, vor fi admiși la ex. de admitere.

Acest concurs se va ține la reședința școlilor de Brigadieri respective în ziua de 1 Sept. 1925, ora 9 dimineața după programul învățământului primar și va consta din 2 probe scrise și un examen oral de aritmetică, geometrie și limba Română, compozițiuni istorice și geografia României.

Probele scrise vor fi eliminatorii adică cei care nu vor obține o medie generală de cel puțin 6 nu vor fi admiși la proba orală și la nici o probă scrisă sau orală mai puțin de 5.

Pentru obținerea unui loc se cere o medie de cel puțin 6.

Ca probe în scris, se vor da: o problemă de aritmetică, una de geometrie practică și o compoziție în limba Română.

Fiecare candidat va avea hârtie de scris, hârtie sugătoare, penițe de scris, călmară cu cerneală și transparent.

Elevii care de bună voe vor părăsi școala înainte de termenul fixat pentru absolvire, ori vor fi eliminați din cauza relei

purtări sau lenevire la învățătură, vor fi obligați să plătească statului, toate sumele cheltuite cu ei socotit a 30 lei pe zi, începând dela 1 Octombrie 1924 și până în ziua plecării din școală.

După absolvirea școlii vor fi obligați a servi statului 3 ani, bine înțeles dacă statul va avea nevoie de ei, în caz contrar vor restitui statului sumele cheltuite cu ei socotit a 30 lei pe zi; pentru aceasta fiecare elev va da la intrare în școală o declarație autentificată la judecătorie sau tribunal.

În școală elevii vor avea locuință și vor primi hrană, luminat, încălzit și spălatul rufelor.

Ei vor fi obligați a aduce la școală tot ce e necesar pentru dormit, studii, masă, îmbrăcăminte, încălțăminte și rufărie după lista ce se va da dela școală.

Elevii la intrarea în școală vor depune o garanție de 500 lei pentru stricăciune care sumă li se va restitui după terminarea cursurilor. Toți elevii sunt obligați să locuiască la școală.

Nu se primesc elevii externi.

No. 45.068

1924 Iulie 31.

Admiterea în școala de pădurari Lipova

În ziua de 15 Septembrie 1925, se va ține concurs pentru admiterea în școala de pădurari dela Lipova a 50 de elevi pădurari.

Candidații doritori a intra în această școală trebuie să fi absolvit cursul primar, să fi satisfăcut legea recrutării și să aibă vârsta de cel mult 30 ani.

Pe lângă cererea de înscriere trebuiesc alăturate și următoarele acte:

a) actul de naștere; b) certificatul de studii făcute; c) actul că a satisfăcut legea recrutării; d) certificatul de bună purtare eliberat de autoritatea comunală, unde domiciliază candidatul; e) certificatul de sănătate eliberat de un medic oficial.

Concursul se va ține în localul școlii de pădurari din Lipova, unde urmează a se înainta și cererea de înscriere până la 15 August 1925.

Examenul va consta din materiile ce se predau la cursul primar și pentru a reuși la examen candidatul trebuie să obțină

media generală de cel puțin 6 și nici la un obiect mai puțin de 5.

Cursurile școlii vor dura un an din care 6 luni teorie și 6 luni practică.

După terminarea școlii absolvenții vor fi numiți la pădurile statului.

CONTRIBUȚII

LA

PROBLEMA COMERȚULUI ȘI INDUSTRIEI LEMNULUI

Dăm aci câteva date din cele publicate în revista „*Holzmarkt*” din Viena, cu privire la situația internațională a lemnului pe data de 9 și 16 Iulie, spre a se studia și lua la cunoștință de toți D-nii Ingineri silvici și acei care se interesează de controlul lemnului nostru.

Concurența rusească

Iată situația pe ziua de 9 Iulie :

„Târgurile sunt calme cum de altfel se întâmplă de obicei în acest anotimp al anului. Actualmente, evenimentele cele mai remarcabile sunt războiul vamal între Germania și Polonia cum și neînțelegerea politică între Anglia și Rusia, cari ar putea influența în mod destul de serios piețele internaționale ale lemnăriei.

Importantele livrări ale Rusiei în Anglia sunt pe cale de a fi întrerupte.

În consecință, negustorii englezi se vor adresa Suediei și Finlandei, țări cari, mai înainte, erau concurate de Rusia. Dar de această stare de lucrări, vor profita și micii furnisori ai Angliei, și anume Polonia, Ballica și Cehoslovacia.

Se pare că Rușii au luat în seamă acest lucru, căci încearcă să plaseze în Levant importante cantități de lemn. Până acum n'au obținut vreun rezultat apreciabil, dar se cunoaște prea bine politica comercială a Centralei exportului de lemn din Rusia, care când e vorba de cucerit un debușeu, oferă prețuri pe cari nimeni nu le poate acorda. Depe cum ofertele ruse cari circulă în Egipt, Palestina, Grecia și Italia de sud sunt calculate pe o altă bază cu totul deosebită de cele făcute

Angliei la începutul anului și cari, natural au fost reduse în mod succesiv. Condițiile în Levant sunt sub nivelul prețurilor din România și cauza că nu s'au încheiat contracte este numai condiția plății anticipate. Se crede însă că Uniunea sovietică va face cele mai largi concesiuni pentru ca să-și desfacă lemnăria și pentru ca să-și asigure noi debușeuri cu atât mai mult cu cât pierde piața engleză.

Efectele războiului vamal Polono-German

„Efectul războiului vamal între Germania și Polonia este dezastros pentru traficul lemnului între aceste două țări. Germania, prin drepturile de vamă impuse, a făcut aproape imposibilă orșice cumpărare de lemn din Polonia. Exportul cehoslovac și austriac ar putea profita de această situație și în o anumită măsură și Rusia, dar numai pentru traficul lemnului între aceste două țări. Germania nu va compta cu nimic din pricina costului de transport.

Situația în Germania

„Târgul, în Germania, în săptămâna trecută, a fost mai slab. Pentru lemnul nelucrat cererea a fost destul de activă.

In Franța

„In Franța, piețele nordice prezintă un interes remarcabil. Alsacia caută lemnul austriac, dar prețurile nu sunt convenabile pentru tranzacții mai mari. Parisul importă prin canale lemn românesc care e cu 25 la sută mai efin decât prețul lemnului din Europa centrală, și lumea se întreabă până când producătorii români vor practica aceste prețuri așa de derizorii.

Tendința târgului francez este prin urmare spre scădere. După o activitate de câțeva vreme, piața lemnului tare a slăbit.

In Cehoslovacia

„Pe piața cehoslovacă lipsește lemnul brut cum și cel fărâșuit. Prețurile se vor urca din pricină că lemnul polonez nu va mai putea avea acces pe piețele germane. Piața ungu-rească nu mai poate intra în linie de compt atât din pricina

condițiilor sale economice interioare cât și din pricina ofertelor ieftine ale piețelor din România.

Numai negustorii de lemn tare fac oarecari afaceri.

Piața lemnului tare în Cehoslovacia este relativ bună : sunt stocuri și cererea este destul de activă.

In Italia

Calamitățile schimbului în Italia au influențat în mod sensibil piețele Jugoslaviei și Austriei. Stabilirea cu totul nesigură a prețurilor a încetinit afacerile exterioare. Târgul intern, cum se întâmplă de obicei vara, este calm”.

In România

„Piața lemnului în România a continuat să slăbească în cursul săptămânii. Din pricina lipsei de bani marii producători cari fiecare lucrează pentru sine însuși, își fac o concurență înverșunată. Curentul de afaceri la Galați e cu totul extraordinar, ceea ce se datorește vânzărilor pe prețuri extrem de reduse, situație care nu poate dura însă prea multă vreme“.

Situația pe 16 Iulie a. c.

Războiul vamal polono-german

Războiul vamal între Germania și Polonia, care nu va dura prea multă vreme, va fi favorabil țărilor de producție. Acestea : Suedia, Cehoslovacia, Austria și Rusia vor profita de acest lucru.

Situația în Germania

Situația comerțului de lemn în Germania este acum de nepătruns. Șansele continuă să fie mari, din care pricină sunt cereri pentru toate speciile de lemn. Se simte lipsa de bani ceea ce provoacă o stagnare care nu permite o mai mare dezvoltare comercială, și deja se întrezăresc urmările războiului vamal cu Polonia.

Prețurile n'au suferit schimbări importante, deși, în cercurile inițiate, se crede că, în Germania, prețurile vor scădea. Punctul nostru de vedere e deosebit. Ba încă credem că

la toamnă, prețurile în Germania vor spori în mod simțitor, tot așa ca și pe celelalte piețe europene.

In Anglia

În Anglia nimeni nu protestează contra prețurilor fixate de țările nordice; totuși piața e acolo foarte calmă. Importatorii englezi sunt rezervați, ceea ce face să se prevadă că prețurile vor scădea. De obicei, lumea crede că englezilor le reușește totul, dar se pare că de astă dată curtierii vor fi decepționați.

Comerțul olandez e liniștit din pricina sezonului sfârșit. Se crede că va surveni o ameliorare în luna Septembrie.

Târgul francez nu s'a schimbat în ultimele zile.

Din pricina instabilității francului, negustorii francezi au stat în rezervă și astăzi nimeni nu mai voește să termine livrări pe termene prelungite.

Lemnul românesc în Italia

Târgul italian arată o schimbare vizibilă față de celelalte târguri și aceasta din pricina noului curs al lirei. Importul din Jugoslavia s'a micșorat mult din cauza cursului de schimb al dinarului și se crede că acest import va deveni nul.

În schimb importul de material românesc în Italia a sporit mult. Prețurile scăzute plătite pentru materialul românesc au influențat în mod rău lemnul austriac pe piața italiană. Piețele italiene cer mari cantități de lemn și se speră că prețurile, cu toată concurența României se vor urca.

Comerțul austriac și cehoslovac e la același nivel ca și în săptămâna trecută. Se simte lipsa de mărfuri. Prețurile nu s'au schimbat.

Târgul polonez se resimte de războiul vamal cu Germania. Pentru industriile poloneze, acest eveniment constituie un dezastru. În Polonia se crede că această situație nu va dura și toată lumea trage nădejde că în curând aceste încurcături se vor sfârși.

In România

Reducerea de preț în România au făcut posibilă vânzarea mărfurilor după voință. Piața exportului este animată. Dar marii

producători nu sunt dispuși să-și vândă mărfurile pe prețul zilei

Cu un ecou, la campania întreprinsă de subsemnatul, publicată în broșură „Războiul contra pădurilor României”, prin care am denunțat opiniei publice și D-lor Miniștrii pericolul trustului Concern „Acordo” care a acaparat pădurile țării, călcând legea D-lui Popescu Cudalbu din 1921, care oprește acapararea pădurilor, în ziarul *Argus*, a apărut cele de mai jos din care se vede clar deși cam transparent dreptatea și seriozitatea alarmei date de subsemnatul la timp. — Fac loc exact acelui răspuns din „*Argus*”.

Campania de activitate a exportului fiind avansată la jumătate din perioada totală de lucru a anului, suntem în măsură a ne da seamă în mod mai precis de situația exportului din anul curent.

In general putem constata o situație excepțională în raport cu ceilalți ani, creată produselor forestiere cu privire la prețurile de vânzare, cari erau aproape stabile în toată durata de lucru a anului curent.

Micile oscilațiuni de prețuri survenite din timp în timp, fie din cauza calităților diferite oferite, fie din cauza stocurilor — mai mari sau mai mici — aflătoare în porturi, erau neînsemnate.

In medie s'a obținut pentru marfă de Alexandria 45 sh.; iar pentru sortimente grecești 50 sh.

Deși prețurile s'au menținut la un nivel stabil, totuși tranșacțiunile nu au fost corespunzătoare disponibilităților de marfă, pentru că sunt încă depozite destul de însemnate nevândute atât în porturi cât și la fabrică.

Furniturile pentru Franța de Sud, și Africa de Nord au descrescut în mod simțitor, acele pentru Anglia se mențin la nivelul acelora din anul trecut, pentru Grecia s'au realizat vânzări cari sunt, pe cale de a întrece acele din anul trecut, iar pentru Egipt se observă deasemenea o descreștere.

Stabilizarea prețurilor.

Stabilizarea prețurilor din anul curent atât de necesară bunului mers al afacerilor se datorește vânzărilor în valute forte și creșterii „cartelului Acordo”.

Prețul în lire sterline este astăzi aproape generalizat, atât pentru Orient cât și pentru Occident.

Atât cumpărătorii cât și vânzătorii pot circula astfel cu un preț de bază într'o valută determinată care nu este supusă unor mari oscilațiuni.

Cum pe de o parte leul nostru și-a menținut o stabilitate mai fixă față de lira sterlină decât față de celelalte valute, și pe de altă parte el a fost mai scăzut în anul curent decât în anul trecut, exportatorii noștri au profitat de aceste împrejurări, obținând prețuri mai bune.

Cartelul „Acordo“

Inițiativa creierii cartelului „Acordo“, pornește dela grupul „Foresta“, care a avut enorme depozite de mărfuri, o producțiune vastă și suferise pagube însemnate.

Foresta prin concentrarea în concernul său a întreprinderilor originale ale Forestei, a întreprinderilor Goetz, industria Silvică din Bucovina, Putna, Ceahlăul, Continentală, Forestiera stăpânește azi aproape 20 la sută din producțiunea materialelor de rășinoase din România și o bună parte a producțiunii Europei Centrale.

Tendința Forestei era de a crea un vast cartel care să dicteze piața mondială a lemnului, și a reușit să atragă câteva firme însemnate în grupul cartelului.

Sforțările ei de a atrage în cercul ei toate firmele mari, nu și-au avut efectul dorit, pentru că cea mai mare parte din ele erau neîncrezătoare în durabilitatea acestui cartel, ele preferând să-și rezerve complectă libertate de acțiune, decât să să lege de un program fix și uniform de activitate.

„Acordo“ prin organizația lui fiind în permanentă legătură cu depositarii din toate piețele de consum din străinătate, era cel mai indicat de a produce o stabilizare a prețurilor, lucru la care a reușit întrucâtva.

Este evident că și celelalte firme cari nu făceau parte din Acordo au putut profita și ele în mod indirect de această împrejurare, pentru că dacă ele nu au obținut prețurile acordului totuși concesiunile de preț ce erau nevoite a face nu erau de mare importanță.

Expansiunea dintre cartel și cumpărători

Se pare însă că „Acordo“ a mers prea departe cu fixarea prețurilor și a condițiilor de sortiment. Unii din importatorii străini au început a-l ocoli, iar alții a-l boicota complet. Astfel importatorii din Africa de nord și Franța de Sud acceptând condițiile cartelului l-au boicotat, aprovizionându-se în anul curent din țările nordice sau de la firme ce nu fac parte din cartel; pe când acei din Orient în special, erau mai rezervați în tranacțiuni necumpărând decât strictul necesar la noi, începând să-și extindă sfera lor de achiziționare în Jugoslavia și Cehoslovacia.

Neînțelegeri între cartelanți

Producându-se astfel o reducere a tranacțiunilor s'au ivit oarecari neînțelegeri între firmele cartelate. Unele din ele—in special una care este angajată în exploatări mari — au fost nevoite să facă concesiuni cari erau sub nivelul condițiunilor uniforme stabilite; pe când acele firme care se țineau strict de aceste condițiuni, se aflau într'o situație desavantajată.

Aceste neînțelegeri între firmele cari formează „Acordo“ și cari pot avea de efect chiar desființarea lui, pot avea și repercusiuni asupra pieței lemnului.

Aceasta dovedește că dacă cartelurile sunt câte odată folositoare, ele devin dăunătoare din moment ce condițiile impuse de cartelanți sunt prea exagerate.

Prin desființarea „Acordului“ vor fi loviți întâi micii industriași

O zdruncinare a cartelului „Acordo“ poate avea urmări fatale asupra unei bune părți din industria forestieră a țării, pentru că prin desființarea lui în mod firesc se va produce scăderea prețului și cu atât mai mult aceasta, cu cât unele din firmele cartelate dispun încă de depozite enorme de mărfuri nevândute.

Cei loviți în acest caz vor fi în prima linie producătorii mici cari tocmai în vedere că conjuctura se prezintase mai favorabilă au angajat materia primă cu prețuri mai ridicate, au

investit fonduri mai mari și au luat angajamente bancare mai grele.

Efectul unei rupturi a cartelului, ruptură, care în împrejurările de azi pare a fi inevitabilă, poate ar avea urmări fatale asupra pieței lemnului în general și în special asupra industriașilor mici, cari fără de a-și da seama că ridicarea prețurilor poate fi trecătoare, ea fiind subordonată existenței cartelului „Acordo” s’au lansat în cheltueli mari și s’au luat angajamente mari.

Aștept să vedem dacă guvernul va ști să reacționeze contra acestui *trust forestier* făurit pe pământul României, pe care ca specialist, am avut totuși curajul să-l aduc și la cunoștința M. S. Regelui și Prințului Carol.

Cărbunii de lemn la export

A început a se da o deosebită atenție fabricărei cărbunilor din resturile exploatărilor. Dar cea ce e mai grav e că se condamnă chiar păduri tinere de stejar pentru fabricarea cărbunilor destinați exportului. Acești cărbuni se încarcă în vagoane, puși în lăzi de lemn de 0,50/0,50/1.00. O ladă de acest volum (0.250 m.c.) cântărește 16–20 kgr. de cărbuni. Într’un vagon care are o capacitate de 22 mc, încap astfel 88—90 lăzi. Lăzile sunt fabricate din scândurele mici de 0.014 m. grosime pentru funduri și perete (laturi) și 0,018 m grosime pentru capete. — O ladă costă cam 35—40 lei. Într’un vagon intrând 88—90 lăzi rezultă că în total pentru un vagon de cărbuni, lemnul utilizat pentru cutie are un volum de 3 m. 330 cu o greutate de 1700 kgr.

Cărbunii se așează în lung în lăzi. Azi la Filiori se încarcă mulți cărbuni de lemn de stejar, pentru Orient — unde se întrebuințează chiar la încălzirea căminurilor.

E un nou debușeu și o nouă industrializare pe de o parte pentru resturile exploatărilor, care zăceau în pădure, putrezind sau condamnate a fi întrebuințate ca lemn de foc iar pe de altă parte pentru fabricarea cutiilor necesitându-se scândurele-deșeuri, se poate valorifica alt cum mărginele și lăturoaiele care zac în stivele fabricelor.

Dela Comisia Superioară vamală de import și export

Vineri 10 Iulie s'a întrunit comisia vamală, înainte de vacanță. Intre alte chestii — din care chestiunea grâului a fost cea mai importantă — s'a discutat și chestia exportului marginelor (lăturoaelor).

Subsemnatul a citit raportul cu care am fost însărcinat, și care a apărut în numărul din Iunie al R. Pădurilor.

Comisia a opinat să nu se admită la export de cât lungimi până la 1.50 m., pentru a nu se da loc la fraude când în loc de margini de 4 m., să nu se exporte porți din bulzi, sau chiar mărgini mijlocii (centrale), care având lungimi de 4 m., ușor ar putea fi transformate în scânduri, odată trecând peste graniță, ceiace ar defrauda fiscul.

Totuși Consiliul de Miniștri, a refuzat a aproba exportu acestor margini, pentru a nu se da loc la abuzuri la vămi.

Ingineri silvici la vămile de frontieră

Fajă de importanța exportului lemnului, subsemnatul va prezenta D-lui Ministru de finanțe, un raport prin care voi cere ca în toate porturile și stațiile de frontieră, pe unde iesă lemnul din țară să fie servicii silvice, de control, încredințate inginerilor silvici, pentru o deplină regularitate în folosul fiscului și statisticei — așa că în special pensionarii noștri silvici, vor găsi un nou debușeu.

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic,
Membru în comisia su-
perioară vamală de im-
port și export.

Proces-Verbal No. 16

Ședința din 10 Aprilie 1924.

Ședința se deschide sub președinția D-lui Al. Constantinescu.
Asistă D-nii :

Aureliu M. Eliescu, M. Tănăsescu, C. Opran, P. Antonescu,
C. P. Georgescu, I. Comanici, X. Sculy, N. Elefterescu, M. Drăcea,
V. Stinghe, M. Florescu, G. Turneanu, D. Robănescu, O. Cratero.

Se citește procesul verbal No. 15 al ședinței din 31 Ian. 1924 și se aprobă.

La preîntâmpinarea A. G. I. R. cu No. 45 din a. c.

1. Se hotărăște a se comunica Asociației Generale a Inginerilor : că întru cât din sânul societății noastre s'a constituit în mod legal o societate pe acțiuni, încă din anul 1915 în scopul clădirii unui cămin al Inginerilor Silvici și că întru cât locul ce-l avem în acest scop a fost donat și destinat cu clauză expresă numai pentru construirea căminului Inginerilor Silvici și deci neputându-l vinde am risca să-l pierdem, Consiliul de Administrație a hotărât încă din anul trecut construirea căminului Inginerilor Silvici și pentru care din vreme s'au și întocmit proiectele, luate ofertele și încheiat și actul de construcție chiar din anul acesta.

Cu toate acestea se ia act cu multă satisfacție de propunerea A. G. I. R. și i se va comunica că vom fi și noi alături cu A. G. I. R., contribuind la timp cu o parte și la constuirea căminului Inginerilor de toate specialitățile, pentru ca cu forțe unite și putere de a înfăptui și un cămin al tuturor Inginerilor din România întregită.

2. Consiliul aprobă efectuarea lucrărilor de zidărie a clădirii căminului Inginerilor Silvici din București, asupra întreprinderilor Inginer Tiberiu Eremie, întru cât oferta D-sale e cea mai avantajoasă. Consiliul de delegație Comitetului special instituit pentru construcția căminului de a încheia actele cu D-nul Inginer Tiberiu Eremie pentru : apă, ascensor, calorifer și partea sanitară se vor face publicații la vreme.

3. Consiliul aprobă a se oferi câte un album al congresului din Kișinău : Persoanelor care nu au dat concursul și contribuit la reușita congresului. I. P. S. Episcopului Gurie, Primarul ora-

șului Kișinău, D-lui General Popovici, D-lui Ministru Inculeț, Vice Președinte al Soc. Progresul silvic și D-lui șef de cabinet.

4. Consiliul dorește ca fiecare din Inginerii Silvici, din sporul de salariu acordat pe 1924 să dea $\frac{1}{3}$ pentru clădirea căminului, emișându-li-se în schimb acțiuni.

5. Se fixează ziua deschiderii congresului dela Timișoara pentru ziua de 14 Septembrie și următoarele. Probleme ce se vor discuta în congresul dela Timișoara, vor fi:

a) Corecțiunea Torenților și ravenelor și în special a celor din județul Caraș-Severin.

b) Inconvenientele exproprierei râpelor și terenurilor improductive din regiunile dealurilor și a munților, — pentru islaziuri comunale.

c) Tratatamentul și amenajamentul pădurilor de stejar din Banat și rezultatul aplicațiilor.

D-nul Secretar al societății e delegat ca de comun acord cu colegii de la Caransebeș, Timișoara și Reșița, a face programul detaliat al congresului și a-l supune biroului spre aprobare.

Proces-Verbal No. 17

Sedința din 20 Iulie 1924

Biroul Societății

Asistă D-nii: Al. Constantinescu, Președinte; Aureliu M. Eliescu, Vice Președinte; M. P. Florescu, Secretar.

Având în vedere relațiunile date de D-nul Secretar al Societății în urma acordului cu comitetele locale dela Caransebeș, Timișoara și Reșița, biroul aprobă următorul:

PROGRAM AL CELUI AL 36-lea CONGRES ȘI AL ADUNĂRII GENERALE

A

SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC” PE ANUL 1924

A

Vineri 12 Septembrie

Plecarea din București ora 22¹⁰ seara cu trenul accelerat No. 101 de Timișoara la care se vor atașa 3 vagoane pentru congresiști.

Sosirea la Timișoara în ziua de Sâmbătă 13 Septembrie
ora 12⁵⁷ ziua.

Recepția de primire.

Incuartiruirea congresiștilor.

După prânz, vizitarea orașului.

B

Ziua I-a a Congresului. *Duminică 14 Septembrie*

Dimineața. — Primirea președintelui și a D-lor Miniștri
cari vor binevoi a participa la congres.

Tedeum la Biserica Românească.

După prânz. — Ședința festivă a congresului, în sala ce
se va anunța în ziua congresului.

a) Discursul de deschidere a Președintelui Soc. „Pro-
gresul Silvic“.

b) Răspunsul reprezentanților diverselor autorități locale
și societăți.

c) Darea de seamă a activității Soc. „Progresul Silvic“
pe 1923/1924.

d) Raportul casierului soc. asupra gestiunii pe 1923/1924.

e) Raportul Cenzorilor pentru verificarea gestiunii.

Ziua II-a. *Luni 15 Septembrie (In Amfiteatrul Școlii Politehnice)*

Dimineața. — 1. Corecțiunea torenților în special a celor
din jud. Caraș-Severin.

2. Inconveniențele exproprierei râpelor și terenurilor im-
productive din regiunea dealurilor și munților pentru izlazuri
comunale.

După prânz. — Tratamentul pădurilor de stejar din Banat
și rezultatul aplicațiilor lor.

Ziua III-a *Marți 16 Septembrie*

Dimineața. — Vânătoarea din punct de vedere silvic și
economic.

Formularea dezideratelor și

Discursul de închiderea congresului.

După prânz. — Escursie pe canalul Bega.

Ziua IV-a. Miercuri 17 Septembrie

Plecarea în ziua de 17 dimineața cu trenul personal No. 179 la ora 6²⁰ din Timișoara și sosirea la Reșița la ora 10⁵⁵.

Ziua V-a a VI-a. Joi 18 și Vineri 19 Septembrie

Vizitarea pădurilor și instalațiilor din Reșița, după programul ce se va comunica în localitate.

Plecarea din Reșița Vineri 19 Septembrie către Sâmbătă 20 Septembrie cu trenul la ora 2⁵⁷ noaptea spre Timișoara. Parte vor putea pleca de cu ziua peste munte cu trăsurile la Caransebeș.

Ziua VII-a. Sâmbătă 20 Septembrie

Sosirea în Gara Timișoara la ora 7¹⁷ dimineața.

Plecarea din gara Timișoara la ora 8²⁵ dimineața către Caransebeș.

Sosirea în Caransebeș la 11⁵¹ dimineața. După prânz vizitarea orașului și a diverselor așezăminte conform programului ce se va comunica în localitate.

Ziua a VIII-a și a IX-a. Duminică 21 și Luni 22 Septembrie

Vizitarea pădurilor comunității de avere, după un anumit program întocmit și care se va comunica în localitate.

Plecarea în seara zilei de Luni 22 Septembrie la ora 21³⁰ seara, din gara Baile Herculane către București.

Marți 23 Septembrie la ora 7²⁰ dim. sosirea în București.

Proces-Verbal No. 18

Sedința din 21 Noembrie 1924

Ședința se deschide sub președinția D-lui Al. Constantinescu.

Asistă D-nii: Aureliu Eliescu, C. Opran, M. Tănăsescu, H. Sculy, V. Slinghe, G. Turneanu, C. Sava Goiu, M. Drăcea, C. P. Georgescu, Robănescu, N. Elefterescu și M. P. Florescu.

1. Se citește procesul-verbal No. 17 al ședinței din 20 Iulie 1924 și se aprobă.

2. Se prezintă cele 3 moțiuni ale congresului din Timișoara cu privire la: a) corecțiunea torenților, b) inconveniențele expropriierilor râpelor și terenurilor improductive pentru izlazuri comunale, c) și vânătorearea-și, se ia act.

3. D-l M. Tănăsescu prezintă darea de seamă la zi asupra clădirii căminului inginerilor silvici și mulțumește D-lui Președinte atât pentru sprijinul acordat până acum cât și pentru colaborarea Soc. „Reșița” și Comunitatea de Avere din Caransebeș, care cu prilejul congresului silvic dela Timișoara, au promis a ne veni în ajutor, la un loc, ambele cu o sumă de 1.500.000 Lei și care se vor vărsa treptat, treptat, cu împrejurările.

Totodată se hotărăște ca Soc. „Progresul Silvic” să propună Ministerului de Domenii, inchirierea a o parte din clădirea Cercului pentru Casa Pădurilor și Direcția Cadastrului, pe timp de 5 ani, fiecare din ele cu câte 900.000 — lei anual, cu care bani, ce ni se va avansa în contul chiriei, să putem a înainta cu lucrările, nemai fiind nevoiți astfel a ne mai împrumuta. — Localul urmând a se pune la dispoziție chiar din toamna 1925.

4. Se ia act de memoriul A.G.I.R. cu privire la metodele de lucru a perfecționării metodelor de lucru la Direcția Cadastrului, și care memoriu va fi prezentat și de d-l Președinte al A.G.I.R.

Peședinte, **AL. CONSTANTINESCU**

Secretar, **M. P. Florescu**
Inginer inspector silvic

CONGRESUL SILVIC DIN 1925

Domnule și iubite coleg,

Conform dezideratului exprimat în congresul silvic din 1924 ținut la Timișoara, urmează ca atât adunarea generală a societății noastre cât și cel al 37-lea congres silvic, să aibă loc anul acesta la București.

Data exactă a congresului, o vom fixa-o ulterior, în ori ce caz credem că va avea în primele zile a lunii Octombrie a. c. până la care dată sperăm să avem gata și deci să putem inaugura și Căminul Inginerilor Silvici, astfel sperăm că, congresul să poată avea loc, în chiar localul nostru.

Consiliul de Ad-ție în ședința din 19 Iunie a. c., a mai hotărât ca în congresul silvic din acest an, să se dezbate o serie de probleme de actualitate care interesează în primul rând buna conservare a pădurilor țării noastre.

Dat fiind importanța acestor probleme și care sunt enumerate mai jos vă rugăm ca cel mai târziu până la 1 Septembrie a. c. să binevoiți a trimite pe adresa societății noastre, comunicările Dv. pentru ca Comitetul de redacție să le poată coordona și tipări din timp în broșură specială.

Binevoiți vă rugăm Domnule și iubite coleg, a primi asigurarea distinsei noastre considerațiuni,

Președinte

Al. Constantinescu

Secretar

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic

Probleme propuse a se discuta în congresul silvic din 1925

1. Pulverizarea proprietății forestiere și propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestei stări.

Referenți : *P. Antonescu, M. Boldur*

2. Restaurarea și regenerarea pădurilor.

Referenți : *Dr. M. Drăcea, Z. Prsemilky*

3. Normalizarea exploatărilor.

Referenți : *I. Timoc, V. Stinghe.*

4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietății.

Referenți : *I. Comanici, G. Năstăsescu.*

5. Impozite forestiere.

Referenți : *Liviu Marțian, M. P. Florescu.*

C o m u n i c ă r i

1. Subiect rezervat.

G. P. Antonescu

2. Industria distileriei lemnului.

Ing. Dr. Huber (Reșița)

3. Stereo-foto-takimetria-aeriană.

Andrei Szabo

Președinte

Al. Constantinescu

Secretar

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic

AL V-lea CONGRES AL INGINERILOR DIN ROMANIA

Chișinău — 1925, Septembrie 13

Secția VI. Silvicultură

Domeniul forestier al țării nu trebuie privit numai din punctul de vedere al materialului prim lemnos fiindcă este în strânsă legătură cu agricultura regimul isvoarelor și al apelor, etc.

Chestiunea fundamentală de actualitate cu privire la masivul păduros al țării este aceea a consecințelor cari pot decurge din condițiunile de exploatare prevăzute în legea privitoare la comercializarea bunurilor Statului.

Este de prim ordin deci să se cerceteze raporturile dintre această lege cu diversele deziderate exprimate până acum : comasarea, păduri de protecție, menținerea masivului, despăduririle etc.

O nouă legislație : a regimului apelor are de asemenea puncte de contact cu soluționarea diverselor probleme silvice. Este de un vădit interes să se cerceteze raporturile ce se creiază.

Raportor : C. P. Georgescu.

Delegatul cercului regional Chișinău : David Petrescu.

Supleanți : M. P. Florescu, I. Fonai.

Lucrările se trimit până la 1 August
la A.G.I.R. București

INFORMAȚII

Albumurile în care se cuprind vederile luate cu prilejul Congresului silvic dela Chișinău din toamna anului 1925, fiind gata și cum costului este de 550 lei, toți d-nii colegi, cari s'au înscris la acest album și n'au achitat până în prezent suma completă, sunt cu insistență rugați a plăti și diferența până la suma de 550 lei, trimițând banii pe adresa: M. P. Florescu, Str. Al. Orescu 9 București, secretarul Societății „Progresul Silvic” care pe măsură ce va primi banii, va expedia și albumul fiecăruia. Mai sunt angajați următorii D-ni cari au plătit anticipat:

N. Caragea	100	Tr. Ionescu	100
Iordăchescu Fl.	100	A. Boldescu	100
Turneanu G.	100	M. Ostian	—
N. G. Popovici	100	V. Trandafirescu	—
G. Agapie	100	Popa D.	—
I. Diaconescu	100	Baiu Crăciun	—
G. Moșandrei	100		
D. Clain	100		
M. Rădulescu	100	G. Condrea	100
C. M. Bunescu	100	Lescov	—
G. Constantinescu	100	Cojocarul I.	—
G. Chercea	100	Fotoc P.	—

Intru cât s'a plătit fotografului de Secretariat, suma integrală, D-nii abonații sunt rugați cu insistență a ridica albumurile cât mai urgent.

• • •

S'a aprobat de Casa Pădurilor, constituirea unei societăți culturale, de credit și ajutor a brigadierilor silvici din România.

Toți brigadierii silvici din țară sunt convocați la Brănești (Ilfov) halta Cozieni, pentru Sâmbătă 25 Iulie a. c., pentru adunarea generală de constituire.

* * *

La 16 August a. c., la Făget (Transilvania) va avea loc fondarea societății „Pădurarilor” din România, sub președinția d-lui inspector silvic M. P. Florescu, secretarul soc. „Progresul Silvic”.

O grădină botanică forestieră

Casa pădurilor, a înființat la Brănești (Ilfov) o grădină botanică forestieră, sub conducerea d-lui profesor de botanică N. Iacobescu, dela școala politehnică din București, a d-lui L. Hașeganu directorul general al grădinilor publice și a d-lui Aurelian Ionescu, conferențiar de științe naturale la școala din Brănești. Planul a fost întocmit de regretatul profesor W. Knechtel. Această grădină, are de scop de a înlesni studenților școalei politehnice din București, studiul botanicei forestiere.

Lucrările de instalare și cultură au și început. Așa că la Brănești va fi un centru de cultură practică căci aci corpul silvic român și-a avut leagănul său scump dela 1894—1916.

* * *

Vânătoarea în păduri

Ministerul agriculturii și domeniilor a constatat că prin vânătorile cu bătăiașii în păduri și în cerc în câmpie, la vânat folositor se fac abuzuri, făcându-se astfel de vânători de 3, 4 și chiar de mai multe ori pe acelaș teren și chiar fără a respecta pătrimea de refugiu și din această cauză aceste vânători au căpătat caracterul de vânători de distrugere.

În consecință, ministerul a luat următoarea deciziune

Nu este permis a se face pe acelaș teritoriu păduros decât o singură vânătoare cu bătăiașii în cursul unui sezon de vânătoare la vânatul folositor, bine înțeles respectându-se în toate cazurile pătrimea de refugiu.

Vânătoarea în cerc nu este permisă decât o singură dată pe acelaș teritoriu de vânat, rezervându-se în toate cazurile pătrimea de refugiu unde nu se va vâna nici odată.

Cei ce vor contraveni acestor dispozițiuni vor fi dați judecării, iar contractele de arendarea dreptului de vânat vor fi reziliate.

* * *

Dela Contenciosul administrativ

Vineri, 26 Iunie 1925 Curtea de Casație (secția IV) a soluționat recursul făcut de către Episcopatul româno-catolic din Oradea-Mare în contra refuzului ministerului agriculturii

de a i libera autorizația de tăierea copacilor de pe domeniul ce i s'a expropriat.

Înalta Curte, secția III, interpretând art. 6 din legea pentru reforma agrară în Transilvania, Maramureș și Banat și art. 16—17 din regulamentul acestei legi, a respins recursul, statornicind că nici în aceste cazuri materialul lemnos de pe terenurile expropriate nu revine proprietarului expropriate și că exproprierea se poartă asupra întregului domeniu.

• • •

Pădurile comunale din Ardeal.

Casa Pădurilor a făcut cunoscut casei de împroprietărire că, în unele cazuri, comisiunile de expropriere din Ardeal au procedat la exproprierea pădurilor pentru pășuni comunale fără să țină seamă de avizul consiliului tehnic ale Casei Pădurilor. În asemenea cazuri, terenurile, fiind predate comunelor, materialul lemnos urmează să fie ridicat distrugându-se astfel suprafețe întinse de păduri cari prin esența lor sunt de o mare importanță pentru Stat.

De aceea Casa de împroprietărire a făcut cunoscut consilierilor agricoli din Ardeal să aibă grija ca în toate cazurile când exproprierea pădurilor pentru pășuni comunale s'a făcut în contra avizului cerut de lege, terenurile să nu se predea comunelor, de oarece hotărârile date în acest mod nu pot fi socotite în nici un caz definitiv, urmând să aibă aprobarea prealabilă a comitetului agrar.

„PETROȘANI”

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No. 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică: „PETROȘANI”.

Telefon 39|77

„BANCA ROMANEASCA“

Capital . . . 280.000.000.— Lei

Rezerve . . 136.885.502.40 „

Depozite . 1.257.443.232.47 „

Adresa telegrafică: Româneasca
Sediul Centralei: București

SUCURSALE:

Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău,
Cluj, Constanța, Craiova, Făgăraș, Galați, Ismail, Oradia-Mare,
Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE:

Bacău Banca Bacăului,	Iași Banca Iașilor,
Brăila Dunărea Românească,	Lugoj „ Românească a Ba-
București B-ca Românească a O-	natului
rientului	Oravița, B-ca Oraviceană
București B-ca Pieței	Ploiești, „ Ceditul Prahovei
„ „ Viticolă a României	P.-Neamț „ Petrodava,
Bozovici „ Almajului	Roman, Banca de Comerț și In-
Bărlad „ Tache Protopopescu	dustrie
Cluj „ Economul	Rădăuți, Banca Rădăuților,
C. Lung „ Câmpulungul Mol-	Reghinul-Săsesc, B-ca Muriș și
dovenesc.	Siliștra, Banca Durostorului
Constanța, B-ca Creditul Dobrogean	Sighetul Marmației, B-ca Mara-
Dorohol „ Română,	muresană.
Drăgășani „ Podgoriei	Sebeșul Săsesc, B-ca Sebeșană
Bej „ Românească din	Suceava, „ Suceveană
Valea Someșului	Siret „ Siretului
Fălticeni B-ca Ștefan cel Mare,	Sf. Gheorghe, B-ca de Credit
Hunedoara Banca Corvineană,	din Sf. Gheorghe
	T.-Severin, Banca Mehedințului,

Dicio San Martin Banca Comercială și Industrială din Valea Târnavei

Tot felul de tranzacțiuni bancare cu firmele și băncile
din țară și străinătate.

HOTEL „ROYAL PALACE“

Proprietatea Societății „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantajos. — Camere cu lina

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Lniște.